image
not
available

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO EBORENSE
42
1 II
34

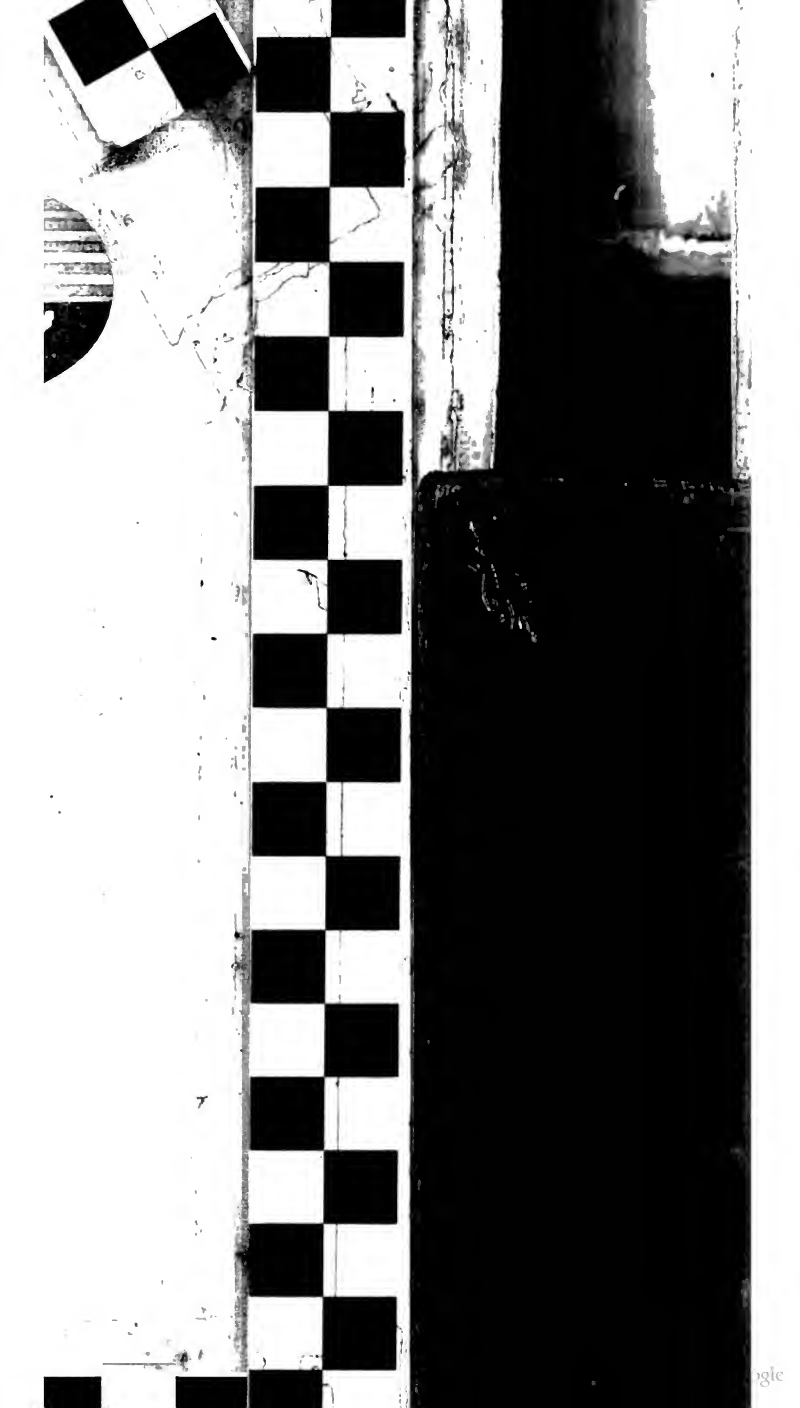
BREVIAR

LUGDUNI

VERNA

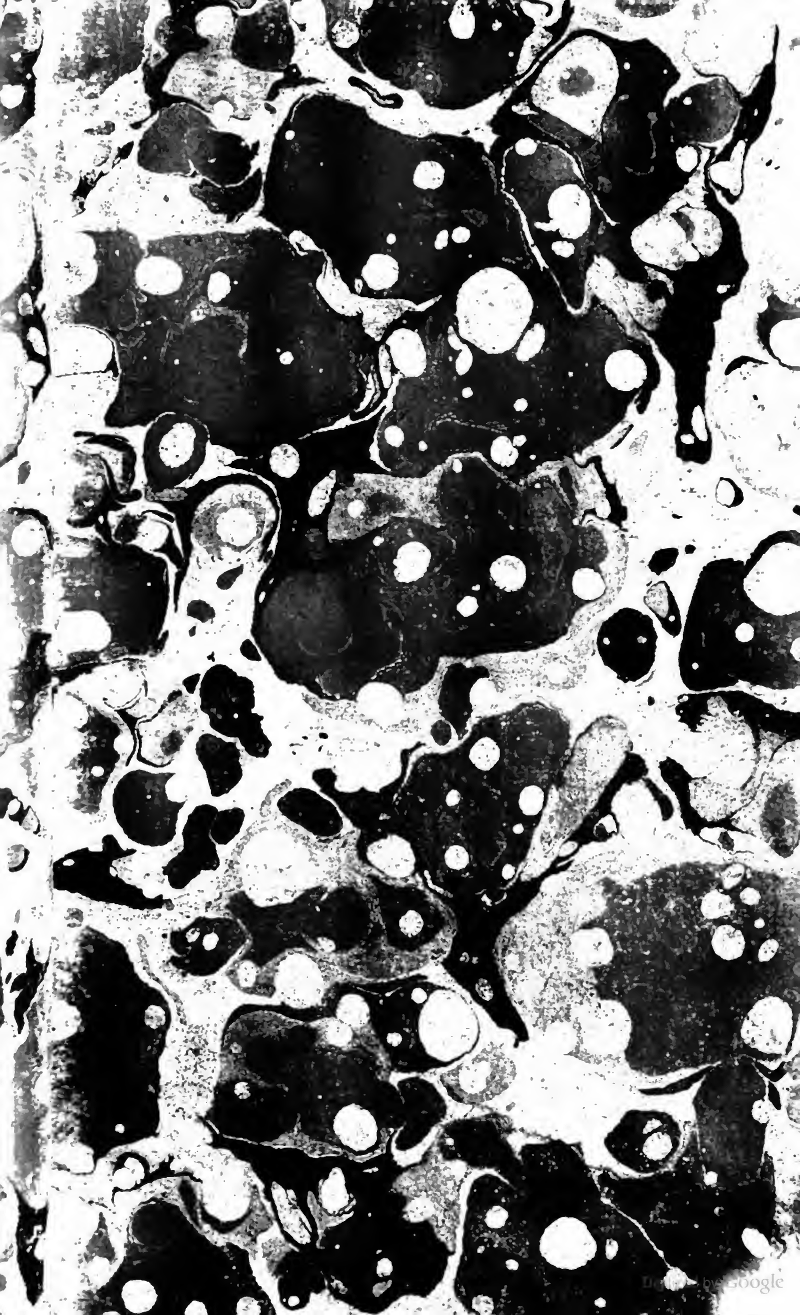

Digitized by Google

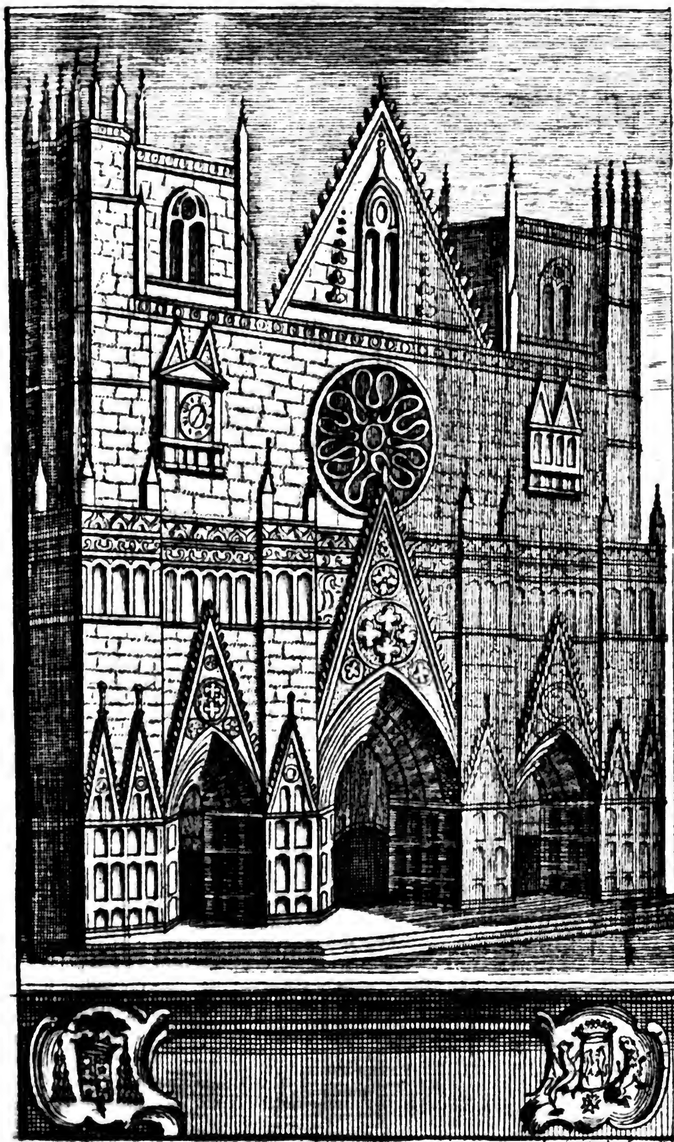
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BREVIARIUM
SANCTÆ
LUGDUNENSIS
ECCLESIÆ,
PRIMÆ GALLIARUM SEDIS.

PARS VERNA.

LUGDUNI,
Typis AMATI DE LA ROCHE,
Illustrissimi ac Reverendissimi D. D. Archiepiscopi & Cleri Typographi.

M. DCC. LXXV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES,
Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.
IN I. NOCTURNO.
ET PRO II. & V. FERIA.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
ET PRO III. & VI. FERIA.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit: Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.
9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis ad-

mirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Archiepiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquã ipſe præmiſit ex more*, Jube, domne, benedícere. *dignior poſt ipſum dicit illi* : Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Archiepiſcopus reſpondet* : Oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philip.* 1. *Chorus*, ℟. Amen.

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.
2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.
3. Deus ſpei rémpleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ ſunt ix. Lectionum.*

Abſol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut ſuprà; in II, autem, ut ſequitur.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

TEMPORE PASCHALI,

In omni Officio tam de Tempore, quàm de Sanctis.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus, qui ſecundùm miſericórdiam ſuã magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom.* 10.
2. Interpellet pro nobis Chriſtus qui mórtuus eſt & reſurrexit. *Rom.* 8.
3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio ſit de Evangel. tunc tertia Benedictio erit : Fúlgeat nobis, &c. *ſuprà.*

Si duæ ſint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedict. erit : Fúlgeat. *ſuprà.*

Ad ſecund. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Digitized by Google

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS VERNA.

DOMINICA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis ; sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus : descendit ad ínferos : tértiâ die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

DOmine, lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Fílio, &

Spirítui sancto : Sicut erat in princípio , & nunc , & semper , & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Ante Pascha , Laus tibi , Dómine , Rex ætern̨æ glóriæ.

Post Pascha , *loco* Laus tibi. *dicitur* , Allelúia.

Invitatorium , ut in Proprio.

Psalmus 94.

VEníte , exultémus Dómino , jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne , & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus , & rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam ; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ , & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare , & ipse fecit illud , & áridam fundavérunt manus ejus : veníte , adorémus , & procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos , quia ipse est Dóminus Deus noster ; nos autem pópulus ejus , & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis , nolíte obduráre corda vestra , sicut in exacerbatióne , secundùm diem tentatiónis in deserto , ubi tentavérunt me patres vestri , probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic , & dixi : Semper hi errant corde ; ipsi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea , si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri , & Fílio , & Spirítui sancto : Sicut erat in princípio , & nunc , & semper , & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus , ut in Proprio.

Tempore Paschali , unicum dicitur Nocturnum , ut notatur in Proprio.

In Quadragesima verò , Officium fit ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

Asteriscus hic * *notat mediationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum , & in via peccatórum non stetit , * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit ;

Sed in lege Dómini voluntas ejus , * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárum , * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet ; * & ómnia quæcumque fáciet , prosperabuntur.

Non sic ímpii , non sic ; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Digitized by Google

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

* Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

* *Hi versus dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte. *Ps.* 1.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminũ, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam. *Ps.* 2.

Ant. 8. G. Dicunt.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: *

exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Ps.* 3.

In Quadrages. ℣. Ut quid, Dómine, recessísti longè? ℟. Déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne. *Ps.* 9.

Tempore Pass. ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te.

Psalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Digitized by Google

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmamentum meum, & refúgium meum. *Ps.* 17.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo; * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obsérvabo me ab iniquitáte mea. *Ps.* 17.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præ-

ter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtùs me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos ; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum ; * & supplantasti insurgentes in me subtùs me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii alieni mentíti sunt mihi : * fílii alieni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me, * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine ; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Déxtera tua suscépit me, Dómine ; & disciplína tua ipsa me docébit. *Ps.* 17.

In Quadrages. ℣. Dómine, defécimus in ira tua : ℟. Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo. *Ps.* 89.

Tempore Pass. ℣. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : ℟. Impropérium expectávit cor meũ, & misériam. *Ps.* 68.

Pater noster.

Digitized by Google

IN III NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus, ne síleas à me ; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem nè perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus ; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ ; * & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum ; & ex voluntáte mea confitébor ei. *Ps.* 27.

Ant. 1. D. Psállite.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus ;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem.

Avertisti fáciem tuam à me ; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamá-

Digitized by Google

bo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misertus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meũ in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus. *Ps.* 29.

Ant. 5. a. Veníte.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea.

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exultávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus,

Digitized by Google

* & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónẽ meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

In Quadrages. ℣. Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.*33.

Tempore Pass. ℣. Cogitavérunt supplantáre gressus meos: ℟. Abscondérunt supérbi láqueum mihi. *Ps.*139.

Pater noster.

Post ultimum responsorium dicitur Te Deum, *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe:

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu, ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac * cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dñe, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, * quem-

Digitized by Google

ádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69. Glória Patri, &c. Sicut erat, &c.

In Quadragesima, Tempore Passionis, & Tempore Paschali, Antiphonæ habentur in Proprio, pro diversitate Temporis.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & ínvia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, Euge.

Exultent & læntentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Cant. trium pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino, * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dño.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Digitized by Google

Hic, loco Glória Patri. *dicitur:*

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra: * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora: * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum, Hymnus & Versiculus, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dñus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ,

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; postèa dicitur:

Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino:
℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.
Deinde, Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ante Pascha:

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Tempore Paschali:

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphâtâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona, ut in Proprio.

Psalmus 117.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invo-

çávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testi-

Digitized by Google

mónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri , * cùm dilataſti cor meum.

Quando ſit Officium de Dominica , niſi aliter notetur , dicitur Symbolum ſequens.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit , * abſque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur ;

Neque confundentes perſónas , * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus ;

Et tamen non tres omnipotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius,* Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius , * Dóminus Spíritus ſanctus ;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam , Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur ; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio , * non factus , nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres : unus Fílius, non tres fílii : * unus Spíritus

ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coæternæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus,

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.

Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino: Ut fílii lúcis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítiâ, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℞. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſima*, ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, &

Digitized by Google

Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

Temp. Pass. ℣. Qui passus es pro nobis, * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *Sed repet.* Christe. 1. *Petr.* 2.

[*Tempore Paschali*, ℟. Christe. *dicitur speciali ritu qui notatur in Proprio.*]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum: sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sǽcula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Sancta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum: ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

Dirígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in

Digitized by Google

opéribus mandatórum tuórum: ut hic, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem: in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Ante Pascha:

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Temp. Pasch. Da, Christè, &c. *ut suprà*, 13.

¶ *Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capitula & ℟℟℟. brevia cum Versiculis, habentur in Proprio, pro diversitate Temporis. Oratio conveniens.*]

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meũ quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque; * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Digitized by Google

Priusquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intellectum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

NUnc solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine:
Tu, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Ante Pascha:

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Temp. Pasch. Da, Christe, &c. *ut suprà*, 13.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Digitized by Google

Pauló minùs consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo; * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni viâ mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Digitized by Google

Adjútor & suſceptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me , malígni , * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum , & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & ſalvus ero ; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis ; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ídeò dilexi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum : * non calumniéntur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum , * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam , * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intellectum , ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi , Dómine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

℣. Deus , in adjutórium.

Hymnus.

PRono volútus ímpetu ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte , dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia ,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Ante Paſcha :

Deo Patri ſit glória ,
Ejuſque ſoli Fílio ,
Sancto ſimul cum Spíritu ,
Nunc , & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da , Chriſte , *ut ſuprà* , 13.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua ; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat , * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui , & attraxi ſpíritum ; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me , & miſerére mei , * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum ; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis

Digitized by Google

hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio

Digitized by Google

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Antiphonæ, ut in Proprio.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in séculũ séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo ;

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternũ testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus ; * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis ; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus : * justítia ejus manet in séculum séculi ; cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabescet : * desidérium peccatórum peribit.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábi-

Digitized by Google

tat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, *

Digitized by Google

terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Capitulum, Hymnus & Versicul. ut in Proprio.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pasch. Ant. 8. G. Scuto.

Temp. Pasch. Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino: * multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

Digitized by Google

In pace in idipſum dórmiam, * & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre noƈturno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatorũ vidébis;

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne, * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri;

In nóƈtibus extóllite manus veſtras in ſanƈta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ante Paſcha, Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre noƈturno. *Pſ.* 90.

Temp. Paſchali, Ant. Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dileƈtiónis ſuæ. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Tempore Quadragesimæ & Passionis.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En solis abscessit jubar,
Noctisque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére dexterâ.
Tu, quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursum volátu téndere.
O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fusi sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Tempore Paschali, Hymnus.

JEsu, redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas:
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina:
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cæcas disjice;
Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

In Officiis de Beata.

Hymnus.

VIrgo, Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
Glória magna Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi: Non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri: sed vigilémus, & sóbrii simus.

Tempore Quadr. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meũ.

In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória. *post reclamationem repetitur* In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Temp. Paschali, ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meũ. * Allelúia, allel. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Allelúia, allel. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi, &c. *ut suprà.*

Ante Pascha, *Ant.* 3. c. Dómine.

Temp. Paschali, *Ant.* 5. C. Cùm Christus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum;

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ante Pascha, *Ant.* Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

Temp. Paschali, *Ant.* Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

℣. Dóminus vobiscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

DEus qui illúminas noctem, & lucem post ténebras facis: concéde nobis, ut hanc noctem sine impedimento sátanæ transeámus; atque matutínis horis ad Altáre tuum recurrentes: tibi Dómino Deo grátias & laudes referámus. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA.

In Quadragesima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christũ exóra.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti no-

ſtræ præſídium ; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus : intercesſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eumdem Chriſtum.

Tempore Paſchali.

REgína cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruiſti portáre, allelúia,
Reſurrexit ſicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdediſti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 29.

Orémus.

DEus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es : præſta, quæſumus; ut per ejus Genitrícem vírginem Maríam : perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eumdem Chriſtum Dóminum.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA
AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio ; & ſic in ſequentibus Feriis.

In Feriis Quadrageſimæ & Paſſionis, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos.

Temp. verò Paſchali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui deſcriptus eſt in Proprio pro unaquaque die.

Ant. 4. d. Omnia.

Pſalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amictus lúmine ſicut veſtimento ;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus ;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum ;

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem ;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam : * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus : * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient ; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuíſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Digitized by Google

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt : * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ ;

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt ; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecisti : impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus ; * illîc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illîc naves pertransíbunt : * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escā in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur : * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes spíritum tuum, & creabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iniqui, ita ut non

Digitized by Google

ſint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti, Dómine : impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Pſalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,.

Semen Abraham ſervi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter : * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui ; * verbi quod mandávit in mille generatiónes ;

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juramenti ſui ad Iſaac ;

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum æternum,

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hereditátis veſtræ ;

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmaméntum panis contrívit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum ; * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum ; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * &

dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. I. *a.* Vísita nos.

Psalmus 105.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini? * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostri, Dómi-

ne, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hereditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est: * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderabilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Digitized by Google

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus. * Et distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui; * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Versic. ut in Proprio.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Digitized by Google

Lectiones cum ℞℞℞. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum *in Feriis.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Per Quadrag. ad Hebdomadam Sanctam exclusivè.

Ant. 5. a. Bonum est.

[*Temp. Paschali, Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*]

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuã per noctem,

In decachordo, psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Psalmus 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in

Digitized by Google

æternum misericórdia ejus ;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus : in æternum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Hereditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus ;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humili-

táte nostra memor fuit nostrî, & redémit nos ab inimícis nostris.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

In Feriis Quadrag. dicitur Canticum sequens.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * elécti príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meũ; * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendisti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti, * & portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom; robustos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chanaan.

Irruat super eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dó-

Digitized by Google

mine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, nisi proprium assignetur, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

Canticum. Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univerfa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, *

Digitized by Google

& ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * Domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Israel in posséssiónem sibi.

Capitulum, Hymnus, Versic. Antiphona ad Benedíctus. *Preces, &c. quando dicuntur, ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona, ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi,

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Digitized by Google

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum ; * & non sum déceptus.

Rénuit consolári ánima mea : * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum ; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos ; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo ; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus ? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi. * Hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua :* quis Deus magnus sicut Deus noster ?

Tu es Deus qui facis mirabília : * notam fecisti in pópulis virtútem tuam :

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt;* & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Antiph. Capit. ℟. *breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiph. ut in Proprio ; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus

Digitized by Google

meus, in te confído, non erubescam;

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hereditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes

Digitized by Google

glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniã magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus, Quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Capit. ℟. *breve*, *&c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Nunc solis. *& Antiphona, ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis; * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera

Digitized by Google

ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectù géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedúm ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Capit. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Prono. *& Antiphona, ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem; * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia: * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres & abundantes in século; * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem? * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civi-

táte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meũ, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. Capit. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 2. D. Convértere.

Temp. Paschali, Antiphonæ, ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 114.

DIlexi,* quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. S. G. Levávi.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce

Digitized by Google

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Pars Verna.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio

Digitized by Google

ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum, Hymnus, Versic. Ant. ad Magnificat. *Preces, &c. si dicendæ sint, habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 2. D. Justum.

Tempore Paschali, Antiphona ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dó-

minus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valdè velóciter.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me ;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud ; * si est iníquitas in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis :

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid irâscitur per síngulos dies ?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum ;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, &c quando dicuntur, habentur in Proprio ; & sic in aliis Feriis.*

Digitized by Google

FERIA TERTIA
AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadragesima, Antiphonæ ut sequitur.

Ant. 7. *d.* Quis requiescet.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Nunt sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Digitized by Google

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam:* faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum:* ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam:* qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam: detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Psalmus 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus,* quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso:* viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, & sitiéntes;* ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus,* & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Digitized by Google

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum ; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum ; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos ; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis ;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & stetit spíritus procellæ, * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius ; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum ;

Et collocávit illìc esu-

Digitized by Google

rientes ; * & constituérunt civitátem habitatiónis ;

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis ; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes ; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur ; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc ? * & intélliget misericórdias Dómini ?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia : vidébunt recti, & lætabuntur.

Cetera, ut in Proprio. Pater noster.

AD LAUDES.

Ante Pascha, Ant. 4. D. Qui non accépit.

(*Post Pascha, Ant. &c. in Proprio.*)

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus : * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo ;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, & mundo corde ; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras ; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras ; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem ple-

bis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dó-

Digitized by Google

mino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui diligitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis Quadragesimæ,
Canticum Ezechiæ. If. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo; * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruisti ánimam meam, ut non períret.

Projecisti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, nisi Proprium assignetur, dicitur sequens*
Canticum. Eccli. 36.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam su-

per gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & meménto finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Et hereditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſrael quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Cetera, ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & reve-

reantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies; * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravì laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Digitized by Google

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum íniqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet; * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſilvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſsúmis teſtamentum meum per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, curré-bas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíſcímini Deum; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illìc iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

AD SEXTAM.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: *

ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hereditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hereditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & inopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & heréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hereditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos: * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, * & ſemen impiórum peribit.

Digitized by Google

Justi autem hereditábunt terram,* & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam,* & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus,* & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem ;* quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: *relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino ;* protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris ; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me,* & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstítue [Dómine] super eum peccatórem ;* & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani,* & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor ,* nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéri-

Digitized by Google

tum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper; * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Pars Verna.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam

Digitized by Google

meam à lábiis iníquis, * & à linguâ dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum

in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meũ;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me; óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. *F.* Me expectant justi.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisisti.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequando dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino ; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris ; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hereditátem tuam : polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem ; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris ; * subsanná-

Digitized by Google

tio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt,* & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster ; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos :

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum ;

Ne fortè dicant in géntibus : * Ubi est Deus eórum ?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo* gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum ;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadragesima, Antiphonæ, ut sequitur.

(*Tempore Paschali, ut in Proprio.*)

Ant. 3. *à.* Sperent in te.

Psalmus 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo :* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam : * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu ; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thro-

Digitized by Google

num suum : * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis ; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ oblivíscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine ; non confortétur homo : * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos ; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè ? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper : * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo : * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Digitized by Google

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem ; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus ; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus ; exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni : * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, & in séculum séculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua ;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Psalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera :

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis ;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant ;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans,

Generátio quæ non direxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multâ.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo : * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto ?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit : * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies

dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Fílii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnē iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Pars Verna.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in mon-

Digitized by Google

tem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte diviſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſrael.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in glàdio pópulum ſuum, * & hereditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórũ non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et.

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum * in terra quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hereditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

Cetera, ut in Proprio.

Pater noſter.

AD LAUDES.

Ante Paſcha, Ant. 4. E. Omnes.

(*Poſt Paſcha, Ant. &c. in Proprio.*

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis Quadragesimæ, dicitur sequens

Canticum. If. 12.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: *

fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fontibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, (nisi Proprium assignetur,) dicitur sequens Canticum.* Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sǽcula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israel, * & in conspectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi;* Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi;* quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. *C.* Beneplácitum est.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde,* & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster,

Digitized by Google

& magna virtus ejus ; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * psállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum,* & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in æternum : * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam : * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii,* ut ſalvum me fácias ;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi ; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum : * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè : * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua ; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci : * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus ;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valde ; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde : *

Digitized by Google

factus sum tanquam vas pérditum ;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te : * erubescant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te !

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórũ.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meã, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Digitized by Google

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me,

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Digitized by Google

Magna est glória ejus in salútari tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino ; * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum ; * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies

ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætęrno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; * & regnū ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, faciences verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & fílii Excęlsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ; * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur ?

Effabuntur & loquentur iniquitátem ? * loquentur omnes qui operantur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo ; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hereditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

Psalmus. 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: *

non commovébitur in ætérnũ, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnum.

Ecce heréditas Dómini, fílii: * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum: non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, *

Digitized by Google

neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt ti-

móre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Qui dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 15.

CONserva me, Dñe, * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Digitized by Google

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipũ.

Consílium autem Dómini in æternum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Digitized by Google

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pf.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

Pfalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * ficut fluit cera à fácie ignis, fic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in confpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pfalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui afcendit fuper occáfum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in confpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco fancto fuo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * fimíliter eos qui exáfperant, qui hábitant in fepulcris.

Deus, cùm egrederéris in confpectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deferto,

Terra mota eft: * étenim cœli diftillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Ifrael.

Plúviam voluntáriam fegregábis, Deus, hereditáti tuæ: * & infirmáta eft, tu verò perfecifti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parafti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divifio Pfalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & fpeciéi domûs divídere fpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & pofterióra dorfi ejus in pallóre auri.

Dum difcernit cœleftis reges fuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid fufpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eft Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in fancto.

Afcendifti in altum, cepifti captivitátem: * accepifti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prófperum iter fáciet nobis Deus falutárium noftrórum.

Deus nofter, Deus falvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus con-

Digitized by Google

fringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocē virtútis: * date glóriā Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinē plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israel ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis; * jurávi David servo meo:

Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum; * ma-

Digitized by Google

gnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti;

Aquilónem & mare tu creasti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchiũ cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profaná-

Digitized by Google

verint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meã non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date

tympanum, * psaltérium jucundum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentiti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

Psalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

DEus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur ſequens

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos ; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus ; neque enim eſt álius extra te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore veſtro ; Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt ; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt ; * & famélici ſaturáti ſunt,

Donec ſtérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat : * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat, & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem ;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent ; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adverſárii ejus ; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparantur cogitatiónes.

Digitized by Google

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, (nisi proprium assignetur) dicitur sequens Canticum.* 1. Paral. 29.

BEnedíctus es, Dómine, Deus Israel patris nostri,* ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impériũ ómniũ.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * Lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israel: non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, fílii hóminũ.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat: * véſperè décidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni: * ſi autem in potentátibus, octoginta anni;

Et ámpliùs eórum * labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos: & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

AD TERTIAM.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino,

Digitized by Google

hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórũ laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem Christi tui;

Quia

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútũ, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult

vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DOmine] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Digitized by Google

Extermináviт eam aper de ſilva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina, fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus ſum; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde

meo ; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me ; * Dómine, misericórdia tua in séculũ : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex ; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus ; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuã, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum

Digitized by Google

ómnium seculórum ; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine ; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dñus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Propè est Dñus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus ; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suũ : * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam ;

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt : * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptulum.

Tu, Dómine, servábis nos, * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

Psalmus 38.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custó-

Digitized by Google

diam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardescet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam, * & ampliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridé-

bunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternũ, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónẽ meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEsperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humi-

liábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos;* ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meũ, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Digitized by Google

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjutor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam; * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meũ: * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula: * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meã, * dediſti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniã intravérũt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Digitized by Google

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meũ cilícium; * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meã ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinẽ miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuã à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meũ, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropériũ expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meã fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium, * & cum justis non scribantur.

Digitized by Google

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & misériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, * & fortes quæsiérunt ánimã meã, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia

Digitized by Google

mea, Dómine : * Dómine, ſpes meâ à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero : de ventre matris meæ tu es protector meus ; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuã.

Ne projícias me in témpore ſenectútis : * cùm deécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi ; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unũ,

Dicentes : Deus derelíquit eum ; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *à.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea : * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium : * Deus, ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt ;

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas ! * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam ; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam,

cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadragesimæ, dicitur sequens

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet,* & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram: * aspexit, & dissolvit gentes; & contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárũ ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram; * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiescam in die tri-

bulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrũ.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis, & in Feriis Temp. Pasch. (nisi aliud assignetur) sequens dicitur*

Canticum. Isaïæ 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in séculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram: * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est: * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, &

Digitized by Google

revertétur in terram suã : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum & víduam suscípiet ; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

Psalmus 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos : * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos ;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die, * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos ; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros ; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdi-

Digitized by Google

nem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuã in ecclésia magna; *

Digitized by Google

ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus ; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei ; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge,

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te ; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dñus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur :* supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Digitized by Google

AD SEXTAM.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimi-

dio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes.

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti ? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Digitized by Google

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meã miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4, A. Supra dorſum meum.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátẽ ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priuſquàm evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; *

Digitized by Google

& sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátē suam.

Ant. 2. D. Posuisti.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine,] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatió-

Digitized by Google

ne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfectò ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dómine.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipſórũ opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes : in ignem dijícies eos; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * ne-

que in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuã.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meũ: * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniã iniquitátem meã annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Digitized by Google

Pſalmus 55.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo; * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua; * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me suſurrábant omnes inimíci mei: *

adversùm

Digitized by Google

adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos,* magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei ; * & resúscita me, & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me,* quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum : * fiat, fiat.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua,* & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis ; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno ; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, *

& cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia ; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus ; & confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus : * susceptor meus, non movébor ampliùs.

Quousque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos tanquam paríeti inclináto, & macériæ depulsæ ?

Verúmtamen prétium meũ cogitavérunt repéllere ; cucurri in siti : * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea ; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus ; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea : * Deus auxílii mei ; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli ; effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi ; quia, Potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia ; * quia, Tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor : * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum, rem amá-

Digitized by Google

ram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt, Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum ; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum ; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei ; & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

CONfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Digitized by Google

Dormiérunt somnum suũ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniã cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * & sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur: & péreant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus, * tu solus Altíssimus in omni terra.

Digitized by Google

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi ; & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Psalmus 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti ; & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríﬁca misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meã circumdedérunt ; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, prævéni eum, & supplanta eum : * éripe ánimam meã ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis ; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo : satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

Psalmus 56.

MIserére meî, Deus, miserére meî ; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo,* donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicã.

Exurge, glória mea ; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur ſequens

Canticum Moyſi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo : * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia : * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus : * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens ?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te ?

Memento diérum antiquórum : * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi : * majóres tuos, & dicent tibi :

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Digitized by Google

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta , * in loco horróris , & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum , & docuit , * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos ,* & ſuper eos vólitans ,

Expandit alas ſuas , & aſſumpſit eum , * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit ; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram , * ut coméderet fructus agrórum ,

Ut ſúgeret mel de petra , * oleumque de ſaxo duríſſimo ;

Butyrum de armento , & lac de óvibus , * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan ,

Et hircos cum medulla trítici ; * & ſánguinem uvæ bíberet meraciſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus , & recalcitrávit ; * incraſſátus , impinguátus , dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum , * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis ; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis , & non Deo ; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt , * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit , dereliquiſti ; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus , & ad iracúndiam concitátus eſt ; * quia provocavérunt eum fílii ſui , & fíliæ.

Et ait : Abſcondam fáciem meam ab eis , * & conſiderábo novíſſima eórum ;

Generátio enim perverſa eſt , * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat Deus ,* & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus , * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo , * & ardébit uſque ad inferni novíſſima ;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo , * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala ; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame , * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos , * cum furóre

trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentē cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dífluli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum,

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque conſílio eſt, & ſine prudéntia: * útinam ſáperent, & intellígerent, ac novíſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perditiónis, * & adeſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinùm libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Videte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis, * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópu-

Digitized by Google

lum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindictam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro : Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis, & toto Temp. Paſch.* (*niſi proprium aſſignetur*) *ſequens dicitur*

Canticum. Judith. 16.

INcípite Dómino in tympanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi pſalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dñus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut erí-peres nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio;

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum; & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum : * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me : * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectã: * propter nomen tuum, Dó-

Digitized by Google

mine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dilperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dñum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani, * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis; vox Dómini concutientis desertum: * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meũ verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex

quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decórem tuum; * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non

Digitized by Google

commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum ; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum ; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt ; * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ : * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi : * ipſe reget nos in ſécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum ; * hi fuérunt illic,

Digitized by Google

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea? * & ipse fundávit eam Altíssimus.

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómniũ * habitátio est in te.

AD NONAM.

Psalmus 59.

DEus, repulisti nos, & destruxisti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meũ: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Digitized by Google

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus : jam non est prophéta ; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus ? * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem rex noster ante sécula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare ; * contribulasti cápita dracónum in aquis :

Tu confregisti cápita dracónis ; * dedisti eum escam pópulis Æthíopum :

Tu dirupisti fontes & torrentes : * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ : * æstátem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus : Inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum ; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper & inops laudábunt nomen tuũ.

Exurge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ ;

Et vídeas fílios filiórũ tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

Digitized by Google

Psalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi: sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Psalmus 143.

BEnedictus Dñus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fí-

Digitized by Google

lius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus misericórdia mea, & susceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórũ crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére.

Psalmus 50.

MIserére meî, Deus, * secundũ magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meã ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta

ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátũ, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meì, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuì in diis, Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, In manus tuas, Dómine. *Canticum,* Nunc dimittis. *Antiphona, & Oratio,* Deus, qui illúminas noctem. *habentur in Proprio pro diversitate Temporis.*

Finito Completorio, submissâ voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA.

In Quadragesima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus: intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

Digitized by Google

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN FERIIS.

A Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam Passionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, procidámus ante Deum, * Plorémus coram Dómino qui fecit nos.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergo parciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perstémus in custódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ se dat, hostis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quanquam fíctilis,
Opus tuum sumus tamen;
Períre ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.

Quod fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póscimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei: ℟. Turbátus sum, & non sum locútus. *Ps.* 76.

Absolut. & Benedict. habentur post Psalterium.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *dicuntur alternatim secundùm Feriam, ut sequitur, usque ad Dominicam Passionis.*

FERIA II. ET V.

Post j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævarica-

tiónes vestras, & fácite vobis cor novum, & spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dñus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Quasi columbæ meditantes gemémus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, & * Peccáta nostra respondérunt nobis; quia scélera nostra nobiscum, & iniquitátes nostras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. * Peccáta. *Is.* 59. 1. *Joan.* 1.

Respons. tertium erit Evangelicum, ut in qualibet Feria.

FERIA III. ET VI.

Post j. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, & ego retríbuam. * Horrendum est incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Post ij. Lect. ℟. Tu, Dómine, in ætérnum permanébis, * Quare in perpétuum oblivisscéris nostri? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, salva nos; perímus: * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Respons. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

FERIA IV. ET SABBATO.

Post j. Lect. ℟. Jurávi, & státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáque, Dómine: vivífica me secundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri; * Humiliátus sum. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

Post ij. Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári * In jejúniis, sacco & cínere. ℣. Memor esto unde excíderis, & age pœniténtiam, * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

Respons. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Capitulum. Isaíæ 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam; & annúntia pópulo meo scélera eórum: & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

SOlemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat sacerdos; flébili
Clamóre templa pérsonant.
Lugúbris at frustrà sonus
Ad numen irátum venit,

Ni

Digitized by Google

Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.
Nil fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.
Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis nostri memor,
Intentat ultríces minas.
O juste judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dñe, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Ad Benedictus. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, salvum fac Regem nostrum *N.* ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dñus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et

Digitized by Google

ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dñe, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria post Ant. ad Benedictus.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde, hìc fit Suffragium seu Commemoratio communis de omnibus Sanctis, ut sequitur:

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Quandò dicitur Officium parvum B. M. vel quandò fit de ea in Sabbato, omittuntur verba quæ parenthesi includuntur.*]

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut (sancta Dei génitrix María,) sancti tui Apóstoli, Mártyres, Pontífices, Vírgines, atque omnes Sancti, quorum memóriam celebrámus, nos ubíque ádjuvent: quátenus illórum suffrágio tranquillà pace in tua laude lætémur. Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. *vel* Dómine, exaudi.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

[*Deinde inchoatur Officium parvum B. Mariæ, si dicendum sit.*]

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,

Sancto simul cum Spíritu, Nunc, & per omne séculum. Amen.

Psalmi de Feria, & sic ad alias Horas.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ: peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch.* 1.

Capitulum. Ephes. 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis; non quasi insipientes, sed ut sapientes: redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *In Quadrag.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. * Miserére nobis. Glória Patri. Christe. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Tempore Passionis.* ℣. Qui passus es pro nobis, * Miserére nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri; *sed repetitur*, Christe.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

P R E C E S.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

Digitized by Google

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaeli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus; &, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus*, *loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, soróres, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestrî omnípotens Deus; &, dimissis peccátis vestris,

perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit,* Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deinde,* Misereátur. *semel, ad quod dicit,* nostrî, nostris, nos.]

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fíniũ terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dñus vobiscum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum: sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera. Per Dñum.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum: ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus

Digitized by Google

mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri. & Sicut erat.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hîc, & in ætérnum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans*, Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jonæ* 3.

Capitulum. Joel. 2.

NUnc, dicit Dóminus; convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu : & scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus.

Digitized by Google

Glória Patri. Converte. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, ℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,
[illegible]

Oratio conveniens.

℣. Dñus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

NUnc solis excélsum jubar
Toto corúscat lúmine:
Tu, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum. Amen.

Ant. 3. b. Quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur. *Is.* 1.

Capitulum. Isaíæ. 55.

DErelinquat ímpius viã suam, & vir iníquus cogitatiónes suas; & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus: & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostrì, Dómine, * Miserére nostrì. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostrì. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. [illegible] tóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

PRono volútus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum. Amen.

Ant. 6. *C.* Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. Joel. 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, & dicent; Parce, Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hereditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuũ: * Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo Spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum, & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psalterio secundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum; vitâ vivet, & non moriétur: Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus.

AUdi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multùm quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis,
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Tempus benepláciti, Deus. ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, ut suprà ad Laudes, 145.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, post Ant. ad Magníficat.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde hîc fit Suffragium,

Digitized by Google

ſeu Commemoratio communis de omnibus Sanctis, ut ſequitur:

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno Patris eórum. *Mat.* 13.

℣. Juſti confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139.

Orémus.

[*Quandò dicitur Officium parvum B. M. vel quandò fit de ea in Sabbato, omittuntur verba quæ parentheſi includuntur.*]

CONcéde, quæſumus, omnípotens Deus; ut (ſancta Dei génitrix María,) ſancti tui Apóſtoli, Mártyres, Pontífices, Vírgines, atque omnes Sancti, quorum memóriam celebrámus, nos ubíque ádjuvent: quátenus illórum ſuffrágio tranquillâ pace in tua laude lætémur. Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino: ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:

En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxtera.

Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis líbero
Surſum volátu téndere.

O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum. Amen.

Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

Tempore Quadrageſ. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

Digitized by Google

[*Temp. Pass. omisso* Glória Patri. *post reclamationem repetitur*, In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Dómine.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis ; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

Deinde (nisi sit Sabbatum) dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætemam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum ; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum ; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli ; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster : ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam, 148.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine ; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui illúminas noctem, & lucem post ténebras facis : concéde nobis, ut hanc noctem sine impedimento Sátanæ transeámus ; atque matutínis horis ad altáre tuum recurrentes : tibi Dómino Deo grátias & laudes referámus. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Digitized by Google

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur : Grátia Dñi nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. V. Maria, ut in Psalterio, 139.

Post completum Officium, dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut suprà in Feriis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j.

De libro Génesis. *Cap.* 37.

JOseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer; & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos; eò quòd in senectúte genuísset eum : fecítque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur; óderant eum : nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meũ quod vidi. Putábam nos ligáre manípulos in agro; & quasi consúrgere manípulum meum, & stare : vestrósque manípulos circumstantes adoráre manípulũ meũ. Respondérunt fratres ejus; Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum : invídiæ & ódii fómitem ministrávit. Tu autem.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem : dixit ad eum Israel; Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente : Præstò sum, ait ei; Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos & pécora : & renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem; invenítque eum vir errantem in agro : & interrogávit quid quæreret. At ille respondit; Fratres meos quæro : índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicentes : Eámus in Dóthain. Perrexit ergo Joseph post fra-

Digitized by Google

tres suos : & invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procul, ántequàm accéderet ad eos : cogitavérunt illum occídere; & mútuò loquebantur : Ecce somniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in cisternam véterem : dicemusque; Fera péssima devorávit eum : & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Pósui fáciem. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Cùm jejunátis : nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 207. *In Quadrag. tertius.*

JEjunémus humiliantes ánimas nostras; appropinquante die quo magister humilitátis humiliávit semetipsum : factus súbditus usque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem : abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum : & servitúti subjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur : in ea domanda aliquantùm & lícita subtrahámus. Crápula & ebriétas étiam per dies céteros devitanda : per hos autem dies étiam concessa prándia removenda. Fácilè tibi obtemperábit caro, ne inhæreat aliénis : quæ refrenári consuéverit & à suis. Cavendum est ne mutes : non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris castiganda satúritas : ita gulæ irritamenta cavenda sunt.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & * Scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes : extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joel.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis; ut jejuniórum veneranda solémnia, & cóngruâ pietáte suscípiant : & secúrâ devotióne percurrant. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, misericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemósynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis increménta: te húmili devotióne precámur; ut qui ad hæc agenda salubérrimam dedísti doctrínam: ad complendum indefessam tríbuas efficáciam. Per Dñum.

In Quadragesima non fit de Semiduplici-majore & suprà, nisi de Festo Annuntiationis Dominicæ: ideòque, si à die Cinerum ad Pascha occurrat Festum Semiduplex-majus aut suprà, etiam Patroni principalis, anticipabitur ante initium Quadragesimæ, nempè si illud Festum evenerit mensibus Februario & Martio; transferetur autem post Dominicam in Albis, si mense Aprili evenerit.

De Festis Semiduplicibus-minoribus & Simplicibus fit tantùm Commemoratio, quæ etiam omittitur Triduo ante Pascha.

FERIA QUINTA POST CINERES.

Lectio j.

De libro Génesis. *Cap.* 37.

DIxit Judas frátribus suis. Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venundétur Ismaelítis, & manus nostræ non polluantur: frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisterna; vendidérunt eum Ismaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret; & ego, quò ibo? [*] Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt; mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui sit: an non. Quam cùm agnovisset pater, ait; Túnica fílii mei est: fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício: lugens fílium suum multo témpore.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum: emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. [*] Fuitque Dóminus cum eo: & erat vir in cunctis prósperè agens; habitavitque

Digitized by Google

in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo: & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque Joseph grátiam coram dómino suo, & ministrábat ei; à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph; & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchrâ fácie: & decórus aspectu.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Matthæum.

Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm introïsset Jesus Capharnaum; accessit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 62. *de verb. Evang. Matth.* 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret: ille respondit; Non sum dignus ut sub tectum meum intres: sed tantùm dic verbo, & sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes: sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte; nisi illum quem timébat intráre in domum suam: corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus: & non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi diffícile omne verbum: * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris; preces pópuli tui supplicantis propítius réspice: & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis

Digitized by Google

nostris merémur, averte. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Multi ab Oriente & Occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlórum; fílii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, solámen in flétibus: parce pópulo tuo; ut dignis flagellatiónibus castigátus: in tua miseratióne respíret. Per Dñum.

FERIA SEXTA POST CINERES.

Lectio j.

De libro Génesis. *Cap.* 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joseph erat princeps in terra Ægypti: atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebantur. Cùmque adorassent eum fratres sui, & agnovisset eos; quasi ad aliénos dúrius loquebátur: intérrogans eos. Unde venistis? Qui respondérunt; De terra Chánaan: ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens: non est cógnitus ab eis. Recordatusque somniórum quæ aliquando víderat, ait ad eos; Exploratóres estis: ut videátis infirmióra terræ, venistis. Qui dixérunt; Non est ita, dómine: sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joseph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnisque domus Pharaónis. Et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph; adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè: Ego sum, ait, Joseph frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére; neque vobis durum esse videátur quòd vendidistis me in his regiónibus: pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptũ. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse in terra: & adhuc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisitque me Deus, ut reservémini super terram: & escas ad vivendum habére possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntáte huc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaónis; & dóminum universæ

domûs ejus : ac príncipem in omni terra Ægypti. Festináte, & ascéndite ad patrem meum : & dicétis ei. Hæc mandat fílius tuus Joseph : Deus fecit me dóminum universæ terræ Ægypti ; descende ad me, ne moreris : & habitábis in terra Gessen. Dimísit ergo Joseph fratres suos, & proficiscéntibus ait : Ne irascámini in via. Qui ascendentes ex Ægypto : venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes; Joseph fílius tuus vivit : & ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob ; quasi de gravi somno evígilans : tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidisset plaustra, & universa quæ míserat : revixit spíritus ejus, & ait; Súfficit mihi si adhuc Joseph fílius meus vivit : vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Tu Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Audistis quia dictum est : Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuũ; ego autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth.

EGo autem dico vobis; Dilígite inimícos vestros : benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus, æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt; & dicunt sufficere virtútibus non odisse inimícos : céterùm dilígere plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta : quæ fecit David in Saül & in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens : Pater, ignosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis ; * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ ; * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Rom. 5. Lev. 19.*

Digitized by Google

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, qui inimícos nostros semper nobis jubes dilígere, & legem tuã custodíre; illúmina óculos cordis nostri: ut, te semper adjuvánte, tibi obediámus, & à malis opéribus eruámur. Per Dñum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Estóte perfecti sicut & Pater vester cœlestis perfectus est. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci essémus, per mortem Unigéniti tui tecum reconciliári voluisti: tríbue, quæsumus; ut tantæ misericórdiæ mémores: & ipsi propter te inimícos nostros in veritáte diligámus. Per eumdem Dóminum.

SABBATO POST CINERES.

Lectio j.

De libro Génesis. *Cap.* 46.

PRofectus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac: audívit eum per visiónem noctis vocantem se, & dicentem sibi. Jacob, Jacob. Cui respondit: Ecce adsum. Ait illi Deus; Ego sum fortíssimus Deus patris tui: noli timére; descende in Ægyptum: quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illuc; & ego inde addúcam te revertentem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum fílii cum párvulis & uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao ad portandum senem: & ómnia quæ possséderat in terra Chánaan; venitque in Ægyptum cum omni sémine suo: fílii ejus, & nepótes, fíliæ, & cuncta simul progénies.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij. Cap. 47.

INgressus ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens; Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póssident venérunt de terra Chánaan: & ecce consistunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege: quos ille interrogávit; Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos & patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba grégi-

Digitized by Google

bus servórum tuórum, ingravescente fame in terra Chánaan : petimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. [*] Dixit ítaque rex ad Joseph : Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est ; in óptimo loco fac eos habitáre : & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios : constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, & státuit eum coram eo : qui benedicens illi, & interrogátus ab eo ; Quot sunt dies annórum vitæ tuæ ? respondit ; Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi & mali : & non pervenérunt usque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sunt. Et benedicto rege : egressus est foràs.

℟. Pósui.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Marcum. *Cap.* 6.

IN illo témpore : Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm serò esset, erat navis in médio mari : & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. *Cap.* 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus ; labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat ; quæ inter undas séculi adversantis, & immundórũ flatus spiríituum, ad quiétem pátriæ cœlestis : quasi ad fidam líttoris statiónem perveníre conátur. Ubi benedícitur quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra ; quia nonnunquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflicta, sed & fœdáta est : ut, si fíeri posset, Redemptor ipsíus eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra mare ; & † Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, & incomprehensibília, & mirabília : * Venit. Glória Patri. † Ascendit. *Marc.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam vestimenti Jesu tángerent ; & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc.* 6.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, & concéde ; ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibusque curandis salúbriter institútum est :

devóto servítio celebrémus. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalterio.

Capitulum. Levit. 16.

IN hac die expiátio erit vestrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris : coram Dómino mundabímini ; sábbatum enim requietiónis est : & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

Hymnus, Audi, benigne.

℣. Tempus. 152.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus ; & indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum ; & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex adumbrávit. 143.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *Cap.* 6.

ADjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim ; Témpore accepto exaudívi te : & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile : ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem ; ut non vituperétur ministérium nostrum : sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros ; in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis : in plagis, in carcéribus, in seditiónibus ; in labóribus, in vigíliis, in jejúniis : in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte ; in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta : in verbo veritátis, in virtúte Dei ; per arma justítiæ à dextris & à sinistris : per glóriam & ignobilitátem ; per infámiam & bonam famam : ut seductóres, & veráces ; sicut qui ignóti, & cógniti : quasi morientes, & ecce vívimus ; ut castigáti, & non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudentes ; sicut egentes, multos autem locupletantes : tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in labóribus, in vigíliis, in jejú-

Digitized by Google

niis, in caritáte non ficta. ℣. Dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus : * In ómnibus. 2. Cor. 6. Levit. 23.

Lectio ij. Cap. 6. & 7.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte ? aut quæ socíetas luci ad ténebras ? Quæ autē convéntio Christi ad Bélial ? aut quæ pars fidéli cum infidéli ? Qui autem consensus templo Dei cum idólis ? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus : & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus; & immundum ne tetigéritis : & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias : dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs : perficientes sanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. * Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum est judícium à nobis, & non apprehendet nos justítia : expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus. 1. Joan. 1. Is. 59.

Lectio iij.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus; sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me : ita ut magìs gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo; non quia contristáti estis : sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristati enim estis secundùm Deum : ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur : séculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster, cécidit coróna cápitis nostri. * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres : míseri estóte, & lugéte; risus vester in

luctum convertátur. * Væ. Glória. * Væ. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadrages.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium; quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum est. Ecce nunc tempus acceptábile: ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári: quando ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat: ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

Tu autem.

℟. Minístri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte: * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio & continuáta reveréntia; ut tales permanerémus in conspectu Dei: quales nos in ipso pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, &, dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur; dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur: necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere. Magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur; in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent: & jejúnia casta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. * Nonne hoc est magis jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito: & Pater tuus qui

videt in abſcóndito, reddet tibi. * Nonne. *Iſ.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

INgreſſúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & jejuniórum remédiis conſecrátos; præceptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac ſpíritûs : ut, caſtigátis colluctatiónibus quæ ſunt inter utramque ſubſtántiam; ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum córporis ſui decet eſſe rectórem : dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offenſiónem : vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur; & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt : ſi jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ diſcrepârint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii; aut fructuósè córpori eſca ſubtráhitur : niſi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona eſt orátio cum jejúnio & eleemóſyna, magìs quàm theſauros auri recóndere; * Quóniam eleemóſyna à morte líberat. † Ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam. ℣. Date eleemóſynam, & ecce ómnia munda ſunt vobis; * Quóniam. Glória. † Ipſa. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii : ſecundùm Matthæum. *C.* 4.

IN illo témpore : Jeſus ductus eſt in deſertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo; & cùm jejunaſſet quadraginta diébus & quadraginta nóctibus : póſteà eſúriit. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. *in Evang. habit. in Baſilic. S. Joan. Later. Dominicâ I. Quadrageſ.*

DUbitári à quibuſdam ſolet, à quo ſpíritu ſit Jeſus ductus in deſertum; propter hoc quod ſúbditur : Aſſumpſit eum diábolus in ſanctam civitátem; & rursùm : Aſſumpſit eum in montem excelſum valdè. Sed verè & abſque ulla quæſtióne conveniénter accípitur : ut à ſancto Spíritu in deſertum ductus credátur; ut illuc eum ſuus Spíritus dúceret : ubi hunc ad tentandum malignus ſpíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſumptus, mens réfugit : humánæ hoc audíre aures

expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus : si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum, & satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et tentabátur. *Luc.* 4. *Zachar.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est : & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus ? an non diáboli membra Judæi persequentes; & mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci; qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi ? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit : qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret : sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes : panem non comédit, & aquam non bibit; * Et. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur : suggestióne; delectatióne : & consensu. & nos cùm tentámur; plerumque in delectatiónem, aut étiam in consensum lábimur : quia de carnis peccáto propagáti; in nobis ipsis étiam gérimus : unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus; in mundum sine peccáto vénerat : nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit : sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris : non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut misércors fíeret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui tentantur, auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua sancto tuo, Dómine, quem probasti in tentatióne, * Ut. Glória Patri. *Repet.* ℟. Débuit. *usque ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum. *in Dominicis & Feriis Quadr.*]

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est; ipse autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquisque tentátur, à concupiscéntia sua abstractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. Jac. 4.

Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam; Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Solemne. 144.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cùm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. *Matth.* 4.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod à te obtinére abstinendo nítitur: hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Accédens tentátor dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 8.

Dominus Deus tuus afflixit te penúria, & dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo: sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuũ. *Matth.* 4.

Capitulum. Sap. 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum ; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum : appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelsum : ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 6.

CAve diligenter ne obliviscáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitútis ; Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies : ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. 3. a. CUm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei : Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Respondit Jesus : Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursùm scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Hebr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris ; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto : Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ ; ut misericórdiam consequámur : & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 152.

℣. Impulsus eversus sum ut cáderem ; ℟. Et Dóminus suscépit me. *Ps.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Consummátâ omni tentatióne, diábolus recessit ab illo usque ad tempus ; & ecce Angeli accessérunt, &

Digitized by Google

ministrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio. 28.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber Exodi. *Cap.* 1.

HÆc sunt nómina filiórum Israel qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob. Singuli cum dómibus suis introiérunt; Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zabúlon, & Bénjamin: Dan, & Néphthali, Gad, & Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egressi sunt de fémore Jacob, septuaginta: Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & universis frátribus ejus, omníque cognatióne illâ; fílii Israel crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt: ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit intereà rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph; & ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiórum Israel multus, & fórtior nobis est. Veníte, sapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur; & si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris: expugnatísque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij. Cap. 1 & 2.

PRæcépit ergo Phárao omni pópulo suo, dicens; Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reserváte. Egressus est post hæc vir de domo Levi: & accépit uxórem stirpis suæ; quæ concépit, & péperit fílium: & videns eum elegantem, abscondit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscellam scírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice; posuitque intùs infántulum, & expósuit eum in carecto ripæ flúminis: stante procul soróre ejus, & considerante eventum rei. [*] Ecce autem descendébat fília Pharaónis, ut lavarétur in flúmine: & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis; & allátam apériens, cernensque in ea párvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri; Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulíerem Hebræã, quæ nutríre possit infántulum? Respondit, Vade. Perrexit puella: & vocávit matrem suam. Ad quam locúta fília Pharaónis; Accipe, ait, púerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier,

Digitized by Google

& nutrívit púerum : adultumque trádidit filiæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii; vocavitque nomen ejus, Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Cùm vénerit Filius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo; tunc sedébit super sedem majestátis suæ : & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de fide & oper. C. 15.

SI, mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est : illud quómodò verum erit, quod eis quos ad sinistram positúrus est, dicet; Ite in ignem æternum, qui parátus est diábolo & ángelis ejus? quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt : sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promíttat æternam; proptéreà omnes gentes segregatúrum se dixit : quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros; Dómine, quando te vídimus illa & illa patientem, & non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant; sed bona operári non curáverant : tanquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur æternam. Neque illud dici hîc póterit ignem æternum dictum, non ipsam pœnam æternam : cùm & hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam ita conclúserit, dicens; Sic ibunt illi in combustiónem æternam : justi autem in vitam æternam. Erit ergo æterna combústio, sicut ignis; & eos in illam itúros Véritas dixit : quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & separábit eos, sicut pastor ségregat oves ab hædis : * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autem à sinistris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum : * Et státuet. Glória Patri. † Státuet oves. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt : Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

Digitized by Google

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia; quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos effíciant: & ad regna perdúcant ætérna. Per Dóminum.

[*Hodie, & deinceps usque ad Pascha, præterquàm diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Dicet rex his qui à sinistris erunt: Discédite à me, maledicti, in ignem æternum. Et ibunt hi in supplícium æternum; justi autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium nostrûm, Dómine, quæsumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abstinentes: non iram tuam sed misericórdiam sentiámus. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 3.

MOyses pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian; cùmque minasset gregem ad interióra deserti: venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyses; Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum; vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses. Qui respondit: Adsum. At ille; Ne apprópies, inquit, huc: solve calceamentum de pédibus tuis; locus enim in quo stas: terra sancta est. Et ait; Ego sum Deus patris tui: Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi; propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: & sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum; & edúcam de terra illa, in terram bonam & spatiósam: in terram quæ fluit lacte & melle.

℟ Scimus. 144.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem; ut edúcas pópulum meum: fílios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum; Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israel de Ægypto? Qui dixit ei; Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quod míserim te. Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto: immolábis Deo super

montem iſtum. Ait Móyſes ad Deum; Ecce ego vadam ad fílios Iſrael, & dicam eis: Deus patrum veſtrórum miſit me ad vos. Si díxerint mihi; Quod eſt nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móyſen: ego ſum qui ſum. Ait; Sic dices fíliis Iſrael: Qui eſt, miſit me ad vos.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii: ſecundùm Matthæum.

Cap. 21.

IN illo témpore: Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas, dicens; Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei: & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. *in Quadrag.*

EJécit Chriſtus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi; hóſtias & oratiónes Deo offerri: verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúndari in templo, quæ in templo volébat offerri; vidélicet propter ſtúdium avarítiæ ſive fraudis: quod próprium ſolet eſſe negotiántium fácinus; quantâ putas animadverſióne puníret, ſi inveniſſet ibi áliquos ríſui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant; Dñus in domo ſuâ temporália negótia geri non pátitur: quantò magìs ea quæ nuſquam fíeri licet, plus cœleſtis iræ merentur; ſi in ædibus Deo ſacrátis agantur?

℟. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat, dicens: * Nonne ſcriptum eſt, quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem feciſtis eam ſpeluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illum qui contamináverit ſanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum: * Nonne. Glória Patri. † Domus mea. *Marc.* 11. *Lev.* 20.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jeſus omnes vendentes & ementes in templo; & menſas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces: & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Acceſſérunt ad Jeſum cæci & claudi in templo, & ſanávit, eos. *Matth.* 21.

Digitized by Google

Oratio.

Conserva, Dómine, famíliam tuam bonis semper opéribus erudítam; & sic præséntibus consoláre subsídiis: ut ad superna perdúcas dona propítius. Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 12.

Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti. Mensis iste vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israel: & dícite eis. Décimâ die mensis hujus: tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agnum; assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ: juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. [*] Erit autem agnus absque mácula; másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam-décimam diem mensis hujus: immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem; & in superlimináribus domórum: in quibus cómedent illum.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij.

Sic autem comedétis illum. Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus; tenentes báculos in mánibus: & comedétis festinanter; est enim Phase: (id est, tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ: percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia: ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; & vidébo sánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga disperdens quando percússero terram Ægypti.

℟. Posui. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Marcum.

Cap. 12.

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicentes. Magister: vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis; Generátio mala, & adúltera signum quærit: & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 44. *in Matth.*

Viri Ninivítæ surgent, & condemnábunt ge-

Digitized by Google

nerationem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; ſic multi qui nunc inferióres nobis videntur : nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio : ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipſi dico : meipſum primò exhortor. Capiámus iter anguſtum. Uſquequò deliciábimur? Uſquequò degémus otióſè, ridentes ac oſcitantes? Non ſumus adhuc ſatiáti deſídiâ & procraſtinatióne? Eadémne ſemper erunt? Eadem menſa, idem ſumptus, eædem pecúniæ; poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, ſepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum : melióra capeſſámus; ut rectè vivendo, futúra bona conſequámur : grátiâ & misericórdiâ Dómini noſtri Jeſu Chriſti; cui cum Patre & Spíritu ſancto ſit glória & impérium in ſécula ſeculórum : Amen. Tu autem.

℞. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua mala. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória Patri. † Converſi ſunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas ſignum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni iſti. *Luc.* 11.

Oratio.

DEus, qui Ninivítis in cínere & cilício pœniténtibus misericórditer pepercíſti : te ſúpplices deprecámur; ut & nobis per hoc ſalutáre jejúnium caſtigátis : noſtrórum indulgéntiam delictórum propítius largiáris. Per Dñum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. *Matth.* 12.

Oratio.

MEmento, Dómine, miſeratiónum tuárum & præſta; ut à cibis, & peccátis abſtinentes : grato tibi jejúnio placeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 14.

DIxit Dóminus ad Móyſen; Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſrael, ut proficiſcantur. Tu autem éleva virgam tuam; & extende manum tuam ſuper mare, & dívide illud : ut gradiantur fílii Iſrael in mé-

dio mari per ſiccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut perſéquantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus. Et ſcient Ægyptii quia ego ſum Dóminus: cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. [*] Tollenſque ſe Angelus Dei, qui præcedébat caſtra Iſrael, ábiit poſt eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimíttens, poſt tergum ſtetit inter caſtra Ægyptiórum & caſtra Iſrael; & erat nubes tenebróſa, & illúminans noctem: ita ut ad ſe ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendiſſet Móyſes manum ſuper mare; ábſtulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in ſiccum: diviſaque eſt aqua.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij.

ET ingreſſi ſunt fílii Iſrael per médium ſicci maris: erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequentéſque Ægyptii, ingreſſi ſunt poſt eos: & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína: & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis; interfécit exércitum eórum, & ſubvertit rotas cúrruum: ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii. Fugiámus Iſraélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen. Extende manum tuam ſuper mare; ut revertantur aquæ ad Ægyptios: ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contra mare: reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum; fugientibuſque Ægyptiis occurrérunt aquæ: & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ: & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis; qui ſequentes ingreſſi fúerant mare: nec unus quidem ſupérfuit ex eis.

℟. Quaſi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii: ſecundùm Matthæum.

Cap. 15.

IN illo témpore: Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egreſſa: clamávit, dicens ei; Miſerére meî, Dómine, fili David: fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Digitized by Google

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, sub persóna mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat: humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur: qui ésui sánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David; deindè Dóminum vocet: & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit dicens, Jesu: Miserére meî, Dómine, fili David; filia mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor: * Dómine, ádjuva me. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esth.* 14.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis; da nobis constantem fídei ac devotiónis affectum: ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam jacentem supra lectum, & dæmóniũ exiisse. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; nec suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis: sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur. Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi.

Cap. 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixeruntque fílii Israel ad eos; Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti: quando sedebámus super ollas cárnium; & comedebámus panem in

saturitáte ! Cur eduxistis nos in desertum istud ; ut occiderétis omnem multitúdinem fame ? Dixit autem Dóminus ad Móysen. Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo ; egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies : ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant : & sit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

FActum est ergo véspere ; & ascendens coturnix, coopéruit castra : manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuisset superfíciem terræ ; appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum : in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavitque domus Israel nomen ejus, Man, quod erat quasi semen coriandri album : gustusque ejus quasi símilæ cum melle. [*] Dixit autem Móyses ; iste est sermo quem præcépit Dóminus : Imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retrò generatiónes ; ut nóverint panem quo álui vos in solitúdine : quando educti estis de terra Ægypti. Dixitque Móyses ad Aaron. Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantùm potest cápere gomor ; & repóne coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras : sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuitque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Fílii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis ; donec venírent in terram habitábilem : hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 5.

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis ; confessus es Patrem : recordáre quid féceris ; confessus es Fílium : confessus es Spíritum sanctum. Tene órdinem rerum in hac fide : mundo mórtuus es, & Deo resurrexisti. Et quasi in illo mundi consepultus elemento ; peccáto mórtuus : ad vitam es resuscitátus æternam. Crede ergo quia non sunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secundùm

Digitized by Google

tempus in natatóriam : & movébatur aqua ; & qui prior deſcendiſſet in natatóriam poſt commotiónem aquæ : ſanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piſcína in Jeroſólymis erat, in qua unus ánnuus ſanabátur ; ſed nemo antè ſanabátur : quàm deſcendiſſet Angelus. Ut eſſet indícium quia deſcénderat Angelus : movebátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides ; illis Angelus deſcendébat, tibi Spíritus ſanctus : illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur ipſe Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus ; nunc omnes ſanantur : aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus : Vis ſanus fíeri ? Reſpondit : * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus : Tolle grabátum tuum, & ámbula ; & † Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória Patri. † Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit : Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris ; & animárum noſtrárum medére languóribus : ut peccatórum remiſſióne percepta, in tua ſemper benedictióne lætémur. Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce ſanus factus es : jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ſancto nos purificante jejúnio : & tibi toto corde ſimus ſubjecti ; & inter mundánæ pravitátis inſídias : te miſerante, perſeverémus illæſi. Per Dóminum noſtrum.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi.

Cap. 20.

LOcútus eſt Dñus cunctos ſermónes hos : Ego ſum Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi ſcúlptile, neque omnem ſimilitúdinem quæ eſt in cœlo déſuper ; & quæ in terra deorſùm : nec eórum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorábis ea, neque coles ; ego ſum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, víſitans iniquitátem patrum in fílios : in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odé-

Digitized by Google

runt me; & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me : & custódiunt præcepta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum : nec enim habébit insontem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis : & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui est : non fácies omne opus in eo; tu, & fílius tuus & fília tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum : & ádvena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dóminus cœlum & terram : & mare, & ómnia quæ in eis sunt; & requiévit die séptimo : idcircò benedixit Dóminus diéi Sábbati, & sanctificávit eum. [*] Honóra patrem tuum, & matrem tuam : ut sis longævus super terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui : nec desiderábis uxórem ejus; non servum, non ancillam, non bovem, non ásinum : nec ómnia quæ illíus sunt.

℟. Pósui. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore : Dicébat Jesus ad eos qui credidérunt ei, Judæos. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem : & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis; quia omnis qui facit peccátum : servus est peccáti. O miserábilis sérvitus! Plerumque hómines, cùm dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes dóminum non habére : sed saltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem se venálem petat? Deinde servus hóminis aliquandò sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit; servus peccáti quò fugit? secum se trahit quócumque fúgerit. Non fugit seipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se, imò non recédit à se : peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum : ut áliquam cor-

Digitized by Google

porálem cáperet voluptátem; voluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in æternum, fílius autem manet in æternum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si. Glória. * Si ergo. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Oratio.

PRotector noster, áspice, Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur: perceptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente famulémur. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalterio.

Capitulum. Isaíæ 1.

QUærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defendite víduam: Et veníte & argúite me, dicit Dóminus; si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 152.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm sanctificasset Móyses Aaron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óstio tabernáculi non exíbitis septem diébus, die ac nocte observantes custódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 153.

DOMINICA II QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Osee.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymmus, Quod lex. 143.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Psalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Levítici.

Cap. 1.

VOcâvit Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernâculo testimónii, dicens. Lóquere fíliis Israel, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus, ófferens víctimas; si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento: másculum immaculátum óf-

feret ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum; ponetque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit: atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabitque vítulum coram Dómino; & ófferent fílii Aaron sacerdótes sánguinem ejus: fundentes per altáris circuítum quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna manè per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo, nisi ut accendátur? * Ignis est iste perpétuus, qui nunquam defíciet. *Levitic.* 6. *Luc.* 12.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptisque Nadab & Abiu fílii Aaron thuríbulis, posuérunt ignem & incensum désuper; offerentes coram Dómino ignem aliénum: quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à Dómino, devorávit eos: & mórtui sunt coram Dómino. Dixitque Móyses ad Aaron: Hoc est quod locútus est Dóminus. Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi: & in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Misaéle & Elísaphan fíliis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos; Ite & tóllite fratres vestros de conspectu sanctuárii: & asportáte extra castra. Confestimque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis: & ejécerunt forâs, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irrítam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur; * Quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini; * Quantò magìs. *Hebr.* 10. *Num.* 3.

Lectio iij. Cap. 16.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron; quando offerentes ignem aliénum interfecti sunt: & præcépit ei, dicens. Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur sanctuárium; quod est intra velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur: (quia in nube apparébo super oráculum;) nisi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in ho-

Digitized by Google

locaustum. Túnicâ líneâ vestiétur : feminálibus líneis verenda celábit ; accingétur zonâ líneâ : cídarim líneam impónet cápiti ; hæc enim vestimenta sunt sancta : quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipietque ab universa multitúdine filiórum Israel duos hircos pro peccáto : & unum aríetem in holocaustum.

℞. Si voluisses sacrifícium, dedissem útique ; holocaustis non delectáberis. * Sacrifícium Deo spíritus contribulátus. † Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. ℣. Imposśíbile est sánguine taurórum & hircórum auferri peccáta. * Sacrifícium. Glória Patri. † Cor. *Ps.* 50. *Hebr.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. *in Joan. n.* 4.

QUadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum esse árbitror caritáti vestræ : testantur sæpíssimè divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número consecrátum esse bene nostis. Nam & Móyses quadraginta diébus jejunávit, & Elías tótidem : & ipse Dóminus noster, & salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur lex ; per Elíam significantur Prophétæ : per Dóminum significátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt : ubi se discípulis ostendit in claritáte vultûs & vestis suæ ; appáruit enim médius inter Móysen & Elíam : tanquam Evangélium testimónium habéret à lege & Prophétis.

℞. Ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram Deo ; * Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum, per legem & Prophétas, sapiéntia demonstráta est ; * Nunc. *Rom.* 3. *Eccl. prol.*

Lectio v.

SIve ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio : quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále est abstinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus séculi, quod est perfectum jejúnium ; ut abnegantes impietátem & seculáres cupiditátes : temperanter & justè & piè vivámus in hoc século. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus ? Séquitur, & dicit ; Expectantes illam beátam spem,

& manifestatiónem glóriæ béati Dei : & salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo século quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm bene vívimus : cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit; expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ magni Dei : & salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Humiliémus Deo ánimas nostras; * Et in spíritu constitúti humiliáto, serviéntes illi, expectémus húmiles consolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & seculária desidéria, sóbriè & justè & piè vivámus in hoc século; * Et. *Judith.* 8. *Tit.* 2.

Lectio vj.

In Ps. 148. *n.* 1.

Quia verax est qui promísit, in spe gaudémus; quia tamen nondum habémus : in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promíssum est : & tránseat gémitus, & succédat sola laudátio. Propter hæc duo témpora : unum quod nunc est in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ; álterum quod tunc erit in securitáte & exultatióne perpétua, institúta est nobis étiam celebrátio duórum témporum : ante Pascha & post Pascha. Illud quod est ante Pascha, signíficat tribulatiónem in qua modò sumus : quod verò ágimus post Pascha, signíficat beatitúdinem in qua póstea érimus. Ante Pascha ergo quod celebrámus, hoc & ágimus : post Pascha autem quod celebrámus, significámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus : hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante resurrectiónem : hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini : tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Usque in tempus sustinébit pátiens; * Et † Pósteà reddítio jucunditátis. ℣. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Et. Glória. † Pósteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 17.

In illo témpore : Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fra-

trem ejus; & ducit illos in montem excelſum ſeorſùm: & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téſtibus glóriam ſuam; & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre clarificat: ut & fácies ejus ſolis fulgóri ſímilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur: ut de córdibus diſcipulórum crucis ſcándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis: quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia ſpes ſanctæ Eccléſiæ fundabátur: ut totum corpus Chriſti agnóſceret quali eſſet commutatióne donandum; ut ejus ſibi honóris conſórtium membra promítterent: qui in cápite præfulſiſſet.

℟. Aſcendit Jeſus in montem ut oráret: * Et facta eſt, dum oráret Jeſus, ſpécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm deſcénderet Móyſes de monte, clarificátus eſt aſpectus ejus ex conſórtio ſermónis Dómini. * Et. *Luc 9. Exod. 34.*

Lectio viij. Cap. 4.

COnfirmandis verò Apóſtolis; & ad omnem ſciéntiam provehendis: ália quoque in illo miráculo acceſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, Lex ſcílicet & Prophétæ: apparuérunt cum Dómino loquentes; ut veríſſimè in illa quinque virórum præſéntia complerétur quod dictum eſt: In duóbus vel tribus téſtibus ſtat omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid fírmius verbo: in cujus prædicatióne véteris & novi teſtamenti cóncinit tuba; & cum evangélica doctrína antiquárum proteſtatiónum inſtrumenta concurrunt? Adſtipulantur enim ſibi ínvicem utriuſque fœderis páginæ; & quem ſub velámine myſteriórum præcedéntia ſigna promíſerant: manifeſtum atque perſpícuum præſentis glóriæ ſplendor oſtendit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus, quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Præcláritas in communicatióne ſermónum ipſíus. * Erant. *Luc 9. Sap. 8.*

Lectio ix. Cap. 5.

HIs ergo ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens, & terréna faſtídiens; in æternórum

desidérium quodam mentis rapiebátur excessu: & gáudio totíus visiónis implétus; ibi cum Jesu optábat habitáre: ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hîc esse; si vis, faciámus hîc tria tabernácula: tibi unum; Móysi unum: & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit; signíficans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet: cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári: intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulandam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum: * Mélior est. Glória. *Repetit.* ℟. Beáti. *usque ad* ℣. Si vis. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. ç. Quare jejunávimus, & non aspexisti; humiliávimus ánimas nostras, & nescisti? *Is.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo, & malum contra amícum ne cogitétis in córdibus vestris; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur; & anteíbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

Capitulum. Eccli. 17.

STa in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei; In partes vade séculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo: Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. 144.

℣. Deus, misereátur nostrî, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adversa, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas: præsta, quæsumus; ut terréna fastidientes: in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17. *Luc* 9.

Capitulum. Hebr. 3.

MOyses fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: Christus verò tanquam fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usque ad finem: firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Capitulum. Jerem. 7.

HÆc dicit Dñus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus; & ambuláte in omni via quam mandávi vobis: ut bene sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum, * Et testificábor tibi. Glória Patri. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Exod. 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos venit Deus; & ut terror illíus esset in vobis: & non peccarétis.

℟. *br.* Excelsus Dóminus, * Et humília réspicit. Excelsus. ℣. Et alta * à longè cognoscit, * Et. Glória. Excelsus. *Ps.* 137.

Digitized by Google

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus ; ℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm, & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes ; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum : Dómine, bonū est nos hîc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui ; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi audit me, non confundétur ; & qui operantur in me, non peccábunt : Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus. Audi, benigne. 152.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus ; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Levítici.

Cap. 19.

CUm messúeris ségetes terræ tuæ ; non tondébis usque ad solum superfíciem terræ : nec remanentes spicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia congregábis : sed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dn̄us Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini : nec decípiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo : nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo : nec vi ópprimes eum. [*] Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo : nec coram cæco pones

Digitized by Google

offendículum ; sed timébis Dóminum , Deum tuum : quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est : nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis : nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor : nec susurro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo ; sed públicè árgue eum : ne hábeas super illo peccátum.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij. Cap. 26.

CUstodíte Sábbata mea : & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis ; & mandáta mea custodiéritis, & fecéritis ea : dabo vobis plúvias tempóribus suis ; & terra gignet germen suum : & pomis árbores replebuntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam : & vindémia occupábit sementem ; & comedétis panem vestrum in saturitáte : & absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in fínibus vestris : dormiétis & non erit qui extérreat. Auferam malas béstias : & gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros : & córruent coram vobis.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum. Ego vado , & quærétis me : & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 38. *n.* 6 & 7.

TOta infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére : sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus : propter hoc ad baptismum cúrritur ; propter hoc qui ægritúdine vel aliunde periclitantur , sibi desíderant subveníri : propter hoc étiam sugens párvulus à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur ; ne sine baptismo éxeat : & in peccáto quo natus est moriátur. Infelicíssima condítio ; mísera sors istórum qui de ore verídico audiérunt : In peccátis vestris moriémini. Unde tamen hoc eis contingat , expónit ; Si enim non credidéritis quia ego sum : moriémini in peccátis vestris. Credo , fratres , in illa multitúdine quæ Dóminum audiébat : & eos fuisse qui creditúri erant. Quasi autem in omnes processerat severíssima illa senténtia : In peccáto vestro moriémini ; ac per hoc & illis qui creditúri

erant spes erat abláta, revocávit eos in spem : adjunxit enim; Si non credidéritis quia ego sum : moriémini in peccátis vestris. Ergo, Si credidéritis quia ego sum : non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus; excitátio facta est dormiéntibus : córdibus evigilavérunt. Inde plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuistis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, & subsannábo : † Qui autem me audíerit, absque terróre requiescet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini : * In. Glória. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miséricors Deus; & ad expianda peccáta nostra : pœniténtiæ salutáris tempus & fructum nobis largíre propítius. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus : non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit liber Numerórum.

Cap. 1.

LOcútus est Dóminus ad Móysen in deserto Sínaï in tabernáculo fœderis; primâ die mensis secundi : anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens. Tóllite summam universæ congregatiónis filiórum Israel per cognatiónes & domos suas; & nómina singulórum quidquid sexûs est masculíni à vigésimo anno & supra, ómnium virórum fórtium ex Israel : & numerábitis eos per turmas suas, tu & Aaron. Eruntque vobiscum príncipes tríbuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

LOcutusque est Dñus ad Móysen, dicens. Tribum Levi noli numeráre : neque pones summam eórum cum fíliis Israel; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, & cuncta vasa ejus : & quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, & ómnia utensília ejus; & erunt in ministério : ac per gyrum tabernáculi metabuntur. [*] Cùm proficiscendum fúerit;

Digitized by Google

depónent Levítæ tabernáculum : cùm caſtrametandum, érigent; quiſquis externórum accésserit : occidétur. Metabuntur autem caſtra fílii Iſrael : unuſquiſque per turmas & cúneos atque exércitum ſuum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória; ne fiat indignátio ſuper multitúdinem filiórum Iſrael : & excubábunt in cuſtódiis tabernáculi teſtimónii.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii : ſecundùm Matthæum.

Cap. 23.

IN illo témpore : Jeſus locútus eſt ad turbas & ad diſcípulos ſuos, dicens. Super cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, ſerváte & fácite : ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

In Cap. 23. *Matth. Lib.* 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dño? Tentátur à Phariſæis; & nihilóminùs propter ſacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut ſubjiciantur eis : non ópera, ſed doctrínam conſiderantes. Alligant ónera grávia & importabília; & impónunt in húmeros hóminum : dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adverſùs omnes magiſtros dictum eſt : qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera ſua fáciunt : ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita fácit quódlibet, ut videátur ab homínibus : Scriba & Phariſæus eſt. Væ nobis míſeris; ad quos Phariſæórũ vítia tranſiérunt!

℟. Nolíte vocári Rabbi : * Omnes vos fratres eſtis; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt : † Magiſter veſter unus eſt, Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia : quid ſuperbit terra & cinis? * Omnes. Glória. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolixæ oratiónis : hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, ſpíritum averſári ſupérbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti : ſed miseratiónis tuæ dona ſubjecti capiámus. Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Qui major eſt veſtrûm, erit miniſter veſter : qui autem

Digitized by Google

se exaltáverit, humiliábitur; & qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris; ut esse, te largiente, mereámur, & inter próspera húmiles : & inter adversa secúri. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Numerórum.

Cap. 14.

DIxérunt fílii Israel alter ad álterum : Constituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyses & Aaron : cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israel. At verò Jósue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua; & ad omnem multitúdinem filiórum Israel locúti sunt : Terra quam circuívimus, valde bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam : & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles esse contra Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus; quia sicut panem ita eos póssumus devoráre : recessit ab eis omne præsídium; Dóminus nobiscum est : nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere : appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israel.

℟. Juravi. 144.

Lectio ij.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen & Aaron, dicens. Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contra me? Querélas filiórum Israel audívi. Dic ergo eis; Vivo ego, ait Dóminus : sicut locúti estis, audiente me, sic fáciam vobis. In solitúdine hac jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à viginti annis & supra, & murmurastis contra me; non intrábitis terram super quam levávi manum meã, ut habitáre vos fácerem : præter Caleb fílium Jéphone, & Jósue fílium Nun. [*] Párvulos autem vestros de quibus dixistis quòd prædæ hóstibus forent, introdúcam : ut vídeant terram quæ vobis displícuit. Vestra cadávera jacébunt in solitúdine. Fílii vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta : & portábunt fornicatiónem vestram, donec consumantur cadávera patrum in deserto; juxta númerum quadraginta diérum, quibus considerastis terram : annus pro die imputábitur.

℟. Pósui. 144.

Lectio iij.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 20.

IN illo témpore : Ascendens Jesus Jerosólymã, assumpsit duódecim discípulos secrétò : & ait illis. Ecce ascéndimus Jerosólymam ; & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis : & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. *n.* 4 *&* 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur secundùm passiónem Dómini, jam sibi loca eligébant, ubi sedérent ; unus ad déxteram : alter ad sinistram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis ; Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum ? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini ? Dóminus ipse vester qui est lux vestra : humiliátus est ut exaltarétur. Potestis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum ? Et illi : Póssumus. Et ille ; Cálicem, inquit, meum bibétis : sedére autem ad déxteram, vel ad sinistram meam, ait ; non est meum dare vobis : áliis parátum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis ? Non est meum dare supérbis : hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere : nolíte esse quod estis. Aliis parátum est : & vos álii, estóte, & vobis parátum est. Quid est, Alii estóte ? Priùs humiliámini : qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram sibi : & correcti sunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit : Nescítis quid petátis : * Sedére ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Scitis quia Príncipes géntium dominantur eórum ; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus totíus bonitátis fons & orígo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem ; ut quos peccatórum consciéntia déjicit : tua semper misericórdia érigat. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus ; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed

Digitized by Google

ministráre : & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine, fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere; tibi súbditâ mente servíre, tuam misericórdiam suppliciter imploráre : & tuis júgiter benefíciis gratulári. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Deuteronómii.

Cap. 1.

HÆc sunt verba quæ locútus est Móyses ad omnem Israel trans Jordánem in solitúdine campestri contra mare rubrum; inter Pharan, & Thophel, & Laban, & Háseroth ubi auri est plúrimùm : úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr usque ad Cadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis : locútus est Móyses ad fílios Israel ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis. Postquàm percussit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon : & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Edraï, trans Jordánem in terra Moab. Cœpitque Móyses explanáre legem.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij. Cap. 6.

HÆc sunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos; & faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidendam : ut tímeas Dóminum Deum tuũ; & custódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ : ut prolongentur dies tui. Audi, Israel, & observa, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus; & bene sit tibi : & multiplicéris ámpliùs sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. [*] Audi, Israel : Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo; & ex tota ánima tua : & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo : & narrábis ea fíliis tuis; & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere : dórmiens, atque consurgens. Et ligábis ea quasi signum in manu tua; eruntque & movebuntur inter óculos tuos : scribesque ea in límine & óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi columbæ. 144.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 16.

IN illo témpore : Ait Jesus Pharisæis. Homo quidam erat dives ; qui induebátur púrpurâ & bysso : & epulabátur quotídie splendidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40.

DIves iste non abstulisse aliéna reprehénditur : sed própria non dedisse. Nec dícitur quia vi quemquam oppressit : sed quia in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summóperè colligendum est quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna díripit ; si inferni damnatióne percútitur : qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens ; Ecce aliéna non rápio : sed concessis lícitè rebus fruor ; quia dives iste non idcircò punítus est, quóniam aliéna ábstulit : sed quia acceptis rebus semetipsum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit ; quia in sua felicitáte tímidus non fuit : quia percepta dona ad usum arrogántiæ inflexit ; quia víscera pietátis ignorávit : quia peccáta sua redímere, étiã cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosarumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si vidélicet culpa non esset ; nequáquam sermo Dei tam vigilanter exprímeret, quòd dives qui torquétur apud ínferos : bysso & púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippe vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit : vidélicet ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro sola inâni glória vestimentum pretiósius quæritur ; res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui : ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus ; & clamans, dixit : Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala ; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus ; qui jejúnia & eleemósynas nostrórum

posuisti remédia peccatórum : fac nos ópere mentis & córporis semper tibi esse devótos. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infunde; ut peccáta nostra castigatióne voluntáriâ cohibentes : temporáliter pótiùs macerémur, quàm supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Deuteronómii.

Cap. 16.

TRibus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit : in solemnitáte azymórum; in solemnitáte hebdomadárum : & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; sed ófferet unusquisque secundùm quod habúerit : juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei. [*] Júdices & magistros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit ibi, per síngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum justo judício : nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam, nec múnera; quia múnera excæcant óculos sapiéntûm : & mutant verba justórum. Justè quod justum est persequéris : ut vivas & possídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui : nec fácies tibi neque constítues státuam, quæ odit Dóminus Deus tuus.

℞. Scimus. 144.

Lectio ij. Cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguinem & sánguinem; causam & causam : lepram & lepram; & júdicum intra portas tuas víderis verba variári : surge & ascende ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniesque ad sacerdótes Levítici géneris; & ad júdicem qui fúerit illo témpore : quæresque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem; & fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco quem elégerit Dóminus : & docúerint te juxta legem ejus; sequerisque senténtiam eórum : nec declinábis ad déxteram, neque ad sinistram. Qui autem superbíerit, no-

Digitized by Google

lens obedíre sacerdótis império, qui eo témpore ministrat Dómino Deo tuo, & decréto júdicis : moriétur homo ille, & áuferes malum de Israel; cunctusque pópulus áudiens timébit : ut nullus deinceps intumescat supérbia.

℟. Tu, Dómine, 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Matthæum.

Cap. 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus Princípibus Sacerdótum & Senióribus pópuli : Parábolam audíte. Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam : & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *C.* 2.

PLantáta est vínea : lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quærentes fructum : bonam vitam eórum; Prophétæ ab eis contuméliis affecti : & occísi sunt. Missus est & Christus, únicus fílius patrisfamílias; & ipsum occidérunt herédem : & ídeò perdidérunt hereditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt : & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsius sumus. Inter Judæos visus est húmilis : contemptus est. Occultábat enim majestátem : promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat : nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent : nunquã Dñum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo; si contemptus est, cùm penderet in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium; quid moráris? Gaudére debéres : si aperíret aliquandò pulsanti. Non pulsasti, & áperit; & foris rémanes? Ne ergo dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des : sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intra se : Hic est heres, veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; & * Víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est, quia provocavérunt eum fílii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

SUbveni, Dómine, servis tuis pro sua júgiter iniquitáte geméntibus; mentesque nostras terrénis affé́ctibus prægravátas: medicinálibus tríbue corroborári jejúniis. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam, sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhæréndo: tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Deuteronómii.

Cap. 34.

AScendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo in vérticem Phasga contra Jéricho; ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan: & universum Néphthali; terramque Ephraïm & Manásse: & omnem terram Juda usque ad mare novíssimum; & austrálem partem: & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum; Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis: & non transíbis ad illam. Mortuusque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo sepulcrum ejus usque in præsentem diem.

℞. Jurávi. 144.

Lectio ij.

MOyses centum & viginti annórum erat, quando mórtuus est: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti sunt. Fleveruntque eum fílii Israel in campéstribus Moab triginta diébus: & compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. [*] Jósue verò fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ: quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israel: feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surrexit ultrà Prophéta in Israel sicut Móyses: quem nosset Dóminus fácie ad fáciem; in ómnibus signis atque portentis quæ misit per eum: ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni; & ómnibus servis ejus: universæque terræ illíus; & cunctam manum robustam: magnáque

mirabília, quæ fecit Móyses coram universo Israel.

℟. Pósui. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 15.

IN illo témpore: Ait Jesus ad Pharisæos & Scribas. Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contingit. Et divísit illis substántiam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi se à Christo séparat, exul est pátriæ: civis est mundi. Bene autem in se revértitur: qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit: & qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem; ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram: quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur: quando impensè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia: vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia: & illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Ecclésiam: hîc est Pater; hîc est Fílius: hîc est Spíritus sanctus. Occurrit tibi: quia audit te intra mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque: supra collum cadit; ut jacentem erigat, & onerátum peccátis, atque in terréna deflexum, reflectat ad cœlum: in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit: per pœniténtiam revivíscit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubesco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac. *Luc. 15. 1. Esdr. 9.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, & misericórdiâ motus est; & accurrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc 15.*

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, miséricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant: de tua possint vénia gratulári. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi. & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. Ezech. 20.

HÆc dicit Dñus Deus; Ego sum Dñus Deus

vester : in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos : & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, Audi, benigne. & ℣. *ut suprà*, 152.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, succéssor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hereditátem Israel. *Eccli.* 46.

Oratio, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153.

DOMINICA III QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 143.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Psalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jósue.

Cap. 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini : ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei; Móyses servus meus mórtuus est : surge, & transi Jordánem istum; tu, & omnis pópulus tecum : in terram quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam : sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano, usque ad flúvium magnum Euphráten; omnis terra Hethæórum, usque ad mare magnũ contra solis occásum : erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ; sicut fui cum Móyse, ita ero tecum : non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robustus. Tu enim forte dívides pópulo huic terram : pro qua jurávi pátribus suis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum : * Ingressísque eis Jordánem, stetérunt aquæ, omnisque pópulus per arentem álveum transíbat. ℣. Tabernáculũ testimónii induxérunt, suscipientes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium : * Ingressísque. *Josue* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. Cap. 2.

MIsit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito; & dixit eis : Ite, & consideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Ra-

Digitized by Google

hab ⁝ & quievérunt apud eam. Nuntiatumque est regi Jéricho, & dictum; Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel ⁝ ut explorárent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens ⁝ Educ viros qui venérunt ad te, & ingressi sunt domum tuam; exploratóres quippe sunt ⁝ & omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier, viros, abscondit, & ait; Fáteor, venérunt ad me ⁝ sed nesciébam unde essent; cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt ⁝ néscio quò abiérunt; persequímini citò ⁝ & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ ⁝ operuitque eos stípulâ lini, quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus justificáta est; suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? ℣. Tollens múlier viros, abscondit, & dimísit eos per funem de fenestra. * Nonne. *Jac.* 2. *Josue* 2.

Lectio iij. Cap. 3.

IGitur Jósue de nocte consurgens, movit castra; egredientesque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse & omnes fílii Israel ⁝ & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis; transiérunt præcónes per castrórum médium ⁝ & clamáre cœpérunt. Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, & sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam; vos quoque consúrgite, & sequímini præcedentes ⁝ sitque inter vos & arcam spátium cubitórum duórũ míllium; ut procul vidére possítis ⁝ & nosse per quam viam ingrediámini; quia priùs non ambulastis per eam ⁝ & cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jósue ad pópulum; Sanctificámini ⁝ cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad sacerdótes ⁝ Tóllite arcam fœderis, & præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt ⁝ & ambulavérunt ante eos. Dixitque Dóminus ad Jósue. Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel ⁝ ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ita & tecum sim.

℟. Stetérunt sol & luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. * Nonne scriptum est in libro justórum: † Stetit sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio uníus diéi, obediente Dómino voci hóminis? ℣. Dixit discípulis Jesus: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, nihil impossíbile erit vobis. * Nonne. Glória Patri. † Stetit. *Josue* 10. *Matth.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Lapsis.

QUæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remediis : consíliis obedíte melióribus ; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite : cum nostro gémitu gémitus vestros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deũ rogáre possímus. Agite pœniténtiam plenam : doléntis ac lamentantis ánimi probáte mœstítiam. Nec vos quorumdam móveat aut error impróvidus ; aut stupor vanus ; qui percussi sunt ánimi cæcitáte : ut nec intélligant delicta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga est : injustè sibi placentes ; & transpunctæ mentis alienatióne dementes : Dómini præcepta contemnunt ; medélã vúlneris négligunt : ágere pœniténtiam nolunt. Ante admissum fácinus impróvidi ; post fácinus obstináti, nec priùs stábiles, nec póstmodùm súpplices : quando debúerant stare, jacuérunt ; quando jacére, & prostérnere se Deo debent : stare se opinantur. Pacem sibi ultrò, némine dante, sumpsérunt ; homínibus contra Deum credunt : qui contra hómines Deo non credidérunt.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus ; nolo mortem ímpii, sed ut convertátur à via sua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis. Quare moriémini, domus Israel ? ℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Convertímini. *Ezech.* 33. *Marc.* 1.

Lectio v.

EJúsmodi hómines, quantùm potestis, effúgite. Perniciósis conátibus adhærentes sálubri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia quæ satisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt : satisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dum temeritáte quorumdam, vel promíttitur salus falsa, vel créditur : spes veræ salútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíssimi ; quorum timor in Deum pronus est : & in ruína licèt ánimus constitútus, mali sui memor est ; pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite : gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos cordis aperíte ; nec desperantes misericórdiam Dómini : nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est : tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus : tam

gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non desit : pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ ; * Jam enim secúris ad radícem árborum pósita est. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, & in ignem mittétur. ℣. Altíssimus misertus est pœniténtibus : ímpiis & peccatóribus reddet vindíctam ; * Jam enim secúris. *Luc* 3. *Eccli.* 12.

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre : diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere ; tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre : stratos solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus volutári ; post induméntum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum : post diáboli cibum, malle jejúnium ; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur : eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remansit : ut inde crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio : census omnis in medélam vúlneris erogétur ; ópibus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est : Dómino fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit : sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit : qui pœniténtiâ facti sui ; qui pudóre delícti ; plus & virtútis & fídei de ipso lapsûs sui dolóre concéperit : exaudítus & adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet Ecclésiam ; nec jam solam Dei véniam merébitur : sed & corónam.

℟. Quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus : * Fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis ; ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite vobis. Glória Patri. * Fácite vobis. *Luc* 12. *Tob.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam. *C.* 11.

IN illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmònium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus : & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. *Cap.* 48.

DÆmoníacus iste apud Matthæum, non solùm

mutus, sed & cæcus fuisse narrátur; curatusque dícitur à Dómino: ita ut loquerétur, & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt; mutus lóquitur: possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum est: sed & quotídiè complétur in conversióne credéntium; ut expulso primùm dæmone, fídei lumen aspíciant: deindè, ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam éjicit, adversùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnũ ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit, &c. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine: perámbulat per loca inaquósa. Quamvìs simplíciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum, & sátanæ óperum adjunxisse: tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptísmatis: spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fídei, abrenuntiationemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur; locáque inaquósa péragret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor explóret: si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed bene dícitur: Quærens réquiem, & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens: in solo corde pravórum gratam sibi potest inveníre réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior vícerit eum, universa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur: * Si autem. *Luc* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit, Revertar in domum meam unde exívi. Timendus est iste versículus: non exponendus. Et cùm vénerit; invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam: sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit: mundátam à vitiis prístinis per baptismum;

Digitized by Google

vacantem à bonis áctibus per negligéntiam ⁝ ornátam simulátis virtútibus per hypócrisin. Et tunc vadit ; & assúmit septem álios spíritus nequióres se ⁝ & ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus ⁝ universa vítia designat. Quemcumque enim post baptísma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit ⁝ mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi ⁝ quia non solùm habébit illa septem vítia ; quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus ⁝ sed & per hypócrisin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere ⁝ quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, dicit : Revertar in domum meam unde exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se ; & * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum suum, sic imprúdens qui íterat stultítiam suam. * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Glória Patri. *Repetitur.* ℟. Cùm immundus. *usque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. NEmini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccandi : non enim concupíscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. G. Qui jejúnat in peccátis suis, & íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se ? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Facta sunt posterióra deterióra prióribus : mélius enim erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis desit grátiæ Dei, profánus ut Esaü : scitóte enim quóniam pósteà cúpiens hereditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquàm cum lácrymis inquisísset eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat scelestus Antíochus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. 2. *Machab.* 9.

Capitulum. Eccli. 5.

NE dicas ; Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur ⁝ misericórdia enim & ira ab illo citò próximant ; & in peccatóres réspicit ira illíus ⁝ Non tardes conver-

Digitized by Google

ti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem.

Hymnus, Solemne. 144.

℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? ℟. Réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Ps.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis extende. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. Isaíæ 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat: sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos & Deum vestrum; & peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis: ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et dispergentur omnes * qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória. Inimíci. *Ps.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum: ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ergo in Beélzebub ejício dæmones, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. Ezech. 20.

JUdicábor vobiscum fácie ad fáciem; sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti: sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam: * Hereditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusque justítia convertátur * in judícium, * Hereditátem. Glória Patri. Non.

℣. Quis consurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Qui non est me-

Digitized by Google

cum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. Jerem. 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur; recedentes à te in terra scribentur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti. ℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória. Locúti.

℣. Fiant contra Dóminum semper; ℟. Et dispéreat de terra memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ergo in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. f. Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. 2. Petr. 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri & Salvatóris Jesu Christi; his rursùs implicáti superantur: facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 152.

℣. In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. At Jesus dixit: Quinímò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Jósue. *Cap.* 3.

EGressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem: & sacerdótes qui portábant ar-

cam fœderis, pergébant ante eum. Ingressísque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis: (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat;) steterunt aquæ descendentes in loco uno: & ad instar montis intumescentes apparébant procùl ab urbe quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan; quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt: úsquequò omnínò defícerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho; & sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti: omnísque pópulus per arentem álveum transíbat.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij. Cap. 4.

QUibus transgressis, dixit Dóminus ad Jósue. Elige duódecim viros síngulos per síngulas tribus; & præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi steterunt pedes sacerdótum, duódecim duríssimos lápides, quos ponétis in loco castrórum: ubi fixéritis hac nocte tentória. Vocavítque Jósue duódecim viros quos elégerat de fíliis Israel, síngulos de síngulis tríbubus: & ait ad eos. Ite ante arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium; & portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxta númerum filiórum Israel: ut sit signum inter vos. [*] Et quando interrogáverint vos fílii vestri cras, dicentes; Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis; Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcircò pósiti sunt lápides isti in monumentum filiórum Israel usque in æternum. Fecérunt ergo fílii Israel, sicut præcépit eis Jósue; portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperârat, juxta númerum filiórum Israel: usque ad locum in quo castrametáti sunt, ibíque posuérunt eos.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *Cap.* 4.

IN illo témpore: Ait Jesus ómnibus qui erant in Synagóga Názareth. Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaum: fac & hic in pátria tua. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. *in Luc. Cap.* 4. *n.* 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cí-

vicæ caritátis oblíta : in acerba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur; quòd frustrà opem misericórdiæ cœlestis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas : aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur : mirácula suæ potestátis avertit. Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit : ne fortassis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes : sed ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident abdicârunt.

℞. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium; opéruit confúsio fáciem meam : * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus : Quia non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua, & in domo sua, & in cognatióne sua. * Extráneus. Glória. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Multi lepróſi erant in Israel sub Eliséo prophéta : & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

Puríficet nos grátia tua, Deus; & per continéntiam salutáris jejúnii : ab omni semper iniquitáte custódiat. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum; ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis : te mereámur protegente salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Jósue. *Cap.* 5.

Eo témpore ait Dóminus ad Jósue. Fac tibi cultros lapídeos : & circumcíde secúndò fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus : & circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secúndæ circumcisiónis. Omnis pópulus qui egressus est de Ægypto géneris masculíni, universi bellatóres viri, mórtui sunt in deserto per longíssimos viæ circúitus : qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in deserto, per quadraginta annos itíneris latíssimæ solitúdinis incircumcísus fuit; donec consumeren-

tur qui non audíerant vocem Dómini : & quibus antè juráverat ut non oſténderet eis terram lacte & melle manantem. Horum filii in locum ſucceſſerunt patrum, & circumciſi ſunt à Jóſue ; quia ſicut nati fúerant, in præpútio erant : nec eos in via áliquis circumcíderat. Poſtquàm autem omnes circumciſi ſunt, manſérunt in eódem caſtrórum loco : donec ſanarentur. Dixitque Dóminus ad Jóſue : Hódie ábſtuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque eſt nomen loci illíus Gálgala : uſque in præſentem diem.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

MAnſeruntque filii Iſrael in Gálgalis ; & fecérunt Phaſe quartâ décimâ die menſis ad véſperum in campéſtribus Jéricho : & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejuſdem anni. Defecitque manna, poſtquàm comedérunt de frúgibus terræ ; nec uſi ſunt ultrà cibo illo filii Iſrael : ſed comedérunt de frúgibus præſentis anni terræ Chánaan. [*] Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit óculos ; & vidit virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenentem gládium : perrexitque ad eum, & ait ; Noſter es, an adverſariórum ? Qui reſpondit ; Nequáquam, ſed ſum princeps exércitûs Dómini : & nunc vénio. Cécidit Jóſue pronus in terram, & adórans ait ; Quid Dóminus meus lóquitur ad ſervum ſuum ? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis : locus enim in quo ſtas, ſanctus eſt. Fecitque Jóſue ut ſibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Cap. 18.

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis. Si peccáverit in te frater tuus : vade, & córripe eum inter te & ipſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 82. *de verb. Evang. Matth.* 18. *n.* 4.

DEbémus amando corrígere ; non nocendi aviditáte : ſed ſtúdio corrigendi. Tales ſi fuérimus ; óptimè fácimus quòd hódie admóniti ſumus : Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipſum ſolum. Quare illum córripis ? Quia te doles quòd peccáverit in te ? Abſit. Si amóre tui id facis :

Digitized by Google

nihil facis. Si amóre illíus facis: óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas: utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac: ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: nisi fecisses, períerat.

℟. *Si* peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam pósteà invéniet apud eum, magìs quàm ille qui per linguæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

GRátiæ tuæ nobis, Dómine, præsens auxílium impende; ut, sacro nos purificante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti: & in tua caritáte concordes. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimittam ei? Usque sépties? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties. *Matth.* 18.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam sponsam tuam matrem nobis & magistram providisti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præceptis vocem tuam agnóscere; ut eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris: dum Ecclésiam Dei viventis áudiunt, columnam & firmamentum veritátis. Qui cum eódem Deo Patre vivis & regnas in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Jósue. *Cap.* 6.

JEricho clausa erat atque muníta, timóre filiórum Israel: & nullus égredi audébat aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semel per diem: sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas quarum usus est in jubilæo: & præcédant arcam fœderis; septiesque circuíbitis civitátem: & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris incre-

Digitized by Google

púerit : conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ ; & muri fúnditùs córruent civitátis : ingrediénturque ſínguli per locum contra quem ſtéterint.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij.

CUmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes ; dixit Jóſue ad omnem Iſrael : Vociferámini ; trádidit enim vobis Dóminus civitátem : ſitque cívitas hæc anáthema , & ómnia quæ in ea ſunt , Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum univerſis qui cum ea in domo ſunt ? abſcondit enim núntios quos miſimus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta ſunt , quíppiam contingátis ; & ſitis prævaricatiónis rei : & ómnia caſtra Iſrael ſub peccáto ſint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit , & vaſórum æneórum ac ferri , Dómino conſecrétur : repóſitum in theſauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante , & clangéntibus tubis ; poſtquàm in aures multitúdinis vox ſonituſque increpuit , muri íllicò corruérunt : & aſcendit unuſquiſque per locum qui contra ſe erat ; ceperuntque civitátem : & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Póſui. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii : ſecundùm Matthæum.

Cap. 15.

IN illo témpore : Acceſſerunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicentes. Quare diſcípuli tui tranſgrediuntur traditiónem ſeniórum ? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. Cap. 15.

MIra Phariſæórum Scribarumque ſtultítia ! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcepta non ſervet : Non enim lavant manus ſuas , cùm panem mandúcant. Ipſe autem reſpondens , ait illis ; Quare & vos tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram ? Falſam calúmniam verâ reſponſióne confútat. Præcéperat enim Dóminus , vel imbecillitátes , vel ætátes , vel penúrias parentum conſíderans , ut fílii honorárent : étiam in vitæ neceſſáriis miniſtrandis, parentes ſuos. Hanc providentíſſimam Dei legem volentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere , ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent ; docuérunt péſſimos fílios , ut ſi quis ea quæ paréntibus offerenda ſunt , Dómino vovére volúerit qui verus eſt pater , oblátio Dei præponátur pa-

rentum munéribus : vel certè ipsi parentes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egestáte conficiebantur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum, sub occasióne templi Dei : in sacerdótum lucra céderet.

℞. Quare transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, súscipe senectam patris tui, & non contristes eum in vita illíus; * Nam. Glória. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti; à nóxiis quoque vítiis abstinentes : propitiatiónem tuã facíliùs impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc sunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæsumus, Dómine, non derelinquat, quæ & sacræ nos déditos fáciat servitúti : & tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Jósue. *Cap.* 10.

HAbitatóres Gábaon urbis obsessæ misérunt ad Jósue, qui tunc morabátur in castris apud Gálgalam, & dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum; ascende citò, & líbera nos, ferque præsídium : convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Ascenditque Jósue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíssimi. Dixitque Dóminus ad Jósue : Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos : nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit ítaque Jósue super eos repentè, totâ nocte ascendens de Gálgalis. Et conturbávit eos Dóminus à fácie Israel : contrivítque plagâ magnâ in Gábaon; ac persecútus est eos per viam ascensûs Beth-horon : & percussit usque Azeca & Máceda. Cùmque fúgerent fílios Israel, & essent in descensu Beth horon : Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azeca; & mórtui sunt multò plures lapídibus grán-

Digitized by Google

dinis : quàm quos gládio percússerant filii Israel.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij.

TUnc locútus est Jósue Dómino in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israel : dixitque coram eis ; Sol, contra Gábaon ne moveáris : & Luna, contra vallem Aíalon. Steteruntque sol & luna : donec ulcisceréatur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Justórum ? Stetit ítaque sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ánteà nec pósteà tam longa dies, obediente Dómino voci hóminis : & pugnante pro Israel. Reversusque est Jósue cum omni Israel in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges : & se abscónderant in spelunca urbis Máceda. Nuntiatumque est Jósue, quòd inventi essent quinque reges latentes in spelunca urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, & ait : Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant ; vos autem nolíte stare : sed persequímini hostes ; & extrémos quosque fugiéntium cædite : nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dñus Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, & usque ad interneciónem penè consumptis : hi qui Israel effúgere potuérunt, ingressi sunt civitátes munítas. Deversusque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda, ubi tunc erant castra, sani & íntegro número : nullusque contra filios Israel mutíre ausus est.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam.

Cap. 4.

IN illo témpore : Surgens Jesus de Synagóga introívit in domum Simónis : socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 28.

TEtigit Jesus manum ejus ; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis signa reduxit : verùm étiam prístinas córporum vires recuperáre íllicò fecit ; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur : curandi modo virtus curantis ostenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, postquàm febres cessavérunt : opus sit ad prístinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc simul facta sunt,

quod & in mari páriter evenisse perpéndere póſſumus : nam & ibi non ventos ſolùm ac tempeſtátes ſedávit ; ſed, quod inaudítum omníno erat : fluctus étiam undaſque ſtatim compóſuit. Nam etſi vis ventórum ceſſáverit : pérmanent tamen fluctus undárum diútiùs. Sed non ita hìc ; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chriſto fiunt : ſed ſimul ómnia finem ſuum aſſequuntur ; quod ſuboſtendit Evangeliſta, dicens : Surrexit, & miniſtrábat illis. Id certè tam virtútem Chriſti ſupra hóminem ſignificábat : quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Chriſtum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus, & * Rogavérunt Jeſum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimíſit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium ſe Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória. † Imperávit. *Luc.* 4. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus. *Ant.* S. *G.* Exíbant dæmónia à multis, clamántia, & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei. Et increpans, non ſinébat ea loqui, quia ſciébant ipſum eſſe Chriſtum. *Luc.* 4.

Oratio.

CONcéde, quæſumus, omnípotens Deus ; ut jejuniórum ſancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat : & majeſtáti tuæ nos reddat accéptos. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Egreſſus Jeſus ibat in deſertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt uſque ad ipſum ; & detinébant illum, ne diſcéderet ab eis. *Luc.* 4.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus ; ut qui infirmitátis noſtræ cónſcii de tua virtúte confídimus : ſub tua ſemper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 18.

COngregáti ſunt omnes fílii Iſrael in Silo ; ibíque fixérunt tabernáculum teſtimónii : & fuit eis terra ſubjecta. Remánſerant autem filiórum Iſrael ſeptem tribus, quæ necdum accéperant poſſeſſiónes ſuas. Ad quos Jóſue ait ; Uſquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad poſſidendam terram quam Dóminus Deus patrum veſtrórum dedit vobis ? Elígite de ſíngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram ; & deſcríbant eam juxta númerum uniuſcujuſque multitúdinis : referantque ad me quod deſcrípſerint. Divídite vobis terram in ſeptem partes ; Judas ſit in términis

Digitized by Google

suis ab austráli plaga : & domus Joseph ab Aquilóne. Médiam inter hos terram in septem partes describite : & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hîc sortem; quia non est inter vos pars Levitárum : sed sacerdótium Dómini est eórum heréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manasse jam acceperant possessiónes suas trans Jordánem ad orientálem plagam : quas dedit eis Móyses fámulus Dómini.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij. Cap. 23.

Evolúto autem multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israéli; subjectis in gyro natiónibus universis : & Jósue jam longævo, & persenílis ætátis; vocávit Jósue omnem Israélem, majorésque natu, & príncipes, ac duces, & magistros : dixitque ad eos. Ego sénui, & progressióris ætátis sum; vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus : quómodò pro vobis ipse pugnáverit; & nunc quia vobis sorte divísit omnẽ terram ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum : multæque adhuc supersunt natiónes; Dñus Deus vester disperdet eas, & áuferet à fácie vestra : & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, & estóte sollíciti; ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi : & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 4.

In illo témpore : Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar : juxta prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere : sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 15. n. 11 & 12.

Venit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jesus : Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas : omníno vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum unde aquam hauríret; eò miráta est, quia Judæus petébat ab ea bíbere : quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat : fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Respondit Jesus, & dixit ei; Si scires donum Dei, & quis

quis est qui dicit tibi : Da mihi bíbere ; tu fórsitàn petisses ab eo : & dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere : & promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus : & áffluit tanquam satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur : & paulátim intrat in cor. Fortassis jam docet. Quid enim istâ hortatióne suávius & benígnius ? Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi : Da mihi bíbere ; tu fórsitan péteres : & daret tibi aquam vivam.

℟. Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterùm : * Qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in æternum ; sed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. ℣. Appropiáte ad me : quid adhuc retardátis ? ánimæ vestræ sítiunt vehementer. * Qui autem. Glória Patri. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere ; ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore : ita à vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. c. Spíritus est Deus ; & eos qui adórant eum, in spíritu & veritáte oportet adoráre : nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

DEus, qui spíritus es, & eos qui te adórant, in spíritu & veritáte jubes adoráre : purífica, quæsumus, sancto amóre tuo corda nostra ; ut te in ómnibus, & super ómnia diligentes : sincérâ tibi pietáte placeámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Jósue. *Cap.* 24.

DIxit Jósue ad pópulum. Non poteritis servíre Dómino ; Deus enim sanctus & fortis æmulátor est : nec ignoscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & serviéritis diis aliénis ; convertet se, & afflíget vos, atque subvertet : postquàm vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue. Nequáquam ita ut lóqueris, erit : sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum : Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei. Responderuntque : Testes. Nunc ergo, ait ; auferte deos aliénos

Digitized by Google

de médio veſtri : & inclináte corda veſtra ad Dóminum Deum Iſrael. Dixitque pópulus ad Jóſue. Dómino Deo noſtro ſerviémus : & obedientes érimus præceptis ejus. Percuſſit ergo Jóſue in die illo fœdus : & propóſuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripſit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini ; & tulit lápidem pergrandem, poſuitque eum ſubter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini : & dixit ad omnem pópulum. En lapis iſte erit vobis in teſtimónium, quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus eſt vobis : ne fortè póſteà negáre velítis, & mentíri Dómino Deo veſtro.

℟. Juravi. 144.

Lectio ij.

DImiſitque pópulum, ſíngulos in poſſeſſiónem ſuam. Et poſt hæc mórtuus eſt Jóſue fílius Nun ſervus Dómini, centum & decem annórum : ſepeliēruntque eum in fínibus poſſeſſiónis ſuæ in Thamnáthſare, quæ eſt ſita in monte Ephraïm, à ſeptentrionáli parte montis Gaas. Servivitque Iſrael Dómino cunctis diébus Jóſue, & ſeniórum qui longo vixérunt témpore poſt Jóſue : & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Iſrael. Oſſa quoque Joſeph, quæ túlerant fílii Iſrael de Ægypto ; ſepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus : & fuit in poſſeſſiónem filiórum Joſeph. Eléazar quoque fílius Aaron mórtuus eſt ; & ſepeliérunt eum in Gabaatho Phínees fílii ejus : quæ data eſt ei in monte Ephraïm.

℟. Póſui. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore : Jeſus perrexit in montem Olivéti ; & dilúculo íterùm venit in templum : & omnis pópulus venit ad eum, & ſedens docébat eos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt : Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit ; tu de illa quid cenſes ? tanquam bicípiti muſcípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei : ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam ; ſi autem jubéret dimitti : incúrreret, tanquam reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergo reſpondit ? Non ait, Occídite ;

Digitized by Google

non ait, Dimíttite ⁝ sed ait; Qui se scit sine peccáto esse ⁝ primus in illam lápidem jáciat. Justa lex, quæ jubet adúlteram occídi ⁝ sed hæc lex justa ministros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis ⁝ atténdite & qui estis. Illi, hoc audíto ⁝ unus post álterum discessérunt. Remansit adúltera & Dñus; remansit vulneráta & médicus ⁝ remansit magna miséria & magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt ⁝ adducta confúsa est, & sanáta.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit: Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus post unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi; & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. * Jesus. Glória Patri. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta ⁝ medicinális parcimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI convérsus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit ⁝ & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo ⁝ & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi, benigne. & ℣. *ut suprà*, 152.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153.

DOMINICA IV.
QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Oséc.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex, *ut suprà*, 143.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Júdicum. *C.* 1.

POst mortem Jósue consuluérunt fílii Israel

Dóminum, dicentes. Quis ascendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus; Judas ascendet: ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo; Ascende mecum in sortem meam, & pugna contra Chananæum: ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas; & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum: & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adoníbezec in Bezec; & pugnavérunt contra eum: ac percussérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec; quem persecúti comprehendérunt: cæsis summitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec; Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea cibórum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúsalem: & ibi mórtuus est. Oppugnantes ergo fílii Juda Jerúsalem, cepérunt eam; & percussérunt in ore gládii: tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue & Caleb constitúti sunt indúcere fílios Israel in hereditátem: * Et Júdices sínguli suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus forte distríbuit pátribus nostris terram Chánaan, & post hæc dedit Júdices usque ad Sámuel Prophétam. * Et Júdices sínguli. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. Cap. 2.

Feceruntque fílii Israel malum in conspectu Dómini: & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórũ, qui edúxerat eos de terra Ægypti: & secúti sunt deos aliénos, deosque populórum qui habitábant in circúitu eórum; & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & serviéntes Baal & Astaroth. Iratusque Dóminus contra Israel, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis; sed quocumque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt: fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos.

℟. Cessavérunt fortes in

Israel, donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israel. * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: * Nova bella. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

Lectio iij.

CItò deseruérunt viam per quam ingressi fúerant patres eórum; & audientes mandáta Dómini: ómnia fecêre contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ; & audiébat afflictórum gémitus: & liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebantur; & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum: sequentes deos aliénos, servientes eis, & adorantes illos. Non dimiférunt adinventiónes suas: & viam duríssimam per quam ambuláre consuevérunt. Iratusque est furor Dómini in Israel, & ait: Quia írritum fecit gens ista pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum; & vocem meam audíre contempsit: & ego non delébo gentes quas dimísit Jósue, & mórtuus est; ut in ipsis expérier Israel, utrùm custódiant viam Dómini, & ámbulent in ea: sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergo Dóminus omnes natiónes has, & citò subvértere nóluit: nec trádidit in manus Jósue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gédeon, Sámuel, & Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, † Adepti sunt repromissiónes. ℣. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: semen eórum, & glória eórum, non derelinquétur. * Per fidem. Glória Patri. † Adepti. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 16. *ad populum Antiochenum.*

NOn hoc est expedivisse jejúnium; si tempus præteriérimus: sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus; si defectum áliquem nostrum correximus: si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transegérimus? Si álius dicat; Totam jejúnavi Quadragésimam: tu dic; Inimícum habébam, & conciliátus sum: habébam detrahendi consuetúdinem,

& déstiti; jurandi tenébar usu: & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas; si magnam maris longitúdinē percúrrerint: sed si cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas: si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus; prætéritis quadraginta diébus præterit & jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit; hinc nobis utílitas: & ante regnum cœlórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in universa terra hódie propter peccáta nostra; & * Nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquandò conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum. * Nunc. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ: se bonâ spe pascens. Idcircò & Christus inquit; Iterùm vidébo vos, & gaudébitis: & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum: sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est; Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest; nec stábilem nobis voluptátem affert: píetas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynā si féceris, méritum auferre potest nemo: sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, & insidiatóres instent úndique; in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt: sed perenne pérmanet gáudium. Dispersit enim, inquit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in séculum. Nec immérito; in cœlórum enim celláriis repósita sunt: ubi fur non pérfodit; latro non tollit: tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo; hic étenim fructus in cœlo radicátus est: ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè passus beneféceris; si convíciis affectus benedíxeris: hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo; sed quotiescumque ipsórum recordátus fúeris, gaudes & læ-

Digitized by Google

táris : & multam capis voluptátem.

℞. Laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobiscum; * Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, & non confundétur pópulus meus in æternum. ℣. Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, cum modéstia & timóre consciéntiam habentes bonam; * Et sciétis. *Joel.* 2. 1. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum si prævaleámus : & ab hac consuetúdine perniciósa linguam nostram abstinére persuadeámus; mériti quidem labor brevi absolvétur : lætítia verò mériti júgiter erit & indesinenter. Céterùm vos, & aliórum præceptóres esse oportet & duces. Et amícos próximi, servos autem conservi : & júvenes coævos suscípere, & instituere, & indúcere debent. Nonne si quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus correctis promisisset; omne stúdium adhibuisses, & asíduus astitisses persuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille; neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem : sed quod orbe toto majus est, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc solùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? Qui edúcit pretiósum à vili : sicut os meum erit, inquit. Quid huic posset esse par ad honóris & securitátis ratiónem? Quæ verò nobis excusátio & vénia, post tantam promissiónem; proximórum salútem negligéntibus esse váleat?

℞. Justítiam & judícia sua Deus ostendit homínibus; & dixit illis : Atténdite ab omni iníquo; * Et † Mandávit unicuíque de próximo suo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum; * Et. Glória Patri. † Mandávit. *Eccli.* 17. 1. *Joan.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem. *C.* 6.

IN illo témpore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis; & sequebátur eum multitúdo magna : quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noster Jesus

Digitized by Google

Christus, sunt quidem divína ópera: & ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt: ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & stupenda in quólibet séminis grano; secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam quæ fáceret oportúno témpore præter usitátum cursum ordinemque natúræ: ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluerant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misertus est super eos; quia * Erant sicut oves non habentes pastórem: & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: qui misericórdiam habet, docet & érudit quasi pastor gregem suum, * Erant sicut oves. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi: quàm saturátio quinque míllium hominum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus est: sed quia rarum est. Quis enim & nunc pascit universum mundum; nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus; unde enim multíplicat de paucis granis ségetes: inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi: panes autem illi quinque quasi sémina erant; non quidem terræ mandáta: sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia: & * Accépit Jesus panes; & cùm grátias egisset distríbuit discumbéntibus: símiliter & ex píscibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors Dóminus: escam dedit timéntibus se. * Accépit Jesus panes, &c. *Joan.* 6. *Ps.* 110.

Lectio ix. n. 2.

HOc ergo admótum est sénsibus, quò erigerétur mens: & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus; ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur: & erecti ad fidem, & purgáti per fidem; étiam ipsum invisíbiliter vidére cuperémus: quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri

in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquantur de Christo: habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus, Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes; & saturáti sunt: * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & supérfuit juxta verbum Dómini: * Et discípuli. Glória Patri. *Repet.* ℟. Manducavérunt. *Usque ad* ℣. Comedérunt. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. OCuli Dómini sine intermissióne inspicientes in viis hóminum: non sunt abscónsa testamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad se! *Eccli.* 17.

Ant. 4. *D.* Benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino; quia éruit nos de inferno, & salvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit conféssio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

Capitulum. Isaíæ 61.

SPíritus Dómini super me, ut consolárer omnes lugentes: & darem eis corónam pro cínere; óleum gáudii pro luctu: pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Solemne. 144.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Abiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur: tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit a Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans

eum ; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Capitulum. Ezech. 34.

OVes meas pascam, & in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum : ibi requiescent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel ; Ego pascam oves meas, & ego eas accubáre fáciam : dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent : ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum, & benedixit illis ; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. Sap. 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum qui à te desiderábant ; ut scirent filii tui quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines : sed sermo tuus hos qui in te credíderint, consérvat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam esurientem * satiávit bonis, * Animam inánem. Glória Patri. Satiávit. *Ps.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus, ℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jesus : Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Deut. 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte ; revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis : si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et saturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum, * Et saturabuntur. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt : ℟. In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. ABiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebátur eum multi-

Digitized by Google

túdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. f. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum, & benedixit illis; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Tob. 12.

BEnedícite Deum cœli; & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

Hymnus, Audi, benigne. 152.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Illi ergo hómines cùm vidissent quòd Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 4.

ADdidérunt fílii Israel fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor; habuitque ducem exércitûs sui, nómine Sísaram: ipse autem habitábat in Hároseph géntium. Clamaveruntque fílii Israel ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus: & per viginti annos veheménter oppréfferat eos. Erat autem Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm: ascendebantque ad eam fílii Israel in omne judícium. Quæ misit & vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Néphthali: dixitque ad eum. Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, &

K 6

duc exércitum in montem Thabor : tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali & de fíliis Zabúlon ; ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison Síaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem : & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij.

DIxitque Débbora ad Barac. Surge, hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas : en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor : & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac : in tantum ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret ; & Barac persequerétur fúgientes currus, & exércitum usque ad Hároseth géntium : & omnis hóstium multitúdo usque ad interneciónem cáderet. Sísara autem fúgiens, pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor, & domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel in occursum Sísaræ, dixit ad eum ; Intra ad me, dómine mi : intra, ne tímeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam ; Da mihi, óbsecro, páululùm aquæ : quia sítio valde. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere : & opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam ; Sta ante ostium tabernáculi : & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens ; Numquid hîc est áliquis ? respondébis : Nullus est. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter & málleum : & ingressa abscóndité & cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum ; percussumque málleo defixit in cérebrum usque ad terram : qui sopórem morti consócians, defécit, & mórtuus est.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 2.

IN illo témpore : Propè erat Pascha Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam ; & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas : & numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10. n. 4.

QUid audívimus, fratres ? Ecce templum illud figúra adhuc erat ; &

Digitized by Google

ejécit inde Dóminus omnes qui ſua quærébant : qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi ? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum, ſi hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo : & tamen ejécit inde illos. Quid, ſi ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus; ſi vendentes ea quæ lícita ſunt, & contra juſtítiam non ſunt : (quæ enim honeſtè emuntur, non illícitè venduntur;) éxpulit tamen, & non eſt paſſus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis ?

℟. Dixit Jeſus his qui columbas vendébant : * Auferte iſta hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo ſpelunca latrónum facta eſt domus iſta ? Ego, ego ſum : ego vidi, dicit Dóminus : * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm eſſet Jeſus Jeroſólymis in Paſcha in die feſto, multi crediderunt in nómine ejus, videntes ſigna ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus : qui templum ſanctum tuum voluiſti domum oratiónis vocári; præſta, ut qui deprecáti te in eo fúerint : converſi à peccátis, véniam conſequantur. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Jeſus non crédebat ſemetipſum eis, eò quòd ipſe noſſet omnes, & quia opus ei non erat ut quis teſtimónium perhibéret de hómine : ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem noſtrã, quæſumus, Dómine, benignus exaudi; & quibus ſupplicandi præſtas affectum : tríbue defenſiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 6.

VEnit Angelus Dómini, & ſedit ſub quercu quæ erat in Ephra : & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian; appáruit ei Angelus Dómini, & ait : Dóminus tecum, virórum fortíſſime. Dixitque ei Gédeon : Obſecro, mi Dómine; ſi Dóminus nobiſcum eſt, cur apprehendérunt nos hæc ómnia ? Ubi ſunt mirabília ejus quæ narravérunt patres noſtri, atque dixérunt; De Ægypto eduxit nos Dó-

minus ? Nunc autem derelíquit nos Dóminus : & trádidit in manu Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, & ait; Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel de manu Mádian : scito quòd míserim te. Qui respondens, ait : Obsecro, mi Dómine; in quo liberábo Israel ? Ecce família mea infirma est in Manasse : & ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij. Cap. 7.

INgressusque est Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem castrórum; incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & custódibus suscitátis : cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, & hydrias confregissent; tenuérunt sinistris mánibus lámpades : & dextris sonantes tubas, clamavéruntque; Gládius Dómini, & Gedeónis : stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, & vociferantes ululantesque fugérunt : & nihilóminus insistébant trecenti viri búccinis personantes. Immisitque Dóminus gládium in ómnibus castris : & mútuâ se cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 7.

IN illo témpore : Jam die festo mediante; ascendit Jesus in templum : & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes; Quómodò hic lítteras scit, cùm non didícerit ? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29. num. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere : cognoscet de doctrína. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei; operári opus ejus, id est, quod illi placet ? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit; Hoc est opus Dei : ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum : non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei : & non credébant in eum. Rursùs étiam de Apóstolis ipsíus póssumus dícere; Crédimus Paulo : sed non, Crédimus in Paulum; crédimus Petro : sed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium : deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergo, Crédere in eum ? Credendo amáre; credendo dilígere; credendo in eum ire : & ejus membris incorporári. Ipsa est ergo fides quam de nobis éxigit Deus; & non

Digitized by Google

invenit quod éxigat : nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam definívit álio loco Apóstolus pleníssimè, dicens : Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium; sed fides quæ per dilectiónem operátur ? Non qualiscumque fides; sed fides quæ per dilectiónem operátur : hæc in te sit, & intélliges de doctrína. Quid enim intélliges ? Quia doctrína ista non est mea, sed ejus qui misit me; id est, intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, non est ex seipso : sed Fílius est Patris.

℟. Dixit Jesus Judæis : Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me : * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se : * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Clamábat Jesus in templo, dicens : Et me scitis, & unde sim scitis; & à meipso non veni. *Joan.* 7.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis quod profiténtur agnóscere : & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipisci. Per Dóminum.

Ad Magníficat *Ant.* 1. g. Quærébant eum apprehéndere, & nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

Oratio.

MIsérere, Dómine, pópulo tuo; & contínuis tribulatiónibus laborantem : propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor; fílius mulíeris meretrícis : qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua suscépit filios : qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes; Heres in domo patris nostri esse non póteris : quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans : habitávit in terra Tob. Congregatíque sunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes : & quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Israel. Quibus ácriter instántibus; perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tólle-rent in auxílium suî Jephte de terra Tob : dixeruntque ad eum. Veni, & esto princeps noster : & pugna contra fílios Ammon. Quibus

ille respondit; Nonne vos estis qui odistis me, & ejecistis de domo patris mei? & nunc venistis ad me necessitáte compulsi. Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte. Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobiscum; & pugnes contra fílios Ammon: sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis. Si verè venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon: tradideritque eos Dóminus in manus meas; ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij.

FActus est ergo super Jephte Spíritus Dómini; & circúiens Gálaad & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & inde tránsiens ad fílios Ammon: votum vovit Dómino, dicens. Si tradíderis fílios Ammon in manus meas; quicumque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit reverteuti cum pace à fíliis Ammon: eum holocaustum ófferam Dómino. Transivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos: quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussitque ab Aroer usque dum vénias in Mennith, viginti civitátes; & usque ad Abel quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis: humiliatíque sunt fílii Ammon à fíliis Israel. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam; occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis & choris: non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait; Heu me! fília mea, decepisti me, & ipsa decepta es; apérui enim os meum ad Dóminum: & áliud fácere non pótero. Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum; fac mihi quodcumque pollícitus es: concessâ tibi ultióne atque victoriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad Patrem: Hoc solùm mihi præsta, quod déprecor; Dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes: & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit: Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis: flebat virginitátem suam in móntibus. Expletisque duóbus ménsibus, reversa est ad Patrem suum: & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exindè mos incrébuit in Israel; & consuetúdo serváta est, ut post anni círculum convéniant in unum

filiæ Israel : & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Pósui. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 9.

IN illo témpore : Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. *n.* 1. & 2.

GEnus humánum est iste cæcus : hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus ; non solùm mortis : sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides ; quem fidélem, quando venit Christus, invénit ? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit : Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, sicut & céteri. Si fílii iræ ; fílii vindictæ ; fílii pœnæ : fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit : si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre ; si opus habet ductóre & illuminatóre : cæcus est ergo à nativitáte. Venit Dóminus : expuit in terram, de salíva sua lutum fecit ; quia Verbum caro factum est : & inunxit óculos cæci. Inunctus erat : & nondum vidébat. Misit illum ad piscínam quæ vocátur Síloë : quod interpretátur Missus. Lavit óculos in ea : baptizátus est in Christo. Audistis grande mystérium. Catechúmenus inunctus est : nondum lotus. Sed unde inunctus ? Credit in Christum. Quid dixi de sputo & luto ? Quia Verbum caro factum est. Sed Catechúmenis non súfficit id quòd inuncti sunt : festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei : * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam nésciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. A século non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum : & Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis ; ut ad superni lúminis claritátem,

Digitized by Google

& regenerandi óculos apériant : & renáti semper incédant. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm invenisset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei; Tu credis in Fílium Dei? At ille ait : Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverantem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris, & mérito, & número, pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 13.

RUrsùm fílii Israel fecérunt malum in conspectu Dómini : qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de stirpe Dan, nómine Mánue : habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam; Stérilis es, & absque líberis : sed concípies, & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas : quia concípies & páries fílium, cujus non tanget caput novácula; erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua, & ex matris útero : & ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei : Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogassem, quis esset, & unde venisset, & quo nómine vocarétur : nóluit mihi dícere; sed hoc respondit : Ecce concípies & páries fílium; cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo vescáris immundo : erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait; Obsecro, Dómine, ut vir Dei quem misísti, véniat íterùm : & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascitúrus est. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite. 143.

Lectio ij.

ET nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixitque ad eum : Quod est tibi nomen; ut si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille respondit; Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris & libamenta, & pósuit super petram; ófferens Dómino qui facit mirabília : ipse au-

tem & uxor ejus intuebantur. Cùmque aſcénderet flamma altáris in cœlum : Angelus Dómini páriter in flamma aſcendit. Quod cùm vidiſſent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram : & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini eſſe; & dixit ad uxórem ſuam: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui reſpondit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus noſtris holocauſtum & libamenta non ſuſcepiſſet; nec oſtendiſſet nobis hæc ómnia : neque ea quæ ſunt ventúra dixiſſet. Péperit ítaque fílium : & vocávit nomen ejus Samſon. Crevitque puer : & benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo.

℞. Quaſi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii : ſecundùm Lucam.

Cap. 7.

IN illo témpore : Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus : & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis : ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

AUdíto Dei verbo, ſtetérunt acerbi illíus fúneris, portitóres : qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, niſi quaſi in quodam féretro, hoc eſt, ſupremi fúneris inſtrumento, jacémus exánimes : cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæſtuat; vel frígidus humor exundat : vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum; vel concrétâ noſter ſpíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi ſunt noſtri fúneris portitóres. Sed quamvìs ſuprema mortis ſpem vitæ omnis aboléverint; & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum : verbo tamen Dei jam moritúra reſurgunt cadávera, vox redit, rédditus fílius matri; revocátur à túmulo : erípitur à ſepulcro. Quis eſt iſte túmulus tuus; niſi mali mores? Túmulus tuus perfídia eſt : ſepulcrum tuum guttur eſt; ſepulcrum enim patens eſt guttur eórum : unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc ſepulcro te líberat Chriſtus; ab hoc túmulo reſurges : ſi áudias verbum Dei. Et ſi grave

peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis: fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spirituáli dolóre natúræ: cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℞. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, & ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuã, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces & lácrymæ; & ejus fílios in morte peccáti jacentes: ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus in jejúnii humilitáte prostrátis: ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, si vis, potes nostrî cítiùs miseréri: ut spirituália cogitémus, & concupiscéntias carnis, te adjuvante, vincámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Júdicum.

Cap. 16.

SAmson cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus; & duxérunt Gazam vinctum caténis: & clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renasci cœperant; & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum suum, eademque dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras; qui delévit terram nostram: & occídit plúrimos. Lætantesque per convívia; sumptis jam épulis: præcepérunt ut voca-

Digitized by Google

rétur Samson, & ante eos lúderet.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

QUi adductus de cárcere, ludébat ante eos: fecerúntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus; & reclíner super eas: & páululùm requiescam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum; & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum: ac de tecto & solário círciter tria míllia utriusque sexûs, spectantes ludentem Samson. At ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento meî; & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus: ut ulciscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus; alteramque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem quæ ibi erat; multóque plures interfécit móriens: quàm antè vivus occíderat.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 11.

IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de Castello Maríæ & Marthæ sorórisejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. *de verb. Ev. n.* 6.

VIdéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus: & ambuláre non póterat. Et Dóminum ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum: illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus: verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ego agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis: & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant; quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deindè displicentes sibi: mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed

revivíscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revixit, solvátur: & ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait; Quæ solvéritis in terra: solúta sunt & in cœlo.

℞. Ego sum resurréctio & vita. * Qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edúcam vos de sepulcris vestris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória Patri. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis; & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti: à peccatórum vínculis liberentur. Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, crediderunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium consolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum: & quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Lectio j.

Incipit liber Ruth. *Cap.* 1.

IN diébus unius Júdicis, quando Júdices præerant: facta est fames in terra. Abiitque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide: cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Nóemi; & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion: Ephrathæi de Béthleem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem: morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Nóemi: remansítque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas; quarum una vocabátur Orpha: áltera verò Ruth. Manseruntque ibi decem annis; & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surrexit ut in pátriam pérgeret,

Digitized by Google

cum utráque nuru sua de regióne Moabítide; audíerat enim quòd respexisset Dóminus pópulum suum: & dedisset eis escas.

℟. Jurávi. 144.

Lectio ij. Cap. 4.

TUlit ítaque Booz Ruth, & accépit uxórem; ingressusque est ad eam: & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Nóemi; Benedictus Dóminus, qui non est passus ut defíceret successor famíliæ tuæ: & vocarétur nomen ejus in Israel, & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem; de nuru enim tua natus est, quæ te díligit: & multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptumque Nóemi púerum pósuit in sinu suo: & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes; Natus est fílius Nóemi: vocavérunt nomen ejus, Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℟. Posui. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore: Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens. Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Ev. Tract. 34. n. 2.

NOn est Dóminus Christus sol factus: sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus: ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquandò veniámus; & in illa ita vivámus: ut nunquam omníno moriámur. Per hoc Lumen factum est solis lumen; & Lumen quod fecit solem, sub quo fecit & nos: factum est sub sole propter nos. Noli contémnere nubem carnis; nube tégitur, non ut obscurétur: sed ut temperétur. Loquens ergo per nubem carnis Lumen indefíciens; Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ambulábit in ténebris: sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit; quod autem promísit faciéntibus: futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, post habébit: modò séquitur per fidem, post habébit per spéciem. Ergo modò sequámur Dó-

Digitized by Google

minum ; veritáte perfruémur : cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus : Ego sum lux mundi ; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis : in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Locútus est Jesus, docens in templo : & nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

CORdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde ; ut, mandatórum tuórum lege perceptâ, te sequámur : & ad lumen ætérnæ vitæ perveníre mereámur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus : &c.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. Levit. 23.

HÆ sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis ; Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vésperum, Phase Dómini est : & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

Hymnus.

FAndo quis audívit ? Dei
Quis grande dicat brá-
chium !
Perculsa mens confúnditur ;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, cóndito
Occísus Agnus, nunc Patri
Priscis adumbrátam sacris
Ardes litáre víctimam.

At cur humi stratus jaces ?
Quis iste mœrentis pavor ?
Quis iste qui toto fluit
Sudor cruentus córpore ?

Hunc vis dolóris éxprimit ;
Horrorque teter críminũ :
Vices nocentûm sústinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix :
At ille, ni totum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exhauriendus sécula.

Vincet pavórem cáritas ;
Vincet voluntas pátria :
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,
Voves adorándum caput.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluisti ; ℟. Corpus autem aptasti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui

qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153. *fine.* Glória Patri. *ad* ℟. *br.* In manus.

DOMINICA PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Is ritus servatur quotidie in Officio de Tempore, usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusivè.*

Hymnus, Oppróbriis, *ut infrà*, 248.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Psalterio pro Tempore Passionis.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 1.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth : in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda : in tértio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim fílii Josíæ regis Juda; usque ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem : in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priusquàm te formárem in útero, novi te; & ántequàm exíres de vulva sanctificávi te : & Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi; A, a, a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis : & universa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego sum, ut éruam te : dicit Dóminus. ¶ Jerúsalem, Jerúsalem : convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die usque ad Pascha exclusivè, nihil respondendo.*]

℟. Dixit Dóminus ad Móysen : Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit; offeretisque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinē introívit Christus in Sancta. * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio ij. Cap. 2.

HÆc dicit Dóminus. Quid invenérunt pa-

Digitized by Google

tres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me : & ambulavérunt post vanitátem; & vani facti sunt? Et non dixérunt; Ubi est Dóminus qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti : qui traduxit nos per desertum; per terram inhabitábilem & ínviam; per terram sitis, & imáginem mortis; per terram in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et induxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus; & ingressi contaminastis terram meam : & hereditátem meam posuistis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt; Ubi est Dóminus? Et tenentes legem nesciérunt me : & pastóres prævaricáti sunt in me; & Prophétæ prophetavérunt in Baal : & idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiscum, ait Dóminus : & cum fíliis vestris disceptábo. Jerúsalem.

℞. Sument fílii Israel de sánguine agni, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domórum : * Erit autem sanguis in signum, nec erit plaga dispérdens. ℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum : * Erit. *Exod.* 12. *om.* 5.

Lectio iij.

TRansíte ad ínsulas Cethim & vidéte; & in Cedar míttite, & consideráte vehementer : & vidéte si factum est hujuscémodi, si mutávit gens deos suos; & certè ipsi non sunt dii : pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite, cœli, super hoc : & portæ ejus, desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus; me dereliquérunt fontem aquæ vivæ : & fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem suam; posuérunt terram ejus in solitúdinem : civitátes ejus exustæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mámpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi; quia dereliquisti Dñum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúsalem.

℞. Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum : & damnábunt eum morte, & tradent eum géntibus; * Illúdent ei, & cónspuent eum, & flagellábunt

eum, & interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; & non apériet os suum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Is.* 53.

Ab hac die ad Pascha, in omni Officio de Temp. omittitur Glória Patri *in Responsoriis.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *C.* 1.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacramentum esse præcípuum. Cui condignè & cóngruè suscipiendo totíus quidem nos témporis instítúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt: quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promissæ beatitúdinis: ubi est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur: tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; & ídeò nunquam deest tribulátio persecutiónis: si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit; Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me: non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi; sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére: quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Digitized by Google

Lectio vj.

SIcut ergo totíus est témporis piè vívere, ita totíus est témporis crucem ferre; quæ méritò unicuíque sua dícitur : quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis : sed non una est causa certáminis; & plus plerumquè perículi est in insidiatóre occulto : quàm in hoste manifestò. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus : piè veraciterque dicébat; Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impetítur; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur : si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupiscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem : præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit : quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora : * Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum. Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis; quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habita in Basilica S. Petri, Dom. Pass. n.* 1.

PEnsáte, fratres caríssimi, mansuetúdinẽ Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat; Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse : qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptéreà vos non audítis : quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est : & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est; intérroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit : & intélliget unde sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet; carnis desidéria contérere : mundi glóriam declináre; aliéna non appétere : pró-

Digitized by Google

pria largíre. Penset ergo apud se unusquisque vestrûm; si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit: & quia jam ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? ℣. Quare detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si veritátem dico. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit: atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat; facit mala, quæ potest: minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur: non contumeliósa verba respondet. Qui si eisdem ista dicéntibus respondére voluisset: Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret; quia nisi impléti essent dæmónio: tam perversa de Deo loqui non possent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit; ne non dixisse veritátem: sed provocátus contuméliam reddidisse viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus: eórum étiam vera mala taceámus; ne ministérium justæ correptiónis in arma vertámus furóris?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit: * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, & non audistis? * Proptéreà, vos non audítis. *Joan.* 8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, sæpè à pravis homínibus dehonestátur: in semetipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait; Sed honorífico Patrem meum: & vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit; Ego autem non quæro glóriam meam: est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd scriptum est: Quia Pater omne judícium dedit Fílio; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens: glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus: dum se adhuc ulcisci non vult, & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Nonne bene dícimus nos

quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Respondit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo: sed honoríficο Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetitur.* ℟. Judæi dixérunt. *usque ad* ℣. Insurrexistis. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* QUem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: idcircò laborávi sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me; quia jam olim loquor vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu; Persequímini, & persequámur eum! ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum; si quo modo decipiátur, & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo! Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Christe. *ut infrà*, 249.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dixit Jesus: Ego non quæro glóriam meam; est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum passum & humiliátum usque ad mortem antíqui hostis contrivisti supérbiam; da fidélibus tuis, & quæ ipse propter nos pértulit, dignè recólere! & adversa ómnia ejus exemplo patienter toleráre. Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Digitized by Google

Capitulum. Rom. 15.

UNnusquisque vestrûm próximo suo pláceat in bonum ad ædificatiónem; Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * improperiórum tuórum, * Júdica causam. *Resumitur* ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

CHristus in diébus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens: exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℟. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniã invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus: unde eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit. ℟. Quis dabit. *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* DIxit Jesus: Ego non quæro glóriam meam: est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? Et Prophetæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Deut. 9.

DOmine Deus, ne disperdas pópulum tuum, & hereditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua: quos eduxisti de Ægypto in manu forti; Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac, & Jacob: ne aspícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Vexilla. *infrà*, 250.

℣. Deus rex noster ante sécula: ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis: Antequàm Abraham fíeret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio. 28.

IN FERIIS

Per Hebdom. Passionis.

& usque ad Feriam quintam in Cœna Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

OPpróbriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.
Clavis statim trabálibus
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.
In nos, ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.
Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi scelus:
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.
Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi & Antiph. de Psalt.

℣. Líbera me à persequéntibus me; ℟. Quia confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Lectiones & ℟℟. *infrà in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Psalmi & Antiph. de Psalt.

Capitulum. Jerem. 11.

COgitavérunt super me consília, dicentes; Mittámus lignum in panem

ejus, & eradámus eum de terra vivéntium: & nomen ejus non memorétur ámplìùs.

Hymnus.

DUm, Christe, confixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.

Hìc nos olympo párturis;
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último sanctam fidem
Fundas amóris pígnore.

Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinque protensæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergo cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.

O spes salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa semper hæreas
Imísque regnes córdibus.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ, 145.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Ant. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laud. nec etiam in Vesp.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis. 146.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, suprà, 147.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amóris, Spíritus. 150.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre meì, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

FOdérunt fóveam ut cáperent me; & láqueos abscondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória. *Sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi,

℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut suprà, in Feriis Quadrag. 151.

AD SEXTAM.

Hymnus, Nunc solis, 151.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

AUdisti lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die; Sessiónem eórum, & resurrectiónem eórum vide: ego sum psalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu scis impropérium meum, * & confusiónem meam; * Eripe me, Dómine. ℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur: ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus. 151.

AD NONAM.

Hymnus, Prono. 151.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meū; lætáti sunt, quóniam tu fecisti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18..

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum: Numquid rédditur pro bono malum; quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Persécuti sunt. ℟. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus. 151.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

REcordáre, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo; ut lóquerer pro eis bonum: & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus.

VExilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Elecla digno stípite,
Tam sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium;
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

Digitized by Google

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.
Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ, 145.

Oratio ut in qualibet Feria, post Antiph. ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153.

FERIA SECUNDA HEBDOM. PASSIONIS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amárum est reliquisse te Dóminum Deũ tuum; & non esse timórem meî apud te: dicit Dóminus Deus exercítuum. A século confregisti jugum meum; rupisti víncula mea, & dixisti: Non sérviam. In omni enim colle sublími: & sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum; quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro; & multiplicáveris tibi herbam borith: maculáta es in iniquitáte tua coram me. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 241.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ: secundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros: disciplínam non recepérunt; devorávit gládius vester Prophétas vestros: quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini; Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus; non veniémus ultrà ad te? Numquid oblivíscétur virgo ornamenti

Digitized by Google

sui; aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est meî diébus innúmeris. Jerúsalem.

℟. Sument. 242.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 7.

IN illo témpore: Misérunt Príncipes & Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. n. 8. & 9.

PRíncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Christus glórificabátur: misérunt ministros, ut apprehénderent eũ. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergo non póterant apprehéndere nolentem: missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus. Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò: quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum: & tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam: & sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me: & non inveniétis; & ubi sum ego: vos non potestis veníre. Hîc jam resurrectiónem suam prædixit: noluérunt enim agnóscere præsentem; & pósteà quæsiérunt: cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobíscum sum; & vado ad eum qui me misit. * Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego sum; vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexistis; ego quoque subsannábo. * Quærétis me. *Joan. 7. Prov. 1.*

Ad Benedictus. *Ant. 8. G.* Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. *Joan. 7.*

Oratio.

DEus, vita fidélium, glória humílium, & beatitúdo justórum, propítius réspice súpplicum preces; ut ánimæ quæ promissiónes tuas sítiunt: de tuæ semper caritátis abundántia repleántur. Qui vivis & regnas.

Ad Magníficat. *Ant. 4. E.* Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan. 7.*

Oratio.

CLamántium ad te, quæsumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercisti: ita & nobis in præsenti tribulatióne succurras. Per Dóminum.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 3.

VUlgò dícitur : Si dimíserit vir uxórem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum; numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis; tamen revértere ad me, dicit Dóminus : & ego suscípiam te. Leva óculos tuos in diréctum, & vide ubi non prostráta sis; in viis sedébas, expectans eos quasi latro in solitúdine : & polluísti terram in fornicatiónibus tuis & in malítiis tuis. Quamobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum : & serótinus imber non fuit; frons mulíeris meretrícis facta est tibi : noluísti erubéscere. Ergo saltèm ámodò voca me : Pater meus, dux virginitátis meæ tu es. Jerúsalem.

℟. Réspice 243.

Lectio ij.

ET Dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis; Numquid vidísti quæ fécerit aversátrix Israel? Abiit síbimet super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondóso : & fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecisset hæc ómnia; Ad me revértere : & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo quòd mœcháta esset aversátrix Israel, dimisissem eam, & dedissem ei libellum repúdii; & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus : sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram : & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo : sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me : Justificávit ánimam suam aversátrix Israel, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, & clama sermónes istos contra aquilónem, & dices; Revértere, aversátrix Israel, ait Dóminus : & non avertam fáciem meam à vobis; quia sanctus ego sum, dicit Dóminus : & non irascar in perpétuum. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 243.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 7.

IN illo tempore : Ambulábat Jesus in Galilæam; non enim volébat in Judæam ambuláre : quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Digitized by Google

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. *n.* 1. 8. & 11.

CHristus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo; non poténtiam perdidisse putandus est: sed exemplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando vóluit, detentus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat, quòd se, tanquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua: in quibus útique membris suis ipse erat. Non potest mundus odisse vos. Quid est hoc? nisi, Non potest mundus odisse amatóres suos: falsos testes. Bona enim dícitis quæ mala sunt: & mala quæ bona sunt. Me autem odit; quia ego testimónium perhíbeo de illo: quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergo quærébant eum in die festo: & murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia spiritáli; profectò alii dicunt: Bonus est; alii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergo de Dómino; valet ad consolatiónem: de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odisse vos; me autē odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est; * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondum implétum est. *Joan.* 7.

Oratio.

AUxiliáre, Dómine, pópulo tuo; ut sacræ devotiónis profíciens increméntis, & tuo semper múnere gubernétur: & ad redemptiónis ætérnæ pervéniat, te ducente, consórtium. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo, propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces: & secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absolve

peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur: & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 5.

Circúite vias Jerúsalem, & aspícite: & consideráte, & quærite in platéis ejus; an inveniátis virum facientem judícium, & quærentem fidem: & propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint: & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem; percussisti eos, & non doluérunt: attrivisti eos, & renuérunt accípere disciplínam; induravérunt fácies suas supra petram: & noluérunt reverti. Ego autem dixi; Fórsitan páuperes sunt & stulti: ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis; ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui: & ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus 241.

Lectio ij.

Super quo propítius tibi esse pótero? Fílii tui dereliquérunt me: & jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, & mœcháti sunt: & in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, & emissárii facti sunt: unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus; & in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipáte; consummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel, & domus Juda: ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti; & responsum non fuit in eis: hæc ergo evénient illis. Jerúsalem.

℟. Sument. 242.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secúndùm Joannem.

Cap. 10.

In illo témpore: Facta sunt Encænia in Jerosólymis, & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo: in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2.

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicátum est: Judæi

solémniter celebrábant. Dicébant ei; Quousque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus; Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis: quia non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves: estóte oves. Oves credendo sunt: oves pastórem sequendo sunt; oves redemptórem non contemnendo sunt: oves per óstium intrando sunt; oves exeundo & páscua inveniendo sunt: oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus; Novit Dóminus qui sunt ejus: &, Quos præscívit, ipsos & prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos & vocávit: quos autem vocávit, illos & justificávit; quos autem justificávit, ipsos & glorificávit: de óvibus istis, nec lupus rapit; nec fur tollit nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum: qui pro eis novit quod dedit. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

GRegem tuum, Pastor bone, placátus intende; & oves quas pretióso sánguine redemisti: diabólicâ non sinas incursióne lacerári. Qui vivis & regnas.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoscátis & credátis quia Pater in me est, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui misericórdiæ jánuam in te sperántibus patére voluisti: réspice in nos, & miserére nostrî; ut qui voluntátis tuæ viam, te donante, séquimur: à vitæ nunquam sémitis deviémus. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 6.

ERudíre, Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te: ne fortè ponam te desertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum. Usque ad racémum cólligent quasi in

vínea relíquias Israel : converte manum tuam, quasi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem contestábor, ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt; ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium : & non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum : laborávi sústinens. Effunde super párvulum foris, & super consílium juventum simul : vir enim cum mulíere capiétur, senex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter : quia extendam manum meam super habitantes terram. Jerúsalem.

℟. Réspice. 243.

Lectio ij.

A Minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student : & à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes; Pax, pax : & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt; quin pótiùs confusióne non sunt confúsi : & erubéscere nesciérunt. Quamobrem cadent inter ruentes : in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus : State super vias; & vidéte, & interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambuláte in ea : & inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt : Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres : Audíte vocem tubæ. Et dixérunt : Non audiémus. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 243.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 7.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi : discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix; ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi : áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. *n.* 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta : unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat : hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat : sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat : sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore superba dí-

Digitized by Google

xerat; sed pedes Dómini ósculans: hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta: tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia: quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: & * Stans retrò secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis suis tergébat, osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascendunt usque ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam dilexit multùm. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis; infunde córdibus nostris tui amóris affectum: ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui non solùm peccántibus véniam tríbuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris; quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle: ut nos ad tuæ majestátis cultum, & sálubri timóre dispónas, & sancto amóre perdúcas. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 8.

QUómodò dícitis; Sapientes nos sumus, & lex Dómini nobiscum est? Verè mendácium operátus est stylus mendax scribárum. Confúsi sunt sapiéntes, pertérriti & capti sunt: verbum enim Dómini projecérunt, & sapiéntia nulla est in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum ézteris, agros eórum herédibus; quia à mínimo usque ad máximum omnes avarítiam sequuntur: à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes; Pax, pax: cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt; quinímò confusióne non sunt confúsi: & erubéscere nesciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent: dicit Dóminus. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 241.

Lectio ij.

ADan audítus est frémitus equórum ejus ; à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta est omnis terra : & venérunt, & devoravérunt terram & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis serpentes régulos, quibus non est incantátio : & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem : in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei de terra longinqua ; Numquid Dóminus non est in Sion ? aut rex ejus non est in ea ? Quare ergo me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis, & in vanitátibus aliénis ? Tránsiit messis ; finíta est æstas : & nos salváti non sumus. Super contritióne fíliæ pópuli mei contrítus sum & contristátus : stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad ? aut médicus non est ibi ? Quare ígitur non est obducta cicátrix fíliæ pópuli mei ? Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel ; Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant : & ad eas quæ sapientes sunt, míttite, & própe-rent ; festínent, & assúmant super nos lamentum : dedúcant óculi nostri lácrymas, & pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta est de Sion ; Quómodò vastáti sumus & confúsi vehementer ? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta sunt tabernácula nostra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini : & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus ; & docéte fílias vestras lamentum, & unaquæque próximam suam planctum : quia ascendit mors per fenestras nostras ; ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis : júvenes de platéis. Jerusalem.

℟. Sument 242.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 11.

IN illo témpore : Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dicébant ; Quid fácimus ? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant ; Quid fácimus ? nec tamen dicébant : Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent : quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant : & quasi consulébant. Dicébant enim ; Quid fácimus ? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, om-

Digitized by Google

nes credent in eum; & vénient Románi: & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt; & vitam æternam non cogitavérunt: ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos séquitur quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. (Dixérunt ímpii:) contuméliâ & tormento interrogémus (justum,) ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. * Morte turpíssimâ condemnémus eum. ℣. Expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, & non tota gens péreat. * Morte. *Sap.* 2. 19. *Joan.* 11. 50.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium adversùs Jesum, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

Oratio.

EXercitátio veneranda, Dómine, Jejúnii salutáris, pópuli tui corda dispónat; ut & dignis méntibus suscípiat paschále mystérium: & continuátæ devotiónis sumat augmentum. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. C. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergo jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desertum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

Oratio.

MIserére, Dñe, deprecantis Ecclésiæ tuæ: & inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende; ut quos unigéniti Fílii tui morte redemisti: nec peccátis fíeri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis. Per eumdem Dóminum nostrum.

SABBATO
ANTE PALMAS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 9.

LOquere; Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis; & quasi fœnum post tergum metentis: & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua; & non gloriétur fortis in fortitúdine sua; & non gloriétur dives in divítiis suis: sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me; quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, & judícium, & justítiam in terra: hæc enim

Digitized by Google

placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus; & visitábo super omnem qui circumcísum habet præpútium: super Ægyptum, & super Juda, & super Edom, & super fílios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto; quia omnes gentes habent præpútium: omnis autem domus Israel incircumcísi sunt corde. Jerúsalem.

℟. Réspice. 243.

Lectio ij. Cap. 10.

NOn est símilis tuî, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex géntium? Tuum est enim decus. Inter cunctos sapientes géntium: & in universis regnis eórum nullus est símilis tuî. Páriter insipientes & fátui probabuntur: doctrína vanitátis eórum lignum est. Argentum involútum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz; opus artíficis, & manus ærárii; hyacinthus & púrpura indumentum eórum: opus artíficum universa hæc. Dóminus autem Deus verus est: ipse Deus vivens, & Rex sempiternus. Ab indignatióne ejus commovébitur terra: & non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis; Dii, qui cœlos & terram non fecérunt: péreant de terra & de his quæ sub cœlo sunt. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 243.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 12.

IN illo témpore: Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis: & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 14.

VIso Lázaro resuscitáto: quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum; tantâ manifestatióne declarátum: ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum; non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem; numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Lázarum mórtuum, & seipsum suscitávit occísum. Tu autem.

Digitized by Google

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis est. * Ambuláte, dum lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat, * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 15.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus; ut salutáribus jejúniis castigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti: ad celebrandum Paschále mystérium dignis sénsibus accedámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ps. & Antiph. ut in Psalt.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris; Verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam, & habitatóres ejus: in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

Hymnus, Fando: 240.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jerúsalem, si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 153.

¶ *Si occurrat Festum Annuntiationis & Incarnationis Domini ante Dominicam Palmarum, fit in Quadragesima: si autem occurrat à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, transfertur post Octavam Paschæ.*

DOMINICA

PALMARUM.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Jesum qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta, *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut suprà*, 248.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Psalterio.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 11.

QUid est, quòd dilectus meus in domo mea fecit scélera multa? Num-

quid carnes sanctæ áufe- rent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructiferam, speciósam vocávit Dñus nomen tuum: ad vocem loquélæ grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te: locútus est super te malum pro malis domûs Israel & domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, & cognóvi: tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam: & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicentes; Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium: & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda; vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℞. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas; & servábitis eum usque ad quartam-décimam diem mensis hujus: * Immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. * Immolabitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te. Quare via impiórum prosperátur? bene est ómnibus qui prævaricantur & iníquè agunt? Plantasti eos, & radícem misérunt: profíciunt, & fáciunt fructum; propè es tu ori eórum: & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, ností me, vidisti me, & probasti cor meum tecum; cóngrega eos quasi gregem ad víctimam: & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra; & herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est ánimal, & vólucre; quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℞. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; & in dimídio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

REliqui domum meã; dimísi hereditátem meã: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus.

Digitized by Google

Facta est mihi heréditas mea quasi leo in sylva : dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? Numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ : properáte ad devorandum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam; conculcavérunt partem meam : dedérunt portiónem meam desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me; desolatióne desoláta est omnis terra : quia nullus est qui recógitet corde. Jerúsalem.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magìs sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad Móysen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocaustum sempitérnum; * Quantò magìs sanguis Christi. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 60. *de Pass. Dom.* 11. *Cap.* 1.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, & universo optábilis mundo, adest festívitas Domínicæ passiónis; quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur : quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque disserere; non est tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis officium : cùm ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur : dum nunquam potest satis esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio; ita contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális esséntiæ est : quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas; & difficíliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio : quàm servílis formæ in summa provéctio. Tu autem.

℟. Factum est, dum complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, * Et ipse. *Luc.* 9. 1. *Matth.* 6.

Lectio v.

CHristus, ut humánum genus vínculis mortíferæ

feræ prævaricatiónis absólveret; & sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit: & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & superbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset; Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre: quàm injustis ódiis studuisset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem: dum nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas sua; íntulit supplícium Fílio Dei: quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum: qui reconciliando mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis affectio; ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári: sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus, & stupébant; & sequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce ascéndimus Jerosólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me. * Ecce ascéndimus. *Marc.* 10. *Ps.* 37.

Lectio vj. Cap. 5.

QUod ergo falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignáviâ præsidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt: & detestandum universis séculis, & amplectendum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis: ita est in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unũ pópulus, & miserétur ómnium Christus. Quod sævítiâ infertur, potestáte suscípitur: ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Unde omnis ordo rerum gestárum, quem pleníssimè Evangélica narrátio percurrit; ita fidélium est accipiendus audítu: ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt; intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam: sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, * Et consummabuntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur; & occídent

eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & peribit nomen ejus? Verbum iníquum constituérunt adversùm me. * Et consummabuntur. *Non dicitur* Glória Patri. *Luc.* 18. *Ps.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Matthæum.

Cap. 21.

IN illo tempore: Cùm appropinquassent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti: tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis; Ite in castellum quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophétiam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adimplet; ópere quidem, quòd super ásinam séderit: verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sicuti rex sedébit. Cùm ígitur id, véluti scriptum est, explesset; altérius ipse prophétiæ dabat inítium: quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium; & quòd in ipsis requiescet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophétiæ prophétia succéssit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedisse vidétur: verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophétias adimplébat; & dógmata veritátis plantábat: & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet: ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophétiam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus: ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens: non vectigália éxigens; non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus: sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere possent. Hæc faciébat, ut,

quemádmodùm díximus : figúris ventúra significáret. Hìc enim Ecclésia & novus pópulus olìm immundus per pullum significátur ; qui, postquàm in eo Jesus quiévit : ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpende autẽ ad amussim imáginem esse conservátam. Discípuli quippe jumenta solvunt ; quóniam & nos, & illi per Apóstolos vocáti, & adducti ad Christum sumus : & nostra fides in zelum illos deduxit. Idcircò ásina pullum suum sequi perspícitur ; quóniam, postquàm in géntibus Christus séderit : tunc & Israelítæ zelantes vénient ; quod Paulus signíficans, dicébat : Quia cæcitas ex parte Israéli áccidit ; quousquè plenitúdo géntium intráret : & sic omnis Israel salvábitur.

℟. Dixit Jesus : Ite, inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea : sólvite, & addúcite mihi ; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet : & confestìm dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

Lectio ix.

QUàm húmili autem & abjecto ánimo tunc témporis essent Judæi, consídera : qui, quamvis tam multa ejus signa víderint, nunquam tamen ipsum sic admiráti sunt ; quemádmodùm nunc : postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, universa cívitas, dicens ; Quis est hic ? Turbæ autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt : tunc húmilis & abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hâc pompâ ostentáret : sed partìm, ut & prophétiam, ut díximus, impléret, & vitam nostram instrúeret ; partìm ut discípuli horum testes hinc máximè solámen mortis ejus habérent : cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admiráre, quómodò tam à Zacharía quàm à Davíd ad unguem ista prædicta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus : & laudes cantémus, & vestimenta tradámus iis qui ipsum áfferunt. Quâ enim véniâ digni érimus ; cùm illórum álii ásinam vestimentis suis, Christi in ea sessúri grátiâ, ornárent : álii indumenta sub pédibus ásinæ stérnerent ; si nos nudum ipsum videntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus : & cùm illórum álii præ-

cédant, álii subsequantur; nos adveniéntem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne supplicantem quidem audíre vis: sed accúsas & íncrepas.

℟. Exulta satis, fília Sion: júbila, fília Jerúsalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor; ipse pauper, & ascendens super ásinam & super pullum fílium ásinæ. ℣. Invénit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repetitur* ℟. Exulta. *usque ad* ℣. Invénit. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIcite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum fílium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum suscitávit à mórtuis; proptérea & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum fecisse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelsis. *Luc.* 19.

Ant. 6. *C.* Dico vobis: Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloss. 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis: & ipsum tulit Christus de médio, affígens illud cruci; & expólians principátus & potestátes: tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

Hymnus, Dum, Christe. *ut suprà*, 249.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebantur, clamábant, dicentes: Hosanna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altíssimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subíre fecisti; concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta: & resurrectiónis

Digitized by Google

consórtia mereámur. Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

Capitulum. Tob. 13.

IPse salvábit nos propter misericórdiam suam : Aspícite ergo quæ fecit nobiscum ; & cum timóre & tremóre confitémini illi : Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

℟. *br.* Afferte Dómino * Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Glóriam & honórem. ℟. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus universa terra ; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Isaíæ 55.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu ; Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus : & erit Dóminus nominátus in signum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus * & illuxit nobis, * In. ℟. Benedictus.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis, ℟. Usque ad cornu altáris. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum : & victrícem manum tuam laudavérunt páriter ; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum : & linguas infántium fecit disertas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium, * Perfecisti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfecisti. ℟. Ex ore. *Ps.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum : ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. VIdentes príncipes Sacerdótũ & Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, & púeros clamantes in templo, Hosanna Fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos : Vidétis quia nihil profícimus ? ecce mundus totus post eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jesum pérdere ; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum ; sed non confitebantur, ut

è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fíeret. *Joan.* 9.

Capitulum. Hebr. 12.

RΕcogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes: nondum enim usque ad sánguinem restitistis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 250.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magnificat. *Ant.* 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora: sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA MAJORIS HEBDOM.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdom. præcedentis, excèptis his quæ hic habentur propria.*]

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 14.

DIxit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum; & si obtúlerint holocautómata & víctimas, non suscípiam ea: quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos. Et dixi; A, a, a, Dómine Deus: prophétæ dicunt eis; Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis: sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dñus ad me. Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo; non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & frauduléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi dicentes; Gládius & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame & gládio: & non erit qui sepéliat eos. Jerúsalem.

℟. Décimâ die. 263.

Lectio ij. Cap. 18.

DIxérunt; Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à Sacerdóte; neque consílium à sapiente; nec sermo à Prophéta: veníte, & percutiámus eum linguâ, & non

attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me : & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum; quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum : & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem; & deduc eos in manus gládii : fiant uxóres eórum absque líberis, & víduæ; & viri eárum interficiantur morte : júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum : addúces enim super eos latrónem repentè; quia fodérunt fóveam ut cáperent me : & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem; ne propitiéris iniquitáti eórum : & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades. 263.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 12.

IN illo témpore : Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam : ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 5. & 6.

NE putárent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit Lázarus; unus erat ex recumbéntibus : vivébat, loquébatur, epulabátur; véritas ostendebátur : infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & céteris : ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò, áltera soror Lázari, accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi; unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus : & domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystérium requirámus. Quæcúmque ánima fidélis vis esse; cum María unge pedes Dómini pretióso unguento, unge pedes Jesu : bene vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge; si habes supérflua, da paupéribus; & Dómini pedes tersisti : capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis; tibi supérflua sunt : sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus. Quare hoc unguentum non véniit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus : Páuperes semper ha-

bétis vobiscum ; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israel in solitúdine : Non deérunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit Jesus. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

A D L A U D E S.

Ant. 2. D. VIde, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me ; & comminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job.* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuisti me in médio populórum : aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audisti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 248. *& seq.*

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. María unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis ; & domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dñe, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium ; ut per ópera caritátis Christi bonum odórem ubíque diffundámus. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laud. quartâ prætermissâ.

AD VESPERAS, Ps. & Ant. de Psalterio : sic & cras.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus ; ut qui in tot adversis ex nostra infirmitáte defícimus : intercedente unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 26.

CUm complesset Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum ; apprehendérunt eum Sacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus, dicens : Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens : Sicut Silo erit domus hæc ; & urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor ? Et congregátus est omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc ; & ascendérunt de domo regis in domum Dómini : & sedé-

Digitized by Google

runt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti sunt Sacerdótes & Prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes; Judícium mortis est viro huic: quia prophetávit adversùs civitátem istam, sicut audistis áuribus vestris. Jerúsalem.

℟. Præcedébat. 265.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad universum pópulum, dicens: Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras & stúdia vestra; & audíte vocem Dómini Dei vestri: & pœnitébit Dóminum mali quod locútus est adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris; verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me: sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos: ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus ad Sacerdótes & ad Prophétas; Non est viro huic judícium mortis: quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos. Jerúsalem.

℟. Ecce ascéndimus. 265.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Marcum.

Cap. 14.

IN illo témpore: Erat Pascha & Azyma post bíduum: & quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit: qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant; ac ídeò præteríre diem festum volébant, dicentes: Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret: ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipsos timére, non Deum; neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere: sed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, posteáquàm proditórem invenérunt; commutáti, expectáre non potuérunt: sed in ipsa so-

lemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furoréque irritáti: quamprímùm sibi facultas data est, peregérunt. Et quamvìs ipse nequítiâ illórum dispensando in méliùs uterétur; non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium: cùm mille cruciátus ex voluntátis praviáte mereantur; qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur: innocentem interfícere voluérunt; à quo innúmera & immensa benefícia suscéperant: & qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent & occíderent; * Dicébant autem: Non in die festo; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti sunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur; * Dicébant autem. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo; & ábstinet se à viis nostris tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contuméliâ & tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitul. Hymn. & ℣. 248. *& seq.*

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, sed ego pono eam à meipso: & potestátem hábeo ponendi eam, & potestátem hábeo íterùm sumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, te súpplices exorámus: ut sic nostra sanctificentur jejúnia; quátenùs appropinquante Unigéniti Fílii tui passióne: bonórum óperum exhibitióne tibi placére valeámus. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

DEus, in cujus præcípuis mirabílibus est hu-

Digitized by Google

mána reparátio; solve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula disrumpe: ut, destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit. Per Dñum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit liber Baruch Prophétæ. *Cap.* 1.

ET hæc verba libri quæ scripsit Baruch fílius Nériæ, fílii Maásiæ, fílii Sedéciæ, fílii Sédei, fílii Hélciæ in Babylónia; in anno quinto, in séptimo die mensis: in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda: & ad aures universi pópuli venientis ad librum; & ad aures poténtium filiórum regum: & ad aures presbyterórum; & ad aures pópuli: à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, & jejunábant: & orábant in conspectu Dómini. Jerúsalem.

℞. Congregáti sunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum; * Et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus; * Et. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET nunc, Dómine omnípotens, Deus Israel, ánima in angústiis, & Spíritus ánxius clamat ad te; Audi, Dñe, & miserére, quia Deus es miséricors: & miserére nostrî, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempiternum; & nos períbimus in ævum? Dómine omnípotens, Deus Israel: audi nunc oratiónem mortuórum Israel, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te; & non audiérunt vocem Dómini Dei sui: & agglutináta sunt nobis mala. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manûs tuæ & nóminis tui in témpore isto, quia tu es Dóminus Deus noster: & laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dedisti timórem tuum in córdibus nostris; & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte nostra: quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersisti in impropérium, & in maledictum & in peccátum: secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℞. Intrávit sátanas in Ju-

dam; & locútus est cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jesum tráderet eis : & * Pacti sunt pecúniam illi dare ; & spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti sunt. *Luc.* 22. *Ps.* 9.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam.

Cap. 22.

IN illo témpore : Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha ; & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ : quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. *Cap.* 22.

ABiit Judas, & locútus est cum princípibus Sacerdótum & Magistrátibus quemádmodùm Jesum tráderet eis; & pacti sunt illi pecúniam dare: & spopondit. Et quærébat opportunitátem : ut tráderet illum sine turba. Multi hódiè Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit ; velut immáne & nefárium exhorrent : nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimónium dicunt : profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse enim dixit : Ego sum Véritas. Cùm societátem fraternitátis áliquâ discórdiæ peste commáculant : Dóminum produnt. Nam sicut Joannes Baptista qui non pro Christi confessióne, sed pro defensióne veritátis martyr occúbuit : ídeò tamen pro Christo, quia pro veritáte, martyrium suscépit ; ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura spernit : Christum útique, qui est cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. ℣. Ait Judas : Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam ? At illi constituérunt ei triginta argénteos, * Decórum. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. FOdérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Despiciébant me, & detrahébant mihi ; & quem máximè diligébam, aversátus est me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, secundùm quod definítum est, vadit ;

Digitized by Google

verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod scriptum est, oportet impléri in me; étenim ea quæ sunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum Hymnus & ℣. ut suprà, 248. *& seq.*

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jesum sine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulisti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoscámus: & in tua semper cruce gloriémur. Qui vivis.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Hodiè VESPERÆ *inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.*

¶ *Officium deinceps, usque ad Vesperas Sabbati sancti exclusivè, dicitur sine* Deus, in adjutórium, *sine* Glória Patri, *sine* Dóminus vobíscum, *sine* Orémus, *& sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula; ℟℟℟. *brevia & Hymni, neque accinitur jubilus in fine Antiphon. usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. G. SCitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè est: euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. *d.* Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, genuflectunt omnes; & dicuntur secretò Pater noster, *& Psal.* Miserére. 137. *quibus absolutis, sine* Dóminus vobíscum, *& sine* Orémus, *dicitur secretò Oratio sequens.*

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam; pro qua

Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : & crucis subíre tormentum. *Omittitur* Qui tecum vivit. *& sic terminantur Horæ usque ad Vesperas Sabbati sancti exclusivè.*

AD COMPLETORIUM.

Dictis secretò Pater noster, & Ave, María, *absolutè incipitur à Psalmis Ferialibus, & continuò dicitur Canticum* Nunc dimittis; *Quo finito, flexis genibus, dicuntur secretò* Pater noster, *Psal.* Miserére meî, Deus, 137. *& Oratio* Réspice, *ut suprà ad Vesperas.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiph. in primum Psalmum.*

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Quare fremuérunt. 3. *Ant.* 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

In Psalm. Dóminus regit me. 97. *Ant.* 6. F. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam, adversùs eos qui tríbulant me : & calix meus inébrians quàm præclárus est !

In Psalm. Júdica me.... quóniam. 61. *Ant.* 8. G. Cum ímpiis non sedébo : lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine, ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. *cujusque Nocturni*, Pater noster *dicitur totum secretò. Et statim, sine absolutione & sine Benedictione, leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem.

Lectio j.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Cap. 1.

QUómodò sedet sola cívitas plena pópulo ? facta est quasi vídua dómina géntium : princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte ; & lácrymæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus ; omnes amíci ejus sprevérunt eam : & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis ; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem : omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem ; omnes portæ ejus destructæ : sacerdótes ejus gementes ; vírgines ejus squálidæ : & ipsa oppressa amaritúdine.

Facti sunt hostes ejus in cápite; inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam; propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñum Deum tuum.

℞. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè; qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis: * Vos mundi. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

Lectio ij.

ET egressus est à fília Sion omnis decor ejus; facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua: & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis; cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúsalem; proptéreà instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam; quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens, conversa est retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui; depósita est vehementer, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. Jerúsalem.

℞. Turbátus est Jesus spíritu, & protestátus est, & dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me: * Ecce manus tradentis me mecum est in mensa. ℣. Homo pacis meæ qui edébat panes meòs, magnificávit super me supplantatiónem: * Ecce manus. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

Lectio iij.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum: de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem; dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam: vide, Dómine, & consídera, quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viã, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis;

Digitized by Google

& erudívit me: expandit rete pédibus meis; convertit me retrorsùm : pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea; dedit me Dóminus in manu : de qua non pótero súrgere. Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum erat ei. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Psal. Ad te, Dómine. 7. *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

In Psal. Expectans. *cum sua divisione*, 112. *Ant.* 4. A. Confundantur & reverean tur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. Beátus qui intélligit. 120. *Ant.* 1. *g.* Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater noster. *secretò.*

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. I. in prodit. Judæ, & in Pascha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

HOdiè, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus est : hujus namque diéi véspera Judæi, illo comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris áudiens Christum próditum esse; imò pótiùs contristáre, & acerbè luge non próditum : sed proditórem Judam. Etenim qui próditus est, mundum salvum fecit : próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis : próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge & ingemisce; hujus causâ lacrymáre : ejus quippe causâ flevit Christus. Nam cum vidisset eum, inquit, turbátus est, & dixit : Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus cùm intinxisset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ; & *. Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, & in retributiónes, & in scándalum: * Post. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

Digitized by Google

Lectio. v. n. 5.

ERat olim Paſcha Judáicum; ſed nunc ſolútum eſt: advenitque ſpirituále Paſcha, quod trádidit Chriſtus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit: Hoc eſt corpus meum quod pro vobis frángitur in remiſſiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti ſunt illa quæ dicuntur. Et rurſùs cálicem, dicens: Hic eſt ſanguis meus, qui pro multis effúnditur in remiſſiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Chriſto dicente; Hoc eſt corpus quod vendidiſti, Juda, triginta argénteis: pro quo nuper pacta impudenter inîbas cum ímprobis Phariſæis. O Chriſti benignitátem! O Judæ deméntiam & inſániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis; Chriſtus verò pófteà non recuſávit hunc ipſum ſánguinem vénditum vendenti dare in remiſſiónem peccatórum: ſi ipſe voluiſſet. Aderat Judas, & ſacræ menſæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum diſcipulórum; ita & ſacræ menſæ párticeps ille fuit, ut nullum excuſatiónis locum habéret: ſi in nequítia perſeveráret. Omnia enim quæ penès ſe erant; Dóminus ei tribúerat & protúlerat: ille verò in malo ſuo propóſito manſit.

℟. Accepto Jeſus pane, grátias egit, & fregit, & dedit diſcípulis ſuis, dicens: Hoc eſt corpus meum quod pro vobis datur: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis fílii veſtri: Quæ eſt iſta relígio? dicétis eis: Víctima tránſitus Dómini eſt: * Hoc fácite. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj. n. 6.

SEd tempus demùm eſt ad terríbilem hanc menſam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Judas eſto, nullus ímprobus, nullus venéno infectus; neque ália in ore verſans: ália in mente rétinens. Adeſt Chriſtus; & nunc is qui menſam illam appárávit: hic ipſe hanc nunc exornat. Non enim homo eſt qui facit ut propóſita efficiantur corpus & ſanguis Chriſti: ſed ipſe Chriſtus qui pro nobis crucifixus eſt. Figúram implens ſtat ſacerdos, verba illa próferens: virtus autem & grátia Dei eſt. Hoc eſt corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propóſita ſunt. Ac quemádmodùm vox illa; Créſcite & multiplicámini, & repléte ter-

ram, femel quidem proláta eft : omni verò témpore natúræ noftræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ita & vox hæc femel prolàta in Ecclésiis ad unamquamque menfam ab illo : ad hodiernum ufque tempus, & ufque ad adventum ejus, facrifícium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jefus cálice, grátias agens, dedit eis; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jefus: Hic eft fanguis meus novi teftamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyfes fumptum fánguinem refperfit in pópulum, & ait: Hic eft fanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobifcum. * Et ait Jefus. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Pfalm. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum fua divifione*, 103. *Ant.* 2. D. Cor meum conturbátum eft in me, & formído mortis cécidit fuper me.

In Pfal. Miferére .... quóniam. 120. *Ant.* 4. E. Suftinuérunt ánimam meam: pofuifti lácrymas meas in confpectu tuo, Dómine.

In Pfal. Deus, laudem. *cum fuis divifionibus*, 64. *Ant.* 1. D. Líbera me, quia pauper ego fum, & cor meum conturbátum eft intra me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Pf.* 17.

Lectio vij.

De Epíftola prima beáti Pauli Apóftoli ad Corínthios. *Cap.* 11.

HOc præcípio; non laudans quòd non in mélius : fed in detérius convenítis. Primùm quidem, conveniéntibus vobis in Ecclésiam; áudio fciffúras effe inter vos : & ex parte credo. Nam oportet & hærefes effe; ut & qui probáti funt : manifefti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum : jam non eft Domínicam cœnam manducáre. Unufquifque enim fuam cœnam præfúmit ad manducandum. Et álius quidem éfurit : álius autem ébrius eft. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis; & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli, adhuc módicùm vobifcum fum. Quærétis me, & ficut dixi Judæis: Quò ego vado, vos non poteftis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicem, ficut dilexi vos. ℣. Cuftodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dñus qui fanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Digitized by Google

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescumque bibétis: in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem. * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè: reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat: & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè; judícium sibi mandúcat & bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles: & dórmiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicarémus: non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur: ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei; cùm convenítis ad manducandum: ínvicem expectáte. Si quis ésurit; domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater, quos dedisti mihi custodívi: ego dedi eis sermónem tuum; * Et pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus; * Et. *Repetitur* ℟. Pater. *usque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Is.* 8.

AD LAUDES.

In Psal. Dómine, ne in furóre.... Miserére. 50.

Ant. 6. *C.* CŒpit Jesus pavére & tædére; & ait discípulis suis: Tristis est ánima mea usque ad mortem. Sustinéte hîc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

In Psal. Usquequò, Dómine. 67. *Ant.* 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non in-

trétis in tentatiónem : ſpíritus quidem promptus eſt, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Pſal. Exaudi, Dómine, juſtítiam. *cum ſua diviſ.* 125.

Ant. 2. D. Prócidit in fáciem ſuam, orans & dicens : Pater mi, ſi poſſíbile eſt, tránſeat à me calix iſte : verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. c. Appáruit.

Canticum. 2. Reg. 22.

DOminus petra mea, & robur meum, * & ſalvátor meus.

Deus fortis meus; ſperábo in eum : * ſcutum meum, & cornu ſalútis meæ;

Elevátor meus, & refúgium meum : * ſalvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis : * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo ſuo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat : & factus eſt ſudor ejus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Pſalm. Laudáte Dóminum, de cœlis. 12. *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas ut oſcularétur eum. Dixitque illi Jeſus : Amíce, ad quid veniſti ? Juda, óſculo Fílium hóminis tradis ? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jeſus ad eos qui vénerant ad ſe : Quaſi ad latrónem exiſtis cum gládiis & fúſtibus. Cùm quotídie vobiſcum fúerim in templo, non extendiſtis manus in me; ſed hæc eſt hora veſtra & poteſtas tenebrárum. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, genuflectunt omnes; & dicuntur ſecretò Pater noſter, *& Pſalm.* Miſerére meî, Deus. 137. *Quibus abſolutis, ſine* Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus, *dicitur ſecretò Oratio ſequens :*

Oratio.

REſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam; pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : & crucis ſubíre tormentum. *Nihil additur.*

AD HORAS, dictis ſecretò Pater noſter *&* Ave,

Digitized by Google

Maria, *absolutè incipitur à Psalmis Ferialibus, quibus finitis dicitur,*

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde dicuntur secretò, flexis genibus*, Pater noster, *Psal.* Miserére. 137. *& Oratio* Réspice. *ut suprà.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

AD VESPERAS.

In Psal. Dilexi. 48.

Ant. 4.E. OCcidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Ps. Crédidi propter. 99.

Ant. 8.G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Psal. Ad Dóminum. 65.

Ant. 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Psal. Levávi óculos. 48.

Ant. 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In Psal. Beáti omnes. 135.

Ant. 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Deinde, flexis genibus, dicuntur secretò Pater noster, *Psal.* Miserére mei, Deus. 137. *& Oratio* Réspice. *Ut suprà ad laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi Feriales. Cetera, ut heri, 278.

FERIA SEXTA
IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice, *cum suis divisionibus*, 115. *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me, os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Psalm. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 95. *Ant.* 8.G. Insurrexérunt in me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℞. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

Lectio j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 3.

EGo vir videns paupertátem meam: in virga indignatiónis ejus. Me minávit; & adduxit in téne-

bras : & non in lucem. Tantùm in me vertit : & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam : contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo : & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me : quasi mórtuos sempiternos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero : exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris : sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi : leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℞. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant : * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me : * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum : & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo : cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus : inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos : cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea : oblítus sum bonórum. Et dixi; Périit finis meus : & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ : absínthii & fellis. Memóriâ memor ero : & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo : ídeò sperábo. Jerúsalem.

℞. Princeps Sacerdótum ait : Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus : Tu dixisti. At illi dixérunt : * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes : Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris : * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea : & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti : ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te : dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ : Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me : júdica judí-

Digitized by Google

cium meum. Vidisti omnem furórem : universas cogitatiónes eórum adversùm me. Audisti oppróbrium eórum, Dómine : omnes cogitatiónes eórum adversùm me ; lábia insurgéntium mihi : & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide : ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine : juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem.

℟. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes : Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percussit ? ℣. Aperuérunt super me ora sua, & exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, ne in furóre.... Quóniam sagittæ tuæ. *cum sua divisione*, 118. *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Psalm. Eripe me de inimícis. *cum sua divisione*, 104. *Ant.* 3. *c.* Irruérunt in me fortes : neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Psal. Nonne Deo. 122. *Ant.* 7. *d.* Deo subjecta esto, ánima mea ; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne : ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

HOdiè Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus ? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrifícii : quia ipsum sacrifícium novum stupendúmque est. Idem quippe & sacrifícium & sacerdos erat ; sacrifícium secundùm carnem : sacerdos secundùm spíritum. Idem & offerébat : & secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur ; sed extra urbem & mœnia ? Ut implerétur illud : Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur ; non sub tecto ? Ut áeris natúram purgáret : cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item & terra : fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideò non sub tecto ; ideò non in templo Judáico ; ne sibi Judæi hóstiam vindicárent : neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia ; ut discas universále sacrifícium esse : quia pro universa terra erat oblátio ; & purgatiónem item esse commúnem, non peculiárem : quemádmodùm apud Judæos.

Digitized by Google

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, & quasi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job.* 19.

Lectio v. n. 2.

VIs díscere áliud ejus insigne opus? Paradísum clausum hódiè nobis apéruit. Hâc quippè die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introduxit Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit; hódiè in pátriam civitátem nos reduxit: nam, Hódiè, inquit, mecum eris in paradíso. Quid dicis? crucifixus es & clavis affixus; & paradísum pollicéris? Etiam, inquit: ut in cruce virtútem meam edíscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis atténderes: sed Crucifixi virtútem edísceres; in cruce hoc pérpetrat miráculum: quod ejus máximè virtútem demonstrat. Non enim cùm mórtuum suscitáret: non cùm ventos ac mare increpáret; non cùm dæmones fugáret: sed crucifixus, clavis perforátus, contuméliis, sputis, convíciis, oppróbriis onerátus; ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit: ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippe totam commóvit; petras scidit: sed petrâ duriórem latrónis ánimam attraxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis Barabbam, an Jesum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jesu? Dicunt omnes: * Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur homo iste; siquidem non quærit pacem pópulo, sed malum: * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jerem.* 38. *n.* 3.

Lectio vj.

SEd quid tantum fecit latro, ínquies; ut post crucem paradísum sit adeptus? Visne ut virtútem ejus bréviter demonstrem? Cùm Petrus negábat infrà: tunc ille suprà confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis; non cogitávit præséntem Crucifixi vilitátem: sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum; & ad ipsum ánimo procumbens, dicébat: Memento meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Viden quantórum nobis bonórum crux causa fúerit? Dic mihi; regnum petis? Quid vides hujúsmodi? Clavi & crux in conspectu sunt. Verùm

rùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco : quia vídeo crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit; Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus : ergo & bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit : ídeò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei spíneam corónam; & cœpérunt salutáre eum : Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conspuéntibus in me : * Percutiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Psalm. Exaudi.... cùm déprecor. 122. *Ant.* 1. *f.* Protexisti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Psalm. Salvum me fac, Deus. *cum suis divisionibus*, 105: *Ant.* 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Psalm. Ut quid, Deus, repulisti. *cum sua divisione*, 134. *Ant.* 2. D. Exurge, Deus, júdica causam tuam : memor esto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi. ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

Lectio vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Cap. 4. & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut misericórdiam consequámur : & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus; pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum : ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis; qui condolére possit iis qui ignórant & errant : quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte; & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo : ita étiam & pro semetipsum offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, & eduxérunt. * Et bájulans sibi crucem, exívit Jesus

in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum : * Et bájulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem ; sed qui vocátur à Deo : tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fíeret ; sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit : Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte ; cum clamóre válido & lácrymis ófferens : exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei : dídicit ex eis quæ passus est, obediéntiam ; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ : appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinistris. Jesus autem dicébat : * Pater, dimitte illis ; non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum sceleratis reputátus est ; & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Is.* 53.

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidem plures facti sunt sacerdótes : idcircò quòd morte prohiberentur permanére ; hic autem eò quòd máneat in æternum : sempiternum habet sacerdótium. Unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum : semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus ; qui non habet necessitátem quotídiè, quemádmodùm sacerdótes : priùs pro suis delictis hóstias offerre ; deindè pro pópulo : hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra ; * Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplína. *Repet.* ℟. Ipse. *usque ad* ℣. Peccáta. *Is.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Psalm. Verba mea. 74.

Ant. 8. c. POsuit Pilátus títulum super crucem.

Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

In Psalm. Quemádmodùm. *cum sua divis.* 79. *Ant.* 5. a. Mílites cùm crucifixissent eum, accepérunt vestimenta ejus & túnicam, mittentes sortem super eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Psalm. Miserére meî, Deus, miserére meî. 125. *Ant.* 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita sua, & dicentes : Salva temetipsum ; si Fílius Dei es, descende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. à. Dedérunt.

Canticum. Isaíæ. 5.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam ;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular extruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei ? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas ?

Et nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : * áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam : non putábitur, & non fodiétur ; * & ascendent vepres & spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum ; & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes : Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Psalm. Cantáte.... laus ejus. 132. *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blasphemábat eum. Respondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidem digna factis recípimus ; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jesum : Dómine, meménto meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus : Amen dico tibi ; hódiè mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Cetera, ut heri, 284.

Reliquum hujus diei officium fit sine cantu, ut sequitur.

AD HORAS.

Post Psalmos Feriales, dicitur Ant. Christus factus est pro nobis obédiens us-

que ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Cetera, ut heri, 285.

AD VESPERAS.

In Psalm. Nisi quia. 49.

Antiph. CUm vidisset Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus; deindè dicit discípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Psalm. Sæpè expugnavérunt. 116. *Ant.* Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

In Psalm. Eripe me. *cum sua divisione*, 118. *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? *Matth.* 27.

In Psalm. Dómine, clamávi ad te. 66. *Ant.* Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. *Joan.* 19.

In Psalm. Voce meâ. 67. *Ant.* Vas erat acéto plenum; illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* Cùm accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Cetera, ut heri, 285.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi Feriales. Cetera, ut suprà, 278.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, Deus meus. *cum sua divisione*, 51. *Ant.* 2. D. Consumétur nequítia peccatórum; & díriges justum, Dómine.

In Psalm. Dómine, quis habitábit. 52. *Ant.* 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

In Psalm. Conserva me. 86. *Ant.* 7. ç. Caro mea requiescet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

Lectio j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus; dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Filii Sion ínclyti, & amicti auro primo; quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam; lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in deserto. Adhæsit lingua lacten-

tis ad palátum ejus in siti; párvuli petiérunt panem: & non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuósè: interiérunt in viis; qui nutriebantur in cróceis: amplexáti sunt stércora. Et major effecta est íniquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum; quæ subversa est in momento: & non cepérunt in ea manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes: Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc subsisterémus; defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum: cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum: appropinquávit finis noster; compléti sunt dies nostri: quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli; super montes persecúti sunt nos: in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus; ad te quoque pervéniet calix: inebriáberis atque nudáberis. Compléta est íniquitas tua, fília Sion: non addet ultrà ut tránsmigret te; visitávit iniquitátem tuam, fília Edom: discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ut Scriptúra implerétur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

Lectio iij.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 5.

DEfécit gáudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri: væ nobis quia peccávimus. Proptéreà mœstum factum est cor nostrum: ídeò contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit: vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in æternum permanébis: sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Conver-

te nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulisti nos: irátus es contra nos vehementer. Jerúsalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jesu apéruit, & contínuò exívit sanguis & aqua, * In ablutiónem. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Psalmum. Dómini est terra. 56. *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

In Psalm. Exaltábo te, Dómine. 7. *Ant.* 8. G. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam.

In Psalm. Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 105. *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ: à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére meî, ℟. Et resúscita me, & retríbuam eis. *Ps.* 40.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cœmet. & Cruce. t. 2. Ed. Ben. num. 2.

HOdiè, dilectíssimi, ómnia inferórum loca circuit Dóminus noster; hódiè portas æreas confrégit: hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; sed, Confrégit: ut inútilis deinceps carcer fiat. Non Abstulit vectes, sed Contrívit; ut custódia deinceps frágilis & infirma reddátur: ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Christus confrégit; quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt: missis epístolis non ita agunt; sed tàm fores quàm custódes relinquunt: ut ostendant eò dénuò ingrediendum esse; vel illis qui jam líberi abiérunt: vel eórum loco áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque pervenisse; æreas ejus portas confrégit: hoc est, immítem illam, & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit; * Et his. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne digníssimum est: Rex ipse ad vinctos venit.

Digitized by Google

Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere : sed minístri vinctos dimittunt. Secùs hîc : ípsemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere : (de eo enim quem fínxerat erubéscere non pótuit ;) & confrégit fores : & vectes contrívit. Superástitit inferno ; & desertam fecit totam illíus custódiam : carcerísque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducébatur ; fortis vinctus : ipsa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℞. Participávit carni & sánguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, quia Dóminus locútus est ; * Ut. *Heb.* 2. *Is.* 25.

Lectio vj.

Vidisti mirandam Victóriam ? Vidisti crucis benefícia ? De morte immortáles facti sumus : hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam ; intellexisti modum victóriæ : disce nunc quómodò sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus ; non stétimus in ácie ; non accépimus vúlnera ; neque vídimus bellum : & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergo & nostra sit victória ; mílites imitémur : lætísque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus Dóminum laudantes : Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua ? ubi stímulus tuus, inferne ? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum ; gládius contra peccátum : gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris voluntas ; Unigéniti glória ; Spíritûs exultátio ; Angelórum decus : Ecclésiæ secúritas ; gloriátio Pauli ; Sanctórum murus : totíus orbis lumen.

℞. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni ; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu ; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

In Psalm. Notus in Judæa Deus. 123. *Ant.* 7. d. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

In Psalm. Dñe Deus salútis meæ. 129. *Ant.* 4. d. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

In Psal. Deus ultiónum Dóminus. *cum sua divis.* 82.

Ant. 6. F. Nisi quia Deus adjúvit me, pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

Lectio vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Cap. 9.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum; sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta: æternâ redemptióne inventâ. Si enim sánguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo; emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Quando appensus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepeliétur; * Quia maledictus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeò novi testamenti mediátor est: ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testamento; repromissiónem accípiant qui vocáti sunt: æternæ hereditátis. Ubi enim testamentum est: mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo; accípiens sánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo: ipsum quoque librum & omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspersit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur: & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illa radix Jesse qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣.

Digitized by Google

Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, & sepultus est: * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEcesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári: ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in sancta per síngulos annos in sánguine aliéno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum; nondum propalátā, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, & Dñus in cápite eórum, * Initiávit. *Repetit.* ℟. Christus. *usque ad* ℣. Ascendet. *Hebr.* 9 & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Júdica me, Deus. 80.

Ant. 4. d. ERo mors tua, ô mors: morsus tuus ero, inferne. *Osee* 13.

In Ps. Inclína, Dómine. *cum sua divis.* 138. *Ant.* 3. *a.* De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos. *Os.* 13.

In Psalm. Dómine, exaudi..... áuribus. *cum sua divisione*, 130. *Ant.* 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

Canticum Jonæ. Cap. 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * & exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluctus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum: * verúmtamen rursùs vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usque ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi: * terræ vectes conclusérunt me in ætermum.

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, sic erit Filius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 59. *Ant.* 2. D. Dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *If.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *C.* Accepérunt Joseph & Nicodémus corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & posuérunt in monumento. *Joan.* 19.

Cetera, ut suprà, 284.

AD HORAS.

Officium sine cantu.

Post Psalmos feriales dicitur, Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Deinde, flexis genibus, dicuntur secretò Pater noster. *Psal.* Miserére meî, Deus. 137. *& sequens Oratio.*

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam; pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium: & crucis subíre tormentum. *Nihil additur.*

Dictis Horis, celebratur Missa; & post Ite, Missa est, *Sacerdos ante medium Altaris clarâ voce incipit Vesperas.*

AD VESPERAS.

Præmittitur Deus, in adjutórium, *cum* Allelúia.

Ant. 5. a. Allelúia.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætemum.

Glória Patri, &c.

Ant. Allelúia, quóniam in ætemum, allelúia, mi-

sericórdia ejus. Allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Cùm transisset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Allelúia. *Marc.* 16.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ILlúmina, Dómine, mentes nostras in hac nocte sanctíssima: & concéde propítius; ut recoléntes exórdia resurrectiónis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: plácitis tibi móribus innovémur. Per eúmdem.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Præmittitur Converte nos, Deus, salutáris noster, & Deus, in adjutórium. *cum* Allelúia. *sed dictis cum* Glória Patri. *Psalmis de Sabbato de* 2. *in* A. *dicitur* Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis 31. *de* 8. *in* G. *cum* Glória Patri. *sub Antiph.* Véspere sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum. Allelúia. *Matth.* 28.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui illúminas noctem. *ut suprà*, 31.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Grátia Dómini nostri, &c. 31.

Deinde Ant. de B. Maria, Regína cœli. *cum* ℣. Circumdedisti. *& Oratione*, Deus, qui per resurrectiónem. 32.

¶ *Si Festum Semiduplex-majus aut suprà intra Octavam Paschæ occurrat, post ipsam transfertur.*

De Semiduplici-minore autem & simplici fit Commemoratio, excepto Biduo Paschæ in quo nulla fit.]

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

SOLEMNE-MAXIMUM.

AD NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, &c. *cum* Allelúia.

Invit. Allelúia. Surrexit Dóminus verè: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Non dicitur Hymn. nec accinitur jubilus in fine Antiphonarum: quod servatur etiam ad omnes Horas per totam Octavam.

In Psalm. Quare fremuérunt gentes. 3.

Ant. 1. J. REpromissióne Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut & in Psalmo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Allelúia. *Act.* 13.

In Psalm. Conserva me. 86. *Ant.* 4. *D.* Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis; ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

In Psalm. Exaltábo te. 7. *Ant.* 8. G. Definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. Allelúia. *Act.* 2.

℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam. ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 29.

Pater noster. *Absol.* Benedictus. *Bened.* Confiteámur in ore. 142.

Lectio j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu; in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris: ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul & resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti: & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est: justificátus est

à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo ; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur : mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto : viventes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem.

℟. Ego sum primus & novíssimus, & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum : † Et hábeo claves mortis & inferni. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & soporátus sum, & exurrexi, quia Dóminus suscépit me : * Et ecce sum vivens. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 142.

Lectio ij.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pasch.* 11. *n.* 2.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum ; & hoc est sacramentum passiónis & resurrectiónis ejus : quod valdè nosse & ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem ; non sine causa fons vitæ, unde bibitur ut vivátur : bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo ; sed præter illum hóminem qui homo factus est : ne períret homo. Pœna culpæ mors ; Dóminus Jesus Christus mori venit : peccáre non venit. Communicando nobiscum sine culpa pœnam : & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit ? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergo crucifixus est : ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum ; & resurrexit : ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis. Allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus ; & justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * Non. Glória. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat. 142.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Cap. 16.

IN illo témpore : María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata : ut venientes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. *habit. in Basilica B. M. in die Paschæ, n.* 2.

AUdistis, fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt; & ei quem viventem diléxerant: étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequuntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt: quátenùs cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergo in eum qui est mórtuus credentes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus: ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supernos cives aspíciunt: quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscuntur. Notandum verò nobis est quidnam sit, quòd in dextris sedére Angelus cérnitur: qui stolâ cándidâ coopertus appáruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est: in nive autẽ blandimentũ candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur: ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus; * Angelus enim Dómini descendit de cœlo; & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória Patri. * Angelus. *Repet.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. Terra trémuit. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ sábbati valdè dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, Allel. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris, & obstupuérunt. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timóre.

Canticum. Isaíæ. 63.

QUis est iste qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * & propugnátor sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, * & vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * & de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, & non erat auxiliátor: * quæsívi, & non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchiũ meum; * & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hìc. Alléluia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versic. dicitur sine neumate:

Hæc est dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Surrexit sicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti; vota nostra, quæ præveniendo aspíras: étiam adjuvando proséquere. Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum. Benedicámus.

AD HORAS, Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM *non dicitur Symbolum* Quicumque.

Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; sed absolutè inchoatur Psalmus de* 2. *in* A. *& loco Antiphonæ, Capituli,* ℟℟℟. *brev. & Versic. dicitur* Allelúia. *semel; deinde,* Hæc est dies quam fecit Dóminus; exul-

témus & lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobiscum. *& Oratio, quæ ad Primam est Oratio solita, quam sequitur lectio Martyrologii, & reliquum Capituli Officium, ad cujus absolutionem legitur Canon, ad calcem.*

¶ *Prædictus modus Horarum servatur usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*]

AD VESPERAS.

In Psalm. Dixit Dóminus. 25.

Ant. 6. F. DIcite discípulis ejus quia surrexit. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Psalm. Confitébor tibi. Dómine. 26.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Psalm. Beátus vir. 26.

Ant. 1. *f.* Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis. Allelúia. *Matth.* 28.

Graduale. Hæc est, *Chorus*, dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia, *Chorus*, * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allel. ℣. Surrexit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

VIctimæ Pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixére mirando: dux vitæ mórtuus regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidisti in via?

Sepulcrum Christi viventis, & glóriam vidi resurgentis.

Angélicos testes, sudárium, & vestes.

Surrexit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Credéndum est magis soli Maríæ veráci, quàm Judæórum turbæ falláci.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usque ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes Baptismales, cantantur in Choro. In aliis verò dicto* Benedicámus, *progreditur Clerus ad Fontes.*]

Eundo ad Fontes cantatur : ℟. Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur ; * Mors illi ultrà non dominábitur : quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel ; quòd autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deinde dicitur Ps. Laudáte, púeri. 26. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra ; * Mors illi. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déxtera, ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas : imple pietátis tuæ ineffábile sacramentum ; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit : quos fecisti baptísmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte vestíri. Per eumdem Christum Dóminum nostrum ; ℟. Amen.

Eundo ad Stationem :

℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus : * Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem ; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Allel. *Rom.* 6.

Psalm. In éxitu Israel. 27. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul : ℣. Dóminus scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempitérnum : eduxit eos per abyssos. * Consepulti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

Oratio.

DEus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluisti ; concéde, ut à peccáti morte liberáti : in novitáte vitæ ambulémus. Qui vivis & regnas Deus ; ℟. Amen.

Redeundo cantatur : ℟. Quid quæritis viventem cum mórtuis ? Non est hîc, sed surrexit : * Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens, Quia opórtet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifígi, & die tértiâ resúrgere. Allelúia, allelúia. *Luc.* 24.

In Navi ante Crucifixum cantatur : ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus ; commoveátur à fácie ejus universa terra : dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95.

Digitized by Google

Tum Clerus ingreditur Chorum dicens : * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes , ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus est : præsta ; ut qui de nostra redemptióne lætámur : ætérnis gáudiis , te donante , perfruámur. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus : &c.

℣. Dóminus vobíscum , ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos. *dicuntur absolutè de* 2. *in* A. *Psalmi.* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 28 *&* 29. *Et in fine*, Allelúia *semel.*

Deinde imponitur Hæc est dies. *&* *dicitur* Nunc dimittis. *de* 2. *in* A. *Posteà dicitur integrè* Hæc est dies. *ut suprà ad Laudes. Oratio.* Deus qui illúminas. 31.

Cetera , ut heri.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Paschæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè , * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Tres Psalmi in unaquaque Feria notati , sub sola Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris , & sepultus est , & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones & ℟℟℟. *ut infrà in qualibet die. Non dicitur* Te Deum. *præterquàm Feriâ* II.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria. Ant. cum Cantico , ut in die Paschæ, 302.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS , Psalmi de Feria : reliqua ut in die Paschæ , præter Orationem. Canon , ad calcem.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Paschæ, 304.

Grad. Hæc est dies, &c. *& Antiph. ad* Magníficat , *cum Oratione , ut infrà in qualibet die. In Processione ad Fontes , quæ fit post* Benedicámus. ℟℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paschæ. Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria , [redacted]. *Reliqua ut in die Paschæ.*

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 2.

Lectio j.

Incípiunt Actus Apostolórum. *Cap.* 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere & docére; usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis; per dies quadraginta appárens eis: & loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent: sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum; quia Joannes quidem baptizávit aquâ: vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes; Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis. Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos: & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúsalem, & príncipes ejus ignorantes Jesum, * Periérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértiâ die. Allelúia, allelúia. ℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus: * Periérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De resurr. Domini. 1.

CUm quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári: ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; adnitendum nobis est, ut étiã resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes: & de morte ad vitam, dum in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergo est diábolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera: ut oriantur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis; sed commutátio fuit: nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifígi; factum est immortále, quod pótuit occídi: factum est incorruptíbile, quod pótuit vulne-

rári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surrexit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet : sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via : & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Pascháli : sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei : & nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei. Allelúia, Allelúia. ℣. Vivificábit nos, & suscitábit nos; & vivémus in conspectu ejus, * Ex. 2. *Cor.* 13. *Osee* 6.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam. *Cap.* 24.

IN illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum; quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem : nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 235. *in diebus Paschæ. VI. n.* 2 & 3.

IN via cum illis tanquam comes ambulábat, & ipse dux erat; útique vidébant : sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus : ne eum agnóscerent. Eia, fratres; ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus; panem frángimus : & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne : & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergo fidélis es; quisquis non inániter Christiánus vocáris : quisquis Ecclesiam non sine causa ingréderis; quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis : consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia : habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : * Nonne. Glória Patri. * Nonne. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti : pópulum tuum, quæsumus, cœlesti

dono proſéquere; ut & perfectam libertátem cónſequi mereátur: & ad vitam profíciat ſempiternam. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum; Dóminus * nomen illi. *Pſ.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem: Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via? Allelúia. *Luc.* 24.

Victimæ. 304.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regreſſi ſunt in Jerúſalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant; & ipſi narrábant quómodò cognovérunt Jeſum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu ſancto cœleſtis regni pandis intróitum: auge ſuper fámulos tuos grátiam quam dediſti; ut qui ab ómnibus ſunt purgáti peccátis: nullis priventur promiſſis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

POpulus tuus, quæſumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; & vivificatiónis tuæ grátiam conſecútus: in tuo ſemper múnere gloriétur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum; ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui pópulum tuum de hoſtis cállidi ſervitúte liberaſti; preces ejus miſericórditer réſpice: & adverſantes ei tuâ virtúte proſterne. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua, ut in die Paſchæ.

FERIA TERTIA.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio, 4.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

STans Petrus cum úndecim, levávit vocem ſuam: & locútus eſt. Viri Iſraelítæ: audíte verba hæc. Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis, quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis: hunc definíto conſílio, & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes, interemiſtis; quem Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inferni: juxta quod impoſsíbile erat teneri illum ab eo. David enim di-

Digitized by Google

cit in eum; Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper: quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear; propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno: nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi feciſti vias vitæ: & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, líceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David; quóniam defunctus eſt, & ſepultus: & ſepulcrum ejus eſt apud nos uſque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm eſſet; & ſciret quia jurejurando juraſſet illi Deus de fructu lumbi ejus ſedére ſuper ſedem ejus: próvidens locútus eſt de reſurrectióne Chriſti; quia neque derelictus eſt in inferno: neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jeſum reſuſcitávit Deus: cujus omnes nos teſtes ſumus.

℞. Vos Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfeciſtis, * Quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum, * Quem. *Act.* 3. *Pſ.* 4.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

NOn laus fídei Chriſtianórum eſt, quia credunt mórtuum Chriſtum: ſed quia credunt reſurrexiſſe Chriſtum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit: quia in mórtuum credidiſti. Quæ ígitur laus tua? Crédere reſurrexiſſe Chriſtum; & ſperáre te reſurrectúrum eſſe per Chriſtum: hæc eſt laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus eſt Jeſus; & confeſſus fúeris ore tuo quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis: ſalvus eris. Non ait; Si confeſſus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum: ſed quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis; ſi confeſſus fúeris: tunc ſalvus eris.

℞. Crédimus, ſcientes quóniam * Qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit. Allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem veſtram, & veníte, audíte, & vivet ánima veſtra. * Qui. 2. *Cor.* 4. *Iſ.* 55.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Cap. 24.

IN illo témpore: Stetit Jeſus in médio diſcipu-

rum suórum; & dixit eis: ax vobis; ego sum: nolite timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

PRima lectiónis hujus Evangelícæ quæstio ánimum pulsat; quómodò post resurrectiónem corpus Dóminicum verum fuit, quod, clausis jánuis: ad discípulos íngredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum: cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquàm possunt; ex ália ejus operatióne pensanda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis; quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam: clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in æternum jam victúrus intrávit; qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax. Glória Patri. * Pax. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Non dicitur Te Deum. *& sic diebus seq. per Octavam.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi & favum mellis: & cùm manducasset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacramentum vivendo téneant: quod fide percepérunt. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc est dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in séculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jesus discípulis sensum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 304.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissió-

nem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præstátur adóptio: réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, & ætérna tribuátur herédiťas: & vera libertas. Per eumdem Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui Paschálibus remédiis innováti, similitúdinem terréni parentis evásimus: ad formam cœlestis transferámur auctóris. Qui tecum vivit & regnat Deus; ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluisti; infunde nobis virtútem auxilii tui: ut nostra te semper vita gloríficet. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

FERIA QUARTA.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 7.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 2.

HIs audítis, compuncti sunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóstolos; Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos; Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum: & accipiétis donum Spíritûs sancti. Vobis enim est repromíssio, & fíliis vestris, & ómnibus qui longè sunt: quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. Aliis étiam verbis plúrimis testificátus est, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne ista prava. Qui ergo recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt: & appósitæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum: & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor; multa quoque prodígia & signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant: & metus erat magnus in univérsis.

℟. Secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, * In hereditátẽ incorruptíbilem & incontaminátam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit nostrî, redémit nos Dóminus, quóniam in ætérnum misericórdia ejus; * In. 1. *Petr.* 1. *Psal.* 135.

Lectio ij.

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni. *Orat.* 41.

RESurrectiónis dies, faustumque princípium: proindè ob festum diem exsplendescámus; ei qui pro nobis passus est ac resurrexit: múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam; cujus ferè majórem partem póssident ímprobi: & servi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò nosmetipsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus; exemplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus: quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum: quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur: descendit, ut evehámur; tentátus est, ut vincámus: contemptus est, ut nos glóriâ afficiámur; mórtuus est, ut salútem nobis áfferat: ascéndit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seipsum trahat. Omnia quisque donet; ómnia, inquam, ei qui seipsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit: nemo non ófferat. Nihil autem datúrus est tantùm, quantùm si seipsum obtúlerit; hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem: ut propter illum ómnia sit, quæcumque ipse propter nos factus est.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus; * In hoc enim Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam; * In hoc. *Rom.* 14. *Is.* 53.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se iterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. hab. in Basilica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.

LEctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat: sed pulsatióne suâ vim discretiónis indicat. Quæri étenim potest cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit: post conversiónem ad piscatiónem rédiit; & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur; cítiùs vidétur quia nimírùm negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit: hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Allelúia, allelúia. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, in mari, & in ómnibus abyssis. * Dicit eis. Glória. * Dicit. *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dicit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum, Tu quis es? sciéntes quia Dóminus est. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus: perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eumdem Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc est dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descendunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ. 304.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Accipit Jesus panem, & dat discípulis suis, & piscem simíliter. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus, cùm resurrexisset à mórtuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium: fac eam

propítius gaudére de suórum proféctibus filiorum. Per Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paschále mystériũ docuisti nos vetustátem vitæ relínquere; & in novitáte spíritûs ambuláre ⁝ præsta; ut sacramentis tuis innováti ⁝ dona grátiæ tuæ servémus. Per Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti ⁝ ejusdem resurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes. Per eumdem Dóminum nostrum, &c.

FERIA QUINTA.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Lectio j.

De Actibus Apostólorum.

Cap. 3.

PEtrus & Joannes ascendébant in templum ⁝ ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídiè ad portam templi, quæ dícitur Speciósa ⁝ ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum ⁝ rogábat ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit ⁝ Réspice in nos. At ille intendébat in eos ⁝ sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit ⁝ Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do ⁝ In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum ⁝ & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat ⁝ & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem ⁝ & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi ⁝ & impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemistis: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens; & æternus in sécula, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allel. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Digitized by Google

Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Cur initio Pentecostes legantur Actus Apostolorum? Serm. 4. n. 5 & 6.

MEritò quæret áliquis quam tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis & passiónis legámus: Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum: ut manifestam & indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis, corpóreis óculis non vidisti: sed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum: at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fídei conspectum signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major & evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent: quam quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivissent turbæ claudo dicentem; In nómine Jesu Christi surge, & ámbula: tria míllia & quinque míllia virórũ Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam tángeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectássent, prótinùs credidérunt. Ita in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit & evidéntius; plusque ad illos alliciendos váluit atque flectendos: ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam; * Ut fides vestra & spes esset in Deo. Allelúia, allelúia. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem, & regnum; * Ut fides. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem. *C.* 20.

IN illo témpore: María stabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 25. habit. in Basilica S. Joan. Later. n. 4 & 5. Feriâ quintâ Paschæ.

MUlier, quid ploras? Quem quæris? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium; quátenùs cùm nomináret quem quæreret: in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei; Dómine, si tu sustulisti eum? Quid est quòd viso eo quem hortulánum crédidit; cui necdum díxerat quem quærébat: ait;

Digitized by Google

Dómine, si tu sustulisti eum? Quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret: eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo; ut quem ipse semper cógitat: nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit; & tamen dicit: Si tu sustulisti eum; quia álteri non putat incógnitum: quem sic ipsa contínuo plángit desidério.

℟. María stábat ad monuméntum foris, plorans. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? Quem quæris? Illa existimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, * Si tu sustulisti eum, dícito mihi ubi posuisti eum, & ego eum tollam. Allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea: * Si tu sustulisti eum. Glória. * Si tu. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Surgens Jesus manè, primâ sábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti: da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus: imitémur efféctu. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc est dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jesus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum * & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ. 304.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut Ecclésia tua, & suórum firmitáte membrórum: & novâ semper fœcunditáte lætétur. Per Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam; & præsta ut qui ad imáginem Fílii tui divíno sunt baptísmo regeneráti: à regni tui poténtia nunquam divellantur. Per eumdem Christum; ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacramentum liberióres ánimos præstitisti; doce nos & odisse quibus irásceris: & amáre quæ præcipis. Per

Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

FERIA SEXTA.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 4.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos: ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad pópulum: Viri Israelítæ; quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis; & negastis ante fáciem Piláti: judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis; Auctórem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis: cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidistis & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm.

℟. Convenérunt in civitáte ista adversùs sanctum Púerum tuum Jesum, quem unxisti: * Et nunc, Dómine, da servis tuis cum fidúcia loqui, in eo quod manum tuam extendas ad sanitátes & prodígia, per nomen sancti Fílii tui Jesu. Allelúia, allelúia. ℣. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Christum ejus; * Et nunc. *Act. 4. Ps. 2.*

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 21. in Evang. n. 7.

ECce ad memóriam redit quod crucifixo Dei Fílio Judæi insultantes dicébant; Si rex Israel est, descendat de cruce: & crédimus ei. Qui si de cruce tunc descénderet; nimírùm insultántibus cedens: virtútem patiéntiæ non demonstráret. Sed expectávit páululùm; tolerávit oppróbria: irrisiónes sustínuit; servávit patiéntiam: dístulit admiratiónem; & qui de cruce descéndere nóluit: de sepulcro surrexit. Plus ígitur fuit de sepulcro súrgere: quàm de cruce descéndere. Plus fuit mortem resurgendo destrúere: quàm vitam descendendo serváre.

Sed cùm Judæi hunc ad insultatiónes suas de cruce descéndere mínimè cérnerent; cùm morientem vidérent, eum se vicisse credidérunt: nomen illíus se quasi extinxisse gavísi sunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit: ex qua hoc infidélis turba extinxisse se crédidit; & quem gaudébat occísum, dolet mórtuum: quia hunc ad suam glóriam cognoscit pervenisse per pœnam.

℟. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis, peccátum est; * Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & abscónditæ ab óculis; * Deo. 1. *Cor.* 15 *Is.* 65.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Matthæum.

Cap. 28.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam: in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibique adorátur; licèt quidam dúbitent: & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifèstiùs osténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum: & manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus: qui sepultus in túmulo; qui mórtuus jacúerat: qui pósteà resurrexit. In cœlo autem & in terra potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo: per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti; da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium: & píetas actiónum. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc est dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Ps.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium * omni creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Victimæ. 304.

Ad Magníficat. *Ant.* I. f. Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptísmatis innovasti; hanc renátis in Christo concéde custódiam: ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant. Per eumdem Christum Dóminum nostrum; ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dómine, conscriptum peccáti lege chirógraphum: quod in nobis Pascháli mystério per resurrectiónem Fílii tui delevisti. Qui tecum vivit & regnat Deus; ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedentem in déxtera tua nostræ salútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit: pro nobis judicatúrus advéniat idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit & regnat cum Deo Patre in unitáte, &c.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 7.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

ET nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecistis: sicut & príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum: sic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini; ut deleantur peccáta vestra: ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini; & míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christum: quem oportet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum. Móyses quidem dixit; Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tanquam me: ipsum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fuérit vobis. Erit autem;

omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum : exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, & deinceps qui locúti sunt : annuntiavérunt dies istos. Vos estis filii Prophetárum; & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham : Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit eum benedicentem vobis : ut convertat se unusquisque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis testificári; * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia, allelúia. ℣. Correxit orbem terræ, qui non commovébitur : judicábit pópulos in æquitáte; * Quia. *Act.* 10. *Ps.* 95.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 228. *in die Pasch. V. n.* 1. *&* 2.

Dies istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia; festos habémus in lætítia usque ad Pentecosten : quando missus est de cœlo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur : sacramentis infántium deputantur. Qui pauló antè vocabantur competentes : modò vocantur infantes. Competentes dicebantur; quóniam materna víscera, ut nascerentur : petendo pulsábant. Infantes dicuntur; quia modò nati sunt Christo : qui priùs nati fúerant século. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta; & qui jam fidéles estis, non eis exempla, quibus péreant : sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos álloquor : ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ecclésiæ; óbsecro vos per quod accepistis : ut attendátis in eum qui vos vocávit; qui diléxit vos : qui pérditos quæsívit vos; qui inventos illuminávit vos : ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes : Ecclesiam Dei cum timóre intrantes; verbum Dei diligenter audientes : memóriâ retinentes; cogitatióne ruminantes : factis implentes.

℟. Estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs & potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Cognóscite hódiè quæ ignó-

Digitized by Google

rant qui non vidérunt magnália Dómini, & robuſtam manum, extentumque bráchium; * In quo. *Coloſſ.* 2. *Deut.* 11.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii: ſecundùm Joannem.

Cap. 20.

IN illo témpore: Unâ sábbati, María Magdaléne venit manè; cùm adhuc ténebræ eſſent: ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. hab. in Baſilica S. Joan. Later. Sabb. poſt Paſcha, n. 1.

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres, audiſtis; valdè in ſuperfície hiſtórica eſt aperta: ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent: venit ad monumentum. Juxta hiſtóriam notátur hora: juxta intelléctum verò myſticum requirentis ſignátur intelligéntia. María étenim auctórem ómniũ, quem carne víderat mórtuum: quærébat in monumento; & quia hunc mínimè invénit: furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ: cùm venit ad monumentum. Cucurrit cítiùs: diſcipuliſque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt: vidélicet Petrus & Joannes.

℟. Unâ sábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Allelúia, allelúia. ℣. Fortis eſt ut mors diléctio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. *D.* Nondum ſciébant Scriptúram, quia oportébat Jeſum à mórtuis reſúrgere. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus; ut qui feſta Paſchália venerando égimus: per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum noſtrum.

DOMINICA IN ALBIS DEPOSITIS,

Seu Octavâ Paſchæ.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio.

Ant. 1. g. COnfortábo domum Juda, & domum Joſeph: ego enim Dóminus Deus eórum, & congregábo illos, quia redémi eos. Allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. F. Ad pópulos exaltábo ſignum meum: & áfferent fílios in ulnis, & fílias ſuper húmeros portábunt. Allelúia. *Iſ.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos

Deus Israel cum jucunditáte, in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia & justítia, quæ est ex ipso. Allelúia. *Barruch.* 5.

Ant. 4. E. Miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Allelúia. *Is.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in Albis, quia digni sunt. Allelúia. *Apoc.* 3.

Capitulum. Isaíæ 60.

NOn óccidet ultrà sol tuus, Jerúsalem, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctûs tui: Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hereditábunt terram.

Hymnus, Forti. *infrà*, 334.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Numquid non tu, Dómine, percussísti superbum, vulnerasti dracónem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia sempiterna super cápita eórum. Allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut infrà, 334.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. *infrà*, 328.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2. *sub sola Ant.* 1. *g.* Conversi estis ad Deum servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis Jesum. Allelúia. 1. *Thess.* 1.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

FActum est in crástinum ut congregarentur Príncipes sacerdótum, & Senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joannes, & Alexander: & quotquot erant de génere Sacerdótali. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant; In qua virtúte aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos. Príncipes pópuli, & Senióres, audíte; Si nos hódiè dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est: notum sit ómnibus vobis & omni plébi Israel; quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis; quem Deus suscitávit à mórtuis: in hoc iste

astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus; qui factus est in caput ánguli : & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum hóminibus : in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Vos, pópulus acquisitiónis; qui aliquandò non pópulus, nunc autem pópulus Dei : * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, & redémit de domo servitútis : * Qui. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 260. *al.* 11. *habit. die Dom. in Oct. Paschæ.*

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptismo : qui hódiè miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, & hódiè complétis sacramentum Octavárum vestrárum : bréviter accípite, & intellígite translátam fuisse figúram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini : quóniam regeneráti estis; & novam vitam ingressi estis : & ad vitam ætérnam renáti estis; si hoc quod in vobis renátum est : malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis : miscendi estis plebi fidélium; cavéte ne imitémini malos fidéles : imò falsos fidéles; quasi confitendo fidéles : sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; castitátem serváte : sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam vovistis, réddite quod vovistis : quia non exigerétur, si non vovissétis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur : sed qui retrò réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbositáte & luxúria. Quæcumque non vultis fíeri vobis : nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem. Allelúia, allelúia. ℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei; nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum : * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue.* 24.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 20.

IN illo témpore : Cùm serò esset die illo, unâ sabbatórum; & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum : venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis. Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 26. *habit. in Basilica sancti Joan. Later. in Oct. Paschæ*, *n.* 2.

DIxit eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum : & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium misit : qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad Passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia : sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre : & tamen ad passiónem míttitur; ita & discípuli à Dómino amantur : qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur : Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo : cùm inter scándala persecutórum mitto; quâ me caritáte Pater díligit : quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis : sicut misit me Pater, & ego mitto vos : * Accípite Spíritum sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. Allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini : Ministri Dei nostri, dicétur vobis.* Accípite. Glória patri. *Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. CUm mórtui essétis in delictis, convivificávit vos cum Christo Deus, donans vobis ómnia delicta. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius qui ex mórtuis resurrexit; ut fructificémus Deo. Allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos facit baptisma per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei estis per fidem,

quæ est in Christo Jesu. Allelúia. *Gal.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Allelúia. *Galat.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

GRátia vobis, & pax à Jesu Christo; qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ: qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

Hymnus, Auróra lucis. *ut infrà*, 328.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Post dies octo, íterùm venit Jesus, jánuis clausis, & stetit in médio, & dixit: Pax vobis. Allel. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui Paschália festa perégimus: hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus. Per Dominum.

AD HORAS, dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà, 329.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, sub Antiph. de Laudibus, ut suprà.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symbolum Quicumque.

Capit. & ℟. br. ut infrà, 330.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. Rom. 6.

VEtus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti; & ultrà non serviámus peccáto: Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *b.* Beáti * quorum remissæ sunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta sunt peccáta. * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos; sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti: quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen suum. * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam suam. * Allelúia. Glória Patri. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto: ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Digitized by Google

Capitulum. Eccles. 9.

DEo placent ópera tua; Omni témpore sint vestimenta tua cándida: & óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos. * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * Invocábimus. * Allelúia. Glória. Non discédimus. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem sibi. *Ps.* 32.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allel. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mortuis, & constítuens ad déxteram suam. Allel. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi; qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis: in hereditátem incorruptíbilē.

Hymnus, Forti. *infrà*, 334. *& sic in Vesperis de Tempore, usque ad Ascensionem.*

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii; ℟. Propteréà pópuli confitebuntur tibi in æternum. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Multa fecit Jesus quæ non sunt scripta: hæc autem scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus Fílius Dei; & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Cetera, infrà, 334.

IN FERIIS

TEMPORIS PASCHALIS,

usque ad Ascension. Domini.

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surrexit. * Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte 2.

Digitized by Google

Hymnus.

ADeste, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

Frustrà sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

Inánis absistat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi revivíscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.

Clausâ, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deũ
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbsequens
Ad usque mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descendit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Strophe*, Da Christe, *cum Doxol.* Sit laus, *dicitur usque ad Ascensionem, in fine Hymnorum hujus metri, nisi aliter notetur.*]

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. 4. a. Allelúia. *semel.*

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est: ℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem. *Ps.* 92.

Benedictiones, ut post Psalterium, pro Tempore Paschali.

Lectiones & ℟℟℟. *ut notantur infrà in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Ps. de Feria cum Cantico de Festis, sub sola Ant. 3. a. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesũ. Hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

DEus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum: aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in vobis quod pláceat coram se.

Hymnus.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redémptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!
Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.
Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis
Christi decóra dótibus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant. propria, ut in qualibet Feria.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

Deinde, toto Tempore Paschali, in Simplicibus & Feriis, usque ad Ascensionem exclusivè, extra Octavas, dicto Benedicámus, *fit Commemoratio de Cruce & Resurrectione Christi, ut sequitur:*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei. Allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti: ut inimíci à nobis expélleres potestátem; concéde nobis fámulis tuis: ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Ad astra secum dux vocat : Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

¶ *Ad Primam , & ad alias Horas , hæc Strophe* Da , Christe. *dicitur usque ad Pentecosten ; Doxologia verò* Sit laus Patri. *usque ad Ascensionem.*]

Psalmi de Feria ; & sic ad alias Horas.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos. Allelúia. *Ephes.* 2.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis aliquandò ténebræ ; nunc autem lux in Dómino ! Ut fílii lucis ambuláte ; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte ! probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * miserére nobis. * Allelúia, allelúia. Christe. ℣. Qui surrexisti à mórtuis. * Allelúia. Glória Patri. Christe. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Simplicibus , & Feriali Officio tantùm , dicuntur sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi ; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meũ laude ; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis ; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus ; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui ; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem , mediocri voce dicens : Confíteor. 148. Misereátur. Indulgéntiam. *ut suprà*, 148. *& seq.*

Et post Confessionem Chori, voce elatâ prosequitur :

℣. Exaudi nos Deus salutáris noster, ℟. Spes óm-

Digitized by Google

nium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum: ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum. ℣. Benedicámus Dómino.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo beatæ Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lect. Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors ſanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum: ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum. ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur,

Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula sæculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans*, *dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco ad calcem, in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*; Deus. *Hebdomadarius*, Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deinde, Pater noster.

AD TERTIAM.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium;
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum; Et sicut in Adam omnes moriuntur: ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedictus Deus meus. * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ, * Alleluia. Glória Patri. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Hymnus.

NUnc solis excelsum jubar

Toto corúſcat lúmine:
Tu, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.
Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis jam non móritur: mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pôſuit ánimam meam * ad vitam. * Allelúia. Glória. Audítam. *Pſ.* 65.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD NONAM.

Hymnus.

PRono volútus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum; ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem. Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum 1. Petr. 3.

CHriſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injuſtis; ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne: vivificátus autem ſpíritu.

℟. *br.* Convertiſti planctum meum * in gáudium mihi. * Allelúia, allelúia. Convertiſti. ℣. Conſcidiſti ſaccum meum, * & circumdediſti me lætítiâ. * Allelúia. Glória Patri. Convertiſti. *Pſ.* 29.

℣. In Deo ſperávit cor

meum, & adjútus ſum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Pſ.* 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. I. *Cor.* 6.

Capitulum. I. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátẽ; tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória; Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus?

Hymnus.

FOrti tegente bráchio,
Eváſimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.

Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agníque menſam cándidis
Cingámus ornáti ſtolis.

Hujus ſacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Veſcámur atque ſánguine:
Veſcendo, vívimus Deo.

Jam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Hic agnus, hæc eſt víctima,
Cruóre cujus íllitos
Tranſmittit ultor Angelus.

O digna cœlo Víctima,
Mors ipſa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póſtibus.

Chriſtus ſepulcri fáucibus
Emerſus ad lucem redit;
Hoſtem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum: ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67.

Ad Magníſic. *Ant. propria. Oratio Dominicæ præcedentis.*

Dicto Benedicámus. *fit Commem. de Cruce & Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur:*

Ant. I. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti: ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem; concéde nobis fámulis tuis: ut reſurrectiónis grátiam conſequámur. Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* Erípuit nos

Deus de potestáte tenebrárum: & tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ. Allelúia. *Coloss.* 1.

Hymnus.

JEsu, redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas.
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina:
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cæcas dísjice:
Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies;
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri: sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meum. * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Allelúia. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

In Simplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen

glóriæ tuæ sanctum ; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli ; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster : ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà, 148.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrì, Dómine ; ℟. Miserére nostrì. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

DEus, qui illúminas noctem, & lucem post ténebras facis : concéde nobis, ut hanc noctem sine impedimento sátanæ transeámus ; atque matutínis horis ad Altáre tuum recurrentes : tibi Dómino Deo grátias & laudes referámus. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritùs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà, dicitur Antiphona de B. Virgine Maria, ut in Psalterio, 32.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Bénedic. 32. Quàm magnificáta. 33. Sit glória Dómini. 33.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 4.

VIdentes Petri constántiam & Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris, & idiótæ, admirabantur : & cognoscébant eos, quóniam cum Jesu fúerant ; hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat : nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foràs extra concílium secédere : & conferébant ad ínvicem, dicentes. Quid faciémus homínibus istis ? quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus Jerúsalem : manifestum est, & non póssumus negáre. Sed ne ampliùs divulgétur in pópulum : comminémus

Digitized by Google

minémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúsalem cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscissus est de terra vivéntium: * Deus verò. *Act.* 13. *Is.* 53.

Lectio ij.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omnínò loquerentur: neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò & Joannes respondentes, dixérunt ad eos; Si justum est in conspectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte: non enim póssumus quæ vídimus & audívimus, non loqui. At illi comminantes dimisérunt eos; non invenientes quómodò punírent eos, propter pópulum: quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ampliùs quadraginta homo: in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℟. Visus est Jesus per dies multos his * Qui ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Allelúia, allelúia. ℣. In viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis, * Qui. *Act.* 13. *Sap.* 6.

Lectio iij.

DImissi autem venérunt ad suos: & annuntiavérunt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum & senióres dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt; Dómine, tu es qui fecisti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt: qui Spíritu sancto per os patris nostri David púeri tui, dixisti; Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Christum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte ista adversùs sanctum púerum tuum Jesum quem unxisti, Heródes & Póntius Pilátus cum Géntibus, & pópulis Israel: fácere quæ manus tua & consílium tuũ decrevérunt fíeri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum; & da servis tuis cum omni fidúcia lóqui verbum tuum: in eo quod manum tuam extendas ad sanitátes, & signa, & prodígia fíeri per nomen sancti Filii tui Jesu. Et cùm orassent, motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spí-

Digitized by Google

ritu sancto : & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem vos interemistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. Allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória Patri. * Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. Allelúia. *Act.* 3.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

AD NOCT.

Ps. Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 52.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

MUltitúdinis credéntiũ erat cor unum & ánima una; nec quisquam eórum quæ possidébat áliquid suum esse dicébat : sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium résurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri : & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquã egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant; vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant : & ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autẽ síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum; & áttulit prétium : & pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : custodiébant præceptum quod dedit illis, * Testimónium. *Act.* 4. *Ps.* 98.

Lectio ij. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Saphíra uxóre sua, véndidit agrum; & fraudávit de prétio agri, consciâ uxóre suâ : & áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus. Anánia; cur tentávit sátanas cor tuum mentíri te Spirítui sancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat; & venúndatum in tua

erat potestáte? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba: cécidit, & expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum: & efferentes sepeliérunt.

℟. Certíssimè sciat omnis domus Israel * Quia & Dóminum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce servus meus exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valdè; * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Lectio iij.

FActum est autem quasi horárum trium spátium: & uxor ipsíus néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus; Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam; Quid útique convenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum ad óstium: & éfferent te. Confestim cécidit ante pedes ejus: & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam: & extulérunt, & sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclésia: & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Hic est lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; * Et non est in álio áliquo salus. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláre, pretiósum, in fundamento fundátum; * Et non est. Glória Patri. * Et non est. *Act.* 4. *Is.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Cùm resurrexisset Jesus à mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus quia dicébat: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud. Allelúia. *Joan.* 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Noli esse incrédulus, sed fidélis. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUARTA.

AD NOCT.

Psalmi Confitébor. 69. Miserére meî. 70. Ut quid, Dómine. 70.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 5.

PEr manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum;

Digitized by Google

ita ut in plateas ejícerent infirmos : & pónerent in léctulis ac grabátis ; ut, veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum : & liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem ; afferentes ægros, & vexátos à spirítibus immundis : qui curabantur omnes.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum. Allelúia, allelúia. ℣. Dñus Deus noster adimplévit misericórdiam suã, quam promísit dómui Israel, * Resúscitans Jesum. Allelúia, allelúia. *Act.* 13. *Judith.* 13.

Lectio ij.

EXurgens autem princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Sadducæórum, repléti sunt zelo ; & injecérunt manus in Apóstolos : & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris ; & edúcens eos, dixit : Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cum audissent, intravérunt dilúculo in templum : & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum ; & qui cum eo erant ; convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Israel : & misérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem venissent minístri, & aperto cárcere, non invenissent illos : reversi nuntiavérunt, dicentes ; Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas : aperientes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Deus dedit Jesum manifestum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo, nobis * Qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Pépigit fœdus nobiscum qui in præsentiárum sumus & vívimus ; fácie ad fáciem locútus est nobis, * Qui manducávimus. *Act.* 10. *Deut.* 5.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, & príncipes Sacerdótum : ambigébant de illis quidnam fíeret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis ; Quia ecce viri quos posuistis in cárcerem : sunt in templo stantes, & docentes pópulum. Tunc ábiit Magistrátus cum minístris ; & adduxit illos sine vi : timébant enim pópulum, ne lapidarentur. Et cùm adduxissent illos : statuérunt in concílio. Et interrogávit

eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto; & ecce repleſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ: & vultis indúcere ſuper nos ſánguinem hóminis iſtíus. Reſpondens autem Petrus & Apóſtoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum noſtrórum ſuſcitávit Jeſum, quem vos interemiſtis: ſuſpendentes in ligno. Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ ad dandam pœniténtiam Iſraéli: & remiſſiónem peccatórum. Et nos ſumus teſtes horum verbórum: & Spíritus ſanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus ſibi.

℟. Per Chriſtum vobis remíſſio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuiſtis in lege Móyſi juſtificári: * In hoc omnis qui credit juſtificátur. Allelúia, allelúia. ℣. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte æternâ: * In hoc. Glória Patri. * In hoc. *Act.* 13. *Iſ.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum; quóniam neceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt de me. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dóminus meus, & Deus meus. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

AD NOCT.

Pſ. Exáudiat. 86. Exultáte. 87. Beáta gens. 87.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

HÆc cùm audiſſent, diſſecabantur: & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Phariſæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis univerſæ plebi; juſſit foràs ad breve hómines fíeri: dixitque ad illos. Viri Iſraelítæ: atténdite vobis ſuper homínibus iſtis quid actúri ſitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens ſe eſſe áliquem: cui conſenſit númerus virórum círciter quadringentórum; qui occíſus eſt: & omnes qui credébant ei, diſſipáti ſunt & redacti ad níhilum. Poſt hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus profeſſiónis, & avertit pópulum poſt ſe; & ipſe périit: & omnes, quotquot conſenſérunt ei, diſperſi ſunt.

℟. Príncipes. 337.

Lectio ij.

ET nunc ítaque dico vobis; Diſcédite ab homínibus iſtis, & ſínite illos: quóniam ſi eſt ex homínibus conſílium hoc aut opus, diſſolvétur; ſi verò ex Deo eſt, non po-

P 3

téritis dissólvere illud : ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu : & dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concílii : quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant, in templo & circa domos docentes : & evangelizantes Christum Jesum.

℟. Visus est. 337.

Lectio iij. Cap. 8.

SAulus autem devastábat Ecclésiam per domos intrans : & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Igitur qui dispersi erant pertransíbant : evangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ : prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur ; unanímiter audientes : & videntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant spíritus immundos : clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illa civitáte.

℟. Quem vos. 338.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. Allel. *Joan.* 20.

FERIA SEXTA.

AD NOCT.

Psalm. Quid gloriáris. 102. Exaudi. 103 Véspere. 103.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat, in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ ; dicens se esse áliquem magnum ; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicentes : Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei : in nómine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit ; & cùm baptizátus esset : adhærébat Philippo. Videns étiam signa & virtútes máximas fíeri : stupens admirabátur.

℟. Virtúte magnâ. 338.

Lectio ij.

CUm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría verbum Dei : misérunt ad eos Petrum & Joannem ; qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis : ut accíperent Spíritum san-

Digitized by Google

ctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat: sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos: & accipiébant Spíritum sanctũ. Cùm vidisset autem Simon, quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus sanctus: óbtulit eis pecúniam, dicens; Date & mihi hanc potestátem: ut cuicumque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. Certíssimè. 339.

Lectio iij.

PEtrus autem dixit ad eum; Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto: cor enim tuum non est rectum coram Deo; pœniténtiã ítaque age ab hac nequítia tua: & roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis: & obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respondens autem Simon, dixit. Precámini vos pro me ad Dóminum: ut nihil véniat super me horum quæ dixistis.

℟. Hic est lapis. 339.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allelúia. *Ephes.* 1.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de beata Maria in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex-minus aut suprà) cum Commem. de Cruce; & sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

AD NOCT.

Psalmi Beátus qui intélligit. 120. Audíte. 121. Ne timúeris. 121.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

VIr quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica; religiósus ac timens Deum cum omni domo sua: fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horà diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum: timóre correptus, dixit. Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus; hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere.

Et cùm discessisset Angelus qui loquebátur illi; vocávit duos doméſticos suos : & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrasset ómnia: misit illos in Joppen.

Lectio ij.

POsterâ autem die, iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti : ascendit Petrus in superióra, ut oráret, circa horam sextam. Et cùm esuríret : vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excessus; & vidit cœlum apertum, & descendens vas quoddam velut línteum magnum, quátuor inítiis submitti de cœlo in terram : in quo erant ómnia quadrupédia & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum : Surge, Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus; Absit, Dómine : quia nunquam manducávi omne commúne & immundum. Et vox íterùm secundò ad eum; Quod Deus purificávit : tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter : & statim receptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio quam vidisset; ecce viri qui missi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis : astitérunt ad jánuam. Et cùm vocassent : interrogábant si Simon qui cognominátur Petrus, illìc habéret hospítium. Petro autem cogitante de visióne, dixit Spíritus ei : Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque; descende, & vade cum eis nihil dúbitans : quia ego misi illos. Descendens autem Petrus ad viros, dixit. Ecce ego sum quem quæritis; quæ causa est propter quam venistis? Qui dixérunt; Cornélius centúrio, vir justus & timens Deum : & testimónium habens ab universa gente Judæórum; responsum accépit ab Angelo sancto accersíre te in domum suam : & audíre verba abs te.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Jerem. 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite : Qui dispersit Israel, congregábit eum, & custódiet eum sicut pastor gregem suum; redémit enim Dóminus Jacob : & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, Forti. *suprà*, 334.

℣. Dóminus ipse est Deus noster; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. *Ps.* 94.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Tanquam ovis ad occisiónem ductus est, & sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est: generatiónem ejus quis enarrábit? Allelúia. *Act.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 334. sine Precibus.

DOMINICA II.
POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. *suprà,* 328.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 4. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est; & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 13.

Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres: in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenensis, & Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus; dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus: dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seleúciam: & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínam: prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem & Joannem in ministério. Et cùm perambulassent universam ínsulam usque Paphum; invenérunt quemdam virum magum pseudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjesu: qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo: desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus; (sic enim interpretátur nomen ejus:) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit; O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ: non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te; & eris cæcus: non videns

solem usque ad tempus. Et confestim cécidit in eum calígo, & ténebræ : & circúiens, quærébat qui ei manum daret. Tunc Proconsul cùm vidisset factum, crédidit : admírans super doctrína Dómini.

℞. Lætentur cœli, & exultet terra ; & dicant in natiónibus : Dóminus regnávit. * Exultent agri & ómnia quæ in eis sunt, quia venit Dóminus judicáre terram. Allelúia, allelúia. ℣. Deus judicatúrus est orbem in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. * Exultent. 1. *Paral.* 16. *Act.* 17.

Lectio ij.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 110.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidem dies véniunt transitúri, transeuntque ventúri : & significant diem qui non venit & transit. Ad quem sanè nos cùm venérimus, inhærentes ei : nec nos transíbimus. Sicut enim dies isti, prætéritis diébus : Quadragésimæ quibus ante resurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus significátur mœror, solémniter gratâ hilaritáte succédunt ; sic dies ille qui post resurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc est, sanctæ Ecclesiæ : cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúsis, perpétuâ beatitáte succédet. Quod promísit Christus, non est hic expectandum, non hîc sperandum ; sed hoc est verum & justum : ut hîc laborétur, illic requiescátur. Non ergo réquies : nisi in cœlesti pátria requirátur. Non tale áliquid medítéris adipisci : quale solet hîc óculus avarítiæ concupíscere. Pro delíciis ómnibus hujus séculi immortálium deliciárum matrem concupisce sapiéntiam. Delectábit illa, & ineffabíliter procul dúbio delectábit castis atque æternis veritátis ampléxibus. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini ; laus ejus manet in séculum séculi : & hoc erit præmium, hic finis, hæc státio sedesque perpétua.

℞. Per vicos Jerúsalem Allelúia cantábitur. Benedictus Dñus qui exaltávit eam ; & * Sit regnum ejus in sécula seculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : salus, & glória, & virtus Deo nostro est ; quia vera & justa judícia sunt ejus : * Sit. *Tob.* 13. *Apoc.* 19.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus quibusdam ex Pha-

risæis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. habit. in Basilica S. Petri, Dom. 2. post Pascha.

FEcit Dóminus quod mónuit : ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit; ut in sacramento nostro corpus suum & sánguinem verteret : & oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur : appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum verò, si necesse sit : étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus; terrenâ substántiâ quam extériùs possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suã; quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Ego sum pastor bonus; & * Cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & pascam eas. * Cognosco. Glória. * Cognosco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. 10.

Ant. 5. C. ALleluia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Isaíæ 49.

SUper vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum; Non esúrient, neque sítient : & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos : & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra. 328.

℣. Pópulus Dómini oves páscuæ ejus : ℟. Introite portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium óvium :

veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego sum pastor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus qui errántibus, ut in viam possint redíre justitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui christiánâ professióne censentur; & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini: & ea quæ sunt apta sectári. Per Dóminum.

AD HORAS, Ps. ut in Psalterio. Antiph. & reliqua, ut suprà in Feriis Temporis Paschalis, 329.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 25.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, & constítuens ad dexteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 2.

ERátis sicut oves errantes: sed conversi estis nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

Hymnus, Forti. 334.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli; & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT.

Ps. Confitémini. 34. Vocávit. 34. Misit Dñus. 35.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum qui credidérunt, dicentes; Quia oportet circumcídi eos;

præcípere quoque servâre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli & Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret; surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres; vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii: & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit: dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis; & nihil discrévit inter nos & illos: fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum: impónere jugum super cervíces discipulórum; quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári: quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo; & audiébant Bárnabam & Paulum: narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in géntibus per eos.

℟. Príncipes 337.

Lectio ij.

ET, postquàm tacuérunt; respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum: sicut scriptum est. Post hæc revertar, & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes gentes super quas invocátum est nomen meum: dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à século est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos: ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis: ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Visus est. 337.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis: & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus; scribentes per manus eórum: Apóstoli & senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras,

Digitized by Google

quibus non mandavimus; plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, & míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba & Paulo: homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam: qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto & nobis; nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne; à quibus custodientes vos: bene agétis. Valéte.

℟. Quem vos. 338.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Pastor próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERTIA.

AD NOCT.

Ps. Deus, judícium. 53. Reges Tharsis. 53. Misericórdiam 54.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret; incitabátur spíritus ejus in ipso: videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis & coléntibus: & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóici philósophi differebant cum eo: & quidam dicébant; Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii verò; Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse: quia Jesum & resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehensum eum ad Areópagum duxérunt, dicentes: Possumus scire quæ est hæc nova; quæ à te dícitur, doctrína? nova enim quædam infers áuribus nostris: vólumus ergo scire quidnam velint hæc esse. (Athenienses autem omnes, & ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant: nisi aut dícere aut audíre áliquid novi.)

℟. Virtúte magnâ. 338.

Lectio ij.

STans autem Paulus in medio Areópagi, ait. Viri Athenienses: per ómnia quasi superstitiosióres vos vidéo. Prætériens enim, & videns simulácra vestra; invéni & aram in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis: hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eo sunt, hic cœli &

terræ cùm sit Dóminus; non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo: cùm ipse det ómnibus vitam, & inspiratiónem, & ómnia; fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem terræ: defíniens statúta témpora, & términos habitatiónis eórum; quærere Deum si fortè attrectent eum, aut invéniant: quamvis non longè sit ab unoquóque nostrûm. In ipso enim vívimus, & movémur, & sumus; sicut & quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim & genus sumus.

℟. Certíssimè sciat. 339.

Lectio iij.

GEnus ergo cùm simus Dei; non debémus æstimáre auro, aut argento, aut lápidi, sculptúræ artis & cogitatiónis hóminis: Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus: nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant; eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte: in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audissent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant; quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus & Dionysius Areopagíta, & múlier nómine Damaris, & alii cum eis.

℟. Hic est lapis. 339.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit eum Deus maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis. Allelúia. *Act.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm próprias oves pastor emíserit, ante eas vadit; & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

AD NOCT.

Ps. Atténdite. 71. Fílii Ephrem. 72. Tránstulit. 72.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 20.

PRoposúerat Paulus transnavigáre Ephesum: ne qua mora illi fíeret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset: ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum: vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent: dixit eis. Vos scitis à prima die quâ ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim: sérviens Dómino cum omni humilitáte, &

lácrymis, & tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum; quómodò nihil subtráxerim utílium: quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam: & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor; nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me: dúmmodò consummem cursum meum & ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres. 340.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes: per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vobis hodiernâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium: non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei: quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi; & ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa: ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus: qui potens est ædificáre & dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argentum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quóniam sic laborantes opórtet suscípere infirmos; ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátiùs est magis dare quàm accípere.

℟. Deus dedit. 340.

Lectio iij. Cap. 20 & 21.

ET cùm hæc dixisset: pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum; dolentes máximè in verbo quod

dixerat: quóniam ampliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum esset ut navigarémus, abstracti ab eis: recto cursu vénimus Coum; & sequenti die Rhodum: & inde Pátaram. Et cùm invenissémus navem transfretantem in Phœnícen: ascendentes navigávimus. Cùm apparuissémus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram; navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Inventis autem discípulis, mánsimus ibi diébus septem: qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus; deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis usque foràs civitátem: & pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem: illi autem rediérunt in sua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro descéndimus Ptolemáidam: & salutátis frátribus, mánsimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti: vénimus Cæsaréam.

℟. Per Christum. 341.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Duóbus ex discípulis ostensus est Jesus in ália effígie eúntibus in villam; óculi autem eórum tenebantur ne eum agnóscerent. Allelúia. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.

AD NOCT.

Ps. Exurgat Deus. 88. Dóminus dabit verbum. 88. In Ecclésiis. 89.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 24.

DEscendit Princeps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibusdam, & Tertullo quodam oratóre: qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens; Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigantur per tuam providéntiam: semper & ubíque suscípimus, óptimè Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham: oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestíferum & concitantem seditiónes ómnibus Judæis in universo orbe, & auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum; qui étiam templum violáre conátus est: quem & apprehensum volúimus secundùm legem nostram judicáre. Supervé-

Digitized by Google

niens autem Tribúnus Lysias, cum vi magna erípuit eum de mánibus nostris; jubens accusatóres ejus ad te veníre: à quo póteris ipse júdicans de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi: dicentes hæc ita se habére.

℟. Príncipes. 337.

Lectio ij.

RÉspondit autem Paulus, (annuente sibi Præside dícere.) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascendi adoráre in Jerúsalem; & neque in templo invenérunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam quam dicunt hæresim; sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectiónem futúram justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum & ad hómines semper. Post annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota: in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præstò esse; & accusáre si quid habérent adversùm me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio; nisi de una hac solúmmodò voce, quâ clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódiè à vobis.

℟. Visus est. 337.

Lectio iij.

DIstulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussitque Centurióni custodíre eum; & habére réquiem: nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre sua quæ erat Judæa; vocávit Paulum: & audívit ab eo fidem quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justítia & castitáte, & de judício futúro: tremefactus Felix respondit; Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accersam te. Simul & sperans quòd pecúnia ei

Digitized by Google

darétur à Paulo; propter quod & frequenter accersens eum: loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto: accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix: relíquit Paulum vinctum.

℟. Quem vos. 338.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dum Jesus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedixit, ac fregit; & porrigébat illis. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA.

AD NOCT.

Psalm. Eripe me. 104. Deus ostendet. 104. Exaudi, Deus. 105.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 25.

FEstus descendit Cæsaréam; & álterâ die sedit pro tribunáli: & jussit Paulum addúci. Qui cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi; multas & graves causas objicientes: quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente; Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum: neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis; respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere; & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus. Ad tribúnal Cæsaris sto: ibi me oportet judicári; Judæis non nócui: sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori; si verò nihil est eórum, quæ hi accúsant me: nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus respondit; Cæsarem appellasti: ad Cæsarem ibis.

℟. Virtúte. 338.

Lectio ij. Cap. 27.

UT autem judicátum est navigáre eum in Itáliam; & tradi Paulum cum réliquis custódiis Centurióni, nómine Júlio, cohortis Augustæ: ascendentes navem Adrumetínam, incipientes navigáre circa Asiæ loca, sustúlimus, perseverante nobiscum Aristarcho Macédone Thessalonicensi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humánè autem tractans Július Paulum, permísit ad amícos ire: & curam suî ágere. Et inde cùm sustulissémus, subnavigávimus Cyprum: proptéreà quòd essent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ & Pamphíliæ navigantes, véni-

mus Lystram, quæ est Lyciæ; & ibi invéniens Centúrio navem Alexandrínam navigantem in Itáliam: transpósuit nos in eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus: & vix devenissémus contra Gnidum; prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: & vix juxta navigantes; vénimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus: cui juxta erat cívitas Thalassa. Multo autem témpore peracto; & cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriisset: consolabátur eos Paulus, dicens eis. Viri, vídeo quóniam cum injúria & multo damno non solùm óneris & navis; sed étiam animárum nostrárum: íncipit esse navigátio. Centúrio autem gubernatóri & nauclero magis credébat: quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus portus non esset ad hiemandum; plúrimi statuérunt consílium navigáre inde: si quo modo possent, devenientes Phœnícen, hiemáre.

℟. Certíssimè sciat omnis. 339.

Lectio iij.

VAlidâ autem nobis tempestáte jactátis; sequenti die jactum fecérunt: & tértiâ die suis mánibus armamenta navis projecérunt. Neque autem sole, neque sidéribus apparéntibus per plures dies; & tempestáte non exíguâ imminente: jam abláta erat spes omnis salútis nostræ. Et cùm multa jejunátio fuisset; tunc stans Paulus in médio eórum, dixit: Oportébat quidem, ô viri, audíto me, non tóllere à Creta, lucríque fácere injúriam hanc & jactúram. Et nunc suádeo vobis bono ánimo esse: amíssio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, præterquàm navis. Astitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei, cujus sum ego, & cui desérvio, dicens: Ne tímeas, Paule; Cæsari te oportet assístere: & ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quod bono ánimo estóte, viri: credo enim Deo, quia sic erit, quemádmodùm dictum est mihi. In ínsulam autem quamdam oportet nos deveníre.

℟. Hic est lapis reprobátus. 339.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cognovérunt Dóminum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex-minus) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT.

Psalm. Nonne Deo subjecta erit. 122. Exaudi, Deus. 122. Confitébimur tibi, Deus. 123.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 28.

CUm venissémus Romam: permissum est Paulo manére síbimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens aut morem paternum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum; qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere: eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis; coactus sum appelláre Cæsarem: non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, & álloqui: propter spem enim Israel catenâ hâc circúmdatus sum.

Lectio ij.

CUm constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi; quibus exponébat testíficans regnum Dei: suadensque eis de Jesu ex lege Móysi & Prophétis à mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his quæ dicebantur: quidam verò non credébant. Cùmque ínvicem non essent consentientes, discedébant, dicente Paulo unum verbum; Quia benè Spíritus sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros: dicens; Vade ad pópulum istum: & dic ad eos. Aure audiétis, & non intelligétis; & videntes vidébitis: & non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus: & áuribus gráviter audiérunt; & óculos suos compressérunt: ne fortè vídeant óculis; & áuribus áudiant: & corde intélligant; & convertantur: & sanem eos. Notum ergo sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei: & ipsi áudient. Et cùm hæc dixisset; exiérunt ab eo Judæi: multam habentes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo conducto; & suscipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei: & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo, cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos

suscitábit per virtútem suã. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Exod. 19.

SI audiéritis vocem meã, & custodiéritis pactum meum : éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra : & vos éritis mihi in regnum Sacerdotále, & gens sancta.

Hymnus, Forti. 334.

℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : ℟. Mandávit in æternum testamentum suum. *Ps.* 110.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 334.

DOMINICA III.
POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2. *Hymnus*, Adeste. *ut suprà*, 328.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 7. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectio j.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

APocalypsis Jesu Christi quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fíeri citò : & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni; qui testimónium perhíbuit verbo Dei : & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophétiæ hujus; & servat ea quæ in ea scripta sunt : tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia : Grátia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est; & à septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt : & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo : & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo; ipsi glória & impérium in sécula seculórum : Amen. Ecce venit cum núbibus : & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt; & plan-

Digitized by Google

gent se super eum omnes tribus terræ: Etiam, amen. Ego sum Alpha & Oméga; princípium & finis, dicit Dóminus Deus: qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis & pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ. Allelúia, allelúia. ℣. Ejus regnum, regnum sempiternum est; & omnes reges sérvient & obédient ei, * Qui est testis. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

Lectio ij.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide Res. lib. 2. *n.* 90. & 91.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia: resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo: nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum; sed carnis grátiam tenémus: ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam: ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resurgunt: sed nemo désperet; neque justus dóleat commúne consórtium resurgendi: cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidem resurgent: sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ: sed distinctus ordo meritórum.

℟. Beátus & sanctus qui habet partem in resurrectióne prima: * In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Allelúia, allelúia. ℣. Vivent mórtui tui, Sion; interfecti mei resurgent: expergiscímini & laudáte, qui habitátis in púlvere. * In his. *Apoc.* 20. *Is.* 26.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis. Módicum, & jam non vidébitis me; & íterùm módicum, & vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 101. *n.* 6.

MOdicum est hoc totum spátium : quo præsens pérvolat séculum. Unde dicit idem ipse Evangelista in Epístola sua : Novíssima hora est. Illis ergo ait ; Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corpóraliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem ; & eum deinceps mortálem visúri non erant : qualem cùm ista loquerétur vidébant. Quod verò áddidit : Et íterùm módicum, & vidébitis me ; universæ promísit Ecclésiæ, sicut universæ promísit : Ecce ego vobiscum sum usque in consummatiónem séculi. Non tardat Dóminus promissum : módicum & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus ; quia nihil desiderandum remanébit : nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur ; cùm finítum fúerit : tunc sentiémus quàm módicum fúerit.

℟. Módicum, & jam non vidébitis me : & íterùm módicum, & vidébitis me ; * Quia vado ad Patrem. Allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos & consolabímini : vidébitis, & gaudébit cor vestrum ; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. ut Dominicâ præcedenti.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemiscit, & párturit usque adhuc : Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias Spíritûs habentes ; & ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri : spe enim salvi facti sumus.

Hymnus, Auróra. 328.

℣. Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Amen, amen, dico vobis quia plorábitis & flébitis vos ; mundus autem gaudébit : vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexisti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam ; ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus : gáudiis fácias sempitérnis pérfrui. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. & Reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis, 329.

AD VESPERAS.

AD VESPERAS.

Antiph. ut in Dominica præcedenti.

Capitulum 1. Petr. 4.

CAríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte: ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 334.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Nunc quidem tristítiam habétis: íterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio. 28.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Ps. Confitémini. 35. Peccávimus. 36. Non disperdidérunt. 37.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *C.* 1.

EGo Joannes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno & patientia in Christo Jesu; fui in ínsula quæ appellátur Patmos: propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die: & audívi post me vocem magnam tanquam tubæ, dicentis. Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Tyatíræ, & Sardis, & Philadélphiæ, & Laodíciæ. Et conversus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & conversus, vidi septem candelábra áurea, & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis: vestítum podére, & præcinctum ad mamillas zonâ aureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquam lana alba, & tanquam nix; & óculi ejus tanquam flamma ignis: & pedes ejus símiles aurichalco sicut in camíno ardenti; & vox illíus tanquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera sua stellas septem; & de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

Tu autem.

℟. Jesus Christus dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. Allelúia: * Ipsi glória & impérium in sécula seculórum: Amen. Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábi-

Digitized by Google

tur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem, si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion. * Ipsi. *Apoc.* 1. *Is.* 4.

Lectio ij.

ET cùm vidissem eum; cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus: & pósuit déxteram suam super me, dicens. Noli timére; ego sum primus & novíssimus: & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sécula seculórum: & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti: & quæ sunt, & quæ oportet fíeri post hæc. Sacraméntum septem stellárum quas vidisti in déxtera mea, & septem candelábra áurea; Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum: & candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

Tu autem.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David: * Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & glóriam. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula: ipse liberátor, atque salvátor. * Dignus. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio iij. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe. Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua: qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia non potes sustinére malos: & tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt; & invenisti eos mendáces: & patiéntiam habes; & sustinuisti propter nomen meum: & non defecisti. Sed hábeo adversùm te: quod caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis; & age pœniténtiam: & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi; & movébo candelábrum tuum de loco suo: nisi pœnitentiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum: quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis; Vincenti dabo édere de ligno vitæ: quod est in Paradíso Dei mei.

Tu autem.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit, nisi ipse; * Et † Habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. Allelúia, allelúia. ℣. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat; * Et habet. Glória. † Habet. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D.

Digitized by Google

Manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis. Allelúia. *Act.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me, quia ego vivo, & vos vivétis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.

AD NOCT.

Psalmi. Confitémini. 54. Confiteantur. 55. Confiteantur Dómino. 55.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *Cap.* 2.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe. Hæc dicit primus & novíssimus: qui fuit mórtuus, & vivit. Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam; sed, dives es, & blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt: sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem: & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis; Qui vícerit: non lædétur à morte secunda.

Tu autem.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicentes: magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? quis símilis tuî? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília: * Justæ. *Apoc.* 15. *Exod.* 15.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe. Hæc dicit qui habet romphæam utrâque parte acútam. Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ; & tenes nomen meum: & non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis: qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversùs te pauca; quia habes illic tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, & fornicári: ita habes & tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age; si quóminùs véniam tibi citò: & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis; Vincenti dabo manna abscónditum: & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit: nisi qui áccipit.

Tu autem.

℟. Audívi vocem dicén-

Digitized by Google

tium : * Allelúia. Gaudeámus & exultémus, quia venérunt núptiæ Agni. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, lætáta est Sion, & exultavérunt fíliæ Judæ : * Allelúia. Gaudeámus. *Apoc.* 19. *Ps.* 96.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe. Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis : & pedes ejus símiles aurichalco. Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo adversùs te pauca : quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit Prophéten, docére, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducáre de idolothýtis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret : & non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum ; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt : nisi pœniténtiam ab opéribus suis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte ; & scient omnes Ecclésiæ quia ego sum scrutans renes & corda : & dabo unicuíque vestrûm secundùm ópera sua.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo, sicut sponsam ; & audívi vocem dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis ; * Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Ergone credíbile est, ut hábitet Deus cum homínibus super terram ? * Et ipse. Glória Patri. † Ipse Deus. *Apoc.* 21. 2. *Paral.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.

AD NOCT.

Psalmi. Abundávit. 73. Abstulit. 73. Excitátus est. 74.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

ET Angelo Ecclésiæ Sardis scribe. Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, & septem stellas. Scio ópera tua ; quia nomen habes quòd vivas : & mórtuus es. Esto vígilans, & confírma cétera quæ moritúra erant : non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris ; véniam

ad te tanquã fur : & néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua; & ambulábunt mecum in albis : quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis : & non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitébor nomen ejus coram Patre meo : & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Tu autem.

℟. Omnem creatúram, quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, omnes audívi dicentes : * Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor, & glória, & potestas in sécula seculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci : * Sedenti in throno. *Apoc.* 5. *Ps.* 106.

Lectio ij.

ET Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe. Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David : qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit : Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apertum, quod nemo potest cláudere : quia módicam habes virtútem; & servasti verbum meum : & non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt : sed mentiuntur; ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos : & scient quia ego dilexi te. Quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ : & ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò; tene quod habes : ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei : & foràs non egrediétur ámpliùs; & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem : quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum inítium & finis; ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis; * Qui vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius. Allelúia, allelúia. ℣. Ego dixi : Patrem vocábis me, & post me íngredi non cessábis. * Qui. *Apoc.* 21. *Jerem.* 3.

Lectio iij.

ET Angelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe. Hæc dicit, Amen, testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua : quia neque frígidus

es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis; Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo: & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias; & vestimentis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ: & collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & castígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age: ecce sto ad óstium, & pulso. Si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam: intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut & ego vici: & sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Tu autem.

℟. Ego sum radix & genus David; stella spléndida & matutína: * Et spíritus & sponsa dicunt, Veni: & qui audit, dicat, Veni: † Amen, veni, Dómine Jesu. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes sitientes, veníte ad aquas: inclináte aurem vestram; & veníte ad me. * Et spíritus. Glória. † Amen. *Apoc.* 22. *Is.* 55.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Insufflávit Jesus in discípulos suos, & dixit eis: Accípite Spíritum sanctum; quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis. Allelúia. *Joan.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

AD NOCT.

Psalm. Misericórdias. 89. Beátus. 90. Semel jurávi. 91.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 4.

Fui in spíritu; & ecce sedes pósita erat in cœlo: & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & sárdinis; & iris erat in circúitu sedis: símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor: & super thronos viginti quátuor senióres sedentes; circumamicti vestimentis albis: & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua; & septem lámpades ardentes ante thronum:

Digitized by Google

qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vítreum, símile crystallo; & in médio sedis, & in circúitu sedis: quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni; & secundum ánimal símile vítulo; & tértium animal habens fáciem quasi hóminis: & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas; & in circúitu & intùs plena sunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte dicéntia; Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens: qui erat, & qui est, & qui ventúrus est. Tu autem.

℞. Jesus Christus. 361.

Lectio ij. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedentis supra thronum librum scriptum intùs & foris: signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ; Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum: neque respícere illum. Et ego flebam multùm; quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum: nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum: & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium; & in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habentem córnua septem & óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit: & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum: quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno; habentes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum: & cantábant cánticum novum, dicentes. Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábimus super terram.

℞. Ecce vicit. 362.

Lectio iij. Cap. 15. & 16.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile; Angelos septem habentes plagas septem novíssimas: quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vi-

di tanquam mare vítreum mistum igne : & eos qui vicérunt bestiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei; & cantantes cánticum Móysi servi Dei, & cánticum Agni : dicentes. Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens : justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine; & magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo : quóniam judícia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo; & exiérunt septem Angeli habentes septem plagas, de templo, vestíti lino mundo & cándido : & præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas : plenas iracúndiæ Dei viventis in sécula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, & de virtúte ejus : & nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo dicentem septem Angelis : Ite, & effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. In cápite. 362.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præbuit seipsum vivum Dóminus Jesus post passiónem suam in multis argumentis. Allelúia. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Christo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

AD NOCT.

Psalmi. Salvum me fac. 105. Exaudi me. 106. Ego sum pauper. 107.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 18.

Et post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam : & terra illumináta est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens; Cécidit, cécidit Bábylon magna : & facta est habitátio dæmoniórum; & custódia omnis spíritûs immundi; & custódia omnis vólucris immundæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes : & reges terræ cum illa fornicáti sunt & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt.

Digitized by Google

Et audívi áliam vocem de cœlo dicentem ; Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus : & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum : & recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Rédditе illi sicut & ipsa réddidit vobis ; & duplicáte duplícia secundùm ópera ejus : in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, & in delíciis fuit ; tantùm date illi tormentum & luctum : quia in corde suo dicit ; Sédeo regína, & vídua non sum : & luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburétur : quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℞. Cantábant cánticum Agni. 363.

Lectio ij. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium ; Allelúia : Salus, & glória, & virtus Deo nostro est ; quia vera & justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua : & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et iterùm dixérunt : Allelúia. Et fumus ejus ascendit in sécula seculórum. Et cecidérunt senióres viginti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes : Amen, Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum, pusilli, & magni. Et audívi quasi vocem turbæ magnæ ; & sicut vocem aquárum multárum : & sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium ; Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.

℞. Audívi vocem. 363.

Lectio iij.

ET vidi cœlum apertum, & ecce equus albus ; & qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, & Verax : & cum justítia júdicat & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis ; & in cápite ejus diadémata multa : habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspersâ sánguine : & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis : vestíti byssino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus : ut in ipso percútiat gentes ; & ipse reget eas in virga férrea : & ip-

Digitized by Google

se calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem. 364.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In hoc Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia. *Rom.* 14.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex-minus,) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT.

Psalm. Notus in Judæa Deus. 123. Deus, quis símilis erit tibi? 124. Deus meus, pone illos ut rotam. 124.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET ostendit mihi flúvium aquæ vitæ; spléndidum tanquam crystallum: procedentem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim; per menses síngulos reddens fructum suum: & fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámplius; sed sedes Dei & Agni in illa erunt: & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos: & regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et Dóminus Deus spírituum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fíeri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophétiæ libri hujus.

Lectio ij.

ECce vénio citò; & merces mea mecum est: réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha & Oméga; primus & novíssimus: princípium & finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ: & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ; & idólis servientes: & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix & genus David: stella spléndida, & matutína. Et spíritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis.

Digitized by Google

Conteſtor enim omni audienti verba prophétiæ libri hujus : Si quis appoſúerit ad hæc, appónet Deus ſuper illum plagas ſcriptas in libro iſto. Et ſi quis diminúerit de verbis libri prophétiæ hujus : áuferet Deus partem ejus de libro vitæ ; & de civitáte ſancta : & de his quæ ſcripta ſunt in libro iſto. Dicit qui teſtimónium pérhibet iſtórum ; Etiam vénio citò : Amen. Veni, Dómine Jeſu. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti cum ómnibus vobis : Amen.

Tu autem.

AD VESPERAS.

Pſ. de Feria ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 10.

NOs teſtes ſumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúſalem ; quem occidérunt ſuſpendentes in ligno : hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die.

Hymnus, Forti. 334.

℣. Confitébimur tibi, Deus : ℟. Narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Reſurrexit Chriſtus, & viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undécim : deindè viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul ; deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apoſtolis ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà, ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 334.

DOMINICA IV POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ut ſuprà*, 328.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultaverunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

Incipit Epiſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

Cap. 1.

JAcóbus, Dei & Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſervus ; duódecim tríbubus, quæ ſunt in diſperſióne : ſalútem. Omne gáudium exiſtimate, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis : ſcientes quòd probátio fidei veſtræ patientiam operátur. Patientia autem opus perfectum habet ; ut

Digitized by Google

sitis perfecti & íntegri : in nullo deficientes. Si quis autem vestrûm índiget sapiéntiâ ; póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, & non impróperat : & dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans ; qui enim hæsitat : símilis est flúctui maris, qui à vento movétur & circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo : inconstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua ; dives autem in humilitáte sua : quóniam sicut flos fœni transíbit. Exortus est enim sol cum ardóre, & arefécit fœnum, & flos ejus décidit, & decor vultûs ejus depériit : ita & dives in itinéribus suis marcescet.

℞. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî : * Et redémit nos ab inimícis nostris ; quóniam in æternum misericórdia ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Finē Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, & miserátor ; * Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135. *Jac.* 5.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Paschæ*, 13. *Cap.* 1.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis ; quantùm, donante ipso, póssumus : de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra ; hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est : & in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine ; non solùm prænuntiáre : sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt ; quàm dispu-tárent de Deo contra Deū ? Ille enim Deus est : illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt : quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula : quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídiè hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexisse qui erant ; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehensa sunt : sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus : absolúta res est. Corpus erat, caro erat ; pependit in cruce : emísit ánimā ; pósita est caro in sepulcro : exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur ? Quare non crédimus ? Deus est qui fecit. Consídera auctórem : & tolle dubitatiónem.

Digitized by Google

℟. Benedíctus Dóminus die quotídiè, Deus salutárium nostrórum, * Deus noster; Deus salvos faciendi; & Dómini Dómini éxitus mortis. Allelúia, allelúia. ℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, * Deus noster. *Ps.* 67. *Philipp.* 3.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis. Vado ad eum qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipulórum ágerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes consolatiónē, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri: id quod extériùs in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant; contristabátur humánus afféctus: quia carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret: quia visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánū: sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit; Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquam díceret; Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis: & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero: Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis: si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício. Allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur iníqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 10.

Ant. 5. C. Alleluia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SI cognóvimus secundùm carnem Christum; sed nunc jam non nóvimus: Si qua ergo in Christo nova creatúra; vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 328.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Nunc vado ad eum qui misit me. Allelúia, allel. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda: ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum nostrum.

AD HORAS, ut in Psalt. *Antiph. ut suprà in Feriis Temporis Paschalis*, 329.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 25.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia; oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allel. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis & constítuens ad déxteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. Rom. 8.

QUi in carne sunt, Deo placére non possunt;

Digitized by Google

Vos autem in carne non estis, sed in spíritu : si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis; Si quis autem Spíritum Christi non habet : hic non est ejus.

℟. Deo grátias.

Hymnus, Forti tegente bráchio, 334.

℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedisti. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam : si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio, 28.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Psalmi. Benedic. 32. Quàm magnificáta sunt. 33. Sit glória. 33.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *Cap.* 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre lúminum; apud quem non est transmutátio : nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis : ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi; Sit autem omnis homo velox ad audiendum : tardus autem ad loquendum; & tardus ad iram : ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ; in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum : quod potest salváre ánimas vestras.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia. * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : * Dómine Deus. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi : & non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor : hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, & ábiit : & statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea; non audítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam; sed sedúcens cor suum : hujus vana est relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc est;

Digitized by Google

Visitáre pupillos & víduas in tribulatióne eórum : & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram : manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in conventum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida : introíerit autem & pauper in sórdido hábitu; & intendátis in eum qui indútus est veste præclárâ, & dixéritis ei : Tu sede hîc bene; páuperi autem dicátis : Tu sta illic; aut sede sub scabello pedum meórum : nonne judicátis apud vosmetipsos; & facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide; & herédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorastis páuperẽ. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos; & ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen quod invocátum est super vos?

℟. Dómine, qui sperant in te, in æternum exultábunt. Allelúia : * Et habitábis in eis, & † Gloriabuntur in te. Allelúia, allelúia. ℣. Ego claritátem quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum sicut & nos; ego in eis, & tu in me: * Et. Glória Patri. †. Gloriabuntur. *Ps.* 5. *Joan.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Adhuc multa hábeo vobis dícere; sed non potestis portáre modò : cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA TERTIA.

AD NOCT.

Psalmi. Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 52.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *Cap.* 2.

SI legem perfícitis regálem secundùm Scriptúras; Díliges próximum tuũ sicut teipsum : bene fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini : redargúti à lege quasi trans-

gressóres. Quicumque autem totam legem serváverit; offendat autem in uno: factus est ómnium reus. Qui enim dixit; Non mœcháberis: dixit &, Non occídes. Quòd si non mœcháberis; occídes autem: factus es transgressor legis. Sic loquímini, & sic fácite: sicut per legem libertátis incipientes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiã: superexaltat autem misericórdia judícium.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: annuntiáte ex die in diem salutáre ejus: * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nunc clarificátus est Fílius hóminis, & Deus clarificátus est in eo: * Narráte. 1. *Paral.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

QUid próderit, fratres mei; si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater & soror nudi sint, & indígeant victu quotidiáno; dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, & saturámini; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic & fides; si non hábeat ópera: mórtua est in semetipsa. Sed dicet quis; Tu fidem habes: & ego ópera hábeo; ostende mihi fidem tuam sine opéribus: & ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus; Bene facis: & dæmones credunt, & contremiscunt.

℟. Salvum fecit Dóminus Christum suum, allelúia: * Exáudiet illum de cœlo sancto suo, allelúia: in potentátibus salus déxteræ ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in semetipso, & contínuò clarificábit: * Exáudiet. *Psalm.* 19. *Joan.* 13.

Lectio iij.

VIs autem scire, ô homo inánis; quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est; ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: & ex opéribus fides consummáta est. Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo; & reputátum est illi ad justítiam: & ámicus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo; & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix; nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum

Digitized by Google

est : ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo : glóriam & magnum decórem impónes super eum ; * Quóniam dabis eum, Dómine ; in benedictiónem in séculum séculi. Allelúia, allelúia. ℣. Dómino nostro & Salvatóri Jesu Christo glória, & nunc, & in diem æternitátis : Amen. * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Psalm.* 20. 2. *Petr.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Si commórtui sumus Christo, & convivémus : si sustinébimus, & conregnábimus. Allel. 2. *Timoth.* 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Non loquétur à semetipso ; sed quæcumque áudiet loquétur, & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA.

AD NOCT.

Psalm. Confitébor. 69. Miserére mei. 70. Ut quid, Dómine. 70.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *Cap.* 3.

NOlíte plures magistri fíeri, fratres mei : sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit ; hic perféctus est vir : potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiendum nobis : & omne corpus illórum circumférimus; ecce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minentur : circumferentur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit ; ita & lingua módicum quidem membrum est : & magna exaltat.

℟. Consurge. 375.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam sylvam incendit ! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus ; & inflammat rotam nativitátis nostræ : inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra bestiárum, & vólucrum, & serpéntium & ceterórum domantur, & dómita sunt à natúra humána ; linguam autem nullus hóminum domáre potest : inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum & Patrem : & in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinē Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fíeri. Numquid fons de eódem forámine emánat dulcem & amáram aquam ? Numquid potest, fratres mei, ficus uvas fácere ; aut

Digitized by Google

vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest fácere aquã.

℟. Super cœlos. 376.

Lectio iij.

QUis sápiens & disciplinátus inter vos? Ostendat ex bona conversatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quòd si zelum amárum habétis, & contentiónes sint in córdibus vestris: nolíte gloriári, & mendáces esse adversùs veritátem; non est enim ista sapiéntia desursùm descendens: sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio: ibi inconstántia & omne opus pravum. Quæ autem desursùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est; deindè pacífica, modesta, suadíbilis, bonis consénticns, plena misericórdiâ & frúctibus bonis: non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur: faciéntibus pacem.

℟. Dómine, qui sperant in te. 376.

Ad Benedíctus. *Ant.* I. g. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Ad Magníficat. *Ant.* I. f. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allel. *Joan.* 16.

Pars Verna.

FERIA QUINTA.

AD NOCT.

Psalm. Exáudiat. 86. Exultáte. 87. Beáta gens. 87.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *Cap.* 4.

UNde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis, & zelátis, & non potestis adipisci; litigátis, & belligerátis: & non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, & non accípitis; eò quòd malè petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri; nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amícus esse séculi hujus: inimícus Dei constitúitur.

℟. Cantáte Dómino. 377.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat; Ad invídiam concupiscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit; Deus supérbis resistit: humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo; resístite autem diábolo: & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo: & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri

Digitized by Google

eſtóte & lugéte, & ploráte. Riſus veſter in luctum convertátur : & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conſpectu Dómini : & exaltábit vos.

℟. Salvum fecit Dóminus. 377.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem ſuum; détrahit legi : & júdicat legem. Si autem júdicas legem; non es factor legis : ſed judex. Unus eſt legiſlátor & judex: qui poteſt pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis. Hódiè, aut cráſtino íbimus in illam civitátem; & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus : qui ignorátis quid erit in cráſtino. Quæ eſt enim vita veſtra? Vapor eſt ad módicum parens : & deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis : Si Dóminus volúerit; &, Si vixérimus : faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in ſupérbiis veſtris. Omnis exultátio talis maligna eſt. Scienti ígitur bonum fácere, & non facienti : peccátum eſt illi.

℟. Magna eſt. 378.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies. Allelúia. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea ſunt : proptéreà dixi quia de meo accípiet. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SEXTA.

AD NOCT.

Pſalm. Quid gloriáris. 102. Exaudi, Deus. 103. Véſperè & manè. 103.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *Cap.* 5.

AGite nunc, dívites, ploráte : ululantes in miſériis veſtris quæ advénient vobis. Divítiæ veſtræ putrefactæ ſunt : & veſtimenta veſtra à tíneis comeſta ſunt. Aurum & argentum veſtrum æruginávit; & ærúgo eórum in teſtimónium vobis erit : & manducábit carnes veſtras ſicut ignis. Theſaurizaſtis vobis iram in novíſſimis diébus. Ecce merces operariórum qui meſſuérunt regiónes veſtras, quæ fraudáta eſt à vobis, clamat : & clamor eórum in aures Dómini ſábaoth introívit. Epuláti eſtis ſuper terram : & in luxúriis enutriſtis corda veſtra in die occiſiónis. Addixiſtis & occidiſtis juſtum : & non réſtitit vobis.

℟. Conſurge. 375.

Lectio ij.

PAtientes ígitur eſtóte, fratres, uſque ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretióſum

fructum terræ, patienter ferens: donec accípiat temporáneum & serótinum. Patientes ígitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra: quóniam adventus Dómini appropinquávit.

℟. Super cœlos. 376.

Lectio iij.

NOlíte ingemíscere, fratres, in altérutrum: ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assistit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ: Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audistis; & finem Dómini vidistis: quóniam miséricors Dóminus est, & miserátor.

℟. Dómine. 376.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quoadusque induámini virtúte ex alto. Allelúia. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato, (nisi occurrat Festum semiduplex-minus,) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT.

Psalm. Beátus qui intélligit. 120. Audíte. 121. Ne timúeris. 121.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *Cap.* 5.

ANte ómnia, fratres mei, nolíte juráre; neque per cœlum, neque per terram: neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est; Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum: ungentes eum óleo in nómine Dómini; & orátio fídei salvábit infirmum: & alleviábit eum Dóminus; & si in peccátis sit: remitténtur ei.

Lectio ij.

COnfitémini ergo altérutrum peccáta vestra; & oráte pro ínvicem, ut salvémini: multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis; & oratióne orávit ut non plúeret super terram: & non pluit annos tres & menses sex. Et rursùm orávit; & cœlum dedit plúviam: & terra dedit fructum suum. Fratres mei; si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum: scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ; salvábit ánimam ejus à morte: & opériet multitúdinem peccatórum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. d. Deus & Dómi-

Digitized by Google

num suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 17.

PAulus differébat Judæis de Scriptúris; adapériens & insínuans quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis: & quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Forti. *suprà*, 334.

℣. Non móriar, sed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 334.

DOMINICA V. POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. 328.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 4. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectio j.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *Cap.* 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs; in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi; qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis: in hereditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis; qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem: parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non videntes créditis; credentes autem

Digitized by Google

exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ: reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutantes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi, prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias; quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo: in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Bonus Dóminus: in séculum misericórdia ejus. Allelúia. * Dicant qui redempti sunt à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis, sed pretióso sánguine Agni immaculáti Christi. * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

Lectio ij.

Sermo sancti Cæsárii Arelatensis Epíscopi.

Homil. 37. *de Litan.*

ECce, fratres dilectíssimi, dies sancti & spiritáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia; nullus se à sancto conventu subdúcat: quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt. In istis tribus diébus, fidéliter ad Ecclésiam currámus: & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera: isto triduáno compunctiónis medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Conviviola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus; & magìs, legendo, & psallendo, vel orando, animábus nostris spiritáles épulas: quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem: audíte paternâ pietáte admonentē; ut vobis Deus, & in hoc século sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat: & in futúro ad ætérna præmia felíciter perveníre concédat.

℟. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum: * Ipse Spíritus póstulat pro nobis. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis. Amen, amen dico vobis; Si quid petiéritis Patrem in nómine meo: dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. *&* 2.

JAm dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus; propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvátoris quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat; & quod eo sono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit: In nómine meo. Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiendum: non petit in ejus nómine; etiamsi non táceat lítteris ac syllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit: ipse in ejus nómine petit; & áccipit quod petit: si non contra suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negantur; sed ut cóngruo dentur témpore: differuntur. Usque modò, inquit, non petistis quidquam in nómine meo; pétite, & accipiétis: ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spiritále gáudium est; & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum: procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum; si divínam intellígimus grátiam: si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est: sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petistis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 10.

Ant. 5. C. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus

Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. 1. Joan. 3.

CAríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum; & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo: quóniam mandáta ejus custódimus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 328.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis; ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt: &, te gubernante, éadem faciámus. Per Dóminum.

AD HORAS, ut in Psalt. *Antiph. ut in Feriis Temporis Paschalis*, 330.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 25.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis & constítuens ad déxteram suam. Allel. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CRéditis in nómine Fílii Dei; & hæc est fidú-

Digitized by Google

cia quam habémus ad eum : quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos; Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus : scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 334.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, si occurrat Festum semiduplex-minus aut suprà, de eo fiet Officium cum Comm. Feriæ ad Officium Nocturnum & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis : secunda Lectio erit de Festo : tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.]

AD NOCT.

Psalm. Confitémini. 34. Vocávit. 34. Misit Dóminus. 35.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Cap. 1.

SUccincti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfectè speráte in eam quæ offertur vobis grátiam in revelatiónem Jesu Christi : quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis; sed secundùm eum, qui vocávit vos, Sanctum : & ipsi in omni conversatióne sancti sitis; quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secundùm uniuscujusque opus : in timóre incolátûs vestri témpore conversámini.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia : * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarífícet te : * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptibílibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi & incontamináti; præcógniti

Digitized by Google

quidem ante mundi constitutiónem : manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis ; & dedit ei glóriam : ut fides vestra & spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs ; renáti non ex sémine corruptíbili : sed incorruptíbili, per verbum Dei vivi & permanentis in ætternum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni ; exáruit fœnum, & flos ejus décidit : verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia ; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram : manifestávi nomen tuum homínibus ; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam.

Cap. 11.

In illo témpore : Ait Jesus ad discípulos suos. Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte : & dicet illi ; Amíce, cómmoda mihi tres panes ? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130 *quæ est ad Probam.* *n.* 16. 18. 19. & 20.

Qui novit bona data dare fíliis suis : pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Quod quare fáciat, qui novit quid nobis necessárium sit : priusquàm petámus ab eo, movére ánimum potest ; nisi intelligámus quòd Dóminus & Deus noster non voluntátem nostram sibi velit innotéscere, quam non potest ignoráre : sed exercéri in oratiónibus desidérium nostrum, quo possímus cápere quod præparat dare. Illud enim valdè magnum est : sed nos ad capiendum parvi & angusti sumus. Ideò nobis dícitur : Dilatámini. Tantò quippe illud sumémus capáciùs : quantò id & fidéliùs crédimus ; & sperámus fírmiùs : & desiderámus ardéntiùs. In ipsa ergo fide, & spe, & caritáte : continuáto desidério semper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus ; Sine intermissióne oráte : quid est áliud quàm beátam vitam quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest ; sine intermissióne desideráte ? Semper ergo hanc à Dómino Deo desiderémus :

& orámus ſemper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipſum deſidérium quodámmodò tepeſcit; certis horis ad negótium orandi mentem revocámus: verbis orationis nos ipſos admonentes, in id quod deſiderámus inténdere; ne quod tepéſcere cœperat, omníno frigeſcat, & pénitùs extinguátur: niſi crébriùs inflammétur. Quæ cùm ita ſint: étiam cùm diu oráre vacat, id eſt, cùm ália bonárum & neceſſariárum actiónum non impediuntur offícia, quamvìs & in eis, ut dixi; deſidério illo ſemper orandum ſit: non eſt ímprobum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant: hoc eſt oráre in multilóquio, ſi diútiùs orétur. Aliud eſt ſermo multus: áliud diuturnus affectus. Abſit ab oratióne multa locútio; ſed non deſit multa precátio: ſi fervens perſevérat inténtio. Nam multùm loqui eſt in orando rem neceſſáriam ſupérfluis ágere verbis; multùm autem precári eſt ad eum quem precámur: diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulſáre. Nam plerumquè hoc negótium plus gemitibus quàm ſermónibus ágitur: plus fletu quàm affátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis, quærite, & inveniétis: * Pulſáte, & aperiétur vobis. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulſáte. Glória Patri.* Pulſáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paſchalis, ſuprà, 328. exceptis quæ ſequuntur.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus; ut qui in afflictióne noſtra de tua pietáte confídimus: contra adverſa ómnia tuâ ſemper protectióne muniámur. Per Dóminum noſtrum. *Et dicitur ad Horas diei.*

¶ *Hoc Triduo, qui non interſunt Rogationum Proceſſionibus, tenentur poſt Tertiam privatim dicere Litanias Sanctorum ad calcem Breviarii poſitas cum ipſarum* ℣℣. *& Orationibus.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Si vos, cùm ſitis mali, noſtis bona data dare fíliis veſtris; quantò magis Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus ſe? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre ſupplícibus tuis; ut cogitémus, te inſpirante, quæ re-

ćta sunt : & , te gubernante , éadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

AD NOCT.

Psalm. Deus , judícium. 53. Reges Tharsis. 53. Misericórdiam. 54.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *Cap.* 2.

DEponentes omnem malítiam , & omnem dolum , & simulatiónes , & invídias , & omnes detractiónes , sicut modò géniti infantes : rationábile sine dolo lac concupíscite ; ut in eo crescátis in salútem : si tamen gustastis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes , lápidem vivũ , ab homínibus quidem reprobátum , à Deo autem electum & honorificátum ; & ipsi tanquam lápides vivi superædificámini , domus spirituális, sacerdótium sanctum : offerre spirituáles hóstias , acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra : Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem , electum , pretiósum ; & qui credíderit in eum : non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus ; non credéntibus autem , lapis quem reprobavérunt ædificantes : hic factus est in caput ánguli ; & lapis offensiónis & petra scándali his qui offendunt verbo : nec credunt in quo & pósiti sunt.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra : annuntiáte ex die in diem salutáre ejus : * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia , allelúia. ℣. Nunc clarificátus est Fílius hóminis , & Deus clarificátus est in eo : * Narráte. 1. *Par.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

CAríssimi , óbsecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ mílitant adversùs ánimam ; conversatiónem vestram inter gentes habentes bonam : ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus ; ex bonis opéribus vos considerantes : glorífcent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum ; sive regi , quasi præcellenti : sive dúcibus , tanquam ab eo missis ad vindictam malefactórum , laudem verò bonórum ; quia sic est voluntas Dei : ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam ; quasi líberi , & non quasi velámen habentes malítiæ libertátem : sed sicut servi Dei.

℟. Salvum fecit Dóminus Christum suum. Allelúia : * Exáudiet illũ de cœ-

lo sancto suo. Allelúia : in potentátibus salus dexteræ ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in semetipso, & contínuò clarificábit : * Exáudiet. *Ps.* 19. *Joan.* 13.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam. C. II.

IN illo témpore : Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans ; ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum : Dñe, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam, n.* 21, 22, & 23.

HOc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet : ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus ; in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur : ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat : vel consequendo attendit ut crescat ; nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est : si rectè & congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit : etiamsi non illícitè orat, carnaliter orat ; quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè : quandóquidem Spíritu renátos non nisi spirituáliter decet oráre. Unde líberum est áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere : sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ : Dómine, multíplica divítias meas ; aut, Da mihi tantas quantas illi vel illi dedisti : aut, Honóres meos auge ; & hæc dicit eórum habens concupiscéntiam, non id attendens ut ex his secundùm Deum prosit homínibus : puto eum non inveníre in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quámobrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere ; aut si & hoc pudet sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur : ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet ; cui dícimus : Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite, si quid habétis adversùs áliquem ; * Ut & Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra. Allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo : & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo ; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc.* II. *Zach.* 7.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. Di.

Digitized by Google

Dicit unus ex discípulis ad Jesum : Dómine, doce nos oráre. Allelúia. *Luc.* 11.

Orátio.

DEus, refúgium páuperum, spes humílium, salusque miserórum : supplicatiónes pópuli tui cleménter exaudi ; ut quos justítia vérberum fecit afflíctos : abundántia miseratiónum fáciat consolátos. Per Dóminum nostrum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite : Pater, sanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 388.

FERIA QUARTA *IN ROGATIONIBUS.*

VIGILIA ASCENSIONIS.

AD NOCT.

Psalm. Atténdite. 71. Fílii Ephrem. 72. Trànstulit. 72.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *Cap.* 2.

OMnes honoráte : fraternitátem dilígite ; Deum timéte : régem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis ; non tantùm bonis & modestis : sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia ; si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias : pátiens injustè. Quæ enim est glória ; si peccantes & colaphizáti suffertis ? Sed si bene faciéntes patienter sustinétis ; hæc est grátia apud Deum : in hoc enim vocáti estis ; quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia ; * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora ; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te : * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij. Cap. 3.

ET quis est qui vobis nóceat ; si boni æmulatóres fuéritis ? Sed & si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis : & non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris : paráti semper ad satisfactiónẽ omni poscenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe ; sed cum modéstia & timóre consciéntiam habentes bonam : ut in eo quod détrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Méliùs est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati ; quàm malefacientes : quia & Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis ; ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne :

Digitized by Google

vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut liberentur. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 17.

IN illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum: ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit: sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur; quantò magìs resurrectióne? Nam in passióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur: Apóstolo teste, qui dicit; Humiliávit semetipsũ, factus obédiens usque ad mortem: mortem autem crucis. Deindè séquitur; & de ejus clarificatióne jam dicit: propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen, quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum: & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi: quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te. Allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódiè quia tu es Deus Israel, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia: * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* I. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tuì sunt: & jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio. Allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut nostræ mentis inténtio, quo ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat: & quo fide pergit, conversatióne pervéniat. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paschalis, 329.

IN ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria quarta.

Ant. 1. J. QUis ascendit in cœlum atque descendit? Quis suscitávit omnes términos terræ? quod nomen est ejus, si nosti? Allelúia. *Prov.* 30.

Ant. 7. a. Non est Deus álius, ut Deus ascensor cœli: magnificéntiâ ejus discurrunt nubes: habitáculum ejus sursùm. Allelúia. *Deuter.* 33.

Ant. 3. a. Ascendet pandens iter ante eos: & transíbit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum. Allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valdè. Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illa super montem olivárum, qui est contra Jerúsalem ad orientem. Allelúia. *Zach.* 14.

Capitulum. Act. 3.

PRædicátus est vobis Jesus Christus; quẽ oportet quidem cœlum suscípere, usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum: à século Prophetárum.

Hymnus.

OPus peregisti tuum:
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis:
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

Mirante turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

Illic patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.

Illinc adornas & foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctisque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem sústines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Christe, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:

Digitized by Google

Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viam.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur uſque ad Octavam Aſcenſionis excluſivè, in fine Hymnorum hujus metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Regnábit Deus ſuper gentes: ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſque ad Antíquum diérum pervénit; & in conſpectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum. Allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis eſt Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus. Allelúia. *Apoc.* 21.

Hymnus, Jeſu Redemptor ſéculi. 30. *cum Strophe*, Da, Chriſte. *& Doxologia*, Qui victor. *ut ſuprà.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, ſímiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Dóminum Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRomiſſa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fauſta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.

Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam:
Procéde, regna, ſume ſceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.

Quid obſtupentes ſuſpícitis polo,
O vos, euntem, diſcípuli, Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuendus ultor.

O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.

Laus ſumma Patri, qui Génitum polo,
Pacis perennis ſúſcipit óbſidem:

Laus, qui triumphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

In Psalm. Dómine Dóminus noster. 42. *Ant.* 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

In Ps. In Dómino confído. 85.

Ant. 1. J. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo. Allelúia.

In Psalm. Cœli enarrant. *cum sua Divisione*, 52. *Ant.* 7. *d.* A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus. Allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli ℟. Ad orientem. *Ps.* 67.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 1.

DIxit Jesus Apóstolis; Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos: & éritis mihi testes in Jerúsalem; & in omni Judæa & Samaría: & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset; vidéntibus illis, elevátus est: & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum euntem illum; ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis: qui & dixérunt. Viri Galilæi; quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum: sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti: qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnáculum; ascendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes: & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu: & frátribus ejus.

℟. Eduxit Jesus discípulos foràs in Bethániam, & elevátis mánibus, benedixit eis; & factum est, * Dum benedíceret illis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum. Allelúia, allel. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum, Dóminus benedícet pópulo suo in pace: * Dum. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm.* 72. *de Asc. Domini. II. Cap.* 1. 2. & 5.

SIcut in solemnitáte Paschâli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum: recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis

ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testamenti mystériis congruébant; Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit : mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ fíliis divínitùs præstitúta peragantur; & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua ascendit : advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spiritáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Christus est : erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad æterna præeléctos peritúra non óccupent : viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent; & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur : ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur; non amplecténda néquiter : sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jesus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Marcum.

Cap. 16.

IN illo témpore : Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus; & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 29. *habit. in Bas. sancti Petri, in Ascensione Domini, n.* 10. & 11.

QUòd resurrectiónem Dóminicam discípuli tardè credidérunt : non tam illórum infírmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est : quæ dum nos legentes agnóscimus; quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit : quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit : & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit : cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret : in cór-

dibus audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assumptus est in cœlum; non curru, non Angelis sublevátus: quia his qui fécerat ómnia, nimírùm super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suam: ut nos ei dicerémus ex corde; Trahe nos: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde: ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis: qui Patrem habémus in cœlis.

℞. Ascéndit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. * Psállite Deo. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semel in Sancta. Allelúia. *Heb.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Allelúia. *Heb.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus. Allelúia. *Heb.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

Canticum. Dan. 3.

BEnedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & supergloriósus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim; * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus in sécula. Glória.

[*Et dicitur per totam Octavam, quando fit de ea.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei. Allelúia. *Heb.* 10.

Digitized by Google

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. Hebr. 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei : portansque ómnia verbo virtútis suæ; purgatiónem peccatórum fáciens : sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

Hymnus.

JEsu, nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum :
Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres !
Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.
Ipsa te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes,
Nos tuo vultu sáties.
Tu esto nostrum gáudium;
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Bened. *Ant.* 1. J. Christus Jesus mórtuus est, & resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus : ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. &c.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Strophe, Da, Christe. *cum Doxologia,* Qui victor.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui victor * ad cœlum redis. * Allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. Hebr. 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis; sanctórum minister, & tabernáculi veri quod fixit Dóminus : & non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis. * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum. * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in æternum ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. Hebr. 7.

CHristus sempiternum habet sacerdótium; unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus Regis mei * qui est in Sancto. * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. Hebr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est; vidémus Jesum, propter passiónem mortis: glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * pauló minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum. * Allelúia. Glória Patri. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum: ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 25.

Ant. 1. f. AD quem Angelórum dixit Deus aliquandò: Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. Confitébor tibi. 26. *Ant.* 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo. Allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. Laudáte, púeri. 26. *Ant.* 5. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Allelúia. *Ephes.* 4.

In Ps. Lætátus sum. 66.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam. Allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. Confitébor... quóniam. 99. *Ant.* 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Allelúia. *Philipp.* 2.

Capitulum. Ephes. 2.

COnresuscitávit nos Deus, & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu; ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos; in Christo Jesu.

Digitized by Google

Hymnus, Opus. 393.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Allelúia. *Hebr.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua, ut heri, 394.

DIEBUS

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex-minus.

¶ *Si occurrat Festum Semiduplex-minus aut suprà, de eo fiet Officium, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus. De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.*]

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. infrà notati in qualibet feria, sub sola Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones & ℟℟℟. ut infrà, in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, 397. *sub sola Ant.* 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli:) hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascensionis, 398. *Canon ad Primam dicitur ut ad calcem notatur pro qualibet Feria.*

AD VESPERAS.

Ps. de Fer. sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Reliqua, ut in die.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 394.

FERIA SEXTA

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex-minus.

AD NOCT.

Psalm. Eripe me. 104. Deus ostendet. 104. Exaudi, Deus. 105.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *Cap.* 4.

Estóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut

accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes : sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tanquam ex virtúte quam administrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jesum Christum, cui est glória & impérium in sécula seculórum : Amen. Caríssimi; nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit : quasi novi áliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte : ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei : & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

℟. Auctor fídei & consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ; * Atque in déxtera sedis Dei sedet. Allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo super Israel : magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus; * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, 1.

Cap. 1. & 4.

POst beátam & gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit; quadragenárius hódiè, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus : & ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus; ut dum à Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur : fides resurrectiónis documentis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúra : gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Per omne ergo tempus, quod inter Resurrectiónem & Ascensiónem Dómini exactum est : hoc providéntia Dei curávit; hoc suórum & óculis insinuávit & córdibus : ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat & natus, & passus, & mórtuus. Unde beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi : & de fide resurrectiónis ambígui; ita sunt veritáte perspícuâ roboráti : ut Dómino in cœlórum eunte sublímia; non solùm nullâ afficerentur tristítiâ :

Digitized by Google

sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur * Cœléstium, terréstrium, & infernórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: In memetipso jurávi, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua, * Cœléstium. *Philipp.* 2. *Is.* 45.

Lectio iij.

ET reverà magna & ineffábilis erat causa gaudendi; cùm in conspectu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos Ordines: & ultra Archangelórũ altitúdines elevanda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi æterni Patris recepta consessu: illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; & quò præcessit glória cápitis, eò spes vocátur & córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus: sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adempti per ineffábilem Christi grátiam: quam per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Christus Jesus in sempitérnum sedet in déxtera Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Dómini est regnum; & ipse dominábitur géntium, * Expectans donec. Glória. * Expectans. *Hebr.* 10. *Ps.* 21.

SABBATO

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex-minus.

AD NOCT.

Ps. Nonne Deo. 122. Exaudi. 122. Confitébimur. 123.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Cap. 5.

SEnióres qui in vobis sunt, óbsecro, consénior & testis Christi passiónum; qui & ejus quæ in futúro revelanda est: glóriæ communicátor. Páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris: sed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps pastórum: percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adolescentes: súbditi estóte senióribus.

Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte; quia Deus superbis resístit: humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei: ut vos exaltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum: quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eamdem passiónem ei, quæ in mundo est: vestræ fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu; módicùm passos ipse perfíciet: confirmábit, solidabitque. Ipsi glória, & impérium in sécula sæculórum: Amen.

℟. Ad interióra veláminis præcursor * Pro nobis introívit Jesus, Póntifex factus in æternum. Allelúia, allel. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta, ut roget pro universo cœtu Israel. * Pro nobis introívit. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

Lectio ij.

De sermóne sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, 2. Cap. 1.

SAcramentum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit; à die corporális ortûs, usque ad éxitum passiónis: per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint: próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrandam suscepti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam, in eum qui peccáti erat néscius, incedendo perdíderat: infírmitas in virtútem; mortálitas in immortalitátem; contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestisque documentis, multórum declarávit aspéctibus; donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis: inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis à conspectu hóminum, quæ méritò reveréntiam suî sentiebantur indícere: fides non defíceret; spes non fluctuáret: cáritas non tepéret.

℟. Ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant: * Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allelúia, allelúia. ℣. Regnábit

Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æternum: * Et ipse est. *Coloss.* 1. *Mich.* 4.

Lectio iij. Cap. 3.

IPsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti: atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant; & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant: tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt; ut quidquid illis priùs intúlerat metum: verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant; nec jam corpóreæ visiónis tardabantur objectu: quóminùs in id áciem mentis inténderent; quod nec à Patre descendendo abfúerat: nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacratiùsque innótuit: cùm in paternæ majestátis glóriam se recépit, & ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior: qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere; & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére: quóniam, glorificáti córporis manente natúrâ, eò fides credéntium vocabátur; ubi non carnáli manu, sed spirituáli intellectu: par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus supra omnem Principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam. Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dñus sanctum suum. * Ipsum. Glória Patri. * Ipsum. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola

Ant. 6. F. Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitulum. Coloss. 3.

QUæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram: mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo.

Hymnus, Opus peregisti. 393.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Per Christum máxima & pretiósa nobis promissa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consor-

Digitized by Google

tes natúræ. Allelúia. 2. *Petr.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commemoratio Ascensionis.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 394.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in die Ascensionis, 394. *præter ea quæ hîc sunt propria.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, 7. *sub sola Ant.* 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus est ad Deum, & ad thronum ejus. Allelúia. *Apoc.* 12.

℣. Sedes tua, Deus, in séculum séculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Ps.* 44.

Lectio j.

Incipit Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 1.

SImon Petrus, servus & Apóstolus Jesu Christi; iis qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri: & Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Christi Jesu Dómini nostri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam & pietátem donáta sunt; per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte: per quem máxima & pretiósa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ: fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministráte in fide vestra virtútem: in virtúte autem sciéntiam; in sciéntia autem abstinéntiam; in abstinéntia autem patiéntiam; in patiéntia autem pietátem; in pietáte autem amórem fraternitátis: in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobiscum adsint, & súperent: non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præstò sunt hæc, cæcus est & manu tentans: obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum. Quapropter, fratres, magìs satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis: hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia: * Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepisti virtútem tuã magnam, & regnasti: *

Digitized by Google

Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allelúia, allelúia. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Ascensione Domini*, 1.

REsurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus; ascendámus cum illo: & sursùm cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur: nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus: sed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurrexit enim, ut spem nobis daret: quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus: & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: & ille nobis resurgendo & de carne securitátem dedit.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis. Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre; Spíritum veritátis, qui à Patre procédit: ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratìs; cùm autem vénerit Paraclétus: ille testimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt videntes; sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit: ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis: quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus: perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum estis: potestis prædicáre quod nostis; quod ut modò non faciátis: illíus Spíritûs plenitúdo nondum adest vobis. Ille ergo testimónium perhibébit de me;

& vos perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibendi: cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos testimónium. Glória Patri. * Et vos testimónium. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Ascensionis, ut suprà, 397.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus: & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu, nostra. 398.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis. Allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæsumus; ut dona quæ discípulis suis cóntulit: largiátur & nobis Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum.

Non fit alia Commemoratio de Ascensione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sub Antiph. II. Vesp. Ascensionis.

Capitulum. 1. Petr. 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei; deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ herédes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus. 393.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua, ut suprà, 394.

Digitized by Google

FERIA SECUNDA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Confitémini. 35. Peccávimus. 36. Non disperdidérunt. 37.

Lectio j.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli. *Cap.* 3.

HAnc ecce vobis, Caríssimi, secundam scribo Epístolam; in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes, quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres: juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes; Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt: ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, & terra, de aqua & per aquam consistens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, & terra, eódem verbo repósiti sunt: igni reserváti in diem judícii & perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi; quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni: & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patienter agit propter vos, nolens áliquos períre: sed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient; elementa verò calóre solventur: terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvenda sint; quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus & pietátibus: expectantes & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes solventur; & elementa ignis ardóre tabescent?

℞. Eduxit. 395.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 263. *de Ascensione Domini*, 3. *n.* 1.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsíus Paschæ Domínico celebrávimus: Ascensiónem hódiè celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurrexit, ut nobis exemplum resurrectiónis ostenderet: & ídeò ascendit, ut nos désuper protégeret. Habémus ergo Dóminum

Dóminum & Salvatórem noſtrum Jeſum Chriſtum priùs pendentem in ligno : nunc ſedentem in cœlo. Prétium noſtrum dedit, cùm pendéret in ligno : cólligit quod emit, cùm ſedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit, quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet : & quómodò ſcriptum eſt, Deus manifeſtus véniet ; non quemádmodùm prímitùs venit occultus : ſed, ſicut dictum eſt, manifeſtus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur : manifeſtus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifeſtus veniſſet ; judicáre manifeſtum quis audéret ? Quandóquidem dicit Apóſtolus Paulus : Si enim cognoviſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Sed ſi ille non occiderétur : mors non morerétur. Trophæo ſuo diábolus victus eſt.

℟. Vidéntibus. 396.

Lectio iij. n. 2.

HOdiè Dóminus noſter aſcendit in cœlum : aſcendat cum illo & cor noſtrum. Sicut enim ille aſcendit, nec receſſit à nobis ; ſic & nos cum illo ibi jam ſumus : quamvis nondum in córpore noſtro factum ſit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis deſperanda eſt perfecta & angélica cœleſtis habitátio : quia dixit. Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo ; ſed hoc dictum eſt propter unitátem, quâ caput noſtrum eſt : & nos corpus ejus. Cùm aſcendit in cœlum : nos ab illo non ſeparámur. Qui de cœlo deſcendit, non nobis ínvidet cœlum ; ſed quodámmodò clamat : Membra mea eſtóte, ſi aſcéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipſi ínterìm roborémur : in hoc votis ómnibus æſtuémus. Hoc meditémur in terris : quod computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis : nunc exuámus ánimi vetuſtátem.

℟. Aſcendit. 397.

FERIA TERTIA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex - minus.

AD NOCT.

Pſalm. Confitémini. 54. Confiteantur... Quia. 55. Confiteantur... Et exaltent. 55.

Lectio j.

Incipit Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis noſtris, quod perſpéximus, & manus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ ; & vita manifeſtáta eſt, & vídimus, & teſtámur, & annuntiámus vobis vitam æternam, quæ

Digitized by Google

erat apud Patrem : & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobiscum : & socíetas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis : & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus : mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce; societátem habémus ad ínvicem : & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fídei. 401.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 262. *in Ascensione Domini.* 2. *n.* 3.

HOdierno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam : Dóminus ascendit in cœlum. Non vídimus : sed credámus. Qui vidérunt; prædicavérunt : & orbem terrárum implevérunt. De quibus prædictum est; Non sunt loquélæ, neque sermónes : quorum non audiantur voces eórum. In omnem terram éxiit sonus eórum : & in fines orbis terræ verba eórum. Ergo & ad nos venérunt : & nos de somno excitavérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est; Exaltáre super cœlos, Deus? Cui dictũ est? Numquid Deo Patri dicerétur; Exaltáre, qui nunquam est humiliátus? Exaltáre, tu qui fuisti in ventre matris inclúsus : tu qui in illa factus es, quam fecisti; tu qui in præsépi jacuisti : tu qui úbera tanquam párvulus in vena carnis suxisti; tu qui portans mundum, portabáris à matre : tu quem Símeon senex párvulũ agnóvit, magnumque laudávit; tu quem vídua Anna vidit sugentem, & cognóvit omnipoténtem : tu qui esuristi propter nos; sitisti propter nos; fatigátus es in via propter nos : postrémò, tu quem véndidit Judas, quem Judæi emérunt, & non possedérunt; tu apprehense, ligáte, flagelláte, spinis coronáte, in ligno suspense, lanceâ percusse, tu mórtue, tu sepulte : Exaltáre super cœlos, Deus.

℟. Deus exaltávit. 402.

Lectio iij. *n.* 4.

EXaltáre, inquit, super cœlos : quia Deus es. Sede in cœlo : qui pependisti in ligno. Judex expectáris ventúrus : qui expectátus es judicátus. Quis ista

credat, nisi illo faciente, qui érigit de terra ínopem; & de stércore exaltat páuperem? Ille ipse inopem carnem suam érigit; & cóllocat eam cum Princípibus pópuli sui: cum quibus judicatúrus est vivos & mórtuos. Exaltáre ergo super cœlos, Deus. Jam factum est: jam implétum est. Non vídimus: sed crédimus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur; Exaltáre super cœlos, Deus: & super omnem terram glória tua. Non credat illud: qui non videt istud. Quid est enim; Et super omnem terram glória tua, nisi, super omnem terram Ecclésia tua: super omnem terram sponsa tua; dilecta tua: columba tua; conjux tua? Ipsa est glória tua.

℟. Christus Jesus. 402.

FERIA QUARTA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex-minus.

AD NOCT.

Psal. Abundávit. 73. Abstulit. 73. Excitátus est. 74.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis: ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm: sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum: si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum; & mandáta ejus non custódit, mendax est: & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus; verè in hoc cáritas Dei perfecta est: & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére: debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis; sed mandátum vetus, quod habuistis ab inítio: mandátum vetus est verbum, quod audistis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verum est & in ipso & in vobis; quia ténebræ transiérunt: & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. 403.

Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Ascensione Domini. II.

PRoptéreà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum: ne arbitrarentur eum tanquam in cœlum ascendisse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simplíciter adjectum est. Quinimò, Elías tanquam in cœlum assumptus est,

servus enim erat : Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem ascendens, melóten super Eliséum dimísit : Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit ; non unum solum Prophétam faciéntia : sed infinítos Eliséos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Ipse est. 403.

Lectio iij.

Homil. 2. ad popul. Antioch.

TAnquam máximam hereditátem Eliséus melóten suscépit : étenim verè máxima fuit heréditas omni auro pretiósior ; & erat posthâc duplex Elías ille : & erat sursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis : & vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero, quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus ? Elías nempè melóten discípulo relíquit ; Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnem relíquit : sed Elías quidem exútus ; Christus autem & nobis relíquit : & ipsam habens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus ; neque lamentémur : neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit ; & carnem suam & rursùs ipsum sánguinem nobis communicávit : quid pro salúte nostra fácere recusábit.

℟. Deus Pater glóriæ. 404.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA, OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. FActum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus ; & regnábit in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus : & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis ; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus. Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam ; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem. Allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. Is. 66.

COgnoscétur manus Dómini servis ejus ; & indignábitur inimícis suis : quia ecce Dóminus in igne véniet.

Digitized by Google

Hymnus.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem,
Homo Deus, clausas diu
Intrávit æternas domos!

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, & suis adest,
Præsente semper Spíritu:
Miscens suo se córpori
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda fóntibus,
Dum sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum.

Damnátus insons à reis
Partes resúmet júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos sólveret,
Morti volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!

Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis;
Largisque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.

¶ Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cúmque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum; ℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli. Allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 394.

In fine Hymni, post Strophen, Da, Christe. *Doxologia*, Ventúre Judex. *Et sic ad omnes Horas.*

AD NOCTURNUM.

Invitat. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum; * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SEnsus quis horror pércutit?
Cœlum profundum scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc inde stipant ágmina.

Ferális ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.

Pios locat s ad déxteram,
Repellit ad lævam reos;
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.

Ad Júdicis sedent latus
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes
Deum secúti páuperem.

Crux antè Judæis probrum,

Digitized by Google

Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.
Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Misericórdias. 89. Beátus. 90. Semel jurávi. 91. *sub sola Ant.* 6. F. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Allelúia. *Apoc.* 22.

℣. Cum accépero tempus, ℟. Ego justítias judicábo. *Ps.* 74.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

QUis est mendax, nisi is qui negat quóniam Jesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, Patrem habet.... Vos quod audístis ab inítio, in vobis permáneat: si in vobis permánserit quod audístis ab inítio, & vos in Fílio & Patre manébitis. Et hæc est repromíssio quam ipse pollícitus est nobis: vitam ætérnam. Hæc scripsi vobis de his qui sedúcunt vos, & vos unctiónem quam accepistis ab eo: máneat in vobis. Et non necesse habétis, ut áliquis dóceat vos; sed sicut únctio ejus docet vos de ómnibus, & verũ est: & non est mendácium. Et sicut dócuit vos: manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam: & non confundámur ab eo in adventu ejus.

℟. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc século, * Expectántes beátam spem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi. Allelúia, allelúia. ℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, & non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectántes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 49 *n.* 5. 6. & 7.

FUit Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die commendans Ecclésiam suã: ascendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum: admóniti sunt voce Angélicâ dicente; Quid statis, viri

Galilæi? Hic Jesus quem vidétis ire: sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Qui venit occultus: véniet manifestus. Venit occultus judicandus: véniet manifestus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem staret: véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus: & non silébit. Ad judícium véniet: ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignem pálea tímeat; auro quid facit? Qui dulcédinem sapiéntiæ & veritátis utcumque sentíre cœpérunt: novérunt quanta pœna sit tantúmmodò à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt; si nondum desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem: supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur: contremísce quod minátur.

℟. Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes. Allelúia, allelúia. ℣. Sedébit super sólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod justum est; * Et. *Matth.* 25. *Is.* 16.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Lucam.

Cap. 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus ad discípulos suos. Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobiscum: quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis est magnópere perpendendum: quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit: hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat; nemo curam suî, dum valet, ágere négligat: quia Redemptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiscum, fratres, ágite: hæc in mente sédulà cogitatióne versáte. Quamvis adhuc rerum perturbátione ánimus flúctuet; jam tamen spei vestræ ánchoram in æternam pátriam fígite: intentiónem mentis in vera luce soli-

dáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne, quod crédimus. Etsi adhuc hic tenémur infirmitáte córporis: sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória Patri. * Reformábit. *Philipp.* 3. *If.* 40.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; & sic in reliquo Officio.

Ant. 7. c. JEsum Deus suscitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi, deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri. Allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 1. *g.* Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 2. D. Novíssima.

Canticum. Apoc. 15. & 19.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * qui solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipse Fílius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Hebr. 9.

QUemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

Digitized by Google

Hymnus.

NObis, olympo réddi-
tus,
Qui, Christe, sedes præ-
paras,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Bonis abundans ómni-
bus,
Ingens eris merces, Deus.
Quàm longa pro pœna
brevi
Tuos manébunt gáudia!

Tunc ore nudo qualis
es,
Quantusque, te vidébi-
mus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.

Si quos amas, non dé-
seris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet, Spíri-
tum.

Ventúre judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Jubiláte in conspectu regis Dómini; ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 99.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Accepisti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnasti; & irátæ sunt gentes: & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem servis tuis, & sanctis. Allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis venisse crédimus Salvatórem: & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus; fac nos eídem in déxtra tua regnanti casto timóre subjectos: ut in conspectu judicantis stare cum fidúcia mereámur. Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. * Allelúia, allelúia. *Act.* 17.

Cetera, ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà, 330.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. 1. Tim. 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus domináncium; qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo. * Allelúia, allelúia. Exurge.
℣. Judicentur gentes * in conspectu tuo. * Allelúia. Glória Patri. Exurge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos; ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Oportet.

Capitulum. Hebr. 10.

CHristus in sempiternum sedet in déxtera Dei; de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus: Unâ enim oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit. * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte. * Allelúia. Glória Patri. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta.

Capitulum. 1. Thess. 4.

DOminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo: & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi; Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áera: & sic semper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus, * pópulum suum. * Allelúia, allelúia. Judicábit. ℣. Et in servis suis * deprecábitur. * Allelúia. Glória. Judicábit. *Ps.* 134.

℣. Læténtur omnes qui sperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* ECce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contra omnes, & argúere omnes ímpios. Allelúia. *Judæ*, 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illa & hora nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeò & vos estóte paráti. Allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, & oráte: nescítis enim quando tempus sit. Allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. Judæ, 20.

CAríssimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes; vosmetipsos in dilectióne Dei serváte: expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 413.

℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum,

℟. Ostende fáciem tuam ; salvi érimus. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris ; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 394.

FERIA SEXTA

Post Octavam Ascensionis.

¶ *Si hodie occurrat Festum Semiduplex-minus aut suprà, fiet de Festo, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Vesperas.*

De Festo autem Simplici occurrente, fiet tantùm Commemoratio in Laudibus.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Ascendit Christus in altum : * Veníte, adorémus. Allelúia. *Ephes.* 4. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Promissa. 394.

Psalm. Salvum me fac. 105. Exaudi me. 106. Ego sum pauper. 107. *sub sola Ant.* 7. c. Jesus ferebátur in cœlum : & discípuli adorantes regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit : ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

VIdéte qualem caritátem dedit nobis Pater : ut fílii Dei nominémur, & simus. Propter hoc mundus non novit nos : quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus : & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se : sicut & ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit : & peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit, ut peccáta nostra tólleret : & peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat : & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est : sicut & ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est : quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei : ut dissolvat ópera diáboli.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia : * Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepisti vir-

Digitized by Google

rútem tuam magnam, & regnasti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

OMnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit; quóniam semen ipsíus in eo manet, & non potest peccáre: quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt fílii Dei: & fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo; & qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio quam audistis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Caïn, qui ex maligno erat: & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant: fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam: quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam æternam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei; quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini, quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio iij.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi, in Acta Apostolórum.

Hom. 1.

QUare Spíritus sanctus non advénit; cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu: sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit; cùm compleρrétur dies quinquagésimus? At si nondum advénerat: quómodò stat quod díxerat; Accípite Spíritum sanctum? Nimírùm, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semótus est; multò magis hos decébat secédere: tanquam Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod futúrum erat, perindè quasi jam factum esset, sit locútus: velut cùm ait; Calcáte serpentes & scorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinùs advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri: atque ita donum accípere.

Ideòque, cùm ipse digressus esset: tum advénit Spíritus. Qui si venisset eo præsente: non habuisset illos tam ardens expectátio.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória Patri. * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus: & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus.

JEsu, nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres?

Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Nondum erat Spíritus datus, quia Jesus nondum erat glorificátus. Allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis & ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti; da fámulis tuis: ut & adveniéntis Spíritûs sancti grátiam, purificátis méntibus, suscípere mereámur. Per eumdem.... in unitáte ejúsdem.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, Psal. de Feria. Cetera, ut in die Ascensionis, 398, *præter sequentia.*

In fine Hymn. post Strophen, Da, Christe. *Doxologia:*

¶ Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. * Allelúia, allelúia. *Hebr.* 1.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitul. Jesus Christus. 407.

Hymn. Opus. 393. *cum Doxologia*, Qui Patris. *suprà*, 421.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 394.

SABBATO IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac vigilia inclusivè, ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè, si occurrat Festum Semiduplex-majus aut suprà, transfertur post idem Festum SS. Trinitatis.*

De Festo autem Semiduplici-minore aut Simplici, si occurrat, fit Commem. exceptis die Pentecostes & Feriâ II. sequenti, in quibus nulla fit.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Sedentem ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 1. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Christe, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hîc jacentes réspicis,
Sursùm voca, sursùm rape.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:

Ubi labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos ékpleat,
In ómnibus fit ómnia.

Qui nos ad istam grátiâ
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalm. Notus in Judæa. 123. Deus, quis símilis. 124. Deus meus, pone. 124. *sub sola Ant.* 7. ç. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant cre-

dentes in eum. Allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ: sed ópere & veritáte. In hoc cognóscimus quóniam ex veritáte sumus: & in conspectu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum: major est Deus corde nostro, & novit ómnia. Caríssimi, si cor nostrum non reprehendérit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custódimus: & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi; & diligámus altérutrum: sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas super sitientem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum, * Et germinábunt quasi salíces juxta præterfluentes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ salientis in vitã ætermam; * Et germinábunt. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij. Cap. 4.

CAríssimi, nolíte omni spirítui crédere; sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spíritus qui solvit Jesũ, ex Deo non est, & hic est Antichristus; de quo audistis quóniam venit: & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, & vicistis eum; quóniam major est qui in vobis: quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt; ídeò de mundo loquuntur: & mundus eos audit.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Allelúia, allelúia. ℣. Ténebræ & palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excelso. * Docébit. *Joan.* 16. *Is.* 32.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Joannem.

Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Si diligitis me, mandáta mea serváte ; & ego rogábo Patrem : & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 74. *n.* 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis : osténdit & seipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim latínè dícitur Advocátus ; & dictum est de Christo : Advócatum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudéntia carnis inimíca est in Deũ, legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest ; velut si dicámus : Injustítia justa esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco ; mundi signíficans dilectóres : quæ diléctio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua satìs ágimus ut minuátur & consumátur in nobis ; contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum : qui datus est nobis.

℞. Si diligitis me, mandáta mea serváte : * Et ego rogábo Patrem ; & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum. Allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino : * Et. Glória Patri. * Et. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, excepto Cantico.

Ant. 1. f. JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum ; vos autem cognoscétis eum. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

Canticum. Isaíæ 59.

TImébunt qui ab occidente nomen Dómini, * & qui ab ortu solis glóriam ejus ;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit ;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum

eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui eſt in te; & verba mea quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & uſque in ſempiternum.

Ant. Docébit vos ómnia, & ſúggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Capitulum. Sap. 9.

SEnſum tuum, Dómine, quis ſciet? niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis; & ſic correctæ ſint sémitæ eórum qui ſunt in terris: & quæ tibi placent didícerint hómines.

Hymnus.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pandis sémitam:

Alto benignus è throno,
E Patris almi déxterâ,
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri déſinas.

Nos, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturiſti, réſpice;
Quos obſtetríce lánceâ
Apertus effúdit ſinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promiſſum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Non erubeſcant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus: ut claritátis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórũ, qui per grátiam tuam renáti ſunt: ſancti Spíritûs illuſtratióne confirmet. Per Dóminum noſtrum.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

In fine Hymn. poſt Strophen, Da, Chriſte. *dicitur Doxologia*:

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Feria.

Digitized by Google

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. * Allelúia, allelúia. *Hebr.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. Sap. 1.

SPíritus ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum : & áuferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu ; & corripiétur à ſuperveniente iniquitáte : benignus eſt enim Spíritus ſapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine. * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum ſanctum tuum * ne áuferas à me. * Allelúia. Glória. Ne projícias. *Pſ.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me : ℟. Et de lege tua miſerére meî. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtri : & fáciam ut in præceptis meis ambulétis ; & judícia mea cuſtodiátis : & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam. * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua. * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

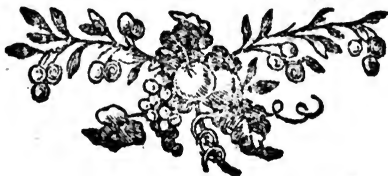
Capitulum. Act. 1.

ACcipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos ; & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa & Samaría : & uſque ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci ſuæ * vocem virtútis. * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo. * Allelúia. Glória Patri. Dabit. *Pſ.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à ſignis tuis. *Pſ.* 64.

Deinceps non dicitur in fine Hymnorum, Da, Chriſte.

Digitized by Google

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

SOLEMNE-MAXIMUM.

IN I. VESPERIS.

In Psalm. Ecce quàm. 66.

Ant. SPíritus erit in médio vestrûm : nolíte timére, dicit Dñus exercítuum. Allelúia. *Agg.* 2. 5. C.

In Ps. Dómine, exaudi... áuribus. *cum sua divis.* 130. *Ant.* 1. D. Dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio vestrî ; & áuferam cor lapídeum de carne vestra. Allelúia. *Ezech.* 36.

In Psalm. Lauda, Jerúsalem. 94. *Ant.* 3. a. Cùm dédero Spíritum meum in vobis, sciétis quia ego Dóminus locútus sum, & feci. Allelúia. *Ezech.* 37.

Capitulum. Joel, 2.

EFfundam Spíritum meũ super omnem carnem : & prophetábunt fílii vestri & fíliæ vestræ ; senes vestri sómnia somniábunt : & júvenes vestri visiónes vidébunt.

Hymnus.

VEni, superne Spíritus :
Purgáta Christi sánguine,
Tuique terra jam capax ;
Expandit arentes sinus.

Christi petentis æthera
Exolve promissam fidem ;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lugémus amissum Patrem ;
Te nostra tangat órbitas ;
Soláre mœstos ; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.

Docére quæ Christus rudes
Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.

Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.

Divína jam nos únctio
Informet omnes ; háctenùs
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.

Sit laus Patri, laus Fílio :
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Isráel ipse dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* I. J.

Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Israel: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere; & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus; per ómnia sécula seculórum.

AD COMPLETORIUM.

Super tres Psalmos de Sabbato, Ant. 7. d. Ductor eórum fuisti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dedisti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Esdr.* 9.

Hymnus.

JEsu, redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas:
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina:
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cœcas dísjice;
Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Sit laus Patri. *dicitur usque ad Vesperas Sabbati sequentis exclusivè ad omnes Horas, in fine Hymnorum ejusdem metri.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. F. O quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter sulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & sónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinâ super,
Legem das pópulo, Deus.
His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori:
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,

Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri núminis in locum.
Heu! mens nostra, Deus, te sine nil potest:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínsitus
Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

In Ps. Afferte Dómino, fílii Dei. 131. *Ant.* 7. *d.* Vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedícet pópulo suo. Allelúia.

In Psal. Deus noster refúgium. 132. *Ant.* 1. g. Dedit vocem suam, mota est terra: Dóminus virtútum nobiscum: veníte, & vidéte quæ pósuit prodígia super terram. Allelúia.

In Ps. Magnus Dóminus. 133. *Ant.* 8. *G.* Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, Allelúia: lætétur mons Sion quóniam hic est Deus, Deus noster. Allelúia, allelúia.

℣. Terra mota est, cœli distillavérunt ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israel. *Ps.* 67.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 2.

CUm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco; & factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritùs vehementis: & replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, seditque supra síngulos eórum; & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis: prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi: viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo; & mente confúsa est: quóniam audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes; Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostrã, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ; & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbiæ quæ est circa Cyrénen: & ádvenæ Románi; Judæi quoque, & Proselyti

ti : Cretes, & Arabes ; aùdívimus eos loquentes nostris linguis : magnália Dei.

℟. Numerabitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies ; & sic offerétis sacrifícium novum Dómino : & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum. Allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco ; & repléti sunt Spíritu sancto : * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apost. n.* 5. *&* 6.

CElebrátum est Pascha in véteri pópulo : nondum in luce fulgente, sed in umbra significante celebrátum est ; & post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ : datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha ; immolátur Christus : tránsitum facit à morte ad vitam ; & numerantur quinquaginta dies : & venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò : & hìc quómodò. Ibi plebs longè stabat ; timor erat, amor non erat : nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móysen. Lóquere tu ad nos ; & non nobis loquátur Dóminus : ne moriámur. Descendit ergo sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne ; sed plebem longè stantem términtans : & dígito suo scribens in lápide, non in corde. Huc autem quando venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum ; nec in monte térruit : sed intrávit in domum. De cœlo quidem factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens : sónuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra : linguæ divísæ, velut ignis. Numquid de longinquo términtans ? Absit. Nam insédit super unumquemque eórum ; & cœpérunt linguis loqui : sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem ; & intéllige Spíritum : non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ scripta in corde : non in lápide.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritûs vehementis : * Sedit ignis supra síngulos eórum ; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Allelúia, allél. ℣. Dóminus de Sínaï venit ; in déxtera ejus ígnea lex : & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *

Sedit. Glória Patri. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Si quis díligit me, sermónem meum servábit : & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. *habit. die Pent. in Basilica S. Petri, n.* 1.

HOdiè Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit; mentesque carnálium in suî amórem permutávit : & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt : per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Unde & Joannes dicit : Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat : profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere : si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce si unusquisque vestrûm requirátur, an díligat Deum; totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet : Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audistis quid Véritas dicat; Si quis díligit me : sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis : exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit : Qui dicit; Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit : mendax est. Verè étenim Deum dilígimus : si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit; profectò Deum non amat : quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo; * Et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis. Allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se; * Et in hoc. Glória Patri. * Et. *Repetitur.* ℟. Qui servat. *usque ad* ℣. Deus creávit. 1. *Joan.* 3. *Eccl.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. S.G. ERant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis. Allelúia. *Act.* 2.

Digitized by Google

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Stupébant.

Canticum. Judith, 16.

HYmnum cantémus Dómino: * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixisti, & facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus? Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei. Allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Apoc. 2.

QUi habet aurem: áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Hymnus.

AUdímur: almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præsentis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus & mentem viis.

Stupente turbâ géntium
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis est.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,
Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Non hi, sicut eos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam,

Digitized by Google

phétam, Effundam de Spíritu meo super omnem carnem. Allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere: & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum.

AD HORAS, in fine Hymn. Doxol. Sit laus Patri, &c. *sine Strophe*, Da, Christe.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. Allelúia. *Act.* 1.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu tuo * dedisti nobis. * Allelúia, allelúia. 1. *Joan.* 4.

AD TERTIAM.

Loco Hymni, O fons amóris. *dicitur sequens, hodiè & per Octavam.*

VEni, creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supernâ grátiâ
Quæ tu creasti péctora.

Qui Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spirituális únctio.

Tu septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinùs;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis. Allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória: ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magìs ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus. * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam.

* Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra : ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. 1. Cor. 12.

ALii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ; álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum : álteri fides in eódem Spíritu ; álii grátia sanitátum in uno Spíritu : álii operátio virtutum , álii prophétia ; álii discrétio spirítuum , álii génera linguárum : álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Non sunt loquélæ * neque sermónes. * Allelúia, allelúia. Non sunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum. * Allelúia. Glória. Non sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum , ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei. Allelúia , allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. 1. Cor. 2.

QUæ Dei sunt nemo cognóvit , nisi Spíritus Dei : Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus , sed Spíritum qui ex Deo est , ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis ; quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis : sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei. * Allelúia , allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt. * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; ℟. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 25. *Ant.* 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jesus , & promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre ; effúdit hunc quem vos vidétis & audítis. Allelúia. *Act.* 2.

In Ps. Laudáte , púeri. 26. *Ant.* 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi , & in Spíritu Dei nostri. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

In Ps. In éxitu Israel. 27. *Ant.* 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto , qui est pignus hereditátis nostræ , in redemptiónem acquisitiónis. Allelúia , allelúia. *Ephes.* 1.

Capitulum. Tit. 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis , & renovatiónis Spíritûs sancti : quem effúdit in nos abundè per

Digitized by Google

Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus: herédes simus secundùm spem vitæ æternæ.

Hymnus.

QUò vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.

Proh! quanta messis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.

Compuncta passim péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent salutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.

At non Hebræis limítibus sacer
Hærebit ardor. Sol habitábiles
Quà lustrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla vestris.

Jam mille divûm templa solo ruunt:
Cedit superbæ vis sapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carníficum rábies furentûm.

Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.

Sit summa Patri, summaque Fílio:
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura mitescunt, novasque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, ℟. A templo tuo in Jerúsalem. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere: & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Antiph. & reliqua, ut heri, 428.

DIEBUS
INTRA OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die 427. exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia : Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter sulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & sonitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinâ super,
Legem das pópulo, Deus.
His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori :
Verùm terríbiles quid párient minæ ?
Quò tantus récidet tremor ?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu ! mens nostra, Deus, te sine nil potest :
Lucem prome ánimis ; cordis ahéneam
Molli durítiem ; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio :
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínsitus
Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini ; & consolatióne sancti Spíritûs replebátur. Allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer,
℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones & ℟℟℟. *ut notantur infrà in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Psalm. de Feria. Antiph. cum Cantico, ut in die, 431. *& seq.*

Antiph. ad Benedictus, *& Oratio ; infrà in qualibet Feria.*

Ad HORAS, Psalmi de Feria. Reliqua, ut in die, præter Orationem.

Canon, ad calcem.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut suprà in Festo Pentecostes. 434.

Antiph. ad Magníficat. *& Oratio infrà in qualibet die.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria, nisi aliter notetur. Antiph. & reliqua, ut suprà, 428.

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Dómine Dóminus

noster. 42. Cœli enarrant. *cum sua divis.* 52. Exultáte Deo. 91.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 4.

NOs ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos; in hoc cognóscimus Spíritum veritátis: & spíritum erróris. Caríssimi, diligámus nos invicem: quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est: & cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis; quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum: ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum; sed quóniam ipse prior dilexit nos: & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debémus altérutrum dilígere.

Tu autem.

℟. Petrus cum Undecim locútus est eis: Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unusquisque vestrûm in remissiónem peccatórum; & accipiétis donum Spíritûs sancti. Allelúia, allelúia. ℣. Usquequò stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient? Convertímini ad correptiónem meam, * Et. *Act.* 2. *Prov.* 1.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 269. *aliàs* 21. *de Pentec.* 3. *n.* 3. & 4.

HAbétis baptísmum Christi: veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est; Quisquis autem Spíritum Christi non habet: hic non est ejus. Induistis Christum formâ sacramenti: indúite imitatióne exempli; quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum: ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis: virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis; quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait; Nemo dicit, Dóminus Jesus: nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait; Dicit, signátè pósitum est: & próprio quodam modo. Nemo enim dicit; Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto: sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere; Dóminus Jesus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi,

Digitized by Google

Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit; Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto: nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Unde secútus adjunxit; Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est: ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos sanctum Spíritum habére cognóscite: quando mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

Tu autem.

℞. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt: erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum! quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem: * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 3.

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo. Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto: non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu: non potest introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis; Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hereditátem patris hóminis temporálem náscitur; nascátur ex viscéribus matris carnális: si propter hereditátem Patris Dei sempitérnam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus successúrum; génerat Deus de Ecclésia fílios non successúros: sed secum mansúros. Et séquitur; Quod natum est de carne, caro est: & quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spirituáliter ergo náscimur: & in Spíritu náscimur verbo & sacramento.

Tu autem.

℞. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi: Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat. Allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliá-

rius ejus fuit, & oſtendit illi? * Spíritus. Glória Patri. * Spíritus. *Joan.* 3. *Iſ.* 40.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Spíritus ubi vult ſpirat; & vocem ejus audis, ſed neſcis unde véniat, aut quò vadat: ſic eſt omnis qui natus eſt ex Spíritu. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos, quos fonte renovaſti baptíſmatis; quoſque Spíritûs ſancti plenitúdine ſolidaſti: in adoptiónis ſorte fácias, quæſumus, dignanter adſcríbi. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus: per ómnia sécula ſeculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. *G.* Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Antiph. & reliqua, ut ſuprà, 428.

FERIA TERTIA.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Deus deórum. *cum ſua diviſione*, 61. Miſerére meî, Deus. 137. Te decet hymnus. 76.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli.

Cap. 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem; Deus in nobis manet: & cáritas ejus in nobis perfecta eſt. In hoc cognóſcimus, quóniam in eo manémus, & ipſe in nobis; quóniam de Spíritu ſuo dedit nobis: & nos vídimus, & teſtificámur, quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi. Quiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei; Deus in eo manet: & ipſe in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas eſt: & qui manet in caritáte; in Deo manet: & Deus in eo. In hoc perfecta eſt cáritas Dei nobiſcum: ut fidúciam habeámus in die judícii; quia ſicut ille eſt: & nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in caritáte; ſed perfecta cáritas forâs mittit timórem: quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet: non eſt perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum: quóniam Deus prior diléxit nos.

Tu autem.

℟. Dixérunt Apóſtoli: Dómine, da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm oraſſent, *

Motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia, allel. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta est & contrémuit terra: * Motus est. *Act.* 4. *Ps.* 76.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Pentecoste, Serm. 1. *C.* 2.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto; & cœpérunt loqui áliis linguis: prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! & ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiéndum; non consuetúdo ad usum; non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis: própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas: & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruscábant; cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum: cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum; & efficácia illuminandi: & vis inesset urendi.

Tu autem.

℟. Salus ab eis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis; & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus. Allelúia, allel. ℣. Crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram, * Contestante. *Hebr.* 2. *Ex.* 1.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis. Amen, amen dico vobis; Qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliunde: ille fur est & latro; qui autem intrat per óstium: pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle: similitúdinem propósuit in hodierna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant; quid prodest eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse bene vívere; ut detur illi semper vívere:

Digitized by Google

nam cui non datur semper vívere; quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi sunt: qui finem bene vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivendi; nisi agnoscat vitam quæ est Christus: & per jánuam intret in ovíle.

Tu autem.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: edúxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pósuit. Glória Patri. * Pósuit. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Non dicitur Te Deum. *Et sic diebus seq. per Octavam.*

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allel. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus; ut sancto Spíritu congregáta: hostíli nulláteaus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus: per ómnia.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà.

FERIA QUARTA. QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Ps. Exurgat. 88. Dóminus dabit. 88. In Ecclésiis. 89.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 5.

TRes sunt qui testimónium dant in cœlo; Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra; spíritus, & aqua, & sanguis: & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus; testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei: habet testimónium Dei in se. Qui non credit Fílio; mendacem facit eum: quia non credit in testimónium, quod testificátus est Deus de Fílio suo. Et hoc est testimónium: quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus est. Qui habet Fílium,

Digitized by Google

habet vitam : qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc scribo vobis ; ut sciátis quóniam vitam habétis ætérnam : qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc est fidúcia quam habémus ad eum ; quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus : audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petiérimus : scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo. Tu autem.

℞. Loquente Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum ; & obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Allelúia, allelúia. ℣. Non est apud Deum nostrum personárum accéptio ; * Et. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Jejun. Pentec. 1. *C.* 1. & 3.

HOdiernam, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam ; séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum : devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promissâ : & in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera cœléstis sacraménta doctrínæ ; hanc spirituális continéntiæ disciplínam de Paracléti magistério prímitùs fuisse conceptam : ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fíerent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis ; ac deinde in cœlos ascendentis, exégimus : postque perceptum sancti Spíritûs donum, salúbriter & necessárie consuetúdo est ordináta jejúnii ; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præsumpsit : hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget ; quæ ob hoc quoque studiósiùs exequenda est : ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitùs sunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti ; & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti : nullis debémus concupiscéntiis vinci ; nullis vítiis possidéri : ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum. Tu autem.

℞. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, * Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans cor-

Digitized by Google

da eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et nihil. *Act.* 15. *Is.* 52.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Joannem.

Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus Judæis; Nemo potest veníre ad me: nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat & quem non trahat: quare illum trahat & illum non trahat; noli velle judicáre: si non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum tráheris? Ora ut traháris. Inde & hìc si advertis; noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis; Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico; Parùm est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis: cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si poétæ dícere lícuit; Trahit sua quemque voluptas: non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus; trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte: delectátur beatitúdine; delectátur justítiâ: delectátur sempiternâ vitâ; quod totum Christus est? Da desiderantem, da esurientem; da in ista solitúdine peregrinantem atque sitientem, & fontem ætcrnæ pátriæ suspirantem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor: nescit quid loquor. Tales erant isti qui ínvicem murmurábant.

Tu autem.

℟. Est scriptum in Prophétis: * & erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino: * Et erunt. Glória Patri. * Et erunt. *Joan.* 6. *Is.* 54.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscitábo eum in novíssimo die. Allelúia. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet: & indúcat in omnem, sicut tuus promí-

sit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spiritûs sancti Deus : per ómnia sécula seculórum.

Ad Magníficat. *Ant*. 1. D. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam æternam. Allelúia. *Joan*. 6.

Oratio, ut suprà.

FERIA QUINTA.

Semiduplex-majus.

AD NOCT.

Psalm. Confitébimur. 123. Notus. 123. Voce meâ... & intendit mihi. *cum sua divis.* 43.

Lectio j.

Incipit Epístola secunda beáti Joannis Apóstoli.

SEnior Electæ dóminæ, & natis ejus, quos ego díligo in veritáte; & non ego solus : sed & omnes qui cognovérunt veritátem; propter veritátem quæ pérmanet in nobis : & nobiscum erit in æternum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris : in veritáte & caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte : sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi; sed quod habúimus ab inítio : ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas : ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audistis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem : hic est sedúctor & Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis : sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína : hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert; nolíte recípere eum in domum : nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave : commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atramentum; spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui : ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Electæ. Tu autem.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis reveláuit per Spíritum suum; * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsíus sunt : ipse revélat profunda & abscóndita; * Spíritus enim ómnia. 1. *Cor*. 2. *Dan*. 2.

Digitized by Google

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44.

PRimùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat ; deinde in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt : álii autem étiam res futúras præscivérunt ; tum in Christi discípulis, iisque trifáriàm, prout ipsórum captus ferébat, tribusque tempóribus : nempe ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset ; postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit : ac denique post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè osténdit tum prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scílicet non absque Spíritûs númine fiébat ; tum illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ diviniòris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat : tum postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidem obscúrè, secundò expréssiùs, nunc verò perféctiùs ; útpotè qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs : sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscum consuetúdinem habuisset : Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis ? Utrùm propter purgatiónem ? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter esséntiam ? Deus autem noster ignis est : & quidem ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem : sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam, ejusque super sanctos requiétem.

Tu autem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum est ; quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu sancto misso de cœlo. Allelúia, allelúia. ℣. A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 9.

IN illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis ; dedit illis vir-

tútem & potestátem super ómnia dæmónia : & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei, *Lib.* 22. *Cap.* 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne : & in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos rem tam incredíbilem, tam efficáciter mundo : & in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere : secundum coguntur & cérnere; quod non invéniunt unde sit factum : si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurrexit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur; si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt; & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est : sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt : ipsi mundo jam credenti adhuc usque non credunt. Tu autem.

℞. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis sciéntiam spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus : * Misit illos. Glória Patri. * Misit illos. *Luc.* 9. *Eccl.* 17.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedísti fidem : largiáris & pacem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus : per ómnia sécula seculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castella, evangelizantes & curantes ubíque. Allelúia. *Luc.* 9.

Oratio, *ut suprà.*

Digitized by Google

FERIA SEXTA.
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex-majus.
A D NOCT.

Psalm. Bénedic. 32. Quàm magnificáta sunt. 33. Sit glória Dómini. 33.

Lectio j.

Incipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

SEnior Gaío caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio prósperè te íngredi & valére: sicut prósperè agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, & testimónium perhibéntibus veritáti tuæ: sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam: quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspectu Ecclésiæ: quos benefáciens, dedúces dignè Deo. Pro nómine enim ejus profecti sunt: nihil accipientes à Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi: ut cooperatóres simus veritátis. Scripsissem fórsitan Ecclésiæ: sed is qui amat primátũ gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos; & quasi non ei ista sufficiant, neque ipse súscipit fratres, & eos qui suscípiunt, próhibet: & de Ecclésia éjicit. Caríssime, noli imitári malum: sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte; sed & nos testimónium perhibémus: & nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere: sed nólui per atramentum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinùs te vidére: & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim. Tu autem.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum. Allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine: * Et quosdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentecoste, 1. *C.* 4. & 5.

SIcut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam: ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fí-

lio tríbuant æqualitátem; Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerantes in eam, blasphémiam se incídere; quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício: dicente Dómino. Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritum sanctum, non remittétur ei: neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est: quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri; nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium: qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris; ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium: ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto; cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus; & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliisque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas: ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur: omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fídei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis: & totíus est causa virtútis.

Tu autem.

℞. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem; * Qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis. Allelúia, allelúia. ℣. Deus excelsus, ipse est misericors; & propítius fiet peccátis eórum; * Qui étiam dedit. 1. *Thess.* 4. *Ps.* 77.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 5.

In illo témpore: Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

Movet Scribas remissum ab hómine pec-

cátum : hóminem enim tantum in Jeſu Chriſto contuebantur. Et remiſſum eſt ab eo, quod lex laxáre non póterat : fides enim ſola juſtíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus intróſpicit : dicitque fácile eſſe Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo poteſt dimíttere peccáta, niſi ſolus Deus : ergo qui remittit, Deus eſt. Quia nemo remittit niſi Deus : Deus in hómine manens, curatiónem hómini præſtábat; & nulla ei agendi & loquendi erat difficultas : cui ſubeſt totum poſſe quod lóquitur. Porrò autem ut ipſe eſſe in córpore póſitus intélligi poſſet, qui & ánimis peccáta dimítteret; & reſurrectiónem corpóribus præſtáret, ait : Ut ſciátis quóniam Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimíttere peccáta; ait paralytico : Surge. Sed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit; Tolle lectum tuum : & vade in domum tuam. Primùm remiſſiónem tríbuit peccáti; dehinc virtútem reſurrectiónis oſtendit : tum ſublatióne léctuli infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit abſutúram; poſtrémò réditu in domum própriam : iter in paradíſum credéntibus eſſe redhibendum.

Tu autem.

℞. Quid cogitátis in córdibus veſtris? Quid eſt facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta; an dícere, Surge, & ámbula? * Ut autem ſciátis quia Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico : Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória Patri. * Ut autem. *Luc.* 5. *Iſ.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

Adſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget : & ab ómnibus tueátur adverſis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus : per ómnia ſǽcula ſeculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Stupor apprehendit omnes; & magnificábant Deum, & repléti ſunt timóre, dicentes : Quia vídimus mirabília hódiè. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, ut ſuprà.

Digitized by Google

SABBATO.
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex-majus.
AD NOCT.

Ps. Confitémini. 54. Confiteantur... Quia. 55. Confiteantur... Et exaltent. 55.

Lectio j.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi; his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu conservátis & vocátis: Misericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestra salúte; necesse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii; Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam: & solum Dominatórem, & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia: quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans; secundò eos qui non crediderunt, pérdidit: Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum; sed dereliquérunt suum domicílium: in judícium magni diéi vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ; & abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes: simíliter & hi carnem quidem máculant; dominatiónem autem spernunt: majestátem autem blasphémant.

Tu autem.

℟. Quid orémus sicut oportet, néscimus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipse Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *num.* 8.

VEré múltiplex Spíritus; qui tam multiplíciter fíliis hóminum inspirátur: ut non sit qui se abscondat à calóre ejus; síquidem concéditur eis ad usum: ad miráculum, ad salútem; ad auxílium, ad solátium: ad fervórem. Ad usum quidem vitæ, bonis & malis: dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritus non agnos-

cit. Ad miráculum; in ſignis & prodígiis, in váriis virtútibus: quas per quorúmlibet manus operátur. Ipſe eſt antíqua mirácula ſúſcitans: ut ex præſéntibus fidem áſtruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam ſine própria utilitáte largítur; tértiò infúnditur ad ſalútem: cùm in toto corde noſtro revértimur ad Dóminum Deum noſtrum. Porrò ad auxílium datur: cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem noſtram. Nam cùm teſtimónium pérhibet ſpirítui noſtro, quòd fílii Dei ſumus: ea inſpirátio eſt ad conſolatiónem. Datur étiam ad fervórem: cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs ſpirans; válidum ignem caritátis accéndit: ut non ſolùm in ſpe filiórum Dei; ſed étiam in tribulatiónibus gloriéntur, contuméliam glóriam reputántes, oppróbrium gáudium, deſpectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus eſt Spíritus ad ſalútem: ad fervórem non ita. Pauci enim ſunt qui hoc Spíritu repleantur: pauci qui ſtúdeant æmulári. Orémus, fratres; ut compleantur in nobis dies Pentecoſtes: dies remiſſiónis, dies exultatiónis, dies veríſſimi jubiléi; & invéniat nos ſemper Spíritus ſanctus omnes propter præſéntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promiſſam ſtabilitátem: ad laudem & glóriam ſponſi Eccléſiæ Jeſu Chriſti Dómini noſtri; qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula: Amen.

Tu autem.

℟. Qui confirmat nos in Chriſto, & qui unxit nos, Deus; qui & ſignávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noſter pépigit nobiſcũ fœdus, * Et dedit pignus Spíritûs. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii: ſecundùm Lucam.

Cap. 4.

IN illo témpore: Deſcendit Jeſus in Caphárnaum civitátem Galilææ: ibíque docébat illos Sábbatis; & ſtupébant in doctrína ejus: quia in poteſtáte erat ſermo ipſíus. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4. *n.* 57. 58. & 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris; nec indignatióne commótus, nec ſcélere offenſus, nec injúriâ violátus, Judæam déſerit: quinétiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ; nunc docendo, nunc

liberando, nunc sanando: infídæ plebis corda demulcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit: & substítuit féminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat; & prior sanári débuit, qui prior creátus est: nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat: ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andréæ; váriis críminum fébribus caro nostra languébat: & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris: hæc corpus inflammat. Febris enim nostra avarítia est: febris nostra libído est; febris nostra ambítio est: febris nostra iracúndia est.

Tu autem.

℟. Jesus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus. Allelúia, allel. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur: * Stupébant. Glória. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Colloquebantur ad invicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spirítibus, & éxeunt? Allelúia. *Luc.* 4.

Oratio.

Mentibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde; cujus & sapiéntiâ cónditi sumus: & providéntiâ gubernámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus: per ómnia.

Digitized by Google

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

¶ *Per totam Quadragesimam non fit de Semiduplici-majore aut suprà, nisi de Festo Annuntiationis Dominicæ. Ideòque, Festa Semiduplicia-majora & suprà, quæ in Quadragesima occurrunt, anticipantur ante Feriam IV. Cinerum, si evenerint mensibus Februario & Martio: transferuntur autem post Dominicam in Albis, si mense Aprili evenerint.*

De Festis verò Semiduplicibus-minoribus & Simplicibus per Quadragesimam occurrentibus, fit tantùm in Vesperis & Laudibus Commemoratio, excepto Triduo ante Pascha in quo nulla fit. Eorum autem Lectiones, quæ prorsùs omittuntur, si occurrant in Feriis, leguntur tamen pro nona Lectione, si occurrant in Dominicis.

In Quadragesima omittitur Allelúia *in fine Antiphonarum quæ sumuntur de Communi pro Commemoratione Sanctorum.*

FESTA FEBRUARII.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ,

Virginis & Martyris,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Infirma. ℣. Deus. *ut in Communi*, xxxv. *Oratio*, Indulgéntiam. xxxix.

AD LAUDES, Ant. Factus est. ℣. Heréditas. *Oratio*, Indulgéntiam. xxxix.

AD VESPERAS, Pro Commem. S. Vedasti, Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xiij. *Oratio*, Deus, qui pópulo. *ut infrà.*

DIE VI.

SANCTI VEDASTI,

Episcopi,

Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvj.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Vedastum minístrum tribuísti: præsta; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris: intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Digitized by Google

DIE IX.

SANCTÆ APOLLONIÆ, Virginis & Martyris, *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Infirma mundi. ℣. Deus præcinxit. xxxv. *Oratio*, Deus, mirábilis. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica*, *Lectio ix.*

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

Euf. Hist. Lib. 6. *Cap.* 41.

NEquáquam ex Décii Imperatóris edicto persecútio apud nos cœpta est: sed íntegro anno antevérterat. Nam infaustus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti; hanc solam pietátem cultumque dæmonum suórum existimábant: si cædibus adversùs nostros sævírent. Itaque admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidem ejus percutientes: cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extra urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros: nisi unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulisper visa; atque ínterim dimissa: celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.]

AD LAUD. Ant. Factus est. ℣. Heréditas. xxxix.

Oratio.

DEus, mirábilis in Sanctis tuis, qui sexum étiam frágilem viríli desursùm ánimo corroborasti; da nobis illum tuæ caritátis affectum, quo beátæ Apollóniæ Vírginis & Mártyris tuæ intercessióne: cupiámus dissolvi & esse cum Christo. Qui tecum vivit & regnat.

DIE XIII.

SANCTI STEPHANI, Lugdunensis Episcopi, *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Elegit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xiij. *Oratio*, Da nobis, quæsumus. xvj.

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

STéphanus Lugdúni sacerdotálem cáthedram ténuit: ineunte século sexto. Grassabátur tunc témporis in regiónibus ditióni Burgundiónum regis Gundebaldi subjectis diríssima Ariánæ hæresis lues; cui restinguendæ Stéphanus, pro hereditário in hæréticos Sedis suæ zelo: nihil non molítus est. Cùm enim próxima esset sancti Justi Festívitas, datâ óperâ, lectíssimos ad eam convocávit è vicinióribus provínciis Præsules; inter quos

Digitized by Google

erant Avítus Viennensis, & Apollináris Valentinensis ejus frater: Æónius quoque Arelatensis, & Honorátus Massiliensis. Hábita est ígitur coram rege, ipsómet die festo sancti Justi, célebris Ariános inter & cathólicos Epíscopos collátio; in qua Stéphanus & Avítus tantâ ratiónum mole Ariános impugnárunt, & obruérunt: ut statím obstructum sit os loquéntium iníqua, & plures fúerint ad cathólicam fidem conversi. Rex ipse licèt in erróre perdúrans: eórum victóriæ pláudere coáctus est. Quanto autem in honóre fúerit sanctus Stéphanus: testántur lítteræ tàm supradicti Avíti, quàm Ennódii Ticinensis ad eum directæ. Ennódius ei gratulátur de dignitáte quam adeptus est: & ejus se précibus commendátum desíderat. Avítus verò sollicitúdinis ejus stúdia laudat; hortaturque ut sicut Ariánis réstitit fórtiter, ita Donatístam quemdam ex Africa Lugdúnum appulsum citò ejíciat: nec patiátur ímpii erróris in agro sibi commisso sémina germináre. Obiit Idibus Februárii: & sacræ ejus relíquiæ in Ecclésia sancti Justi quiescunt.]

AD LAUDES. Ant. Ego sum. Elégit. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, xvj.

DIE XVIII.

S. SIMEONIS, EPISCOPI Hierosolymitani, & Mart. *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo sperávi. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

Ex Libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiógraphi.

Eus. Hist. Lib. 3.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári: & per plúrimos dies acerbíssimis torméntis excruciátus, fidem Christi constantíssimè proféssus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris: quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandem verò senténtiâ júdicis cruci affixus est. Ad hæc usque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit: in obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquàm autem sacer Apostolórum chorus vário mortis génere extin-

ctus est; effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre merúerant: tum demùm exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóstolis supérstite.]

AD LAUDES, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. iv.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beáto Simeóni mártyri tuo atque Pontífici Christo confígi in cruce tribuisti: præsta, quæsumus; eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes: tibi fírmiter adhærére valeámus. Per eumdem Dóminum nostrum.

DIE XXIV.

In anno Bissextili, Die XXV.

In Festo

S. MATTHIÆ APOST.

Duplex-majus.

Quotiescumque hoc Festum in Quadragesima occurrerit, ejus Officium fiet per anticipationem Feriâ tertiâ post Dominicam Quinquagesimæ, quale ponitur in Parte Hyemali.

DIE XXVII.

In anno Bissext. Die XXVIII.

SANCTI BALDOMERI, Lugdunensis Subdiaconi,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Qui confídunt. ℣. Sperent in te. *ut in Communi Justorum*, XXX. *Oratio ut infrà ad Laudes.*

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

BAldomérus apud Lugdúnum in juventúte fabrum ferrárium agens; in pietátem & curam páuperum totam óperam conjécit: usque ádeò ut instruménta artis, cùm áliud non suppetébat, in egénos distráheret. Cui in páuperes beneficéntiæ; castitátis decus, sinceritátis stúdium adjungébat: ac super ómnia jugem ac familiárem cum Deo, per preces & ánimum gratíssimum, conjunctiónem. Ejus perpétua vox erat ad omnem occursum, & cujusvis óperis princípium: In nómine Dómini Deo grátias semper. In his religiósis exercítiis, Dei amóre mirè accensus: annos non paucos exégit. Cùm autem aliquandò in vico Auditíaco oráret: à beáto Viventio sancti Justi Abbáte, deprehensus est, velut aurum sub púlvere latens; pannósi sub homúnculi spécie: sapiéntiam quæ de cœlo est exímiam occultáre. Quare Vivéntius in suo cœnóbio domicílium sancto viro constítuit; ubi crescente in dies sanctitátis ejus famâ: sacro Subdiaconátûs honóre,

re, à Gauderíco Lugdunensi Præsule, licèt invítus decorátus est. Quo in gradu consuétum oratiónis & pióorum óperum stúdium in dies auxit & cumulávit; usquedum immaculátam ánimam, circa annum Christi sexcentésimum quinquagésimum: felíci morte Deo réddidit.]

AD LAUDES, *Ant.* Qui facit. ℣. Proba me, Deus. xxxiij.

Oratio.

DEus, qui exaltas húmiles, & de terra súscitas ínopem; da nobis intercedente beáto Baldoméro Subdiácono, in virtúte tibi ministráre: & te humilitátis præmium in cœlo possidére. Per Dóminum.

AD VESP. Pro Commemoratione S. Romani, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens in terra. xxiv. *Oratio*, Deus, cujus múnere. xxvij.

DIE XXVIII.

[*In anno Bissext. Die* XXIX.]

SANCTI ROMANI, Abbatis, *Commemoratio.*

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

ROmánus à beáto Hilário Arelatensi Epíscopo Présbyter ordinátus, annos triginta quinque attígerat; cùm iníto solitáriæ vitæ consílio, ut mónachos in Athanacensi monastério Lugdúni Deo militantes imitarétur: in valle sub monte Jura secessum elégit. Ibi oratióni, jejúnio, lectióni, manuumque labóri intentus; jam per áliquot annos mundo pénitùs ignótus víxerat: ubi frater Lupicínus, mórtuâ cónjuge, ipsi in pio propósito sócium se dedit. Uterque deinde virtútibus miraculorumque dono in vicínis fínibus ita incláruit: ut conveniéntium úndique magnus discipulórum númerus sub Románi regímine brevì coalúerit. Hæc ipsi data est celebris illíus monastérii condendi causa, quod Condatescense primùm vocátum; deinde sancti Eugendi: ac postrémò sancti Cláudii nomen obtínuit. Ibi nullum apud suos zelotypiæ locum esse desíderans, ita divítibus páuperes, plebeïosque nobílibus æquári vóluit; ut dum alter pro altérius dono quasi pro suo grates Deo referébat: omnes in fídei caritatisque vínculo cor unum & ánima una viderentur. Sed crescente in dies monachórum número; áliud in vicíno loco cœnóbium, quod Lauconnense dictum est, Románus exstruxit: quò novæ sóbolis instituendæ stúdio frequenter se recipiébat. Cóndidit étiam in soróris suæ grá-

tiam pro ſanctimoniálibus Balmenſe monaſtérium, ubi morbo correptus : convocatoſque fratres ad perſeverandum hortátus ; óbiit anno círciter quadringentéſimo ſexagéſimo : ante & poſt óbitum clarus mirá-culis.]

AD LAUDES, *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte. *Oratio*, Deus, cujus múnere. xxvij.

FESTA MARTII.

DIE VII.
SS. PERPETUÆ & FELICITATIS, ac Sociorum, Martyrum, *Commemoratio.*

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* 3. a. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum juſtis & fidélibus agnóſcitur: firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Pſ.* 24.

℣. Deus noſter refúgium & virtus ; ℟. Non timébimus, dum turbábitur terra. *Pſ.* 45.

Oratio, Da nobis. *infrà*, *ad Laudes.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

PErpétua & Felícitas in perſecutióne Sevéri Imperatóris Carthágine in Africa unà cum Revocáto, Saturníno, & Secúndulo comprehenſæ ſunt, & in tenebricóſum cárcerem detrúſæ : quibus ultrò adjunxit ſe Satyrus. Erant adhuc Catechúmenæ : ſed paulò poſt baptizátæ ſunt. Paucis diébus interjectis, è cárcere ad forum deductæ cum Sóciis ; poſt glorióſam confeſſiónem : ab Hilariáno Procuratóre damnantur ad béſtias. Inde hílares deſcendunt ad cárcerem ; ubi váriis viſiónibus recreantur : & ad martyrii palmam accenduntur. Perpétuam, nec patris ſénio penè confecti iterátæ preces & lácrymæ ; nec erga fílium infantem pendentem ad úbera maternus amor, nec ſupplícii atrócitas : à Chriſti fide dimovére unquam potuérunt. Felícitas verò, inſtante ſpectáculi die, cùm octo jam menſes prægnans eſſet ; in magno erat luctu ne differrétur : leges quippe vetábant prægnantes ſupplício áffici. At précibus commártyrum acceleráto partu : enixa eſt fíliam. Cùmque in partu labórans dolérer ; ait illi quidã ex miniſtris : Quæ ſic modò doles ; quid fácies objecta béſtiis ? Cui illa : Modò ego pátior quod pátior ; illic autem

álius erit in me, qui patiétur pro me: quia & ego pro illo passúra sum. In amphitheátrum, toto inspectante pópulo, producuntur tandem generósæ mulíeres Nonis Mártii. Ac primùm flagellis cæduntur; tum à ferocíssima vacca aliquándiù jactátæ: plagis concísæ, & in terram elísæ sunt; demùm cum sóciis qui à váriis béstiis vexáti erant: gladiatórum énsibus conficiuntur.]

AD LAUDES, *Ant*. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor*. 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps*. 96.

Oratio.

DA nobis, Dómine, intercedéntibus beátis Martyribus tuis Perpétuâ & Felicitáte, ac eárum Sóciis; ut spíritu tuæ veritátis armáti: mundi illécebras pro tui nóminis amóre víncere valeámus. Per. Dñum.

DIE IX.
SS. QUADRAGINTA MARTYRUM,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant*. Cùm vos. ℣. Viríliter viij. *Oratio*, Da nobis, Dómine. *infrà*, 460.

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.
Sermo sancti Basílii Epíscopi.
Homil. in 40. *Mart.*

QUadraginta Christi mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes; ad militáres órdines regendos promóti sunt: & propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum est ne quis Christum profiterétur; tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex; cùm considerasset regiónis natúram quòd esset frígida, & anni tempus quòd hibernum, & noctem in qua bóreas máximè spiráret: jussit omnes nudos sub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco summa cum lætítia conspecto; últimum étiam amictum alácriter abjicientes: ad mortem properàrunt. Una autem erat ómnium orátio; Quadraginta in stádium ingressi sumus: quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam desertor ábiit: luctum inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse

non permísit. Nam custos Mártyrum, cùm eventum observáret, mirum vidit spectáculum; Virtútes quasdam è cœlis descendentes, & tanquam à Rege magna dona milítibus distribuentes: quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum verò solùm indonátum dimisérunt; qui statim dolóres detrectans: ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defecisse vidit & ad bálneum accurrisse, seipsum in desertóris locum substítuit; & abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdemque cum sanctis vocem emísit: Christiánus sum. Hic baptísma suscépit; non ab ullo, sed à própria fide: non in aqua, sed in próprio sánguine. Sicque, illucescente die, adhuc spirantes igni tráditi sunt: & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.]

AD LAUD. Ant. Beáti. ℣. Multæ. x.

Oratio.

DA nobis, Dómine, Sanctórum quadraginta Mártyrum tuórum dignè collaudáre triumphos: quos per aquam & ignem transvectos in refrigérium æternum eduxisti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia.

DIE XVIII.
SANCTI ALEXANDRI, Episcopi & Martyris,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 62.

ALexander Epíscopus Cappadóciæ cùm desidério sanctórum locórum Hierosólymam pérgeret: & Narcissus Epíscopus ejusdem urbis jam senex régeret Ecclésiam; Narcisso & multis Clericórum ejus revelátum est álterâ die manè intráre Epíscopum: qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ esse debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat; cunctis in Palæstína Epíscopis in unum congregátis, adnitente quoque ipso vel máximè Narcisso: Hierosolymitánæ Ecclésiæ cum eo gubernáculum suscépit. Hic in fine cujusdam epístolæ quam scribit ad Antinóitas super pace Ecclésiæ, ait: Salútat vos Narcissus, qui ante me hìc ténuit Episcopálem locum; & nunc mecum eumdem orationibus regit, annos

natus círciter centum séx-decim : & vos mecum precátur ut unum idemque sapiátis. Scripsit & áliam ad Antiochenses per Clementem Presbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium : eò quòd juxta testimónium Demétrii eum Presbyterum constitúerit. Sed & áliæ ejus ad diversos feruntur epístolæ. Séptimâ autem persecutióne sub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ passus est, ductus Cæsaréam : & clausus in cárcere ob confessiónem Christi, martyrio coronátur. (Hunc Alexandrum esse qui in Cánone Missæ post Ignátium mártyrem Antiochénum invocátur : tam ipse invocatiónis ordo, quàm passiónis celébritas ; & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit : sufficienter ostendunt.]

AD LAUDES, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. iv.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui beáto Mártyri, & Pontífici Alexandro, non solùm crédere unigénito Fílio tuo, sed étiam pro ipso pati posse, tribuisti : concéde propítius; ut misericórdiam sempitérnam pro qua ipse felíciter dimicávit : nos quoque fámuli tui percípere mereámur. Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS, pro Commemoratione S. Cyrilli, Episc. & Ecclesiæ Doctoris, Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. *ut in Communi Doctorum.* xix. *Oratio*, Deus, fidélium. *infra*, 462.

DIE XIX.
SANCTI CYRILLI,
EPISCOPI
Jerosolymitani, & Eccles. Doctoris,

Commemoratio.

Si occurrat Triduo ante Pascha, prorsùs omittitur.

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

CYrillus post Máximum Epíscopus Jerosolymitánus à provínciæ Epíscopis canónicè ordinátus est. Sub ejus Episcopátûs inítium, scílicet séptimâ die Máii, anni trecentésimi quinquagésimi-primi : crux cœlitùs Jerosólymis visa est splendidíssima, cujus longitúdo à Calváriæ monte usque ad Olivárum montem extendebátur. Tam admirábili prodígio, de quo epístolam Imperatóri Constántio misit, usus est sanctus Antistes : quò pópulo suo fidem Cathólicam efficáciùs insinuáret. Bis à Sede sua ab Ariánis dejectus : imperante Juliáno apóstatâ, ad eamdem rédiit. At

princeps ille apóstata, ut Prophétis ipsíque Christo, qui destructiónem templi Judáïci perpétuam fore prædíxerant, contuméliam fáceret: illud instauráre aggressus est. Spernébat Cyrillus vanos apparátus: & in eo totus erat, ut à pópulo sibi crédito sperneréntur. Revérâ ab effossis fundamentis immissi flammárũ globi operários materiámque omnem consumpsérunt. Quo factum est, ut multi Gentíles & Judæi, Cyrillo étiam annitente, ad fidem Christiánam adducerentur. Sub Constántio in exílium tértiò actus ab Ariánis, à Theodósio magno Sedi suæ restitútus est. Intérfuit Concílio Constantinopolitáno secundo. Sanctíssimè tandem óbiit anno trecentésimo octogésimo-sexto.]

AD LAUDES, *Ant.* Sapiéntia. ℣. Annuntiávi. xxj.

Oratio.

DEus, fidélium lumen & pastor animárum, qui beátum Cyrillum Epíscopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo páscere, & informáret exemplo; da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre, quam verbo dócuit: & viam sequi, quam exemplo monstrávit. Per Dóminum.

DIE XXII.

S. PAULI, PRIMI Episcopi Narbonensis, *Commemoratio.*

Si occurrat Triduo ante Pascha, vel ipso die Paschæ, prorsùs omittitur.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus quem elegisti. xiij. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xvj.

[*AD NOCT. si sit Dominica.*

Lectio ix.

PAulus ánteà Romæ jam multa pro Christo passus, à Románo Pontífice, Géntium Epíscopus ordinátus: unà cum sex áliis fidem annuntiatúrus ante Deciórum impérium in Gállias missus est. Morátus primùm Biterris non sine fructu labóris úbere; Narbónam accérsitur: ubi Episcopátûs sui Sedem pósuit. Hìc dum Pastóris munus ferventi éxsequens ánimo: plebem & cléricos bonis móribus instituere fátagit; ecce à duóbus Diáconis salutárem ipsíus reprehensiónem ægrè feréntibus: turpis flagítii insimulátur. Paulus autem áudiens criminatóres, opitulante Deo pro vindicta scéleris & innocéntiæ testimónio, immániter à dæmone torquéri; statim ímmemor injúriæ motusque misericórdiâ: eos à mali spíritûs dominátu

oratiónibus liberávit. Ut fídei ſemen ipsíus óperâ in agro Narbonenſi viciniſque fínibus adolévit; ipſe tandem onerátus méritis, claruſque miráculis poſt séculi tértii médium in Chriſti confeſſióne quiévit : innuente Prudéntio, à quo Martyr egrégius vocátur. Ipsíus corpus in Eccléſia ab ipſo ædificáta Narbónæ repóſitum : magnus ex Occitánia Hiſpaniáque populórum concurſus ſummo religiónis ſtúdio ad hunc uſque diem proſéquitur.]

AD LAUDES, *Ant.* Ego ſum. ℣. Elégit. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xvj.

DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE

ET

INCARNATIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

¶ *Si hoc Feſtum occurrat ante Dominicam Palmarum, fit in Quadrageſima ſine Octava. Si verò eveniat intra Hebdomadam majorem vel Hebdomadam Paſchæ, transfertur ad Feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis; & tunc fiet cum Octava, ut notatur ad calcem hujus Officii.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. DOmine exercítuum, úſquequò tu non miseréberis Jerúſalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipſum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da teſtimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ ſunt, & ſúſcita prædicatiónes quas locúti ſunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obſécro, Dómine, mitte quem miſsúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. Dan. 9.

SEptuaginta hebdómades abbreviátæ ſunt ſuper

Digitized by Google

pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam; ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum: & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna; & impleátur vísio, & prophétia: & ungátur Sanctus sanctórum.

Hymnus.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo tríſtibus
Venêre terris gáudia.

Unius omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.

Qui Patris æterno sinu
Æterna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit:
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.

Qui cuncta complet número mine,
Nostros se in artus cólligit;
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobiscum Deus.

¶ Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejusdem metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo. *ut suprà*, *pag.* 30.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CŒlestis Ales núntiat
Implenda mox mystéria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapsus implet Vírginem.

Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.

De virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.

Nobis per hanc mortálibus
Lactescit esca Cœlitûm:

Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui venis, &c. *suprà.*

Psalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audisset María, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *Cap.* 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens; Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni: sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit; Audíte ergo, domus David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet; & páriet fílium: & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Bútyrum & mel cómedet; ut sciat reprobáre malum: & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse; & flos de radíce ejus ascendet: & requiescet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ & intellectûs; spíritus consílii & fortitúdinis; spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit; neque secundùm audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. Et percútiet terram virgâ oris sui: & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David, germen justum: & regnábit Rex; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Digitized by Google

Lectio iij. C. 35.

LÆtábitur deserta & ínvia; & exultábit solitúdo : & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit : & exultábit lætabunda & laudans; glória Líbani data est ei : decor Carméli & Saron. Ipsi vidébunt glóriam Dñi : & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas : & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis ; Confortámini : & nolíte timére. Ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis ; Deus ipse véniet : & salvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum : & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus : & aperta erit lingua mutórum ; quia scissæ sunt in deserto aquæ : & torrentes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum : & sítiens, in fontes aquárum.

℟. Vocábis nomen ejus, Jesum : * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Israel Dóminus in médio tuî; noli timére; * Ipse enim. Glória Patri. † Salvum. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Dixit María ad Angelum : Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit ei : Spíritus sanctus supervéniet in te; & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea : ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Natali Domini, II. C. 1.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est ; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ : præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit ; denúntians serpenti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret : Christum scílicet in carne ventúrum ; Deum hominemque signíficans : qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua ; * Quia non erit imposśíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est ; * Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Digitized by Google

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem suâ fraude deceptum divínis caruisse munéribus ; & immortalitátis dote nudátum duram mortis subiisse senténtiam : seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenisse solátiũ; Deum quoque justè, severitátis exigente ratióne, erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutasse senténtiam : opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, incommutábilis Deus ; cujus voluntas non potest suâ benignitáte privári : primã pietátis suæ dispositiónem sacramento occultióre compléret ; & homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam : contra Dei propósitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum : * Ecce ancilla Dómini ; fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera : * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta : ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei ; de cœlesti sede descendens : & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis ; visíbilis factus est in nostris : incomprehensíbilis vóluit comprehendi ; ante témpora manens esse cœpit ex témpore : universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit ; impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis : & immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est : conceptus à Vírgine ; natus ex Vírgine : sine paternæ carnis concupiscéntia ; sine maternæ integritátis injúria : quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat ; qui & in se habéret humánæ substántiæ natúram : & humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℟. Christi generátio sic erat : * Desponsáta María Joseph inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória. * Desponsáta. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est ; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ant. 4 f. Relíquiæ fratrum ejus convertentur ad

fílios Iſrael; & erit iſte pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum eſt, ut adimpleréτur quod dictum eſt per Prophétam, Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ,

℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Cap. 1.

IN illo témpore: Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth; ad Vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David: & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8.

DIſce vírginem móribus; diſce vírginem verecúndiâ; diſce vírginem oraculo: diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt; & ad omnes viri ingreſſus pavére: omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret; ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite; ſola ſine teſte; ne quo degéneri depravarétur affátu: ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabatur; benè enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt: ut grátiæ repleréτur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excelſo præ ómnibus muliéribus ſuper terram: * Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Benedíctus Dóminus. *Judith* 13. *Luc.* 1.

Lectio viij. n. 15.

VIrginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium, non hóminis fuit: ſed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur: & créditur. Dixit autem María; Ecce ancilla Dómini: contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem: vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur; mitem enim humilemque pa-

ritúra : humilitátem debuit étiam ipſa præferre.

℟. Suſcépit Deus Iſrael púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, * Sicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham & sémini ejus in ſécula. ℣. In me ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam, * Sicut locútus. *Luc.* 1. *Judith*, 13.

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrentis.

℟. Beata quæ credidiſti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur ea. Glória Patri. Perficientur ea. *Luc.* 1. 1. *Num.* 23.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. c. Omnia per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil, quod factum eſt. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit; in própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. C. Quotquot recepérunt.

Canticum. Iſaïæ 52.

QUàm pulchri ſuper montes* pedes annuntiantis & prædicantis pacē;

Annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum: * levavérunt vocem, ſimul laudábunt.

Quia óculo ad óculum videbunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, deſerta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo; ſed ſemetipſum exinanívit formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus: & hábitu inventus ut homo.

Digitized by Google

Hymnus.

PUlsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœlestis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum viam
Secumque ducat éxules,
Se spontè fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse quâ ducit via;
Quò ducit, ipse términus.

Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dum modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus: ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eumdem Dóminum.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia, Mundo redemptor.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.
In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Ann. 656. *C.* 1.

NAtivitátis Domínicæ sacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum: absque dúbio servat témporis cursum & speciále diéi monimentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Ecclésia concórditer celebrétur; cur non Festívitas glorióſæ Matris ejus eâdem observantiâ similíque habeátur honóre? Nam quid est Festum Matris, nisi incarnátio Verbi? cujus Festum ita debet esse solemne: sicut est & ejusdem nativitátis Verbi.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Omnia.

Capitulum. Ephes. 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo : quæ in cœlis & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum; sed quóniam ipse prior diléxit nos : & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dñus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * testaméntum suum * Pópulo suo. Glória Patri. Redemptiónem misit Dóminus. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAnifestè magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne : justificátum est in spíritu; appáruit Angelis, prædicátum est géntibus : créditum est in mundo, assumptum est in glória.

℟. *br.* Dómini, * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et Sancti Israel * regis nostri, * Est assúmptio nostra. Glória Patri. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiscum, ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. QUæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factum ex muliere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquam Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cáritas eſt : In hoc appáruit cáritas Dei in nobis ; quóniam Filium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum : ut vivámus per eum.

Hymnus, Hæc illa. 464.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Pater miſit Filium ſuum Salvatórem mundi : nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut heri.

IN ANNUNTIATIONE

ET

INCARNATIONE DOMINI,

TEMPORE PASCHALI.

SOLEMNE-MAJUS.

Omnia, exceptis quæ ſequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo ſemel Allelúia *in fine Antiph & Invitatorii, & bis* Allelúia *in fine* ℟℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi cum Antiph. & ℣. *è I. Nocturno, ut ſuprà Abſol. & Bened. ut notantur pro Tempore Paſchali*, 142.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta.

Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens ; Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni : ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit ; Audíte ergo, domus David : Numquid parùm vobis eſt moleſtos eſſe hominibus ; quia moleſti eſtis & Deo meo ? Propter hoc dabit Dómi-

Digitized by Google

nus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concípiet; & páriet fílium : & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Bútyrum & mel cómedet; ut ſciat reprobáre malum : & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; inveniſti enim grátiam apud Deum : * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Iſ.* 28.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Natali Domini, II. C. 1.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt; ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ : præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret : Chriſtum ſcílicet in carne ventúrum; Deum hominemque ſigníficans : qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret. Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectiſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta : ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei; de cœleſti ſede deſcendens : & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in ſuis; visíbilis factus eſt in noſtris : incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore : univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit; impaſsíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſsíbilis : & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt : conceptus à Vírgine; natus ex Vírgine : ſine paternæ carnis concupiſcéntia; ſine maternæ integritátis injúria : quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat; qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram : & humánæ carnis inquinamenta neſcíret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Digitized by Google

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii : secundùm Lucam. *C.* 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth ; ad Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David : & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8. & 15.

DIsce vírginem móribus ; disce vírginem verecúndiâ ; disce vírginem oráculo : disce mystério. Trepidáre vírginum est ; & ad omnes viri ingressus pavére : omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret ; solus Angelus reperíret : sola sine cómite ; sola sine teste ; ne quo degéneri depravarétur affátu : ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur ; benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est : ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit : sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur : & créditur. Dixit autem María ; Ecce ancilla Dómini : contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem : vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur ; mitem enim humilemque paritúra : humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet ? locútus est, & non implébit ? * Perficientur. Glória. * Perficientur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Annuntiationis
& Incarnationis Dómini.

Semiduplex-minus.

[*Si occurrat Festum semiduplex-majus, etiam translatum, vel semiduplex-minus, fit Officium de eo, cum Commem. de Octava ad Vesp. Noct. & Laud. Et tunc j. Lect. Noct. de Scriptura occurr. è tribus fit una : ij. Lect. de Festo, è duabus fit una : iij.*

Lect. de Octava, è duabus fit una.]

Si fiat de Octava, omnia ut in die Festi pro Tempore Paschali, exceptis quæ sequuntur:

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi notati in qualibet Feria occurrente, sub sola Ant. 8. G. Spíritus sanctus supervéniet in te, & & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideòque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lectiones & ℟℟℟. *ut infrà, in qualibet die intra Octavam. Responsoriis additur bis* Allelúia.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, 469. *sub sola Ant.* 6. *C.* Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 1.

Cetera ut in die.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die. Canon ad Primam dicitur ut ad calcem notatur pro Feria occurrente.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 1. f. Quæ ad Patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris. Allelúia. *Act.* 13.

Reliqua ut in die.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, pag. 464. *Hymnus*, Virgo Dei génitrix. 30.

[Feriâ III. intra Hebdom I. post Pascha.]

DIE II.

INTRA OCTAVAM Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Semiduplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una. Post j. Lect. ℟. Ne tímeas, María. 465.

Lectio ij.

Ex libro tértio sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris contra hæreses.

Cap. 21. *n.* 1. *&* 4.

DEus homo factus est, & ipse Dóminus salvábit nos: dans Vírginis signum. Unus enim & idem Spíritus Dei, qui in Prophétis quidem præconávit; quis & qualis esset adventus Dómini: ipse & in Apóstolis annuntiávit plenitúdinem témporum adoptiónis venisse, & proximasse regnum cœlórum; & inhabitáre intra hómines credentes in eum: qui ex Vírgine natus est Emmánuel. Quemádmodùm ipsi testificantur; quóniam priusquam convenisset Jo-

seph cum María, manente ígitur eâ in virginitáte : inventa est in útero habens de Spíritu sancto; & quóniam dixit ei Gábriel Angelus : Spíritus sanctus advéniet in te. Et quóniam Angelus in somnis dixit ad Joseph; Hoc autem factum est, ut adimplerétur quod dictum est ab Isaía Prophéta : Ecce Virgo in útero concípiet. Diligenter ígitur significávit Spíritus sanctus generatiónem ejus quæ est ex vírgine; & substántiam, quóniam Deus : Emmánuel enim nomen hoc signíficat.

℟. Hic erit magnus. 465.

Lectio iij. Cap. 22. n. 1. & 2.

ERrant ígitur qui dicunt eum nihil ex vírgine accepisse; ut abjíciant carnis hereditátem : abjíciant autem & similitúdinem. Apóstolus Paulus in ea epístola quæ est ad Gálatas, manifestè ait : Misit Deus Fílium suum factum de muliere. Et rursùs in ea quæ est ad Romános; De Fílio autem, inquit, ejus, qui factus est ex sémine David : secundùm carnem. Céterùm supervácua est in Maríam descénsio ejus. Quid enim in eam descendébat, si nihil incipiébat súmere ab ea? Aut si nihil sumpsisset ex María, nunquam eas, quæ à terra erant, præcepisset escas : per quas id, quod à terra sumptum est, nutrítur corpus. Nec quadraginta diébus, quemádmodùm Móyses, & Elías, jejúnans esurisset corpus ejus, suam quærens escam; nec David proclamasset in eum : & super dolórem vúlnerum meórum apposuérunt; nec dixisset : Tristis est ánima mea; nec percusso látere : exisset sanguis & aqua. Hæc enim ómnia signa carnis, quæ à terra sumpta est, quam in se recapitulátus est, suum plasma salvans.

℟. Vocábis. 466.

[Feriâ IV. intra Hebdom. I. post Pascha.]

DIE III.

INTRA OCTAVAM Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Semiduplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Post j. Lect. ℟. Ecce Elízabeth. 466.

Lectio ij.

Ex libro tértio sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris contra hæreses.

Cap. 21. n. 5.

QUem promísit Deus David, de fructu ventris ejus æternum suscitatúrum se regem : hic est, qui ex Vírgine, quæ fuit de género David, ge-

nerátus est. Propter hoc enim & de fructu ventris ejus regem promísit, quod erat próprium Vírginis prægnantis; & non de fructu renum ejus: quod est próprium viri generantis. Státuit autem & confirmávit fructum ventris, ut generatiónem ejus, qui erat futúrus ex vírgine pronuntiáret; quemádmodùm Elízabeth impléta Spíritu sancto testificáta est, dicens ad Maríam: Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui; significante Spíritu sancto audíre voléntibus, repromissiónem quam repromísit Deus, de fructu ventris ejus suscitáre regem: implétam esse in vírginis, hoc est in Maríæ partu. Qui ígitur Joseph fílium eum volunt esse; illud transmútent quod apud David pósitum est, ubi promísit illi Deus de fructu ventris ejus suscitáre cornu, Christi regnum: sed non intellexérunt.

℟. Dixit María. 467.

Lectio iij.

Cap. 19. *n.* 1. & 2.

RUrsùs autem qui nudè tantùm hóminem cum dicunt ex Joseph generátum, perseverantes in servitúte prístinæ inobediéntiæ moriuntur; nondum commixti Verbo Dei Patris, neque per Fílium percipientes libertátem, quemádmodùm ipse ait: Si Fílius vos manumíserit, verè líberi éritis. Ignorantes autem eum, qui ex Vírgine est Emmánuel: privantur múnere ejus, quod est vita æterna. Non recipientes autem Verbum incorruptiónis, persevérant in carne mortáli; & sunt debitóres mortis, antídotum vitæ non accipientes: & ingráti exsistentes Verbo Dei, qui incarnátus est propter ipsos. Propter hoc enim Verbum Dei homo; & qui Fílius Dei est, fílius hóminis factus est, commixtus Verbo Dei: ut adoptiónem percípiens fiat fílius Dei. Non enim poterámus áliter incorruptélam & immortalitátem percípere: nisi adunáti fuissémus incorruptélæ & immortalitáti. Cognoscit autem illum is, cui Pater qui est in cœlis revelávit; ut intélligat, quóniam is qui non ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri natus est fílius hóminis: hic est Christus Fílius Dei vivi. Ipse própriè Deus, & Dóminus, & Rex æternus; & Unigénitus, & Verbum incarnátum prædicátur: & à Prophétis ómnibus, & Apóstolis, & ab ipso Spíritu.

℟. Christi generátio. 467.

Digitized by Google

[Feriâ V. intra Hebdom. I. post Pascha.]

DIE IV.

INTRA OCTAVAM Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Semiduplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Post j. Lect. ℟. Benedicta es tu. 468.

Lectio ij.

Homília sancti Petri Chrysólogi Epíscopi.

Serm. 142. *in Annunt.* 2.

AUdistis hódie, fratres caríssimi: Angelum cum muliére de hóminis reparatióne tractantem. Audistis agi, ut homo cúrsibus eisdem quibus dilapsus fúerat ad mortem: redíret ad vitam. Agit cum María Angelus de salúte: quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audistis Angelum de carnis nostræ limo: templum divínæ majestátis arte ineffábili construentem. Audistis in terris Deum; in cœlis hóminem: sacraménto incomprehensíbili collocári. Audistis inaudítâ ratióne in uno córpore: Deum hominemque miscéri. Audistis frágilem carnis nostræ natúram; ad portandam totam deitátis glóriam: angélicâ exhortatióne roborári. Dénique; ne tanto pónderi cœlestis fábricæ in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet: & in vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur; fugatúra metum, vox Angeli mox præcessit, dicens: Ne tímeas, María.

℟. Suscépit Deus. 469.

Lectio iij.

COncípies, & páries Fílium. Non dixit tibi: non dixit tuum. Quare? Quia sanctum vocábitur Fílius Dei. Virgo, te grátia matrem præstitit: non natúra. Genitrícem te dici píetas vóluit: quod non sinébat intégritas. In tuo conceptu, in tuo partu crevit pudor; aucta est cástitas, intégritas ròboráta est, est solidáta virgínitas: omnes perseveravére virtútes. Virgo, si tibi salva sunt ómnia; quid dedisti? Si virgo; quómodò mater? Si sponsa; génitrix quómodò? Ille, quo tibi aucta sunt ómnia: nihil mínuit, virgo. Virgo, concípitur ex te auctor tuus; tua ex te orítur orígo: in tuo gérmine est génitor tuus; in tua carne est Deus tuus: & ipse lucem mundi per te cœpit, qui lucem mundo dedit.

℟. Beáta quæ credidisti. 469.

Digitized by Google

[Feriâ VI. intra Hebdom. I. post Pascha.]

DIE V.

INTRA OCTAVAM Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Semiduplex minus.

AD NOCTURNUM.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Post j. Lect. ℟. Ne tímeas, María. 465.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Nativ. Serm. 2. C. 2.

AUctor Deo in carne nascenti Deus est: testante Archángelo ad beátam Vírginem Maríam; Quia Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideòque quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis; humáno usu & consuetúdine quod crédimus, caret: sed divínâ potestáte subnixum est, quòd virgo concéperit; quòd virgo pepérerit: & virgo permánserit. Non hîc cogitétur parientis condítio: sed nascentis arbítrium, qui sic homo natus est ut volébat & póterat. Si veritátem quæris natúræ, humánam cognosce matériam: si ratiónem scrutáris oríginis, virtútem confitére divínam.

℟. Hic erit magnus. 465.

Lectio iij.

VEnit enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auferre, non perpéti; nec succúmbere vítiis: sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, & universa últcera sordéntium curáret animárum; propter quod opórtuit ut novo nascerétur órdine: qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat. Opórtuit enim ut primam genitrícis integritátem nascens incorrúptio custodíret: & complácitum sibi claustrum pudóris, & sanctitátis hospítium, divíni Spíritûs virtus infúsa serváret; quæ statúerat dejecta erígere, confracta solidáre: & superandis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas quæ in áliis non póterat salva esse generando: fíeret in áliis imitábilis & confitendo & renascendo.

℟. Vocábis. 466.

[Sabbato intra Hebdom. I. post Pascha.]

DIE VI.

INTRA OCTAVAM. Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Semiduplex minus.

AD NOCTURNUM.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Post j. Lect. ℟. Ecce Elízabeth. 466.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Nativ. 2. C. 3.

VErax misericórdia Dei, cùm ad reparandum humánum genus ineffabíliter ei multa suppéterent: hanc potíssimùm consulendi viam elégit; quâ ad destruendum opus diáboli, non virtúte uterétur poténtiæ: sed ratióne justítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non immérito sibi in omnes hómines jus tyránnicum vindicábat: nec indébito dominátu premébat quos à mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis illéxerat. Non ítaque justè amítteret originálem humáni géneris servitútem: nisi de eo quod subégerat, vincerétur. Quod ut fíeret, sine viríli sémine éditus est Christus ex Vírgine: quam Spíritus sanctus fœcundávit. Et cùm in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio: hæc inde purgatiónem traxit unde concépit. Assumpta est de matre Dómini natúra, non culpa. Creáta est forma servi sine conditióne servíli: quia novus homo sic contemperátus est véteri; ut & veritátem suscíperet géneris: & vítium exclúderet vetustátis.

℟. Dixit María. 467.

Lectio iij. Cap. 5.

QUisquis ígitur Christiáno nómine piè & fidéliter gloriáris: reconciliatiónis hujus grátiam justo perpende judício. Tibi enim quondam abjecto; tibi extrúso à Paradísi sédibus; tibi per longa exília morienti; tibi in púlverem & cínerem dissolúto; cui jam non erat spes ulla vivendi, per Incarnatiónem Verbi potestas data est: ut de longinquo ad tuum revertáris auctórem, recognoscas parentem, liber efficiáris ex servo, de extráneo proveháris in fílium; ut qui ex corruptíbili carne natus es, ex Dei Spíritu renascáris: & obtíneas per grátiam, quod non habébas per natúram; ut si te Dei fílium per spíritum adoptiónis agnóveris: Deum patrem áudeas nuncupáre. Malæ consciéntiæ reátu absolútus, ad cœléstia regna suspíres: voluntátem Dei fácias divíno fultus auxílio, imitéris Angelos super terram, immortális substántiæ virtúte pascáris; secúrus advérsùs inimícas tentatiónes pro pietáte conflígas; & si cœlestis milítiæ sacramenta serváveris: non dúbites te in castris triumphálibus

regis

Digitized by Google

regis æterni pro victória coronandum.

℟. Christi generátio sic erat : * Desponsáta María Joseph inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Allelúia, allelúia. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória. * Desponsáta. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

VESPERÆ de Sabbato, ante Dominicam II. post Pascha, cum Commemoratione Octavæ.

[Dominicâ II. post Pascha.]

DIE VII.

INTRA OCTAVAM Annuntiationis & Incarnationis Domini.

Officium fit de Dominica occurrente, cum Commem. (sine Lectione) de Octava ad Laudes & Vesperas.

Si Festum Semiduplex-minus occurrat, de eo fit pariter Commem. sine Lect.

[Feriâ II. intra Hebdom. II. post Pascha.]

OCTAVA ANNUNTIATIONIS & Incarnationis Domini.

Duplex-minus.

[*Si Festum semiduplex-minus occurrat, de eo fit Commem. (sine Lectione) ad Laudes & Vesperas.*]

Omnia ut in die de Tempore Paschali, excepto quòd Pars Verna. ad Nocturnum sumuntur tres Psalmi notati secundùm Feriam occurrentem, sub sola Ant. 6. F. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem Fílium. Allelúia. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedictus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui : * Benedictus Dóminus. *Judith*, 13. *Luc.* 1.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Nat. 5. *C.* 5.

Agnoscat cathólica fides in humilitáte Dómini glóriam suam; & de salútis suæ sacramentis gáudeat Ecclésia, quæ corpus est Christi : quia nisi Verbum Dei caro fíeret & habitáret in nobis, nisi in communiónem creatúræ creátor ipse descénderet; & vetustátem humánam ad novum princípium suâ nativitáte revocáret : regnáret mors

ab Adam usque in finem; & super omnes hómines condemnátio insolúbilis permanéret: cùm de sola conditióne nascendi, una cunctis esset causa pereundi. Solus ítaque inter fílios hóminum Dóminus Jesus ínnocens natus est: quia solus sine carnális concupiscéntiæ pollutióne conceptus. Factus est homo nostri géneris: ut nos divínæ natúræ possímus esse consortes. Oríginem, quam sumpsit in útero Vírginis, pósuit in fonte baptísmatis: dedit aquæ, quod dedit matri; virtus enim Altíssimi & obumbrátio Spíritûs sancti, quæ fecit ut María páreret Salvatórem: éadem facit ut regéneret unda credentem.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. Allelúia, allelúia. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, * Sicut locútus est. *Luc.* 1. *Judith*, 13.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii: secundùm Lucam.

Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth; ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David: & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 215. *Edit. Bened. Tom.* 5.

CUm, promisso fílio, quæsisset beáta María quemádmodùm fíeret: quóniam virum non cognósceret, responsum ab Angelo accépit; Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: proptéreà quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quæ cùm dixisset Angelus, illa fide plena, & Christum priùs mente quàm ventre concípiens; Ecce, inquit, ancilla Dómini: fiat mihi secundùm verbum tuum. Fiat, inquit; sine viríli sémine conceptus in vírgine, nascátur de Spíritu sancto & íntegrâ féminâ: in quo renascátur de Spíritu sancto íntegra Ecclésia. Sanctum quod nascétur de hómine matre sine hómine patre, vocétur Dei Fílius: quóniam qui natus est de Deo Patre sine ulla matre, mirabíliter opórtuit ut fíeret hóminis fílius in ea carne natus; ut per clausa víscera parvus exíret: in qua resuscitátus per clausa óstia magnus intráret.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea

quæ dicta sunt tibi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficientur. Glória. * Perficientur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Te Deum.

AD LAUDES & ad HORAS, Psalmi de Feria. Cetera ut in die.

FESTA APRILIS.

DIE II.

In Festo

SANCTI NICETII, Lugdunensis Episcopi.

Semiduplex-majus.

[*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima vel in Hebdomada Paschæ, transfertur post Dominicam in Albis; non autem Commem. S. Francisci de Paula, quæ semper fit die secundâ Aprilis, nisi impediatur.*]

¶ *Quandò hoc Festum celebratur die ipsâ secundâ Aprilis, Clerus Primatialis Ecclesiæ post Vesperas vadit ad S. Nicetium, ubi easdem iterùm cantat.*

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui beátum. *infrà*, 485.

Quandò hoc Festum non transfertur, pridie AD VESPERAS fit Commemoratio S. Francisci de Paula. Ant. Qui confídunt. ℣. Sperent in te. *Ut in Communi Justorum non Sacerdotum.* xxx. *Oratio*, Deus, humílium. *infrà*, 485.

AD NOCTURNUM.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una. Et sic in omnibus Semiduplicibus-majoribus. [*Si hoc Festum transfertur, Lectio sequens dividitur ad Asteriscum* *, & *tertia Lectio incipit ad hæc verba*, Auctus honóribus.]

Lectio ij.

NIcétius Lugdunensis Antistes, circa annum quingentésimum décimum-tértium natus est, patre Florentíno senatórii órdinis, matre Artémiâ. Anno ætátis trigésimo, à sancto Agrícola Cabilonensi Epíscopo, sacerdótio initiátus est: in eáque dignitáte constitútus, pietátis opéribus plúrimùm eluxit. Intéreà sanctus Sacerdos Lugdunensis Præsul, Nicetiíque avúnculus; Lutétiæ Parisiórum degens: letháli morbo correptus est. Hunc Childebertus Francórum Rex, pro singulári dilectióne, & meritórum ejus veneratióne, invísere

properávit. Occasióne datâ, nullóque humánæ carnis afféctu impulsus sanctus Antistes enixè Príncipem rogávit, ut Nicétium soróris suæ fílium, successórem sibi eligendum curáret: Est enim, inquit, amátor castimóniæ; dilectorque ecclesiárum: & in eleemósinis valdè devótus; & quæcumque servos Dei decent: & opéribus gerit & móribus. Respondit Rex: Fiat volúntas Dei. (*) Auctus honóribus Nicétius: omnes óptimi Præsulis partes, exquisítè adimplévit. Mirum est quàm sanctè & felíciter fortitúdinem verè Episcopálem sincéro pacis stúdio temperáre: morumque & regíminis dulcedinem cum Evangélicæ severitátis, & Ecclesiásticæ disciplínæ zelo conciliáre nóverit. Hujus acérrimus vindex, Sagittárium & Salónium Epíscopos, multórum críminum reos gradu movit, anno quingentésimo sexagésimo-séptimo. Demum méritis plénior quàm annis; vigésimo-secundo Episcopátûs sui anno, ætáte sexagenárius, multis miráculis clarus migrávit ad Christum: anno reparátæ salútis quingentésimo septuagésimo-tértio, quarto Nonas Aprílis. Sancti Præsulis corpus Lugdúni sepultum est in Basílica Apostolórum; quæ pósteà ejus nómine fuit appelláta: & in collegiálem erecta, anno millésimo trecentésimo-quinto. In ea religiósè servantur sanctæ ejus exúviæ. Sepulcrum ejus innúmeris ferè prodígiis claruisse testátur testis oculátus sanctus Gregórius Turonensis: qui sanctum Præsulem hábuit suæ matris avúnculum.

Lectio iij.

De S. Francisco de Paula.

FRanciscus Paulæ in Calábria natus: à téneris annis solitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntia per Itáliam religiónis causâ susceptas; in pátriam reversus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit: ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet: alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntia vitæ ratiónem; servávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumerisque afflictiónibus, ad últimam usque senectútem persevérans: & tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet; cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur: & ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális ob-

Digitized by Google

sónii adhibéret; quam consuetúdinem ut fratres & soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent: quarto eos voto astrinxit. A Ludovíco undécimo Francórum Rege propter miraculórum famam expetítus: jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio prope Turónos: eóque in loco monastérium illi construxit. Ibi Franciscus mortis suæ præscius, die cœnæ Dómini inter Missárum solémnia, effúsis ubertim lácrymis, sacro Viático præmunítus; ac postrídie audítâ quam sibi prælegi optávit Dómini passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem & ipse suam Christo réddidit: anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingentésimo-séptimo. Hunc miráculis illustrem Leo décimus in Sanctórum número ascripsit.

[*Quandò Commem. S. Francisci fit in Quadragesima, omittitur ejus Lectio, si sit Feria; legitur verò pro nona Lectione, si sit Dominica. Triduo ante Pascha vel Biduo Paschæ, de eo nihil fit. Ceteris autem Hebdom. Paschæ diebus, & in Dominicis post Pascha, si occurrat, de eo fit Commem. sine ejus Lect.*]

Non dicitur Te Deum. *Et sic in omni Semiduplici-majore & infrà.*

AD LAUDES.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicétium Pontíficem, castitátis amatórem exímium, & eâ plenum fide quæ vincit mundum, sanctis Præsúlibus mirabíliter aggregasti: præsta, quæsumus, ipso intercedente; ut mundi corde, & fide fortes: ejus glóriæ consortes esse mereámur. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Francisci.
Ant. Qui facit veritátem. ℣. Proba me, Deus. xxxiij. *ut in Communi Justorum.*

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórum tuórum glóriâ sublimasti: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis & imitatióne: promissa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

DIE IV.
In Festo
SANCTI AMBROSII,
Episc. & Eccl. Doctoris.

Semiduplex majus.

[*Si occurrat in Quadragesima vel in Hebdomada Paschæ, transfertur post Dominicam in Albis.*]

De Communi Doctorum.

Oratio, Deus, qui beátum. *infrà.*

Lectio ij.

AMbrósius, patre Ambrósio Galliárum Præfecto in Gálliis natus: liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ summâ cum laude causas dixit. Póstea Ligúriæ & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum: ubi mórtuo Auxéntio Epíscopo Ariáno, cathólici & hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quare cùm ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixisset; derepentè púero Ambrósium Epíscopum proclamante: universi pópuli vox erúpit Ambrósium Epíscopum deposcentis. Recusante illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante; ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est: cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambrósio proficiscenti quasi vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque Ambrósius baptizátus: (erat enim tantùm catechúmenus) susceptis intra septem dies ómnibus Ordínibus; octávo qui fuit séptimus Decembris: Epíscopus consecrátus est. Tum prædia sua, usufructu Marcellínæ soróri reserváto, dedit Ecclésiæ: cétera partítus inter Ecclésiam & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium causas summâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapsus suos confessus esset, ita flebat: ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum sepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intra frugalitátis límites contínuit: & viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

PLúrimos Ariános, aliósque hæréticos convertit ad fidem: & claríssimum imprímis Ecclésiæ lumen Augustínum Christo péperit. Multa passus est à Justína Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni sedúxerant: eíque, ne ullæ iis basílicæ Mediolâni traderentur, fórtiter óbstitit. Eâ occasióne institútum est, ut antiphónæ, psalmi, & hymni juxta morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs éxcubans in Ecclésia, & cum Epíscopo mori paráta: mœróris tædio contabésceret. Tunc étiam Ambrósio divínitùs indicátum

est quo loco Mártyrum Gervásii & Protásii córpora delitéscerent. Egit apud Valentiniánum juniórem: ne Symmacho urbis Præfecto aram victóriæ instaurandi fáceret potestátem. A Valentiniáno junióre missus ad Máximum interfectórem Gratiáni: eum à communióne summóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam: ingressu Ecclésiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuisse; respondit Ambrósius: Quem secútus es errantem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius impósitam sibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubescébant priváti: non erúbuit Imperátor. Scripsit Ambrósius ad sanctum Justum Lugdunensem duas epístolas; & cum beáto Præsule amicítiâ singulári conjunctus fuit: eumque in Concílio Aquileiensi contra Ariános hábuit coadjutórem fidelíssimum. Máximis tandem pro Ecclésia labóribus curisque perfunctus; multis étiam libris egrégiè conscriptis: morbo correptus est. Ei Honorátus Vercellensis Epíscopus corpus Dómini óbtulit: quod ubi accépit; emísit spíritum anno Christi trecentésimo nonagésimo-séptimo, quarto die Aprílis in pervigílio Paschæ: Episcopátûs autem vigésimo-tértio.

Oratio.

DEus, qui beátum Ambrósium Pontíficem, cathólicæ fídei defensórem, & apostólicæ fortitúdinis exemplum in Ecclésia tua posuisti; quæsumus, ut, ipso pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre discrímina: & de veritáte nunquam erubéscere. Per Dóminum.

DIE XIII.

In Festo

SANCTI JUSTINI,

Martyris.

Semiduplex-minus.

[*Quandò in Quadragesima occurrit, de eo fit tantùm Commem. sine Lect. si sit Feria. Si autem sit Dominica, tunc AD NOCT. pro Lectione ix. leguntur duæ sequentes in unam contractæ. Triduo ante Pascha vel Biduo Paschæ, de eo nihil fit. Ceteris verò diebus Hebdom. Paschæ, & in Dominicis post Pascha, si occurrat, de eo fit Commem. sine Lect. Idem fit de Festis quæ diebus XIV. XVIII. & XXI. hujusce mensis occurrunt.*]

Post Octavam Paschæ, de eo fit ut sequitur.

De Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui beáto. *infrà*, 488.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una. Et sic in omnibus Semiduplicibus minoribus.

Lectio ij.

JUstínus, post Apóstolos, eorumque discípulos, Ecclésiæ scriptor antiquíssimus; Prisci fílius, Neápoli Samaritanórum in Palæstína civitáte, dicta in Scriptúris Sichem, ex Géntibus ortus: Græcórum superstitiónes secútus est, ántequam Christi fidem suscepisset. Primò Stoïcórum sectæ se addixit; deinde ad Peripatéticos, & pósteà ad Pythagóricos tránsiit: ac tandem Platónicos secútus est. Cùm istórum dogmátibus valdè delectarétur; in senem quemdam Christiánum íncidit, qui tam mira de religióne Christiána ei rétulit: ut ómnibus Philosophórum sectis valedícens; nec non invincíbili Mártyrum in confessióne Christi ac tormentis constántiâ permótus: Religiónem Christiánam, tanquam solam certam ac útilem Philosóphiam fúerit amplexus.

Lectio iij.

JUstínus tandem Christiánus factus, crucis ignomíniam non erúbuit: sed vitâ ad omnem honestátem institútâ; Scriptis fidem Christiánam, quantùm pótuit: promovére aggressus est. Tam fórtiter in ea re perficienda se gessit: ut palàm declaráret se nihil omníno curáre, nisi ut vera loquerétur; neminemque prorsùs se veritúrũ: quamvìs in partes esset discerpendus. Inter ália Scripta unam & álteram pro Christiánis Apológiam édidit. Cùmque hanc Imperatóribus obtulisset: martyrio coronátus est, fraude ac machinatióne Crescentis philósophi, quem plúrimis audiéntibus disputantem convícerat. Passus est sub Anicéto circa annum Christi centésimum sexagésimumséptimum.

Oratio.

DEus, qui beáto Justíno mártyri tuo potentiórem sapiéntiam dedisti, ut pro Religióne tua scriptis & morte certáret ac vínceret; eódem intercedente, tríbue nobis tantâ fide esuríre & sitíre justítiam: ut ejus frúctibus in æternum saturári mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per omnia.

VESPERÆ à Capitulo de S. Lamberto, ut in Communi Pontificum. xiij. *Oratio*, Deus, qui beátum. *infrà.*

Fit Commem. S. Justini, *Ant.* Justum non derelíquit. ℣. Posuisti. vij. *Oratio*, Deus, qui beáto. *suprà.*

Digitized by Google

DIE XIV.

In Festo SANCTI LAMBERTI, Lugdunensis Episcopi.

Semiduplex minus.

De Communi Pontificum.

Lectio ij.

LAmbertus, qui & Landebertus, ex diœcési Tarvanensi apud Mórinos, nóbili prosápiâ ortus : fílius fuit sorôris Roberti, sigillórum custódis. In aulam juvénculi regis Clotárii puer accítus, blandientem mundum fastídiens; non multò post ad monastérium Fontanellense perrexit : beáti Abbátis Vandregésili disciplínæ se totum traditúrus. Ibi ómnibus vitæ monásticæ virtútibus pollens : demórtuo Abbáte, in ejus locum frátribus præfícitur. Horum regímini quantùm profécerit : testantur quotquot fuérunt ejus sanctitátis imitatóres, imprímis sancti Hermelandus, Herembertus, & Condédus qui reguláris observántiæ laude váriis in locis claruérunt. Childérico secundo, nec non fratri Theodórico Regni ejus herédi fuit acceptus : hincque factum est ut prædiis multis auctum fúerit ejus monastérium; quod trédecim círciter annis sanctíssimè rexit : virtútum ejus rádiis undequáque fulgéntibus.

Lectio iij.

INterim defuncto beáto Genésio : Lambertus ob magnam prudéntiæ & sanctitátis famam Lugdunensem Episcopátum suscípere coactus est. Tanto honóris fastígio indignum se arbitrátus diúque rénitens : jussu tandem régio & unánimi cleri plebisque consensu compulsus consecrátur Antistes. In hoc dignitátis gradu prístinam cóluit humilitátem : pœniténtiam professus est; auxit caritátem : verbóque páriter & exemplo pavit gregem sibi commissum. Erat Póntifex ópere castus; caritáte diffúsus : fide firmíssimus; in consíliis próvidus : in bonitáte conspícuus; in collóquiis affábilis : atque in omni re óptima promtíssimus. Beátum Ansbertum, quem in regímine Fontanellensis cœnóbii successórem habúerat : Rotomagensem Epíscopum electum consecrávit. Plenus tandem méritis, exutusque in pace terrénæ mortalitátis vínculis; ad supernæ felicitátis gáudia migrávit die décimâ-quartâ Aprílis : anno, ut tráditur, sexcentésimo octogesimo-nono.

Oratio.

DEus, qui beátum Lambertum Pontíficem,

Digitized by Google

ſpretis aulæ illécebris, in ſolitúdinem duxiſti, ut frátribus ſuis verbo & exemplo præeſſet: præſta, quæſumus; ut quem hinc eductum gregi tuo præfeciſti: illum nos paſtórem non pígeat imitári. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus: per ómnia ſécula ſeculórum.

DIE XVIII.
In Feſto
SANCTI GEBUINI,
Lugdunenſis Epiſcopi.

Semiduplex minus.

De Communi Pontificum.
Oratio, Da nobis. xvj.

Lectio ij.

GEbuínus Hugónis tértii Cómitis Divionenſis fílius, Lingonenſis Archidiáconus, vir morum probitáte venuſtus, electus eſt Archiepíſcopus Lugdunenſis in ſynodo Æduenſi: cui intérfuit anno milléſimo ſeptuagéſimo ſéptimo. Tanto múneri ímparem ſe exíſtimans, dum illud deprecabátur, ab altári tandem, ad quod confúgerat, ne conſecrarétur: avulſus eſt invítus & rénitens. Clerus Lingónicus qui áderat, vehementer indóluit, quòd amiſiſſet virum in eccleſiáſticis & feculáribus negótiis ádeò verſátum: ut ejus fídei & perítiæ hæc ómnia commítteret. Id quoque ægrè tulit Lingonenſis Epíſcopus, conqueſtus quòd Patres quaſi dextrum ſibi óculum eruiſſent: cui ſuum abſtuliſſent Archidiáconum, in quo ſuum ipsíus consílium, totiuſque diœcéſis ſolátium reſidébat. Sed præváluit concors ſenténtia concílii: quia ſic erat plácitum in óculis Dómini.

Lectio iij.

GEbuínus ígitur ſummâ ómnium exſultatióne conſecrátus Antiſtes ómnia egit; ut Eccléſiæ ſibi commiſſæ dígnitas, quâ céteras Gálliæ Eccléſias ſuperábat: cleri plebiſque virtútibus augerétur. A Gregório ſéptimo confirmatiónem antíqui ejuſdem Eccléſiæ Primátûs accépit ſuper quátuor Províncias: Lugdunenſem, Rothomagenſem, Turonenſem, ac Senonenſem. Ædículam propè Ararim in ea urbis parte quæ deſerta nuncupabátur; ſub título beátæ Maríæ de Platéria cóntulit Canónicis ſancti Ruffi: tunc primùm adeúntibus Lugdúnum. Obiit die décimâ-octâvâ Aprílis; anno Dómini milléſimo ſeptuagéſimo-nono: ſepultus in Eccléſia ſancti Irenæi in monte.

Oratio, Da nobis, quæſumus. xvj.

Digitized by Google

DIE XXI.

In Festo SANCTI ANSELMI, Cantuariensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex-minus.

De Communi Doctorum. Oratio, Omnípotens ætérne Deus. xxj.

Lectio ij.

ANselmus Augustâ urbe ad Alpínas radíces pósitâ, paréntibus non obscúris ortus est. Jam à pueríria virtúti déditus: toto ad vitam monásticam stúdio ferebátur. Ætáte maturióri Lanfrancum priórem Beccensem ádiit. Ibídem mónachum professus; Prióris primò, deinde Abbátis: postrémò Archiepíscopi Cantuariensis dignitátem & onus subíre coactus est. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, prudéntia, pietas: sed præcípuè invicta in tuendis Ecclésiæ júribus constántia. Quapropter incurrit in offensiónem, tùm Guillelmi Rufi Anglórum Regis; tùm Henríci Guillelmi fratris & regni successóris: à quibus & exílium, & bonórum addictiónem perpessus est.

Lectio iij.

DUm exul è pátria per multos annos Lugdúni commorátur Anselmus: ab Hugóne Archiepíscopo, & à Capítulo honorísicè exceptus est, ubi & Concílio Ansáno ádfuit. Extant ejus ad Hugónem & Gaucerannum ejus successórem epístolæ ex Anglía scriptæ. Romam profectus: in Concílio Barensi summo fuit Ecclésiæ contra Græcos adjumento. Pacátis utcunque discórdiis, Londíni Concílium hábuit; in quo Henrícus ipse iis quæ sibi injustè vindicábat, ultrò renuntiávit: & multa cùm ad disciplínam instaurandam, tùm ad tollendos abúsus sancíta sunt. Sedátâ tandem pénitùs omni tempestáte; Cantuárii diútino languóre confectus, anno ætátis sexagésimo-tértio, migrávit in cœlum: circa annum milléssimum centésimum-nonum. Sciéntiam ejus exímiam libri quos plúrimos édidit, commendant.

Oratio, Omnípotens ætérne Deus. xxj.

VESPERÆ à Capitulo de S. Epipodio Martyre, ut in Communi unius Martyris. j. Oratio, Deus, cujus múnere. *infrà*, 492.

Fit Commemoratio S. Anselmi, Ant. Qui docti fúerint. ℣. Beátus vir. xxiij. *Oratio*, Omnípotens ætérne Deus. xxj.

Digitized by Google

DIE XXII.
In Festo
SANCTI EPIPODII,
Lugdunensis Martyris.

Semiduplex minus.

[*Si occurrat Triduo ante Pascha vel Biduo Paschæ, de eo nihil fit. Si verò ceteris diebus Hebdom. Paschæ, vel in Dominicis post Pascha, de eo fit Commem. sine ejus Lect. Idem fit de Festis quæ diebus XXIII. & XXIV. hujusce mensis occurrunt.*]

De Communi unius Martyris.

Lectio ij.

EPipódius Lugdunensis civitátis erat indígena. Unà cum Alexandro natióne Græco litteris erudítus; ad religiónem ambo se mútuis incitamentis provocábant. Sæviente autem persecutióne: implentes evangélica constitúta, látebram quæsiérunt. Egressi verò occultè septa murórum, in eo vico qui prope incísam Petram situs est: tugúrio se cujusdam religiósæ & fidélis víduæ abdidérunt. Tandem illos sagax inquisítor invénit: junioremque Epipódium ab Alexandro disjunctum coram Præside sistit. Vídeo te, ait, júvenem: & nefas est ut in intentióne pravi propósiti persevéres. Nos immortáles deos cólimus: vos verò hóminem crucifixum. Ad hæc beátus Epipódius. Píetas ista crudélitas est: vobiscumque vívere, mors est ætèrna. Sempiternum verò Dóminum nostrum Jesum Christum quem crucifixum mémoras, resurrexisse non nosti.

Lectio iij.

JUdex responsi hujus livóre defixus: os mártyris elídi pugnórum íctibus jubet. Qui illáto dolóre constántior: mixtis cruóre déntibus, hæc verba profúdit. Christum cum Patre ac Spíritu sancto Deum esse confíteor: dignumque est ut illi ánimam meam refundã. Tunc súbitò equúleo suspénditur; circumstántibus hinc indè lictóribus: ut látera ejus impressis úngulis sulcarentur. Expetente verò pópulo ut obruerétur imbre saxórum, aut membrátim discerperétur: eductum extra tribúnal judex gládio raptim feríri jubet. Ejus corpus in æde sancti Irenæi sepultum: multis infirmis ex collecto púlvere medélam fuisse testátur sanctus Gregórius Turonensis.

Oratio.

DEus, cujus múnere sanctus Epipódius concívis noster, fidem mirábili victóriâ propugnávit: da infirmitáti nostræ, ejus intercessióne virtútem; ut fidem quam voce profité-

Digitized by Google

mur : ópere exequámur. Per Dóminum noſtrum.

VESPERÆ à Capitulo de SS. Felice, Fortunato, & Achilleo, Martyribus, ut in Communi plurium Martyrum. vij. *Oratio*, Deus, invisíbilis. x.

Fit Commem. S. Epipodii, Ant. Juſtum non derelíquit. ℣. Poſuiſti. vij. *Oratio*, Deus, cujus múnere. *ſuprà.*

Deinde S. Georgii, Martyris, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo ſperávi. ij. *Oratio*, Deus, quo donante. v.

¶ *Poſt Veſperas vadit clerus Primatialis Eccleſiæ ad S. Georgium, ubi Duplici ritu Veſperas cantat de S. Georgio Martyre. Quandò verò ipſâ die* 23. *April. de eo non fit in propria Eccleſia, omittitur Primatialis cleri ad eam proceſſio.*]

DIE XXIII.
In Feſto
SANCTORUM FELICIS, FORTUNATI, ET ACHILLEI, Martyrum.

Semiduplex minus.

De Communi plurium Martyrum.

Lectio ij.

FElix Lugdunenſis Présbyter, Fortunátus, & Achilléus, Diáconi, ſancti Irenæi diſcípuli, ab eo Valéntiam prope ripam Rhódani ad prædicandum verbum Dei miſſi; plúrimis & prædicatióne, & vitæ ſanctimóniâ in ea urbe ad fidem adductis : cùm Chriſtiánæ religiónis veritátem, tùm miráculis, tùm ſua in fídei confeſſióne & conſtántia coram ómnibus probaſſent; ad martyrii glóriam, quam tanquam ſuórum labórum metam & præmium expetébant : tandem pervenérunt. Nam à Cornélio duce qui júdicis offício Valéntiæ fungebátur; vinctis poſt tergum mánibus, cruribuſque confractis : equúlei extenſióne diutíſſimè torti ſunt. Ad extrémum è civitáte educti, gládio percuſſi : pro Chriſto occubuérunt circa annum ducentéſimum duodécimum.

Lectio iij.

De S. Georgio Martyre.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus : longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub ejus nómine inſignis Basílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Paleſtína, Lyddam inter & Rámulam : unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius Magnus in Epiſtolis : & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turo-

Digitized by Google

nensis in libro de Mirácu-lis, & Venántius Fortu-nátus in carmínibus. Antíquam in his pártibus nóminis ejus veneratiónem testantur exstructæ in ejus honórem passim Basílicæ: inter quas éminet quæ Lugdúni jámpridem extat sub ejus invocatióne Parochiális Ecclésia.

AD LAUDES.

Oratio, Deus invisíbilis. x.

Pro Commem. S. Georgii, Martyris, Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. iv.

Oratio, Deus, quo donante. v.

VESPERÆ à Capitulo de SS. Alexandro & Sociis Martyribus ut in Communi plurium Mart. vij. *Oratio*, Omnípotens sempiterne Deus. x.

Fit Commem. SS. Felicis, Fortunati & Achillei, Martyrum. Ant. Datæ sunt illis. ℣. In æternum. xij. *Oratio*, Deus, invisíbilis. x.

DIE XXIV.

In Festo

SS. ALEXANDRI,

& Sociorum ejus,

Lugdunensium Martyrum.

Semiduplex - minus.

De Communi plurium Martyrum.

Lectio ij.

BEátos Mártyres Epipódium & Alexandrum primùm conjunxit infántia; deinde in timóre divíno instítuit adolescéntia: firmávit juventus; donec ánimis meritisque conjuncti, ad Martyrium pervenérunt: quod, tribuente Dei múnere, páriter suscepérunt. Sed dum Dóminus noster Jesus Christus ita mílitum suórum victríces dispensat corónas, ut qui ei jungebantur confessióne temporáli, dividerentur occásu; méritò nobis præstitum judicámus: ut duplicátâ in illis solemnitáte fruerémur. Nam & dum alternis diébus festa illórum provéniunt, & illos inseparábili venerámur affectu; non síngulis diébus, sed geminátis obséquiis: utrumque bis cólimus. Et sicut núdius - tértius solémnitas cœlo insertum Epipódium celebrávit: ita hodiernâ festivitáte beátum Alexandrum pervenisse ad regna cœléstia gaudeámus. Idcircò nunc revertámur ad históriam eórum Passiónis.

Lectio iij.

INteremto Epipódio Mártyre, persecútor recenti adhuc cruóre respersus; beáti Alexandri sánguinem sitiébat: quem receptum ex cárcere, comperendináto exámine, die interpósito, furóri suo præcépit offerri; ut ejus supplíciis, non solùm rábiem suam: verùm étiam infá-

niam commóti & sævientis pópuli temperáret. Sed cùm, tentátâ ómnibus modis ejus constántiâ, nec verbis, nec minis à fídei propósito dimovéri posset; Præses furóre desæviens: Alexandrum divaricátum ternis cædéntibus præcépit verberári. Cùmque longíssimo spátio cædéntium succíduâ vicissitúdine non frangerétur: eum cruci affixum ánimam effúndere jubet. Post senténtiam, sævi carnífices beátum Alexandrum salutári signo, extensis in diversa bráchiis, nexuérunt. Nec tamen diù beáti Mártyris tormenta porrecta sunt: ita enim laniátum fúerat corpus crudelitáte verberántium; ut carne solútâ costárum, patefactisque viscéribus: secréta ánimæ panderentur. Nam dùm totus in Christo est, eumque jam fessus suprémis vócibus ínvocat: beátum spíritum exanimátus emísit.

Oratio, Omnípotens sempiterne Deus. x.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE XXV.

In Festo SANCTI MARCI, Evangelistæ.

Duplex-majus.

[*Si occurrat per Octavam Paschæ transfertur ad Feriam secundam post Dominicam in Albis.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* QUàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántiũ bona! Allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum. Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangelistam dabo. Allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit. Allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos. Allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas: álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres; ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii: in ædificatiónem córporis Christi.

Hymnus.

CHristi perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis:

Digitized by Google

Olim ſub umbris cóndita
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidiſtis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit homo,
Seris legenda póſteris,
Dictante ſcripſiſtis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Veſtris adhuc in páginis
Nobis loqui non déſinit.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtïa.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dóminus dabit verbũ evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur. Allelúia. *Iſ.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Alexandri & Sociorum Martyrum, Ant. Datæ ſunt illis. ℣. In æternum. xij. *Oratio*, Omnípotens ſempiterne Deus. x.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Theſſ.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Chriſti perennes. *ut ſuprà*, 495.

Super tres Pſalmos de Feria, Ant. 1. a. In circúitu ſedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam & honórem ſedenti ſuper thronum. Allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus dicent glóriam; ℟. Et ſedébit Dóminus rex in æternum. *Pſ.* 28.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Super montem excelſum aſcende tu, qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda; Ecce Deus veſter. Allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Iſ.* 40. *Luc.* 9.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 18.

MArcus diſcípulus & interpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat: rogátus Romæ à frátribus, breve ſcripſit Evangélium. Quod cùm Petrus audiſſet, probávit; & Eccléſiæ legendum ſuâ auctoritáte dedit: ſicut ſcribunt Clemens in ſexto Hypotypóſeon libro, & Pá-

Digitized by Google

pias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam signíficans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, & Marcus fílius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne stultam. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

Lectio iij.

ASsumpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perrexit in Ægyptum; & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ: ut omnes sectatóres Christi ad exemplum suî cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaïzantem: quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia; sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat: memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno: & sepultus Alexandríæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidem mortem, illumináviit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor. Allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis; * Qui. Glória Patri. † Per. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere & docére usque in diem quâ assumptus est. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi; proùt potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi. Allelúia. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secun-

Digitized by Google

dùm donum grátiæ Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Capitulum. Josue, 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo : sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus; ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo : tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus.

SInæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas & fúlgura
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus,
Præcepta, non vires dabat :
Inscripta cordi lex nova
Quidquid jubet dat éxequi.

Scripsístis hanc fidâ manu :
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus :
Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes. Allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti : tríbue, quæsumus; ejus nos semper & eruditióne profícere : & oratióne defendi. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

QUómodò nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem ? quæ cùm initium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est; contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus : & Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus. * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis ! * Alle-

lúia. Glória Patri. Quanta. *Pſ.* 77.

℣. Patres noſtri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. Cor. 2.

NOn ſumus, ſicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; ſed ex ſinceritáte: ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu ſciſti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo, ℟. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. Theſſ. 2.

SIcut probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quaſi homínibus placentes: ſed Deo qui probat corda noſtra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia caſta. * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Pſ.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer. ℟. Et ſervus tuus dilexit illud. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Chriſti; ſpem habentes creſcentis fídei veſtræ, in vobis magnificári. Allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpidè volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras. Allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repóſita eſt vobis in cœlis, audiſtis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio converſámini, in uno ſpíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii; quia vobis donátum eſt ut in Chriſtum credátis. Allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum ſecundùm Evangéliũ meum. Allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch, 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ eſt in æternum; omnes qui tenent eam pervénient ad vitam: qui autem derelinquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Chriſti perennes. *Ut in I. Veſp.* 495.

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, ℟. Et legem póſuit in Iſrael. *Pſ.* 77.

Digitized by Google

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Quod audívimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiscum, & socíetas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo. Allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Joannis, Episcopi. Ant. Elégit ipsum. ℣. Beátus quem elegisti. xiij. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xvj.

Deinde, Commem. S. Cleti, Papæ & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo sperávi. ij. *Oratio*, Deus, cujus grátia. v.

DIE XXVI.
In Festo
SANCTI JOANNIS,
Valentini Episcopi.
Simplex.

[*Si occurrat Biduo Paschæ, de eo & de S. Cleto nihil fit: si verò ceteris diebus Hebdom. Paschæ, vel in Dominicis post Pascha, de eis fit Commem. sine eorum Lect.*]

De Communi Pontificum.

AD NOCT. Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ. Et sic in omnibus Simplicibus, nisi aliter notetur.

Lectio iij.

JOannes Lugdúni circa inítia duodécimi séculi natus: hujusce civitátis Ecclésiæ primùm fuit cléricus; mox in cœnóbio Cisterciensi sub beáto Abbáte Stéphano mónachi vitā proféssus: ad quam sancti Bernardi collóquiis & exemplo jamdúdum accendi cœperat. Pauló post máximo sanctimóniæ profectu norma sódálium factus; monastério Bonævallis in Viennensi diœcési recèns cóndito fuit prælátus: ubi inter plúrimos pietáte insignes admirábilem virum sanctum Petrum, Tarentasiensem Archiepíscopum, reguláribus disciplínis erudívit. Póstmodùm pervagátâ ipsíus sanctitátis famâ; depulso Valentínæ Ecclésiæ Sede invasóri Eustáchio suffectus: multas hujus invídiâ pro defensióne justítiæ adversitátes tolerávit. Factum est enim, ut implendo boni Pastóris múneri totus licèt déditus; suis tamen in ódium vénerit: Eustáchio ejusque fautóribus in eum debacchári non desisténtibus. Cumulátâ tandem patiéntiæ ac meritórum mensúrâ; Valéntiæ óbiit anno milléssimo centésimo quadragésimo-quarto: statim post óbitum inter Sanctos à pópulo numerátus. Editis enim ad ejus sepulcrum plúribus miráculis; sublátum sibi patrem óptimum omnes luxérunt: qui incólumem injusto fúerant ódio prosecúti. ¶ Cólitur hâc ipsâ die

beáti Cleti, seu, ut áiunt Græci, Anacléti pássio; qui secundus à sancto Petro in Romána sede succéssit Lino : cujus beátus Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Hic à Lini morte sub Imperatóribus Tito & Domitiáno illam máximam & Apostólicam rexit Ecclésiam : ad quam propter potentiórem principalitátem necesse est omnem conveníre Ecclésiam. Cui cùm duódecim annis præfuisset; secundâ post Nerónem persecutióne, glorióși martyrii corónam adeptus est : sanctis deinde Martyribus in Canóne Missæ annumerátus.]

A D L A U D E S.

Oratio, Deus, qui pópulis. xvj.

Pro Commemoratione sancti Cleti. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. iv. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. v.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de Feria; à Capitulo de sequenti.

D I E XXVII.

In Festo

SANCTI RUSTICI,

Lugdunensis Episcopi.

Semiduplex-minus.

[*Si occurrat in Hebdomada Paschæ vel in Dominicis post Pascha, de eo fit Commem. sine ejus Lect. Idem fit de Festo S. Roberti, Abbatis.*]

De Communi Pontificum. Orat. Da nobis, quæsumus. xvj.

Lectio ij.

RUsticus sive Rustícius, vir nóbilis, qui Lugdunensem régere cœpit Ecclésiam círciter anno salútis quadringentésimo nonagésimo quarto; velut alter Ambrósius à séculi & legum tribunáli ad Episcopále sólium evectus : miris virtútum lumínibus suam illustrávit Ecclésiam. Hujus beatíssimi Antístitis méminit utrumque Martyrológium; Antuerpiense vetustíssimum, ac étiam Corbeïense : nec ejus nomen prætermísit Ennódius in vita & gestis sancti Epiphánii Epíscopi Ticinensis, sic scribens. Ingressus est Epiphánius Lugdúnum ubi Rústicus tunc Episcopálem Cáthedram possidébat; homo qui & in seculáris títuli præfiguratióne sacerdótem semper exhíbuit : & sub prætexta Fori gubernatórem gessit Ecclésiæ.

Lectio iij.

GEláșio Papæ scripsit epístolam, quâ se plúrimùm dolére testátur & de públicis Ecclésiæ calamitátibus : & de privátis ipsíus incómmodis, ex bellis Odoacrum inter & Theodóricum in Itália exortis. Eídem simul copiósas,

Digitized by Google

ad sublevandam Romæ páuperum misériam : unà cum Eóno Arelatensi, misit eleemósynas. Rescripsit Gelásius, amplíssimas de accepto benefício grátias agens, & caritátem ejus extollens : obsecrávit ut ab ea non recéderet. Rústico intérim sanctum Epiphánium Papiensem antístitem in Gállias proficiscentem : ut captos à Gondabáudo Burgundiónum rege Italos redímeret, commendábat; ac tandem Acácii Constantinopolitáni negótium, turbárum in Ecclésia causam narrans : rogábat ut suam Gallicanórumque Præsulum hac de re senténtiam per Epiphánium renuntiáret. Ita suis suorumque eleemósynis egit Rústicus : ut vix ullum Italum in vínculis relíquerit & plusquam quátuor míllia virórum liberáverit. Illíus témpore Lugdúni florébat Syágria, nóbilis & ditíssima matróna : quam Lugdunensis Ecclésiæ thesaurum vocat Ennódius. Hæc, profectò sancti Præsulis hortátu, tam munífica manu in captivórum solátium ac liberatiónem opes effúdit : ut quadringentos unâ die redémerit. Rústicus tandem méritis conspícuus diem últimam clausit Lugdúni; sed quot annis pedum tenúerit : quove præcísè anno è vivis abíerit, ignorámus. Fúerunt ejus sacræ exúviæ in sanctórum Apostolórum, nunc sancti Nicétii Basílica recónditæ.

Oratio, Da nobis, quæsumus. xvj.

DIE XXIX.
In Festo SANCTI ROBERTI, Abbatis.
Simplex.

De Communi Abbatum.

Oratio, Deus, cujus múnere. xxvij.

Lectio iij.

ROBERTUS in Campánia nóbili prosápiâ ortus, pro exímiis quibus fulgébat virtútibus, ex mónacho sancti Petri de Cella Trecensi in Abbátem electus, omnem dedit óperam, ut dilapsam apud fratres restitúeret régulam. Deinde perfectióris vitæ flagrans desidério, Molismensem Lingonensis agri silvam ádiit; ubi cóndito monastério, vitam ádeò páuperem duxit & ásperam : ut sæpiùs herbis fructibusque sponte in silva nascéntibus unà cum sóciis vesceréntur. Horum crescente in dies sanctitátis famâ, amplíssima brevi facta sunt : piis fidélium largitiónibus, cœnóbii bona. Sed ægrè ferens pauló post Robertus prístinæ professiónis stúdium sen-

ſim in ſuis refrigéſcere, unà cum ſócio Albérico Lugdúnum venit: novum ſibi ſeceſſum eligendi consílio. Inde ſuaſióne Hugónis civitátis Epíſcopi, nec non Diœcesáni Præſulis Cabilonenſis auctoritáte roborátus; migrávit in locum horróris & vaſtæ ſolitúdinis, nómine Ciſtércium, in quo páuperes humileſque caſas árborum ramis éxſtruens: celebérrimi Ciſtercienſis Ordinis fundamenta jecit. Novo præfectus monaſtério, jejúniis, oratiónibus, vigíliis, manuumque labóri totum ſe dedit. Obſecundante verò Románo Pontífice, votis monachórum ánnuens, ad Moliſmum rédiit; ubi plenus diérum, meritiſque onerátus obdormívit in Dómino: anno ſalútis milléſimo centéſimodécimo.

Oratio, Deus, cujus múnere. xxvij.

FESTA MAII.

DIE I.

In Feſto

SS. APOSTOLORUM

PHILIPPI ET JACOBI.

Duplex-majus.

[*Quandò occurrit in Sabbato vel Dominicâ in Albis, poſt ipſam transfertur: non autem Commem. S. Andeoli, quæ tunc fit ſine ejus Lect.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 3. a. VOluit Jeſus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei: Séquere me. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei: Quem ſcripſit Móyſes in lege, & Prophétæ, invénimus Jeſum fílium Joſeph à Názareth. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus: Veni & vide. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit Philippum & Jacóbum Alphæi. Allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirarentur, & dícerent: Nonne hic eſt fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus, & Joſeph, & Simon, & Judas? Allelúia. *Matth.* 13.

Capitulum. Iſ. 61.

SCient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum; omnes qui víderint eos, cognoſcent illos: quia iſti

ſunt ſemen cui benedixit Dóminus.

Hymnus.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes rédditæ.
Vobis datum præ céteris
Latus Magiſtri cíngere:
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.
At, ille privátim ſuæ
Dum núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?
Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.
Illos magiſter qui doces,
Tu Chriſte, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
[¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
¶ *Poſt Aſcenſ. Doxologia*:
Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Jeſus Philippo: Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur: & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit. Allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio S. Andeoli, Martyris. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus, qui beátum. iv.

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum,* Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRædicta Chriſti mors adeſt;
At vos timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remittet in fratres amor.
Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus ſpérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna ſuccédet dies.
Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum ſéculi
Æternus óbruet dolor.
Qui carne frater in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur conſórtio.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna

Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.
¶ Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, &c.

Post Ascens. Doxol. Qui victor, &c. *& sic in ceteris Horis.*

Ant. sola. 1. a. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi ? Hoc autem dicébat tentans eum ; ipse enim sciébat quid esset factúrus. Allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & saturabuntur ; ℟. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum. *Ps.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente ; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manũ in discípulos suos, dixit : Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipse meus frater est. Allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis ; in médio Ecclésiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

Lectio ij.

PHilippus Bethsáidæ natus : unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocáti sunt ; à quo cùm accepisset Nathánael venisse Messíam in lege & in Prophétis promissum : ad Dóminum ductus est. Hic in discipulórum órdine permansit : ille pósteà in númerum duódecim Apostolórum cooptátus est. Quàm verò Christus ipsum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat ; quòd cùm in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet : sic præ céteris illum affátus est. Unde emémus panes, ut mandúcent hi ? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes : ad Philippum accessisse leguntur. Is, accepto Spíritu sancto, in utráque Phrygia prædicávit ; & Ecclésias constítuit : ex quibus prodiérunt viri Apostólici complúres, quorum præcípuè óperâ século sequenti res christiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis constitúta est. Tandem glorióso fine quiévit Philippus : & Hierápoli sepultus est.

℟. Accessérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes : Dómine, vólumus Jesum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andréæ : Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jesu. Allelúia, allelúia. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit Philippus. *Joan.* 11. *Zach.* 6.

Lectio iij.

JAcóbus frater Dómini, cognomento Justus, de útero matris sanctus fuit, ut ait sanctus Hegesippus :

vinum & síceram non bibit; carne abstínuit: nunquam tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic soli in Sancta licébat íngredi: líneâ veste, non láneâ, induebátur; ei assidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat: ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt: ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuisset: Christum Dei Fílium constantíssimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíssimum templi locum adductus: inde præcipitátus est. Qui, confractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum; Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis: Ignosce eis, Dómine, quia néſciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne fullónis fuste cápite gráviter percusso; ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno: & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepultus est. Unam scripsit Epístolam: quæ prima inter septem Cathólicas annumerátur. ¶ Hâc ipsâ die cólitur Pássio sancti Andéoli Subdiáconi, qui à beáto Polycarpo ab oriente in Gállias missus, unà cum beátis Benigno & Andóchio Presbyteris, Thyrsóque Diácono, Massíliam appulsus; primùm Carpentoractem: deinde in vicínas regiónes Evangélium prædicans, se contulisse dícitur. Ipsíus prædicatióne multos ad Christi fidem adductos, ut áudiit Sevérus Imperátor: jussit eum spinósis fústibus crudelíssimè flagellári. Etálterâ die, beátum Mártyrem cernens invictum, ense facto de ligno duríssimo: caput ejus in crucis modum scindi præcépit. Passus est Andéolus gloriosóque martyrio fuit coronátus in território Vivariensi: in eo loco qui nunc sancti Andéoli forum nominátur.]

(*Si Dominica fuerit, seu Feria ij. vel iij. vel iv. Rogationum, secunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo & de S. Andeolo, duabus in unam junctis, tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; & sic in simili casu.*)

℟. Etsi cognóvimus secundùm carnem Christum, sed nunc jam non nóvimus: * Vétera transiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit sibi per Christum, & dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Allelúia, allelúia.

℣. Dicit Dóminus : Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur; útique cognoscétis ea : * Vétera. Glória. † Nos. 2. Cor. 5. Is. 43.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. DIcit Jesu Philippus: Dómine, osténde nobis Patrem, & súfficit nobis. Allelúia. Joan. 14.

Ant. 3. c. Dicit Philippo Jesus : Tanto témpore vobíscum sum, & non cognovístis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Allelúia. Joan. 14.

Ant. 6. F. Quómodò tu dicis : Osténde nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Allelúia. Joan. 14.

Ant. 4. D. Jesus occurrit muliéribus, & ait : Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. Matth. 28.

Ant. 8. c. Visus est plusquàm quingentis frátribus simul : deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus. Allelúia. 1. Cor. 15.

Capitulum. Act. 1.

PRæbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei; & convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent: sed expectárent promissiónem Patris.

Hymnus.

REgnis patérnis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter hospes exteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præsagas suî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.

Amóris ô quæ pignora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit & ligat Deus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. Ps. 144.

Ad Benedictus. Ant. 1. J. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis : Sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis : vos autem testes estis horum. Allelúia. Luc. 24.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi & Jacóbi solemnitáte lætíficas; da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium: ut parátam in domo tua mansiónem hereditáte consequámur. Per eumdem.

Fit Commemoratio S. Andeoli, Martyris. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. *Oratio*, Deus, qui beátum. iv.

AD HORAS, post Ascens. in fine Hymn. Doxol. ¶ Qui victor, &c. *suprà*, 504.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jesu.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Dicit.

Capitulum. 1. Cor. 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum; nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc est generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória Patri. Hæc est generátio. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodò.

Capitulum. 1. Joan. 5.

SCimus quóniam Fílius Dei venit; & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus: Hic est verus Deus, & vita æterna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória Patri. Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Visus est.

Capitulum. Act. 10.

PRæcépit nobis prædicare pópulo: & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia, allelúia. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua, * Allelúia. Glória. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. JEsus assumptus est, & ascendérunt (discípuli) ubi manébant Pe-

Digitized by Google

trus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Jacóbus Alphæi. Allel. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jesu; & repléti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 1. & 2.

Ant. 3. à. Quidam de Judæa docébant fratres: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári; convenerúntque Apóstoli. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. d. Cùm magna conquisítio fíeret, respondit Jacóbus: Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophetárum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à século est Dómino opus suum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Ephes. 3.

ALiis generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum: sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, & Prophétis in Spíritu; Gentes esse coherédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu: per Evangélium.

Hymnus.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.

Oráte, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascensionem, Doxol. ¶ Qui victor, &c. 504.

℣. Annuntiavérunt justítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisió-

nem. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit Commem. sancti Athanasii, Episc. & Eccl. Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. xix. *Oratio*, Præsta. *infrà.*

DIE II.

In Festo SANCTI ATHANASII, Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex majus.

De Communi Doctorum.

Lectio ij.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum: Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Arium constanter ab Ecclésiæ communióne répulit: unde Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorumque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis ínito consílio; suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur: ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus: íterùm ab inimícis, tàm apud Júlium Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antiochíam, in qua depósitus est, & depósito Gregórius Cáppadox substitútus: sed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Episcopórum ínnocens declarátus, agente Constante Constántii germáno; in Synodo Sardicensi ex utróque império congregátâ absólvitur: & Sedi suæ restitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius: quòd eum Constántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam reversus: Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam defíniit: ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit: donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni successor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus: Athanásium in paterno monumento quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexandríam post tot labóres, & tempestátes reversus, in pace

quiévit: & anno Episcopátûs sui quadragésimo-sexto, Christi trecentésimo septuagésimo-tértio in léctulo suo mórtuus est.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit: & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri. Per eumdem Dóminum.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE III.

In Festo Inventionis

SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat id signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Allelúia. *Is.* 11.

Ant. 2. D. Factus est principátus super húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis. Allelúia. *Is.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel. Allelúia. *Is.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum suum, & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus sum & feci. Allelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. Galat. 3.

CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est; Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu.

Hymnus.

TEllus tot annos quid tegis
Nostræ salútis pignóra?
Crux monte toto quæritur,
Ultrò tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.

Regína quæsítam crucem,
Monstrante Christo, répérit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:

Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Poſt Aſcenſionem, *Doxol.* Qui victor. *& ſic in ceteris Horis.*

℣. Notam feciſti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remiſſiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Athanaſii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. xxiij. *Oratio*, Præſta. *ut ſuprà*, 511.

Deinde, Commem. S. Alexandri, Papæ & Martyris. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Preces noſtras. *infrà ad Laudes.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum qui crucifixus eſt, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SIgnum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi;
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.
Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réſpicit,
Iras & oblivíſcitur.
Lethále ſi vulnus ferat
Infernus anguis mórſibus;
Læſi ſimul te víderint,
Repentè tu medéberis.
Arâ ſub illâ par Deo
Se conſecrávit hóſtia:
Hâc ſede læſum Fílius
Placávit orátor patrem.
Crux ſancta, Crux amábilis,
Crux tincta Chriſti sánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. ſola. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoſcétis quia ego ſum. Allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Digitized by Google

℟. Nunc judícium eſt mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur forás; * Et ego ſi exaltátus fúero à terra ómnia traham ad meipſum. Allelúia, allelúia. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno, qui percuſſus aſpéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Lectio ij.

Ex Epíſtola ſancti Paulíni Epíſcopi ad Sevérum.

Epiſtola 31. *novæ Editionis.*

HEléna regína venerábilis, ut venit Jeroſólymam: Crucem Dómini ſtudiosíſſimè inquírere adorſa eſt. De loco tantùm paſſiónis cértior fíeri ſtúduit. Juſſit íllicò, urgente ſine dúbio conceptæ revelatiónis inſtinctu: in ipſum locum óperam foſſiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem iſtíus molitiónis hauſit: & contra ſpem ómnium, ſed ſecundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egeſtióne reſerátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus ſtéterant, repertæ fuiſſent: gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, juſto piórum metu; ne fórſitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent: aut ſalutáre lignum pro ſtípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipſum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. Allelúia, allelúia. ℣. Móyſes póſuit ſerpentem æneum pro ſigno; quem cùm percuſſi aſpícerent, ſanabantur: * Ita exaltári. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Lectio iij.

REſpexit pias fidéliter æſtuántium curas Dóminus; & ipſi potíſſimùm quæ tam piæ ſollicitúdinis princeps erat, hujus conſílii lumen infúdit: ut áliquem recens mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum; cadáver illátum eſt: depónitur; jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera: ſed reórum ligna mors ſprevit. Poſtrémò Domínicam Crucem prodit reſurréctio; & ad ſalutáris ligni tactum morte prófugâ funus excuſſum, & corpus erectum eſt: tremefactiſque vivéntibus, ſtetit mórtuus; & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus: íllicò inter ſpectatóres ſuos redivívus inceſſit. Ita, ut décuit, ex-

Digitized by Google

perimento resurrectiónis inventa & probáta Crux Christi est : dignóque mox ámbitu consecrátur, cóndità in loco Passiónis basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur. ¶ Cólitur hâc ipsâ die memória beáti Alexandri, qui teste sancto Irenæo quintus Románæ Ecclésiæ Epíscopus : duodécimo Trajáni Imperatóris anno, salútis autem centésimo nono, post Evaristum Petri Sedem ténuit. Hic multos Romæ próceres ad fidem adduxisse tráditur. Ethnicis autem sub Adriáno æstuántibus christiánæ Religiónis ódio; Christíque servos váriis in locis persequéntibus, fertur Alexandrum ab ipsis comprehensum : anno Pontificátûs décimo, unà cum Evéntio & Theódulo, martyrio fuisse coronátum.]

℟. Christus passus est pro nobis : * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. Allelúia, allelúia. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus; * Qui. Glória. * Qui. 1. *Petr.* 2. *If.* 53.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. CHristus mórtuus est pro peccátis nostris, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Delens quòd adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 6. F. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 5. a. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo per Crucem. Allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est : iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est. Allelúia. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

PRædicámus Christum crucifixum; Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam : ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

Hymnus.

CRux, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia,

Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.
Clavi pedes, clavi manus
Fixére duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.
Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.
Tu lectus in quo nos parit,
Suggestus è quo nos docet;
Olim tremendum fóntibus
Eris tribúnal Júdicis.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. Allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitasti: concéde; ut vitális ligni prétio: ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis & regnas.

Fit Commem. S. Alexandri, Papæ & Mart. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. iv.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus, Dómine, clementer exáudi; ut beáti Alexandri Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjúti: ipsíus fidem & constántiam imitémur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. Act. 5.

QUem vos interemistis, suspendentes in ligno; hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli: & remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit nostrî. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris. * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Digitized by Google

Capitulum. Ephes. 1.

IN Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus; remissiónem peccatórum: secundum divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dominum * misericórdia. * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio. * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

HUmiliávit semetipsũ, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br.* Minuisti eum * pauló minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum. * Allelúia. Glória Patri. Minuisti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHristus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui sumus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis; sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi: & incontamináti.

Hymnus, Signum. 512.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

Deinde fit Commem. sanctæ Monicæ, Viduæ, Ant. Exultávit. ℣. Averte óculos. xliij. *Oratio*, Deus, mœréntium. *infrà*, 518.

DIE IV.
In Festo
SANCTÆ MONICÆ,
Viduæ.
Simplex.

De Communi sanctarum Mulierum.

Lectio iij.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit; Patrícium cónjugem, cui velut dómino semper servíerat: extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem adduxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur; audívit à quodam Epíscopo: Fieri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum secúta; Mediolani innótuit Ambrósio: qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat; pultes cum pane & mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur: ubi hoc Epíscopum vetuisse cognóvit; tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quòd tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ: quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui, ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat: cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta. Fili, nullâ jam re delector in hac vita; quid hic fáciam adhuc, & cur hìc sim néscio: jam consumptâ spe hujus séculi; unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam: ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquàm mórerer; cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit: ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit: & astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio; Ponétis hìc, inquit, matrem vestram: illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo-sexto: ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit Psalmum: Misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta sepulcrum pósito cadávere, priusquàm deponerétur; oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus

diéi prætermissióne serviérat: & unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

Oratio.

DEus moeréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepisti; da nobis utriusque interventu peccáta nostra poeniténtiæ lácrymis elúere: & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

DIE VI.

In Festo Martyrii
SANCTI JOANNIS
ante Portam Latinam.

Semiduplex-majus.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. Isaïæ, 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te; cùm ambuláveris in igne: non combuséris, & flamma non ardébit in te.

Hymnus.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus Cæsare júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis canícies movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edícto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamusque mori, simus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Coelum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est! *Ps.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jesus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptismo quo ego baptízor, baptizabímini. Allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui con-

vertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Romúleam. *suprà.*

Super tres Psalmos de Feria, Ant. sola. 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Israel, salvátor tuus: ego dilexi te. Allelúia. *Is.* 43.

℣. Igne me examinasti, Dómine; ℟. Et non est inventa in me iníquitas. *Ps.* 16.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est. Allelúia, allelúia. ℣. Opéra Dei reveláre & confitéri honoríficum est. * Omnis qui confitébitur. *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, adversùs Joviniánum. *Lib.* 1. *Cap.* 14.

JOannes unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos; & quem fides Christi vírginem repéreraт, virgo permansit: & ídeò plus amátur à Dómino, & recumbit super pectus Jesu; & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget: & post resurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdaléne quòd Dóminus resurrexisset; uterque cucurrit ad sepulcrum: sed ille prævénit. Cùmque essent in navi, & piscarentur in lacu Genézareth: Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo vírginem agnoscit, & dicit Petro: Dóminus est.

℟. Stetit Jesus in líttore: non cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

EST Joannes, & Apóstolus; & Evangelista: & Prophéta. Apóstolus: quia scripsit ad Ecclésias ut magister. Evangelista: quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo: álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt. Prophéta: vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium: púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

Digitized by Google

℟. Liberasti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † In médio ignis non sum æstuátus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus sum de ore leónis. * Et. Glória Patri. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; & sic in reliquo Officio.

Ant. 2. D. EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Pathmos propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. Allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne signáveris verba prophétiæ; tempus enim propè est, Allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum: Et dicit mihi; Vide ne féceris: conservus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu; Deum adóra: Testimónium enim Jesu est Spíritus prophétiæ.

Hymnus.

JUssu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celsa supra sídera.

Illìc revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devictâ leo.

Arcána te vatem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra deserta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ oportet fíe-

Digitized by Google

ri citò: & significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei. Allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut, qui beátum Joannem Apóstolum tuum & Evangelistam in ferventi óleo illæsum custodisti: ita nos inter vários cupiditátum æstus, immaculátos serváre dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberasti me de perditióne & eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi: & benedícam nómini Dómini.

℟. *br.* Loquébar de testimóniis tuis * in conspectu regum. * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non confundébar. * Allelúia. Glória. Loquébar. *Ps.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Is. 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magistrum; Dóminus Deus apéruit mihi aurem: ego autem non contradíco, retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuisti me, & usque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usque in senectam & sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. Sap. 7.

QUæcumque sunt absconsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia: est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini. * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usque in altíssima * quæ fecisti magnália. * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus óculis nostris, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos so-

Digitized by Google

cietátem habeátis nobiscum. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. *G.* Sit vobiscum grátia, & pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo sumus. Allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis. Allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. Joan. 4.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei; Deus in eo manet, & ipse in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Vesperis*, 518.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE IX.
In Festo SANCTI GREGORII NAZIANZENI, Episc. & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex majus.

De Communi Doctorum.

Oratio, Omnípotens ætérne Deus. xxj.

Lectio ij.

GRegórius, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus; Arianzi in Cappadócia secunda natus est, Gregório patre, qui Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus fuit: & Nonnâ matre, quæ nondum in lucem éditum Deo consecrávit. Adoléscens, Cæsaréam primùm, deinde Alexandríam, hinc Athénas, discendi stúdio, perrexit; ubi amicítiam íniit cum Basílio: & ab Atheniénsibus eloquéntiæ proféssor est designátus. In pátriam reversus anno ætátis trigésimo: baptizátus est. Tum Présbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur: fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ instit úta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat; adduxit ut subscriptiónem re-

vocáret : eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, episcopátu cessit; & postquàm aliquándiù in nosocómio ægrótis ministrasset : Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

Lectio iij.

Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus; Ariános & Apollinaristas expugnávit : multisque ab hæresi ad fidem revocátis; lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus : & ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instítuit; at paulò post, mutáto consílio : ad eam Sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deinde Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur : Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Episcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia; qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse : Gregórius in Concílio stúdio pacis se ábdicans, dixit. Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero; projícite me in mare : & hæ tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens; cùm Nectárius ei substitútus esset, Arianzum se recépit : unde Cæsaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquándiù administrávit : eíque Ecclésiæ hæresi expurgátæ præficiendum curávit Euládium. Rus deinde secessit; ubi Mónachi vitam agens : gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit. Demum, Theodósio imperante, decessit : multis super ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Oratio, Omnípotens, æterne Deus. xxj.

DIE XI.
In Festo
SANCTI MAMERTI,
Epíscopi.
Simplex.
De Communi Pontificum.
Pridie AD VESPERAS,

Oratio, Clamantes. *infrà.*

Fit Commemoratio de Cruce, nisi Ascensione celebratâ; & sic in sequentibus.

Lectio iij.

MAmertus Hilari Papæ tempóribus circa annum quadringentésimum sexagésimum-secundum Viennensis Epíscopus: ipsâ resurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce; cùm cives facultátibus suis domibusque metuentes ex Ecclésia discessissent, ipse solus in ea remansit: & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni spátium frequentes terræ motus plures ejusdem civitátis domos & basílicas concússerant: insóliti quoque sónitus nocturni, & lupi, ursi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret; eâdem nocte, cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis: ánimo concépit instituere Litánias usitátis sanctióres. Has pósteà indixit tríduo ante Ascensiónem celebrandas in jejúniis; compunctióne cordis & eleemósynis; ad quas universis fidélibus concurréntibus: coorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox totâ Gálliâ præscriptas & observátas: Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte amplexa est.

AD LAUDES.

Oratio.

CLamantes ad te, quæsumus, Dómine, dignanter exaudi; ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti: ita & nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de Feria, à Capitulo de sequenti.

Commemoratio de Cruce.

DIE XII.

In Festo SANCTI PANCRATII, Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio, Deus, quo donante. v.

Lectio iij.

PAncrátius in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venisse dícitur; Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus, ductus à pátruo: ibique cum eo baptismum suscepisse. Quo mórtuo; pro constanti fídei confessióne cápitis obtruncatióne: mar-

tyrium complevisse tráditur in eádem urbe. Sepultus est in cœmetério Calepódii. Gregórius magnus sermónem hábuit ad pópulum : in Ecclésia in ejus honórem constructa. Et de miráculis ad ejusdem sepulcrum fíeri sólitis : agit Gregórius Turonensis.

A D L A U D E S.

Oratio, Deus, quo donante. v.

Commemoratio de Cruce.

D I E X X.

In Festo

S. AUSTREGESILI, Episcopi.

Simplex.

De Communi Pontificum.

Pridie AD VESPERAS, *Oratio*, Quæsumus, Dómine. xvj.

Fit Commemoratio de Cruce.

Lectio iij.

AUstregésilus Bitúricis ortus Agundíno patre, nóbili sed ténuis fortúnæ viro, in pueritia lítteris máximè sacris institútus est. Adultus, Guntramni regis, cujus in aula Mappárii fungebátur offício, grátiam consecútus : nihil ínterim de christiánæ vitæ exercítiis remísit. Oratióni ac eleemósynis intentus, vigíliis étiam & abstinéntiâ corpus macerábat. Oblátis dívitis puellæ núptiis : castitátem ad quam se vocátum sentiébat, prætulit. Accusátus à Betheléno qui Fiscália in próprium cómmodum convérterat : jussus est à rege singulári pugnâ accusatiónem exarmáre. Cùm, indicto ad certámen die, Betheiénus equo dilapsus, divíno judício interiisset : Austregésilus immúnis inventus à crímine, regis benevoléntiam recuperávit. Sed deinceps áulicæ vitæ pertæsus, Æthérii inter optimátes commendatíssimi consílio, Aunárium Autissiodorensem Epíscopum ádiit : à quo Subdiáconus fuit ordinátus. Pósteà ab Æthério, qui ad Sedem Lugdunensem evectus fúerat : Présbyter ac sancti Nicétii Abbas factus est. Austregésilus tantâ virtútum famâ apud Aunárium & Æthérium per annos viginti-quátuor incláruit : ut post Apollináris óbitum à clero & pópulo Bituricensi expetítus, annuente Theodórico secundo Burgúndiæ rege, consecrátus fúerit Epíscopus. Bituricensem Ecclésiam cùm annis duódecim rexisset; virtútum ómnium fulgóre præfulgens, multisque clarus miráculis obdormívit in Dómino : anno sexcentésimo vigésimo-quarto.

A D L A U D E S.

Oratio, Quæsumus, Dómine. xvj.

Fit Commem. de Cruce.

Digitized by Google

DIE XXIII.
In Festo
SANCTI DESIDERII,
Viennensis
Episcopi, & Martyris.
Simplex.
De Communi unius Martyris.
Pridie AD VESPERAS,
Oratio, Fac nos. *infrà.*
Fit Commem. S. Desiderii, Lingonensis Episc. & Mart. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. iv. *Oratio*, Deus, cujus grátia. *infrà.*
Deinde Commem. de Cruce.
Lectio iij.

DEsidérius Augustodúni natus, ecclesiásticæ disciplínæ stúdio Viennam proféctus, Naamátio Pontífici adhæsit; à quo doctrínis póstmodùm imbútus ecclesiásticis, sub eódem Pontífice, sicut & sub Philippo, Evántio, ac Vero, clericáli offício & diáconi ministério functus: Vero vitâ functo, in Episcopátu succéssor datus est. Illi & Syágrio Augustodunensi Gregórius magnus, Augustínum à se in Angliam prædicandi Evangélii causâ missum: per lítteras commendávit. Cùm autem Brunichildis Regínæ impietátes zelo Episcopáli argúeret; hæc illum capitáli exinde ódio prosecúta, Cabilonense convocári curat Concílium, in quo, ipsâ instigante, Desidérius deponitur: subrogatóque in ejus locum Dómnolo, in ínsulam quamdam exílio detrúditur. Exactis in exílio quátuor annis: Sedi suæ restitútus est. Sed cùm in depravátos aulicórum mores insúrgere non desísteret; ejusdem Brunichildis jussu apud Prisciniácum agri Lugdunensis vicum, nunc sanctum Desidérium ad Chalarónam in Principátu Dombárum, anno Dómini círciter sexcentésimo-octávo, lapídibus & fústibus interfectus est: & in eódem loco sepultus. ¶ In eumdem diem íncidit Pássio sancti Desidérii Epíscopi, qui circa séculi tértii médium Lingonensi præfuit Ecclésiæ. Dum Bárbari à remóta Germánia profecti, transacto Rheno, per Gállias hostíliter grassabantur; hic áudiens urbem ab ipsis premi, extrémaque cívibus imminére: éxiit cum cleri populíque primóribus, hóstium ducem pro suis rogatúrus. Sed Bárbaro précibus invicto, deprecatórem cum sóciis statim juguári jubente; Desidérius pro óvibus ultrò caput objíciens: gládio percussus migrávit ad Christum.]

AD LAUDES.
Oratio.

FAc nos, quæsumus, Dómine Deus noster, in cunctis adversitátibus

fortes exístere; qui beáto Desidério Mártyri tuo atque Pontífici, fortitúdinem tuâ grátiâ tribuisti: ut ad mortem usque pro justítia decertáret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

Fit Commem. S. Desiderii, Lingonensis Episc. & Mart.
Ant. Justum non derelíquit.
℣. Posuisti. vij.

Oratio.

DEus, cujus grátia beátum Desidérium Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit; doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

Deinde, Commem. de Cruce.

DIE XXVIII.

In Festo SANCTI GERMANI, Parisiensis Episcopi.

Simplex.

De Communi Pontificum.

Pridie AD VESPERAS, Oratio, Deus, sanctórum. *infrà.*

Fit Commem. de Cruce.

Lectio iij.

GErmánus, apud Æduos honestis paréntibus natus: à sancto Scopilióne propinquo suo educátus est; cum quo ad matutínas preces Ecclésiam, mille passus pene distanté: quâcumque áeris intempérie adíbat. Présbyter à sancto Agrippino ordinátus: ex Mónacho per Nectárium Agrippíni successórem factus est Abbas monastérii sancti Symphoriáni Augustodunensis. Eusébio Parisiórum Epíscopo mórtuo suffectus: nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Horâ noctis tértiâ Ecclésiam ingressus, non recedébat ante dilúculum: céteris de Clero per tres vigilias sibi vicissim ad psallendum succedéntibus. Ita Deo erat intentus, ut de illo semper áliquid conferret in privátis collóquiis: lectiónes sacras ad mensam adhibéret; & dum iter ágeret: cursum canónicum nudo cápite étiam inter equitandum persólveret. Mira ejus in páuperes, máximè veró in servos captivosque redimendos, beneficéntia fuit; quod ei Childebertum regem ita conciliávit: ut ex régio ærário ad pias largi-

Digitized by Google

tiónes ingentem ei pecúniam subministráret. Profectus ad Synodum Bituricensem, in qua Felix est ordinátus; Judæum quemdam lucrátus est, ejusque cónjugem à dæmone obsessam liberávit: quæ mox unà cum multis áliis Judæis christiánam fidem professa est. Augustodúni, in Ordinatióne Syágrii, Florentíno qui pósteà Matisconensis Epíscopus fuit: óculi usum restítuit. Sedit in Concílio Parisiensi tértio & quarto: & in Turonensi secundo. Onerátus tandem méritis clarusque miráculis in pace quiévit quinto Calendas Júnii: anno Dómini quingentésimo septuagésimo-sexto. Corpus ejus sepultum est ad sanctum Vincéntium in Oratório sancti Symphoriáni: & sub Pippíno, in majórem hujus monastérii Basílicam translátum.

AD LAUDES.

Oratio.

DEus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis tui depositióne consecrasti; da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti: ut apud misericórdiam tuam exemplis ejus protegátur & méritis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Commemoratio de Cruce.

FESTA

FESTA JUNII.

DOMINICÂ PRIMÂ JUNII,

IN FESTO SS. POTHINI,

PRIMI LUGDUNENSIS EPISCOPI,

BLANDINÆ VIRGINIS,

Ac ceterorum quadraginta ſex Martyrum Lugdunenſium.

SOLEMNE-MINUS.

[*Si in hanc Dominicam inciderit Feſtum Pentecoſtes vel SS. Trinitatis, anticipabitur Feſtum SS. Martyrum in Dominica intra Octavam Aſcenſionis.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 1. J. MIttam ex eis qui ſalváti fúerint ad gentes, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. Allelúia. *Iſ.* 66.

Ant. 2. D. Seminábo eos in pópulis, & confortábo eos in Dómino; & in nómine ejus ambulábunt. Allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 3. a. Scient germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedixit Dóminus. Allelúia. *Iſ.* 61.

Ant. 4. E. Addúcent fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino; & aſſúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Allelúia. *Iſ.* 66.

Ant. 5. a. Incurvábitur ſublímitas hóminum; & elevábitur Dóminus ſolus in die illa; & idóla pénitùs conterentur. Allelúia. *Iſ.* 2.

Capitulum. Iſ. 49.

HÆc dicit Dóminus Deus; Ecce levábo ad gentes manum meam: & ad pópulos exaltábo ſignum meum; Et áfferent fílios tuos in ulnis: & fílias tuas ſuper húmeros portábunt.

Hymnus.

SAncta, Lugdúnum, tibi lux refulget,

Quâ Deo plenus, pater
atque Paſtor,
Pothínus ſummos, Sociíque ducunt
Morte triumphos.

Impius Præſes, ſcelus omne Sanctis
Objicit; doctè júvenis perórans
Véttius cauſam fídei, fidéles
Crímine purgat.

Débilem morbo ſenióque curvum
Pothínum miles rapit ad tribúnal;
Víribus fractum, necis imminentis
Firmat imágo.

Præco ſtat Chriſti, fideíque teſtis;
Cálcibus, pugnis, lapidumque nube
Occidit; ſed mens reſolúta, cœli
Surgit ad arces.

Attalus, Sanctus, Bíblias, Marúrus,
Poſt feras, nervos, cáthedram flagrantem,
Mille tormentis laniáta reddunt
Córpora Chriſto.

Quin ſacro deſit nihil ut triumpho,
Qui metu victi cecidére, ſurgunt;
Feminæ pugnas íneunt, & ipſe
Pónticus infans.

Mártyrum matris título decora,
Plúries victrix, rémanet ſuperſtes,
Ut novam cœlo generáre pergat
Blándina prolem.

Exhibet Chriſtum, religáta palo;
Efferi cornu laceráta tauri,
Impio tandem jugulátur enſe
Hóſtia Virgo.

Summa laus Patri, Genitóque ſumma,
Laus tibi compar, utriuſque Flamen,
Dante quo ſanguis pretióſus urbem
Servet in ævum. Amen.

℣. Dñus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ecce ſuper montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem. Célebra, Juda, feſtivitátes tuas, & redde vota tua. Allelúia. *Nahum*, 1.

Oratio.

Omnípotens Deus, qui beáti Pothíni Apóſtoli & Pontíficis noſtri prædicatióne, Blandínæ vírginis ſociorumque Mártyrum fortitúdine, patres noſtros ſedentes in ténebris & umbra mortis illumináre dignátus es: concéde nobis, quæſumus; ut tanti benefícii ſemper mémores, fidem quam profitémur: júgiter opéribus

nostris ostendámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritùs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum.

Fit Commemoratio Domínicæ occúrrentis.

¶ *Post Vesperas vadit Clerus Primatialis Ecclesiæ ad S. Nicetium, ubi easdem iterùm cantat.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Ant. Hymnus, Capit. & reliqua de Sabbato. In fine Hymni dicitur Doxologia: Uni sit & trino Deo, &c. *ut infrà ad Horas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Quæ dies terris tibi sacra, Martyr,
Hæc redit nostræ sacra civitáti;
Tu bonus nostros, tua nos propágo,
Excipe cantus.

Nostra gens per te modò Christiána
Se tibi debet, tibi cessit error;
Luce lustrasti pópulos sub alta
Nocte jacentes.

Dæmonum cultus, simulácra Divûm,
Sacra cum fanis, & adhuc madentes
Sórdido, vili pécudum cruóre,
Díruis aras.

Hic labor magnus; sed enim feróces
Et reluctantes pópulos docéri,
Et jugo Christi, tibi pœna major,
Súbdere gentes.

Impias mentes tenet obstinátus
Error, & densis frúitur tenébris:
Fers diem: vulsis melióra spinis
Sémina mandas.

Cáritas urget; malè contumáces
Increpas audax. Hóminem Deumque
Prædicas Christum, nece qui piávit
Crímina mundi.

Hunc Deum, ligno crucis in probróso
Mórtuum rident, resonáre Christum
Non tamen cessas, cúpidus vicissim
Fúndere vitam.

Núncius Christi rápitur Sacerdos,
Quosque lustráli, priùs expiátos,
Tínxerat lymphâ, sócius peremptos
Juxit Olympo.

Laus tibi, magni Dominátor Orbis,

Quos tu creasti, memor usque serva,
Quem fides veri studiósa Trinum
Credit & unum.
Amen.

Tres Psalmi de Dominica occurrente.

Ant. 7. a. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa. Allelúia. 1. *Thess.* 1.

Ant. 4. f. Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signáculum Apostolátûs mei vos estis in Dómino. Allelúia. 1. *Cor.* 9.

Ant. 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonne vos ante Dóminum Jesum? vos enim estis glória nostra & gáudium. Allelúia. 1. *Thess.* 2.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: ℟. Facti sumus lætantes. *Ps.* 125.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses. *Cap.* 1.

GRátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestrì facientes in oratiónibus nostris sine intermissióne: mémores óperis fídei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum; sciente, fratres dilecti à Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm; sed, & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa: sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis & Dómini; excipientes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritûs sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus.

℟. Scitis quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecantes vos & consolantes, testificáti sumus ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Allelúia, allelúia. ℣. Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiátis universa mandáta illíus. * Qui. 1. *Thess.* 2. *Deut.* 11.

Lectio ij.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. L. 5. *C.* 1.

BEatíssimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmi-

tátem vix spíritum trahens; sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus : ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquam ipse Christus esset: egrégium édidit testimónium. Interrogátus à Præside quisnam esset Christianórum Deus : respondit; Si dignus fúeris : cognosces. Post hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus est; cùm ii quidem qui própiùs astábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent : qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat in ipsum conjícerent; omnes dénique gravíssimi piáculi reos se existimárent : nisi pro sua quisque parte ei petulanter insultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum suórum ultúros se arbitrabantur. Exinde vix adhuc spirans, in cárcerem projectus est : tandemque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neophytus, & Sanctus Diáconus Viennensis cum Blandína ancilla & Attalo : ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illîc flagrórum vérbera pertulérunt; & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cáthedram, cui superpósita Mártyrum membra cùm torrerentur : illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti : tandem juguláti sunt. Blandína autem ad palum suspensa : béstiis objecta est. Quæ cùm in crucis spéciem suspensa cernerétur : Deóque intentíssimè supplicáret; máximam alacritátem addébat certántibus : quippe qui sub soróris persóna címerent illum qui pro ipsis crucifixus est. Cùmque nulla tunc béstia corpus ejus attigisset; depósita ex stípite, rursùs in cárcerem conjícitur : in áliud certámen reserváta. Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno sermóne scriptum erat; Hic est Attalus Christiánus : Præses postquàm civem Románum eum esse cómperit; redúci in custódiam jubet : lítteris ad Cæsarem datis de his qui inclúsi tenebantur. Ineunte ígitur solemni apud nos mercátu, Præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal : tanquam in theatráli pompa eos pópulis ostentans. Cùmque illos dénuò interrogasset; quicumque cives Románi reperti sunt, cápite trun-

cávit : réliquos trádidit béstiis. Céterùm ingens glória accessit Christo per eos qui priùs quidem negáverant : tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini subjectis, Alexander natióne Phryx, professióne médicus; plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confessiónem nútibus hortarétur : cunctis qui tribúnal circúmdabant tanquam partúriens videbátur. Instans íllicò Præses interrogávit eum quis esset; qui cùm Christiánum se esse dixisset : irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídie ígitur unà cum Attalo ingressus est : nam & hunc Præses béstiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuissent : gládio percussi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est : unà cum Póntico adolescente quíndecim circiter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generósè perpessus : emísit spíritum. Beáta verò Blandína post flagra, post béstias,, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta : tandem & ipsa instar víctimæ juguláta est.

℟. Cùm apud vos essémus, prædicebámus vobis passúros nos tribulatiónes, sicut & factum est, & scitis : * Ideò consoláti sumus in omni necessitáte & tribulatióne nostra per fidem vestram. Allelúia, allelúia. ℣. Vos scitis quanta ego & fratres mei fécimus, & angústias quales vídimus. * Ideò. 1. *Thess.* 3. *Mach.* 13.

Lectio iij. de Homilia Dominicæ occurrentis.

℟. Non in vácuum cucurri, neque in vácuum laborávi; * Sed etsi ímmolor supra sacrifícium, & obséquium fídei vestræ, gáudeo, & congrátulor ómnibus vobis; idipsum autem † Et vos gaudéte, & congratulámini mihi. Allelúia, allelúia. ℣. Non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; * Sed. Glória Patri. † Et vos. *Philip.* 2. 1. *Mach.* 13.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. ADduxérunt eum ad tribúnal, dicentes : Quia contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum. Allelúia. *Act.* 18.

Ant. 5. a. Trahébant & quosdam fratres ad príncipes civitátis, clamantes : Quóniam hi qui urbem cóncitant, & huc venérunt,

Digitized by Google

contra decréta Cæsaris fáciunt. Allelúia. *Act.* 17.

Ant. 7. c. Viri regis dixérunt ad eos : Fácite secundùm verbum regis, & vivétis. Et dixérunt : Non faciémus. Allelúia. 1. *Mach.* 2.

Ant. 1. g. Ibant prompti.

Canticum. Baruch, 5.

EXue te, Jerúsalem, stolâ luctûs & vexatiónis tuæ ; * & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ.

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, * & impónet mitram cápiti honóris æterni.

Deus enim ostendet splendórem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum : * Pax justítiæ, & honor pietátis.

Exurge, Jerúsalem, & sta in excelso, * & circúmspice ad oriéntem ;

Et vide collectos fílios tuos ab oriénte sole usque ad occidéntem, * in verbo Sancti gaudéntes Dei memóriâ.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis : * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre sicut fílios regni.

Ant. Ibant prompti, de cœlo habéntes adjutórem, & miseréntem super eos Dóminum. Allelúia. 2. *Mach.* 11.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus, & vultu decórus, gloriosíssimã mortem compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. 2. Cor. 1.

SIcut abúndant passiónes Christi in nobis : ita & per Christum abúndat consolátio nostra ; sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne & salúte : sive consolámur, pro vestra consolatióne.

Hymnus.

QUantis nostra fides empta labóribus !
Quam tot purpúrei sánguine Mártyres
Signátam, cáleant ut sacra péctora,
Transmisére nepótibus.
Hâc spirámus adhuc, vívimus hâc fide ;
Hinc spes certa venit, náscitur hinc salus.
Si non degéneres nos séquimur Patrem,
Natis laus erit & Patri.
Ex hoc fonte sacro pléniùs háusimus :
Christi Relígio móribus íntegra
Ad nos usque redit ; plena Deo fluit
His doctrína canálibus.
Æternùm cita mors vívere Mártyri
Dum spondet, próperat Martyr ovans mori :

Palmam, dum móritur, conséquitur sibi;
Nos firmat, docet & mori.
Verus Pastor, oves sánguine quas tuo
Fecisti próprias, pasce bonus; regas.
Et nos namque tui te séquimur Ducem,
Duc in pínguia páscua.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Secundùm magnitúdinem bráchii tui, Dómine, ℟. Pósside fílios mortificatórum. *Ps.* 78.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Ludíbria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, tentáti sunt: in occisióne gládii mórtui sunt. Allelúia. *Hebr.* 11.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beáti Pothíni Apóstoli & Pontíficis nostri prædicatióne, Blandínæ Vírginis sociorumque Mártyrum fortitúdine, patres nostros sedentes in ténebris & umbra mortis illumináre dignátus es: concéde nobis, quæsumus; ut tanti benefícii semper mémores, fidem quam profitémur: júgiter opéribus nostris ostendámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Adduxérunt eum ad tribúnal, dicentes: Quia contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum. Allelúia. *Act.* 18.

CANON ad Calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Trahébant & quosdam fratres ad príncipes civitátis, clamantes: Quóniam hi qui urbem cóncitant, & huc venérunt, contra decréta Cæsaris fáciunt. Allelúia. *Act.* 17.

Capitulum. 1. Cor. 4.

MAledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus; blasphemámur, & obsecrámus: tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc; Non ut confundam vos hæc scribo: sed

Digitized by Google

ut fílios meos caríssimos móneo.

℟. *br.* Diripiébant nos, * nec oblíti sumus te. * Allelúia, allelúia. Diripiébant. ℣. Et iníquè non égimus * in testamento tuo. * Allelúia. Glória. Diripiébant. *Ps.* 43.

℣. Speráte in Deo, omnis congregátio pópuli: ℟. Deus adjútor noster in ætérnum. *Ps.* 61.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Viri regis dixérunt ad eos: Fácite secundùm verbum regis, & vivétis. Et dixérunt: Non faciémus. Allelúia. 1. *Mach.* 2.

Capitulum. 2. Cor. 4.

HAbentes spíritum fídei, sicut scriptum est; Crédidi, propter quod locútus sum: & nos crédimus, propter quod & lóquimur; sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, & constítuet vobíscum: ómnia enim propter vos.

℟. *br.* Salva nos, Deus, * érue nos de géntibus. * Allelúia, allelúia. Salva nos. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo * & gloriémur in laude tua. * Allelúia. Glória. Salva nos. *Ps.* 43.

℣. Confundántur omnes qui adórant sculptília, ℟. Et qui gloriántur in simulácris suis. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus, & vultu decórus, gloriosíssimã mortem compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Act. 20.

NIhil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodò consummem cursum meum; & ministérium verbi quod accèpi à Dómino Jesu: testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. *br.* In Deo * faciémus virtútem. * Allelúia, allelúia. In Deo * faciémus virtútem. ℣. Et ipse ad níhilum dedúcet * tribulántes nos. * Allelúia. Glória Patri. * In Deo faciémus virtútem. * Allelúia. *Ps.* 59.

℣. In nómine tuo, Dómine, ℟. Spernémus insurgéntes in nobis. *Ps.* 43.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 25.

Ant. 4.E. COnsídera Israel; super excelsa tua ínclyti interfecti sunt. Quómodò cecidérunt fortes? Amábiles & decóri in vita sua, in morte quoque non sunt divísi. Allelúia. 2. *Reg.* 1.

In Ps. Crédidi. 99.

Ant. 3. a. Vidi sedes, & ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, &

propter verbum Dei. Allelúia. *Apoc.* 20.

In Ps. Nisi quia. 49.

Ant. 6. F. Sedérunt super sedes, & judícium datum est illis; & vixérunt, & regnavérunt cum Christo. Allelúia. *Apoc.* 20.

In Ps. Qui confídunt. 83.

Ant. 5. C. In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

In Ps. In convertendo. 49.

Ant. 7. G. Ossa eórum púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt se in fide virtútis. Allelúia. *Eccli.* 49.

Capitulum. Hebr. 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuentes éxitum conversatiónis: imitámini fidem.

Hymnus.

SAncta, Lugdúnum, tibi lux refulget,
Quâ Deo plenus, pater atque Pastor,
Póthinus summos, Sociíque ducunt
Morte triumphos.

Impius Præses, scelus omne Sanctis
Objicit; doctè júvenis perórans
Véttius causam fídei, fidéles
Crímine purgat.

Débilem morbo senióque curvum
Póthinum miles rapit ad tribúnal;
Víribus fractum, necis imminentis
Firmat imágo.

Præco stat Christi, fideíque testis;
Cálcibus, pugnis, lapidumque nube
Occidit; sed mens resolúta, cœli
Surgit ad arces.

Attalus, Sanctus, Bíblias, Matúrus,
Post feras, nervos, cáthedram flagrantem,
Mille tormentis laniáta reddunt
Córpora Christo.

Quin sacro desit nihil ut triumpho,
Qui metu vincti cecidére, surgunt;
Féminæ pugnas íneunt, & ipse
Pónticus infans.

Mártyrum matris título decóra,
Plúries victrix, rémanet superstes,
Ut novam cœlo generáre pergat
Blándina prolem.

Exhibet Christum, religáta palo;
Efferi cornu laceráta tauri,
Impio tandem jugulátur ense
Hóstia Virgo.

Summa laus Patri, Genitóque summa,
Laus tibi compar, utriusque Flamen,
Dante quo sanguis pretiósus urbem
Servet in ævum. Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes: ideóque & nos per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. Allelúia. *Hebr.* 11. & 12.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beáti Pothíni Apóstoli & Pontíficis nostri prædicatióne, Blandínæ Vírginis sociorumque Mártyrum fortitúdine, patres nostros sedentes in ténebris & umbra mortis illumináre dignátus es: concéde nobis, quæsumus; ut tanti benefícii semper mémores, fidem quam profitémur: júgiter opéribus nostris ostendámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Ant. Hymnus, Capit. & Reliqua de Dominica. In fine Hymni, Doxologia:

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

DIE II. JUNII.
In Festo
SS. MARCELLINI, ET PETRI, Mart.

Simplex.

De Communi plurium Martyrum.

Pridie AD VESPERAS,

Oratio, Deus invisíbilis. *infrà.*

Ante Ascensionem, fit Commemorat. de Cruce.

Lectio iij.

DIocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus; Marcellínus Ecclésiæ Románæ Présbyter, & Petrus Exorcista pro fide Christi, senténtiâ Seréni júdicis: clam cápite truncáti sunt inter vepres, in silva, quæ tunc nigra dicebátur, & pósteà silvæ cándidæ nomen accépit; ubi urbe póstmodùm ædificátâ, Sedes episcopális fixa est: quæ anno millésimo centésimo vigésimo à Calixto secundo summo Pontífice, Episcopátui Portuensi uníta fuit. Horum córpora cùm Lucilla pia múlier ipsórum mártyrum

revelatióne didicisset fuisse in altam specum jussu júdicis projecta: hinc erepta, honorísicè sepulta sunt. Hæc Damásus summus Póntifex scripto à se cármine memóriæ trádidit: aitque, se olim adolescentem ab ipso sanctórum Mártyrum carnífice id audisse. Horum quotídie nomen in altáris sacrificio commemorátur.

AD LAUDES.

Oratio.

DEus invisíbilis fortitúdo certántium: adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum Marcellíni & Petri gloriósum triumphum recólimus: eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

Ante Ascensionem, fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ de Feria, à Capitulo de Sequenti.

DIE III.
In Festo
S. CLOTILDIS,
Reginæ Francorum, Viduæ.

Semiduplex-minus.

De Communi Sanctarum Mulierum, exceptis quæ sequuntur.

Pridie AD VESPERAS.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réspice, Dómine. *infrà.*

Lectio ij.

CLotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum Rege necátis: Clodovéo adhuc éthnico ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperisset: eum, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptismo imputáret; gráviter Clotildem objurgávit: ásserens deos pátrios ob contemptum núminis sui irátos, sibi fílium eripuisse. At illa; Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago: qui me non usquequáque judicávit indignam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Alterum fílium Regína cùm genuisset; hunc quoque baptizári vóluit: & appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpisset; affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret: matris précibus convaluit.

Digitized by Google

Lectio iij.

AT Regína non cessábat hortári virum : ut abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem : monitórum cónjugis memor, auxílio Christi implorato, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit : advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis : ibíque ad sepulcrum sancti Martíni summâ pietáte réliquum vitæ exégit; pernox in vigíliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta : munífica erga Ecclésias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes suos : Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psallentium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus, ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ sancti Petri : ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis. Allelúia. *Esther*, 15.

Oratio.

RESpice, Dómine, ad Francórum benignus Impérium; & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti : iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum. Allelúia. *Judith*, 15.

Oratio, Réspice. *suprà.*

DIE VI.

In Festo

SANCTI CLAUDII, Vesuntini Episcopi.

Semiduplex-minus.

De Communi Pontificum.

Lectio ij.

CLáudius ex nóbili família apud Salinenses in Orientáli Burgúndia ortus; transacto ætátis suæ anno séptimo, probatíssimis litterárum magistris traditus : non solùm artes quas vocant liberáles, intra paucos annos plenè dídicit; verùm étiam lit-

teras véteris & novi Testamenti, vitas Sanctórum, & Doctórum homílias : sub ipsis magistris adolescens privátim legendo percurrébat. Erat enim jam in hac ætáte ingénio dócilis; corde férvidus; móribus ornátus : & sacris opéribus totus déditus. Canónicis Vesuntionénsibus adscriptus, divínis offíciis assíduus intérerat : & quod ab iis illi supérerat témporis; illud omne, aut opéribus caritátis, aut divínæ legis meditatióni : aut sacrárum litterárum stúdio, aut sermónibus sapiéntium auscultandis insumébat. In Archiepíscopũ Vesuntionensem electus post óbitum Gervásii Epíscopi, primùm totus in eo fuit ut fugâ deliteſceret; sed rem divíni consílii esse tandem intélligens : humíliter obedívit. Póntifex factus, verbi divíni semen per totam Diœcésim suam spárgere studiósè : & magno cum fructu aggressus est. Commissam sibi Provínciam sæpè visitábat. Negótiis Ecclesiásticis determinandis ita vacábat : ut ab Horis Canónicis, nisi évidens esset necéssitas, non abesset. Subscripsit Concílio Epaonensi, ac paulò post Lugdunensi : anno quingentésimo décimo-séptimo sub sancto Viventíolo.

Lectio iij.

Implétis per annos septem óptimi Pastóris pártibus; vitam monásticam in cœnóbio sancti Eugendi juxta fines suæ Diœcésis amplexus est : ubi vigíliis, oratiónibus, jejúniis, fratrum ómnium factus exemplar; post sancti Injurióśi óbitum : in Abbátem electus est. Quo múnere per quinquaginta quinque annos tantâ sanctitáte & vigilántiâ perfunctus : ut multi cùm Clérici, tùm Láïci, étiam nobilióres ex diversis pártibus ad eum certátim conflúerent; quos ille in cœtum suum benignè admittens : ópere & sermóne, ad summa virtútum atque perfecta provehébat. Tandem cùm número, & sanctitáte, & necessáriis ad vitam cómmodis auctum fuisset monastérium; labórum mercédem adeptúrus, in cœlum receptus est : Childeberti Francórum Regis anno quarto. Corpus ejus háctenùs íntegrum magnâ religióne à pópulis frequentátur in ejusdem monastérii Basílica, quæ ex Abbatiáli, à séculis áliquot sancti Cláudii nómine insignítâ; in Cathedrálem, consentiente Rege, à Benedicto décimo-quarto erecta est : anno Dómini millésimò septingentésimo quadragésimo secundo.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, justórum lux & via, qui beátum Cláudium à pastoráli sollicitúdine, in vitæ mundo abscónditæ, sémitas mirabíliter deduxisti: exaudi nos propítius, & concéde; ut ejus exemplo & intercessióne honóres fúgere: & in novíssimo loco recúmbere gaudeámus. Per Dóminum.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BARNABÆ,

Gentium Apostoli.

Duplex-minus.

Pridie AD VESPERAS, pro ejus Commem. Ant. Joseph qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum. Allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius; ut memóres labóris & caritátis ejus: dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur. Per eumdem... in unitáte ejusdem.

Fit Commemoratio S. Silæ, Gentium Apostoli. Ant. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. Allelúia. *Marc.* 6.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Oratio.

DEus, qui per beátum Silam virum primum in frátribus, géntibus viam salútis annuntiári voluisti; da ut quem plagis pro tui nómine exceptis, verum Christi discípulum esse probasti: nostrum páriter apud te patrónum esse largiáris. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CŒlo datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus...

Tu facra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente fancto Spíritu,
Chrifti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veftra gens Chrifti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæfitantes bárbaris
Portaftis illam géntibus.

Fac, Chrifte, noftris fe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis fuæ
Cœlefte donum réfpuant.

Da, Chrifte, nos tecum mori;
Tecum fimul da fúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléftia.

Qui Patris ad dextram fedes,
Jefu, tibi fit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In fempiterna fécula.
Amen.

Pfalmi de Feria, & fic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehenfum Saulum duxit ad Apóftolos, & narrávit illis quómodò in via vidiffet Dóminum, & quia locútus eft ei. Allelúia. *Act.* 9.

℣. Nimis honorificáti funt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eft principátus eórum. *Pf.* 138.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propófito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu fancto, & fide. Allelúia, allelúia. ℣. Mónita falútis dabat eis, & confolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

BArnabas, qui & Jofeph, Levítes, Cyprius génere; agro véndito quem poffidébat, prétium áttulit ad pedes Apoftolórum: ad quos & pófteà Paulum adduxit recens converfum. Jerofólymis Antiochíam miffus ab Ecclésia quæ accéperat quofdam ibi difcípulos Dóminum Jefum Græcis annuntiaffe; cùm vidiffet grátiam Dei, gavífus eft: & hortabátur omnes in propófito cordis permanére in Dómino. Profectus eft inde Tarfum ut quæreret Paulum; quem cùm inveniffet, perduxit Antiochíam: & annum totum conversáti funt ibi in Ecclésia; & docuérunt turbam multam: ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ difcípuli, Chriftiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictà, collectas eleemófynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto miniftério reverfi funt, affump-

Digitized by Google

to Joanne cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis & Doctóribus ministrárent Dómino, & jejunárent; dixit Spíritus sanctus: segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum; ac multas prætéreà urbes regionesque peragrárunt: prædicantes Evangélium, & constituentes per síngulas Ecclésias Presbyteros.

℟. Proconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei: sed * Resistébat illis Elymas magus, & cécidit in eum calígo. Proconsul autem cùm vidisset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini. Allelúia, allelúia. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, & prodigiórum in terra. * Resistébat. *Act.* 13. *Ps.* 104.

Lectio iij.

CUm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur; vocarentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium: vix deterruérunt turbas ne ipsis sacrificia offerrent. Reversi Antiochíam, ortâ ibi seditióne propter Judæos qui volébant Gentes ad Deum conversas circumcídi, rem ad Apóstolos retulérunt; qui in concílio Jerosolymitáno super ea re decrétum statuérunt: remiseruntque eos ad Ecclésiam Antiochíæ, adjunctis Judâ & Silâ, scribentes per manus eórum. Postrémò Bárnabas digressus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfunctus pro Christo labóribus: glorióso fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínsula Cypro Zenóne imperante repertum esse: ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsíus Bárnabæ manu conscriptum. ¶ Silas, qui & Silvánus, ab Apóstolis electus est: qui cum Juda epístolam perferret Antiochíam, & referret de gestis à Synodo Jerosolymitána. Indè Silas cum Paulo Apóstolo profectus: perambulávit Syriam & Cilíciam. Philippis comprehensi, virgis cæsi, multisque plagis affecti; missi sunt in cárcerem: strictis ligno pédibus. Quibus orántibus Deum; aperta sunt óstia cárceris: & captivórum ómnium víncula solúta. Quo stupendo miráculo factum est: ut custos cárceris cum omni domo sua baptizarétur. Cùm autem

Digitized by Google

perambulassent Amphípolim, Appollóniam, Beróeam, ubíque prædicantes Evangélium Dei; Paulus Athénas profectus est, Silà & Timótheo remanéntibus: quos Paulus celériter ad se veníre præcépit. Cùmque ad eum de Macedónia Corinthum venissent: instábat verbo Paulus, ipsis adjuvántibus. Scripsérunt étiam unà cum Paulo Silas & Timótheus utramque ad Thessalonicenses epístolam. Silas dénique consummáto evangélicæ prædicatiónis múnere: in passióne sua Christum gloríficans, requiévit.]

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis opportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt; nec audiérunt; * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Barnabas & Paulus cùm constituissent per síngulas Ecclésias Presbyteros, & orantes cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Géntibus óstium fídei. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judæa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos: illi ergo deducti ab Ecclésia, pertransíbant narrantes conversiónem Géntium. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 15.

TAcuit omnis multitúdo; & audiébant Bárnabam & Paulum: narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui

Vos éligit vicários.
Occísus Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos :
Mores feríno s éxuunt ,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis ,
Vestris eam sudóribus ,
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pínguior ,
Quot illa fructus prótulit !
Quæ , quanta surrexit seges !
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris ,
Qui das rigátis créscere ,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Da , Christe , nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.
Qui Patris ad dextram sedes ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini , & laudem ejus in Jerúsalem , ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Ps.* 101.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Jacóbus , Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis ; ut nos in gentes , ipsi autem in circumcisiónem ; tantùm ut páuperum mémores essémus. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus , qui beátum Bárnabam , plenum fide & Spíritu sancto , ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es : concéde propítius ; ut mémores labóris & caritátis ejus : dignè Evangélio Christi , quod prædicávit , conversári mereámur. Per eumdem... in unitáte ejusdem.

Fit Commem. S. Silæ , Gentium Apostoli. Ant. Vos qui secúti estis me , in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ , sedébitis & vos , judicantes duódecim tribus Israel. Allelúia. *Matth.* 19.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

Oratio.

DEus , qui per beátum Silam virum primum in frátribus , géntibus viam salútis annuntiári voluisti ; da , ut quem plagis pro tui nómine exceptis , verum Christi discípulum esse probasti : nostrum páriter apud te patrónum esse largiáris. Per eumdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas & Paulus cùm constituissent per síngulas Ecclésias Presbyteros , & orantes cum

jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Allelúia. *Act.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Géntibus óstium fídei. Allelúia. *Act.* 14.

Capitulum. Rom. 9.

GEntes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam; justítiam autem, quæ ex fide est: Israel, verò sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit; Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hereditátem suam. * Allelúia, allelúia. Elégit nobis. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Allelúia. Glória. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judæa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Galat. 2.

SUbintroiérunt falsi fratres exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu: ut nos in servitútem redígerent; quibus neque ad horam céssimus subjectióne: ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in testamento tuo, Dómine. * Allelúia, allelúia. Iníquè. ℣. Et non recessit retrò * cor nostrum. * Allelúia. Glória Patri. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia Dómini: ℟. Et véritas ejus manet in æternum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei: sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totâ die. * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur

in séculum. * Allelúia. Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus,
℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* PLácuit Apóſtolis & senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, ſcribentes per manus eórum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam: quam cùm legiſſent, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. C. Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes viſitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, aſſumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu: & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

Hymnus.

CŒlo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Dedisti nos tanquam oves escárum, ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. *Act.* 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE XIII.
S. RAGNEBERTI, Martyris,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus, qui beátum. *infrà.*

AD LAUDES, pro Commem. ejusdem, Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. iv.

Oratio.

DEus, qui beátum Ragnebertum Martyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborasti; ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere: & nulla ejus adversa formidáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. Amen.

DIE XIV.

¶ *Festum S. Basilii magni, Episc. & Ecclesiæ Doct. cùm sit Semiduplex-majus, Tempore Paschali accidere non potest, quin post Octavam Pentecostes transferatur; ideòque hic locum habere non debet.*

DIE XVI.
SS. FERREOLI & FERRUCIONIS, Martyrum,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in Sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis; da méntibus nostris eamdem fídei caritatísque virtútem: ut Mártyrum tuórum Ferréoli & Ferruciónis, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis. Per Dóminum nostrum.

Deinde de SS. Cyrico & Julitta, Martyribus, Ant. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes

justórum ; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Oratio.

PIetátem tuam, Dómine, súpplices deprecámur; ut dum sanctórum Cyrici & Julittæ matris ejus passiónem cólimus: peccatórum véniam consequámur. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES, pro Commem. sanctorum Ferreoli & Ferrucionis, *Ant.* Beáti. ℣. Multæ. x. *Oratio*, Omnípotens sempiterne Deus. *suprà.*

De sanctis Cyrico & Julitta, Ant. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Oratio, Pietátem tuam. *suprà.*

DIE XVII.
SANCTI AVITI,
Viennensis Episcopi,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. Allelúia. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Oratio.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam tuam in hac die, quam tránsitu sacro beáti Avíti Pontíficis consecrasti; ut des nobis illam sequi doctrínam, quam ille & verbo dócuit & ópere complévit. Per Dóminum nostrum.

Deinde Commem. S. Aureliani Episcopi. Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hereditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio.

DEus, fidélium lumen & pastor animárum, qui beátum Aureliánum Epíscopum in Ecclésia posuisti: ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo; da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre, quam verbo dócuit: & viam sequi, quam exemplo monstrávit. Per Dóminum.

AD LAUDES, pro Commem. S. Aviti, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvj. *Oratio*, Quæsumus, Dómine. *suprà.*

Deinde, de S. Aureliano. Ant. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus,

Digitized by Google

ne avérteris fáciem Christi tui : memento misericordiárum servi tui. Allelúia. 2. *Paral.* 6.

℣. Salvum fecit Dóminus Christũ suum : ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Oratio, Deus, fidélium. *suprà*, 551.

DIE XIX.

Sanctorum Martyrum

GERVASII & PROTASII,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Filium hóminis, gaudéte & exultáte ; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Allelúia. *Luc* 6.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Oratio, Mártyrum tuórum. *infrà.*

AD LAUDES, *pro eorumdem Commem. Ant.* Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam ; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes justórum ; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gervásii & Protásii palmas ánnuâ celebratióne venerantes, súpplices te rogámus ; ut quos cœlesti glóriâ sublimasti : nobis pérpeti suffrágio concédas subveníre. Per Dóminum.

COMMUNE

Digitized by Google

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: justus in æternum non commovébitur. Allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. Allelúia. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. *C.* Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum consérvábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis. Allelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. Josue 1.

ECce præcípio tibi; Confortáre, & esto robustus: Noli metúere; & noli timére: quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

Hymnus.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Christe, tanti mílitis

Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Da, Christe, & Sit laus Patri. *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.*

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Allelúia. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes; nisi sit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dñus. Allelúia. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. Allelúia. *Mich.* 7.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

FElix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas, fidem!

Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii!
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

[*In Festis à populo feriatis, dicuntur Psalmi de Dominica, scilicet ad Officium Noct. Laudes, Horas, II.*

Vesp. & Completorium subsequens.

Aliis diebus, dicuntur Psalmi de Feria.

Et sic in omni alio Communi.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. Allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Pater noster. *Absolutio & Benedictiones habentur post Psalterium.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; ij. & iij. de Festo. Si unica sit Lectio de Festo in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas coactis : iij. de Festo; & sic in omni alio Communi, nisi tres Lectiones sint propriæ : tunc enim omittuntur de Scriptura occurrente, ut ferè fit in Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. Allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ : * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. Allelúia, allelúia. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos : * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs : & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. Allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum sicut priùs. * Et foràs. Glória Patri. † Scribam super eum. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. DOminus mecum est quasi bellátor fortis : idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret : memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. Allelúia. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum;

quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore íniquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis: & non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitébor nomen ejus coram Patre meo: & coram Angelis ejus.

Hymnus.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

Si non sit Sacerdos, Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui beáti *N.* Mártyris tui natalítia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

LÆtétur Ecclésia tua, Deus, beáti *N.* Mártyris tui confísa suffrágiis; atque ejus précibus & devóta permáneat: & secúra consístat. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum *N.* Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborasti; ex ejus nobis imitatióne tribue, pro amóre tuo próspera mundi despícere: & nulla ejus

advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

COntere, Dómine, sátanam sub pedibus nostris; qui beáto *N.* Mártyri tuo in confessióne tui nóminis: cultum dæmoniórum calcáre tribuisti. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, quo donante, beátus *N.* complantátus factus est similitúdini mortis Christi; concéde ut Mártyris tui exemplis & précibus adjúti: simus cum illo partícipes resurrectiónis ejusdem Christi Fílii tui. Qui tecum vivit & regnat.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & sinceritáte constántiam; ut in caritáte divína firmáti: nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur. Per Dóminum nostrum.

Si sit Pontifex, Oratio

DEus, qui ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti *N.* festivitátem sédulâ imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit: & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo. Per eumdem Dñum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit; doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo. Per Dóminum.

Si sit Sacerdos tantùm,

Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus; quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile: fácias nos tui nóminis confessióne superáre. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris; ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui intercessiónibus confidentes: nec minis adversántium, nec ullo conturbémur incúrsu. Per Dóminum nostrum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia, Da, Christe. *&* Sit Laus Patri. *usque ad Ascensionem.*

Antiph. de Laudibus, quartâ omissâ: quod semper observatur, nisi aliter notetur.

Digitized by Google

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

Cetera, ut in Psalterio.

Ad Absolutionem Capituli leguntur Canones, qui pro singulis diebus habentur ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. Isaíæ 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dñus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * & glória mea. * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est. * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, sed non confúndor; scio enim cui crédidi: & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum. * Allelúia, allelúia. Si consistant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Allelúia. Glória Patri. Si consistant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis: Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * susceptor meus. * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. Allelúia. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriossíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam complectens,

Digitized by Google

voluntáriè præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniã cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ: quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus, Ex quo, salus, *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. Allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. Allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos affícient. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei; & qui est ejus Spíritus: super vos requiescit.

Hymnus.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant

Non vultus métuunt carníficum truces :
Fœtas suppliciis despíciunt manus :
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ !
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte ; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium : Ant.* 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi. Allelúia. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen ejus in fróntibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cœcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.

Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri.
Fit plena Christus hóstia.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

℟. *j.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Josue* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *ij.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos. Allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Machab.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória. * In. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DAtum est béstiæ bellũ fácere cum Sanctis, & víncere eos. Allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt. Allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè disponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum. Allelúia. *Sap.* 3.

Digitized by Google

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; sciéntes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur: patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus.

QUam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera:
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudêre pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece;
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiā; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus invisíbilis fortitúdo certántium: adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus: eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in Sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis; da méntibus nostris eamdem fídei caritatisque virtútem: ut Mártyrum tuórum *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* quorum ce-

Digitized by Google

lebrámus victórias : participémus & præmiis. Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in córdibus Mártyrum tuórum *N.* & *N.* flammas tantæ dilectiónis accendisti; ut mundi nec blandítiis, nec terróribus vincerentur : da nobis eumdem tuæ caritátis affectum; ut te unum possidére cupientes, te unum amíttere metuentes : ómnia mundi próspera, & advérsa æquáliter despiciámus. Per Dñum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis : Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium : illi autem sunt in pace.

℞. *br.* Custódit Dóminus * animas Sanctórum suórum. * Allelúia, allelúia. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit. * Allelúia. Glória Patri. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℞. Et super Sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternũ glóriæ pondus operátur in nobis : non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur; Quæ enim videntur, temporália sunt : quæ autem non videntur, æterna sunt.

℞. *br.* Probasti nos, Deus, * & eduxisti nos in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Allelúia. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℞. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. Isaíæ 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe; sicut exultant victóres captâ prædâ : quando dívidunt spólia.

℞. *br.* Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent. * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * Allelúia. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. Allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronũ in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. Allelúia. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà: quia prima abiérunt.

Hymnus, Christi Martyribus. *ut in I. Vesperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israel. Allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. Allelúia. *Num.* 16.

Digitized by Google

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron; Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech.

Hymnus.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. Allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dñe. Allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

Digitized by Google

Hymnus.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros:

Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.

Nóverat quantis páteat periclis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

Dux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam bene olente Chriſti
Implet odóre.

Lux erat cœco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.

Chriſte Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut æternæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ.

Amen.

Ant. 1. a. Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei; & cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſſíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli ſui. *Pſ.* 112.

℟. *j.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic facientem. Alleluia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. *ij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum: * Omni autem cui multum datum eſt, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo. Allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam.

* Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℞. *iij.* Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Allelúia. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. Petr. 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris: sed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt;
Sequuntur & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Digitized by Google

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hereditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónsulis, & amóre domináris: quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis ministros; da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ: ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna Pastórum. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuisti: ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo; da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam verbo dócuit: & vitam sequi quam exemplo monstrávit. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam tuam: in hac die, quam tránsitu sacro beáti *N.* Pontíficis consecrasti; ut des nobis illam sequi doctrínam, quam ille & verbo dócuit: & ópere complévit. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti *N.* Pontíficis tui solemnitáte deférimus; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis: ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Si sint plures, Oratio.

DEus, qui beátos Pontífices *N.* & *N.* ad pascendum pópulum tuum, spíritu veritátis & dilectiónis implevisti; præsta ut quorum festivitátem venerando ágimus: eórum imitatióne proficiámus, & intercessióne sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Si sit Pontifex Lugdunensis, Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, Ducis & Pastóris nostri *N.* dignè memóriam venerári; & sicut illum, quibus præerat, verbo & exemplo prodesse voluisti: ita ipsius apud te semper intercessiónis suffrágia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

DIligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem: sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℞. *br.* Deus protector meus, * in ipso sperávi. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me. * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℞. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion; & dabo vobis Pastóres juxta cor meum: & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℞. *br.* Deduxit eos * in viam rectam. * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis. * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℞. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis, & universo gregi; in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei: quam acquisívit sánguine suo.

℞. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis sui. * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos. * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℞. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónẽ Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meã pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; &

Digitized by Google

docébo vos viam bonam & rectam. Allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm; & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre : & dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe, Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum : ℣. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem : Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui : memento misericordiárum servi tui. Allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia : & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit absconsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intellectum justítiæ. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos suos. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit illum spíritu sapiéntiæ & intellectûs. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum, & nómine æterno hereditábit illum. Allelúia. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 51.

ANimam meam direxi ad sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam; posfédi cum ipsa cor ab inítio : propter hoc non derelinquar.

Hymnus.

O Qui perpétuus nos
mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm
rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!

Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infámes ábolent relíquias deûm :

Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent, quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. Allelúia. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium: Ant.* 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel. Allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos seipsâ círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter. Allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Venite, adorémus. Allelúia. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum Relígio caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.

Quando sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diē.

Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:

Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

Ant. 8. G. Apéruit diſcípulis ſenſum Dóminus, ut intellígerent Scriptúras, & dixit eis: Quóniam ſic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Tu, Dómine, veritátem dilexiſti: ℟. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

℟. *j.* Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. Allelúia, allelúia. ℣. Quæ deſurſum eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Optávi & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dñi mei; * Et. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Dominus dedit mihi linguam eruditam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo. Allelúia. *Iſ.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. Allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtū, & hunc crucifixum. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. Allelúia. 1. *Cor.* 13.

Digitized by Google

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapientium emendátor : in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplína.

Hymnus.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relígio, tutáque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.

Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros construit álterâ.

Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites;
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna : ℟. Ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt : tibi, Deus, confíteor; teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi. Allelúia. *Dan.* 12.

Oratio.

OMnípotens ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre; da fidélibus tuis, intercessióne beáti *N.* quem eis ætérnæ salútis minístrum tribuisti : ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beatus *N.* servívit; ut eódem nos replente, stu-

Digitized by Google

deámus amáre quod amávit : & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

UNicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem; álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ : álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelleƈtum, * & ſcrutábor legem tuam. * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuũ, Dómine. * Allelúia. Glória. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. Tim. 6.

SI quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti; & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doƈtrínæ : ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus. * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non fiƈta; a quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium : volentes eſſe legis doƈtóres; non intelligentes neque quæ loquuntur : neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem ſuam * & ſalutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam. * Allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via teſtimoniórum tuórum deleƈtátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. Allelúia. *Aƈt.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. Allelúia. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. Allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. Allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. Allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi, & puríssimi fructus ejus; pretiósior est cunctis ópibus: & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Allelúia. *Dan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. Allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. Allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. Allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus; & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem: & vos éritis mihi in fílios.

Digitized by Google

Hymnus.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

Ut te possídeant, quem sitiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.

Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.

Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. Allelúia. *Genes.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. Allelúia. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium: Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. Allelúia. *Is.* 32.]

AD

AD NOCTURNUM.

Invitat. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces. *ut suprà.*

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui forìs est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. Allelúia, allelúia. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram; * Non enim habémus. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

℟. *ij.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Allelúia, allelúia. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *iij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccátorum; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. Allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium; solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. Allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. Allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. Allelúia. *Jonæ* 2.

Capitulum. Isaíæ 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus; & ponet desertum ejus quasi de-

lícias : & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini ; Gáudium & lætítia inveniétur in ea : gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho, & Cœnobita,

Hymnus.

O Pulchras ácies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis quéstibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína sui mens quoque súbditur,
Rectorísque studet nútibus óbsequi,
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Ætérnus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Pro S. Anachoreta & Solitario,

Hymnus.

QUid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúsque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Digitized by Google

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* I. D. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Is.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem perseverávit imitári; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant: sed ad te sine offensióne curréntes, vitam æternam apprehendant. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti: per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas. Per Dóminum.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dñe, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. Allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere: & ad ætérna, totâ mentis intentióne, festináre. Per Dóminum.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos; qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século: & sub alas tuas confúgere tribuisti; ejus intercessióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia: & te solum Dóminum purâ mente sectári. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. I. *g.* Non sedi.

Capitulum. I. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & con-

cupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ : quæ non est ex Patre, sed ex mundo est ; Et mundus transit, & concupiscéntia ejus : Qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * mansi in solitúdine. * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Allelúia. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas ; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris : pósteà autem fructum pacatíssimũ exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * ego custodívi vias duras. * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis : * Allelúia. Glória. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem ; Assúmite disciplínam in multo número argenti : & copiósum aurum possidéte in ea ; Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus : & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * laudem dixi tibi. * Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Allelúia. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in universa terra, Dómine : sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur ; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes ; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, & ecce vívimus ; quasi tristes, semper autem gaudentes ; tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes. Allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Digitized by Google

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórũ óperum. Allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis; custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se: & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces. xxiv.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. Allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dñe, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. Allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi, & non evacuábitur merces vestra; Qui timétis Dóminum speráte in illum: & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia; Qui timétis Dóminum, dilígite illum: & illuminabuntur corda vestra.

Hymnus.

SUmmi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei. Allelúia. *Num.* 16.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos, ℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est eléctis ejus. Allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium*: *Ant.* 2. A. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est. Allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. Allelúia. *Is.* 64.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines :
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ,
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides ;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori :
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere.
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Beáti qui lugent ; quóniam ipsi consolabuntur. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

℟. *j.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit : * Símilis est hómini ædificanti domum, qui fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram. Allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei : qui tenet illum, cui assimilábitur ? * Símilis est. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

℟. *ij.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam ! sed * Non est super timentem Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatióne in timóre Dei : * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *iij.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi sciéntiam Sanctórum : † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo ; * Dedit. Glória Patri. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior

fiam plusquam factus sum; & ero húmilis in óculis meis. Allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. Allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. Allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confundar. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. á. Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Allelúia. *Job.* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ; quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli: sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Hymnus.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ampliùs
Suspírat, oblítus sui.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Fidúciā habémus per Christum ad Deum; qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non lítterâ, sed spíritu. Allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti; ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega: ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur. Per Dóminum.

Digitized by Google

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti; præsta, ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit: ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat. Per Dóminum.

Si non sit Sacerdos, ℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas: si bonórum ómnium serviámus auctóri. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere: pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dñe. * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Allelúia. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea; non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine. * Allelúia, allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *à.* Donec súperest.

Capitulum. Eccli. 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa: & successum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * justítia in æter-

Digitized by Google

num. * Allelúia, allelúia. Justítia. ℣. Et lex tua,* véritas. * Allelúia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque ; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. ECce verè Israelíta, in quo dolus non est. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. Allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. Allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. Allelúia. *Josue.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Allelúia. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet ; Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus, Summi pusillus. *ut in I. Vesperis*, xxx.

Si sit Sacerdos, ℣. Sacerdótes Sion índuam salutári : ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini : fecitque, & prosperátus est. Allelúia. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos, ℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. Allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? Allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, & cónfluent ad bona Dómini; & ultrà non esúrient: tunc lætábitur virgo in choro. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meũ, dabo eis in domo mea locum. Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic; Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

Si sit Martyr, Hymnus.

FEstis læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia, ut

Digitized by Google

non gloriétur omnis caro in confpectu ejus. Allelúia. 1. Cor. 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non fit Martyr, Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponfum virgíneo progénitum finu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eft facra dies, óbvia quâ fuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponfo, ftanfque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réfpuit
Mortáles thálamos; ut femel óbligat
Sefe fida fuo, quem benè déperit,
Ultrò fe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In fe tota fui córporis ímmemor
Mens fefe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil fonat áuribus.
Ægro vix fua funt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam fibi præripit;
Unus fit Deus ómnia.
Fac, ô Chrifte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens fancta fumus, móribus íntegris
Fac foli tibi vívere.
Da te, fumme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chrifte, fequi, láurea Vírginum;
Fac incenfa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; ℟. Oblivífcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pf.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* S. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit fuper te Deus tuus. Allelúia. *If.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In folemnibus-majoribus, ad Completorium: Ant.* 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérfio ejus. Allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulfantis: Aperi mihi, foror mea, immaculáta mea. Allelúia. *Cant.* 5.

AD NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem fequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Apoc.* 14.

Pf. 94. Veníte. 2.

Si fit Martyr, Hymnus.

VIrginum robur, Deus, atque cuftos;

Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem;
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

Omnis à recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

COEleſtis aula pánditur:
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo Vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.

Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quaſi cánticum novum ante ſedem; vírgines enim ſunt. Allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Collaudáte cánticum, & benedícite Dóminum.
℟. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt

enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines. Allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, Immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam æternam; * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *iij.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suũ ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. Allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. Allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. Allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. Allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Allelúia. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det: & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr, Hymnus.

QUid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoste triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponsus récubat, rosísque;
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedísti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriúsque Nexus:

Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Heréditas immaculatórum in ætérnum erit : ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pf.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus est Dóminus firmaméntum meum ; liberávit me, quia complácui ei : secundùm munditiam mánuum meárum reddet mihi. Allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius ; ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus : per ejus ad te exempla gradiámur. Per Dñum.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est ; da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem : ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta *N.* Virgo & Martyr implóret ; quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis : & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Si plures sint Martyres,
Oratio.

DEus, qui nos Vírginum & Mártyrum tuárum *N.* & *N.* *vel* [Sociárum] gloriósis facis gaudére triumphis ; tríbue, quæsumus, eárum nos précibus contra hostes semper victóres exístere : ut glóriæ tuæ mereámur esse consortes. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum *N.* & *N.* palmas summâ veneratióne sectári ; ut quas non póssumus satis dignè celebráre : humílibus saltem prosequámur obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Si non sit Martyr, Hymnus.

NOn vana dilectum gregem
Pavére mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis vicissim tu tibi
In córdibus thorum struis ;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus ;

Beaſque ſponſus ſingulas,
In teque transformas,
Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. Allelúia. *Pſ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti; concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio: piæ converſatiónis ſequámur exemplo. Per Dóminum.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ córpore & mente purífica: ut tuâ inſpiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris: tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur. Per Dóminum.

Si plures ſint non Martyres,

Oratio.

DEus, qui nos ſanctárum Vírginum tuárum *N.* & *N.* *vel* [Sociárum] ánnuâ feſtivitáte lætíficas: concéde propítius; ut eárum adjuvémur méritis: quarum caſtitátis irradiámur exemplis. Per Dóminum noſtrum.

A D P R I M A M.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

A D T E R T I A M.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; conſílium autem do, tanquam miſericórdiã conſecútus à Dómino: ut ſim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * exultent fíliæ Judæ. * Allelúia, allelúia. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit, & lætáta eſt Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

A D S E X T A M.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. Cor. 7.

MUlier innupta, & virgo cógitat quæ Dó-

mini sunt : ut sit sancta córpore & spíritu; quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi : quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo ? * & à te quid vólui super terram ? * Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum : * Allelúia. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne ; despondi enim vos uni viro : vírginem castã exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne. * Allelúia, allelúia. Afférentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. Vírgines accipiẽtes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus, & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit : sine mácula enim sunt ante thronum Dei. Allelúia. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

Regnávit Dñus Deus noster omnípotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei ; quia venérunt núptiæ Agni : & uxor ejus præparávit se.

Si sit Martyr, Hymnus, Festis. ut in I. Vesperis, xxxv.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. Allelúia. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,
Hymnus.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus !

Digitized by Google

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dñi; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Allelúia. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómniũ sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. Allelúia. *Esther* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. Allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. Allelúia. *Esther* 14.

Capitulum. Ephes. 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una; Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo & in Ecclésia; Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat: uxor autem tímeat virum suum.

Hymnus.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;

Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.
Quacumque confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. Allelúia. *Judith.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, ad Completorium*: *Ant.* 2. A. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. Allelúia. *Baruch.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Adeste, sanctæ Cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Digitized by Google

Non illa luxu véſtium ,
Non crine torto ſpléndui :
Cultu nitens ſed ſímplice ,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus óccul it :
Timet vidéri , ne ſuum ,
Dum prodit, amittat decus.

Paſcenda cœleſti cibo ,
Sacris ſtudébat lítteris ;
Templo frequens , ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

¶ Da , Chriſte , nos tecum mori ;
Tecum ſimul da ſúrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri ; laus Fílio ,
Qui nos , triumphátâ nece ,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus , Spíritus. Amen.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dño ; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. Allelúia. *Ruth.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion ; ℟. Et vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Pſ.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias ; tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia , & vana eſt pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. Allelúia , allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modeſti ſpíritûs , qui eſt in conſpectu Dei lócuples , ſanctæ mulíeres ornábant ſe. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Feciſti viríliter , & confortátum eſt cor tuũ , eò quòd caſtitátem amáveris : * Ideò & manus Dómini confortávit te , & ídeò eris benedicta in æternum. Allelúia , allelúia. ℣. O múlier , magna eſt fides tua : * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es , vera ſunt ; & non eſt in ſermónibus tuis ulla reprehénſio ; * Nunc ergo † Ora pro nobis , quóniam múlier ſancta es , & timens Deum. Allelúia , allelúia. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc ergo ora. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei , ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentum domûs ejus. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum ſuum ; & annos vitæ illíus in pace implébit. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier ſenſáta & tácita : non eſt immutátio erudítæ ánimæ. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ , & lex cleméntiæ in lingua ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo , jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. Allelúia. *Luc.* 2.

Digitized by Google

Capitulum. 1. Petr. 3.

Mulieres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant: considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus.

Ardet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

Deus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret: à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat. Per Dñum.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. Allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere: & amáre cœléstia. Per Dóminum.

Si sit Vidua, Oratio.

Deus, in quem sperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus; ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes: cœléstium

Digitized by Google

consolatiónum mereámur esse partícipes. Per Dñum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Ephes. 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dño; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ : ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * quia Deus meus es tu. * Allelúia, allelúia. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Allelúia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne : Docére autem mulíeri non permitto; neque dominári in virum : sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea. * Allelúia, allelúia. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Allelúia. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto : cum verecúndia & sobrietáte ornantes se; & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa : sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * & intendit mihi. * Allelúia, allelúia. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Allelúia. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. Allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. Allelúia *Judith.* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bo-

num subsecúta est. Allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatissimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Allelúia. *Prov.* 21.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem; si permánserit in fide, & dilectióne: & sanctificatióne cum sobrietáte.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu Dómine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

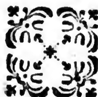
Ad Magníficat *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

Dicitur omnibus Sabbatis per Annum, [extra Adventum, Quadragesimam, & Octavas quascumque,] nisi Quatuor Tempora, aut Vigiliæ, seu Festum Semiduplex aut suprà occurrant, vel nisi fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ Sabbato anticipandum.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis.

Capitulum. Genes. 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem; Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

Hymnus.

DAvídis sóboles, glória Vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus,
Partu Virgíneo quæ malè súbdoli
Anguis contéreres caput.
Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium sumpsit homo Deus;
Cunctis prospíciens qui tríbuit cibos,
Pastus lacte fuit tuo.
Per te, quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctiùs:
Tu clausas míseris, heu nímiùm diu!
Cœlórum réseras fores.
Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fœcunda, tibi, nexus amábilis
Sit par glória Spíritus.
Amen.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. Allelúia. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Suffragium de Cruce, Tempore Paschali.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Psalterio.

Hymnus, Virgo, Dei. *infrà, in Officio parvo.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte adorémus. Allelúia. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Digitized by Google

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, notati in Proprio de Tempore, sub sola Ant. seq.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.

℟. Amen.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur post Psalterium pro Tempore Paschali.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: * Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. Allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constítuam. *Genes.* 17. 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem Mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David, * Secundùm promissiónem, eduxit Israel salvatórem Jesum. Allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dómi-

Digitized by Google

nus David veritátem : De fructu ventris tui ponam super sedem tuàm. * Secundùm. Glória Patri. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. Allelúia. *Luc.* I.

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum.

Hymnus.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras :
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges !
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis :
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus !
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus : nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti ; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. Allelúia. *Luc.* I.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus ; ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam : perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eumdem.

Suffragium de Cruce, Temp. Paschali, 329.

AD HORAS, post Da Christe. *Doxologia :*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória, &c.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. Allelúia. *Rom.* I.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. * Allelúia. *Matth.* I.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María na-

tus est Jesus, qui vocátur Christus. Allelúia. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaíæ. 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum; Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium : & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * non commovébitur. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo : * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. Allelúia. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel : & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis; Propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo partúriens páriet : & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel.

℟. *br.* Homo * natus est in ea. * Allelúia, allelúia. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus.* Allelúia. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Allelúia. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret : ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * obviavérunt sibi. *Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Allelúia. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis Mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Lectio iij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum. *Apolog. ad Pammach.*

CHristus virgo; mater vírginis nostri virgo perpétua : mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis; & in sepulcro ejus quod novum & in pe-

tra duríſſima fúerat excíſum : nec ánteà quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus, fons ſignátus : de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel ſpinárum ; fúnium peccatórum, quibus antè alligabámur : ſpinárum quæ ſúffocant ſementem patrisfamílias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida : opériens in ſe, vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum ; per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter ſecundùm órdinem Melchíſedech : ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis ; cùm palpandas manus, & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit : ne véritas córporis phantaſma putarétur : & ego reſpondébo, quómodò ſancta María ſit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Lectio iij.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecundùm divínas Scriptúras ; verumque erat Dómini corpus : verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María : omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nam poſtquàm à mórtuis ſurrexiſſet ; cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere : ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille ; Palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet : ſicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & oſſa eſſe : ſed, habére ; ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur : ſed illas & antè mortem & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

Digitized by Google

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Non dicitur quoties fit Officium Semiduplex, aut supra, nec Temp. Passionis, nec biduo ante Pentecosten, nec intra Octavas, nec quandò Officium diei est de Beata.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum & Laudes post Laudes diei: Prima, post Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia, post ℣. Benedicámus *Tertiæ; & sic de ceteris Horis.*

[*Pro Temp. Pasch. lege Rubricam, ad calcem hujus Officii.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm glorífica luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

In Festis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem sequentes Psalmi, cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Psalmi, secundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

FERIA II. ET V.

Ant. sola. 1. a. Ave.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lactentium perfecisti laudem

Digitized by Google

propter inímicos tuos, * ut deſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum pauló minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Digitized by Google

Psalmus 44.

ERuctávit cor meũ verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende , * prósperè procéde ,

Et regna propter veritátem , & mansuetúdinem , & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli sub te cadent , * in corda inimicórum regis.

Sedes tua , Deus , in séculum séculi : * virga directiónis , virga regni tui.

Dilexisti justítiam , & odisti iniquitátem ; * proptéreà unxit te , Deus , Deus tuus , óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à vestimentis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto , * circúmdata varietáte.

Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum , & domum patris tui :

Et concupiscet rex decórem tuum ; * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus , * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum , * & in séculum séculi.

Ant. Ave , grátiâ plena : Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; ℟. Et concupiscet rex decórem tuum. *Ps.* 44.

Pater noster , &c.

Lectiones infrà , post III. Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.
FERIA III. ET VI.
Ant. sola. 8. c. Ecce.
Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suũ Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum ; * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & íno-

Digitized by Google

pi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium; superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dñus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dñe, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Lectiones infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylonis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum ; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea ; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Psalmus 96.

DÓminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet,* & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ :* vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimìs exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino,* & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum : * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſeri-

córdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.

℟. Amen.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur post Psalterium.

Lectio j. Isaïæ, 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David; Numquid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum; Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium: & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. xlix.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore heres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret: ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. xlix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in

templo ejus : & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo; Múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus : & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex sémine. xlix.

Non dicitur Te Deum.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam*, lxiij.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. sola 4. A. Benedícta tu.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in ge-

Digitized by Google

nerationénem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum & habitábo in médio tuî.

Et fcies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem fuam in terra fanctificáta; * & éliget adhuc Jerúfalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia confurrexit de habitáculo fancto fuo.

Pfalmus 150.

LAudáte Dóminum in fanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum fecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in fono tubæ: * laudáte eum in pfaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benefonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis fpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum fuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra, l.

℣. Recordátus eft Dóminus misericórdiæ fuæ,

℟. Et veritátis fuæ dómui Ifrael. *Pf.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidifti; quóniam perficientur ea quæ dicta funt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem fufcípere voluifti: præfta fupplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus: ejus apud te interceffiónibus adjuvémur. Per eumdem Dóminum.

Commemorationes Communes habentur poft Pfalterium.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noftrî mifertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réfpice:
Placábilem tuâ prece
Fac effe nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Deus, in nómine. 107. Cantáte .... omnis terra. 44. Laudáte Dóminum. 129. *sub Antiph.* 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Isaïæ, 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse; & flos de radíce ejus ascendet: & requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In æternum. Glória Patri. Semen. *Ps.* 88.

℣. Dominábitur à mari usque ad mare, ℟. Et usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes: à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psalm. Ad Dóminum. 65. Levávi. 48. Lætátus sum. 66. *sub Antiph.* 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaïæ, 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum; Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium: & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus: per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psal. Ad te levávi. 83. Nisi quia. 49. Qui confídunt. 83. *sub Ant.* 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel: & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis; Propter hoc dabit eos usque ad

tempus in quo partúriens páriet : & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Oratio.

CONcéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus : intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psalm. In convertendo. 49. Nisi Dóminus. 84. Beáti omnes. 135. *sub Antiph.* 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret : ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus : Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. sola 3. c. In me ancilla.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquas-

Digitized by Google

ſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vigilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce heréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Digitized by Google

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israel. *Judith*, 13.

Capitulum. Eccl. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi; In Jacob inhábita, & in Israel hereditáre, & in electis meis mitte radíces: Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grá-

LECTIONES
INTRA OCTAVAM PATRONI, VEL PATRONÆ,
Seu Commune Octavarium.

DIE II.

Lectio ij.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in 40. Mart.

HI sunt qui acceptam à Deo nostram regiónem: quasi turres quædam contra adversariórum incursum munientes, refúgium éxhibent. Benefícium hoc, fratres dilectíssimi: grátiam hanc mínimè cessantem à Deo obtinémus. Parátum est hîc Christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos cónfugit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit: hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur; peregrinanti viro réditum incólumem: ægrotanti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum; vos non terra contexit: sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ: dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.

JOannes quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sed dicet áliquis; Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíscopi & Præpósiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras: & vidéte quia & Præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe: orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, fratres: sed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro se ómnia mem-

Digitized by Google

bra orent: caput pro ómnibus interpellet.

Lectio iij. Serm. 280.

BEnedixit Dóminus pusillos cum magnis. Non nobis parùm videátur quòd ejus córporis membra sumus: cujus & illi quibus æquiparári non póssumus. Quia si unum membrum pátitur, compatiuntur ómnia membra; ita, cùm glorificátur unum membrum: congaudent ómnia membra. Glória cápiti unde consúlitur; & superióribus mánibus: & ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit: ita imitáti hunc Mártyres, ánimas suas pro frátribus posuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos sumus. Mirámur eos: miserantur nos. Gratulámur eis: precantur pro nobis.

DIE IV.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

TRia sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter consideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus; quia qui potens in terra fuit: poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim, dum hîc víveret, misertus est peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit; neque enim quia impassíbilis omnínò: ídeò & incompassíbilis factus est.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus; quia quándiù in terris visus est, & cum homínibus conversátus est: non declinávit neque ad déxterã, neque ad sinistram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego sum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines, quália nobis vestígia derelíquerit: ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita justi recta est: rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

Lectio ij.

De sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

DIligentióri intúitu, in festivitátibus Sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus,

Digitized by Google

tus, ex quo & nos. Quid ergo est quòd non solùm diffícile; sed & impossíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ: ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus; gaudére, quia patrónos præmísimus: confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet: ut semper non solùm extréma, sed & prima gáudii luctus óccupet; quia etsi magna est gaudiórum matéria: sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt: quos vix audeámus respícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum, júdicem nostrum; qui est Deus benedictus in sécula: Amen.

DIE VI.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Festo omnium Sanctorum. Serm. 2. §. 1.

ERit, præstante Dómino, triplex sermónis (de Sanctórum felicitáte) utílitas, quátenùs ágnitâ, vel ex parte áliquâ, felíci retributióne Sanctórum; abundantióri deinceps sollicitúdine ipsórum inhærére vestígiis, ac ferventióri desidério ad eórum suspiráre consórtia: propensióri quoque devotióne eorumdem nos commendáre patrocíniis studeámus. Fidélis quippe sermo, & omni acceptióne dignus; ut quos solemni veneratióne proséquimur: étiam símili conversatióne sequámur. Quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem totâ aviditáte currámus; quorum delectámur præcóniis: sublevémur eórum patrocíniis.

Lectio iij.

NEc sanè parùm fructuósa invenítur memória festíva Sanctórum, languórem, tepórem, erroremque depellens: cùm eórum intercessióne juvétur infírmitas nostra; consideratióne beatitúdinis excitétur negligéntia nostra: ignorántia quoque nostra ipsórum erudiátur exemplis.

DIE VII.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Cæsárii Epíscopi.

Serm. 230. in App. apud Aug.

QUandò festivitátes cólimus, fratres caríssimi; diligenter debémus atténdere: & totis víribus labo-

Digitized by Google

ráre; ut quod visibíliter cólitur: in nobis invisibíliter compleátur. Qui nec castitátem custódit in córpore; nec puritátem tenet in mente: quóties sanctæ solemnitátes advéniunt; in córpore vidétur habére gáudium: in corde non célebrat nisi luctum. Quale enim gáudium potest habére; in cujus ánima multis vítiis occupátâ magìs diábolus probátur habitáre quàm Christus? Nos verò, fratres caríssimi, etiamsi nobis áliqua, ut solet fíeri, peccáta subrépunt, quantùm póssumus: cum Dei adjutório laborémus, jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemósynis mundáre sórdida; ut véniens Dóminus in nobis: nihil invéniat quod óculos suæ majestátis offendat.

Lectio iij. Serm. 265.

Filios & omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut castè & justè ac salúbriter vivant; nec solùm eos verbis: sed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia, ubicumque fuéritis, sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in consessu; verba túrpia & luxurióſa nólite ex ore vestro proferre: sed magìs vicínos & próximos vestros júgiter admonéte; ut semper quod bonum est & honestum, loqui stúdeant: ne fortè detrahendo, malè loquendo, & in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxurióſa & túrpia proferendo; de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre: inde sibi vúlnera videantur inflígere. Isti enim infelíces & míseri hómines, qui balatiónes & saltatiónes antè ipsas Basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt: etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint; pagáni de Ecclésia revertuntur: quia ista consuetúdo balandi de paganórum observatióne remansit.

CANONES.

PARS VERNA.

De Jejunio & obſervantia Quadrageſimali.

FERIA QUARTA CINERUM.

Ex Decrétis Synódicis Guillelmi Bauféti Epíſcopi Pariſienſis.

Circa annum. 1309.

† PResbyteri Parochiános ſuos ſolémniter pœnitentes fáciant veníre in cápite jejúnii ad Eccléſiam Cathedrálem ; ut per Epíſcopum ſolémniter ab Eccléſia ejiciantur : & ſimíliter *in* die Jovis próxima ante Paſcha per Epíſcopum Eccléſiæ reconcilientur.

FERIA QUINTA POST CINERES.

Ex Capítulis ſancti Martíni Bracarenſis Epíſcopi.

Ante annum. 580. *Cap.* 48.

NOn líceat in Quadragéſima natáles Mártyrum celebráre ; ſed tantùm Sábbato & Domínicâ pro eórum commemoratióne oblatiónes offerri : ſed nec natalítia, neque núptias líceat in Quadragéſima celebráre.

FERIA SEXTA POST CINERES.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1584. *inter monit. de Officiis divinis.*

IN Quadragéſima Fériis ſextis, pium religioſumque mœrórem ex acerbitáte paſſiónis Chriſti Dómini fidéles præ pietáte íntimè concípere : omníque devotiónis offício, atque ádeò ſalutáribus lácrymis exprímere debent. Quámobrèm, illis ſextis Fériis ob memóriam paſſiónis Dómini noſtri Jeſu Chriſti : pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO POST CINERES.

Ex Régula canónica ſancti Chrodogangi Epíſcopi Metenſis.

Ante ann. 766. *C.* 20.

LIcèt omni témpore vita Chriſtianórum ſimplex débeat eſſe ; máximè tamen religióſis méntibus cónve-

Digitized by Google

nit ut his (Quadragésimæ) diébus continéntiùs vivant: & sédulâ servitúte Deo adhærére contendant.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Ann. 797. *Can.* 37.

JEjúnium (in Quadragésima) præter dies Domínicos qui jejúnio subtracti sunt, nullátenùs resolvátur; quia isti dies décimæ sunt anni: quos cum omni religióne & sanctitáte transígere debémus. Hoc témpore non jejunáre: præceptum Dei transcéndere est. Præter infirmos ac párvulos, quisquis non jejunáverit: pœnam sibi acquírit. Eos dies Dóminus per semetipsum sacro jejúnio consecrávit.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. *C.* 38, & 43.

DIébus jejúnii eleemósyna facienda est, & cibum vel potum quo quisque uti débuit, si non jejunáret: paupéribus érogegt. Penè non valet jejúnium: quod oratiónes, vigíliæ & eleemósynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non possint; quodam íntimi ánimi dolóre gemitúque, ut sanctus Augustínus monet, cibum cápiant: pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipsi abstinére non possint. Cáveant autem quod ex ejusdem sancti Augustíni senténtiâ cautum est: ne álios suo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Toletáno octávo.

Ann. 653. *Can.* 9.

QUisquis absque inevitábili necessitáte, absque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte; diébus Quadragésimæ usum cárnium præsúmpserit attentáre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ: verùm étiam aliénus ab ejusdem diéi sancta communióne.

FERIA QUINTA *inter IV. Temporum.*

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 3.

OMni témpore à jocis Christiánum hómi-

nem abſtinére cónvenit ; at Quádragéſimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs : quantò frequéntiùs ſtudioſiúſque oratióni, abſtinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendũ eſt. Frequéntiùs ad Eccléſiam convéniat Chriſtiánus, divínis Offíciis omni attentióne & religióſâ meditatióne aſſiſtat. Miſſæ ſacrifício quotídie interſit : ſacriſque conciónibus adſit.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1547. *Seſſ.* 6. *de Juſtificatione*, *Cap.* 14.

DOcendum eſt Chriſtiáni hóminis pœniténtiam poſt lapſum multò áliam eſſe à baptiſmáli : eâque continéri non modò ceſſatiónem à peccátis & eórum deteſtatiónem, aut cor contrítum & humiliátum ; verùm étiam eorumdem ſacramentálem confeſſiónem ſaltem in voto, & ſuo témpore faciendam, & ſacerdotálem abſolutiónem : itemque ſatisfactiónem per jejúnia, eleemóſynas, oratiónes & ália pia ſpirituális vitæ exercítia.

Tu autem Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit.* *Cap.* 2.

PEr Baptiſmum Chriſtum induentes nova prorsùs in illo efficimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remiſſiónem conſequentes ; ad quam tamen novitátem & integritátem per Sacramentum Pœniténtiæ, ſine magnis noſtris flétibus & labóribus, divínâ id exigente juſtítiâ, perveníre nequáquam póſſumus : ut méritò Pœniténtia laborióſus quidam baptiſmus à ſanctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſſárium : ut nondum regenerátis ipſe Baptiſmus.

Digitized by Google

De Contritione, & Confessione; item de Confessariorum Officio.

DOMINICA SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Sess.* 6. *de Justificatione*, *C.* 5, & 6.

QUi per peccáta à Deo aversi erant, disponuntur ad justítiam; dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera esse quæ divínitùs reveláta & promissa sunt: & dum peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad consequendam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur; fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore, illùmque tanquam omnis justítiæ fontem dilígere incípiunt: ac proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit.* *Cap.* 4.

COntritiónem imperfectam quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur; si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ: declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, & Spíritûs sancti impulsum; non adhuc quidem inhabitantis, sed tantùm moventis: quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvìs sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat: tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni. *Anno* 1700. *Tit.* I.

DE dilectióne Dei, sicut ad Sacramentum Baptismi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, quæ est laboriósus baptismus, requisitâ; ne necessáriam doctrínam omittámus: hæc duo imprímis ex sacrosancta Synodo Tridentína docenda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut præviam contritiónem eam quæ sit caritáte perfecta, & quæ

cum voto Sacramenti, ántequàm actu suscipiátur ⁝ hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento secúrum se esse ⁝ si præter fídei & spei actus, non incípiat diligere Deum tanquam omnis justítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526. *Tit.* 7. *versùs finem.*

TEmpore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri ⁝ ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt pleríque, usque circa finem hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè compleátur ⁝ eis comminando quòd si qui usque ad præfátos dies confitéri distúlerint, non admittantur ad confessiónem, nec ad Sacramentum, nisi post Festum Paschæ; quod fácere póterunt Curáti & eórum Vicárii ⁝ cessante perículo & scándalo.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

IN Confessáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíscopi ⁝ ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum salúte sollíciti; & fidéles custódes sint eórum quæ in Confessióne dicuntur, provectâ étiam ætáte ⁝ præsertim illi quibus confessiónes mulíerum erunt audiendæ.

FERIA SEXTA.

Ex Instructiónibus sancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Parte 4. tit. 9. promulgatis auctoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEcessária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audiendis Pœniténtium Confessiónibus versantur ⁝ Cánonum Pœnitentiáliũ sciéntia. Etenim si ómnia quæ ad pœnitendi modum pértinent; non prudéntiâ solùm ac pietáte, sed justítiâ étiam metienda sunt ⁝ certè norma hæc è Canónibus Pœnitentiálibus sumátur oportet. Sunt namque ii quasi régulæ quædam ⁝ quibus, cùm ad culpæ commissæ gravitátem rectè dignoscendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confessárii ita diriguntur; ut ubi síngula & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis statum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accuráte perpénderint ⁝

tùm demum pœniténtiam judício ac prudéntiâ suâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *Tit.* 21.

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti médici superinfundat vinum & óleum vulnéribus sauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat quale illi consílium débeat exhibére: diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526. *Tit.* 7.

PResbyteri circa confessiónem sacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam: scílicet ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumstántias; ita tamen quòd simplícibus persónis dent matériam confitendi, & sua peccáta detegendi: nec eos directè vel indirectè ínstruant ad malum. Si pro iis quos in confessióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indigúerint: illud absque ulla expressióne & nominatióne persónæ, cautè requírant.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit; sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónẽ peccáti fáciunt: quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest benè judicári. Debent semper pia gestáre víscera circa confitentes; exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur quòd quotiescumque áliquis lapsus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat: ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Parisiensis Epíscopi.

Circa annum 1197. *Cap. de Confessione.*

IN confessióne hábeat Sacerdos vultum húmilem & óculos ad terram, nec fáciem respíciat confitentis: patienter áudiat quæ díxerit, in spíritu lenitátis; & ei pro posse suo plúribus modis persuádeat ut confiteátur íntegrè: áliter dicat ei nihil valére (confessiónem.) In dúbiis cónsulat Epíscopum, aut sapientes viros, quorum consílio solvat secúriùs, aut liget.

FERIA QUARTA.

Ex Instructiónibus sancti Cároli, de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Parte 3. tit. 4.

IN Ecclésia, non in privátis ædibus, confessiónes áudiat Confessárius, nisi ex causa necessária vel urgenti : quæ cùm inciderit, stúdeat in loco decentíssimo id præstáre. Mulíeres ante solis ortum vel post ejus occásum confiténtes in Ecclésia ne áudiat; neve ullo modo extra sedem confessionálem : & médio inter eum & mulíerem intersepto. Se in sedíli confessionáli ostendat de pœnitentis salúte paternè sollícitum : ita tamen ut nullo pénitùs signo inspectántibus indicáre possit se gravitáte fortasse scéleris alicújus commovéri.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Stéphani de Pontécaro, Parisiensis Epíscopi.

Ante annum 1508. Tit. de Pœnitentia.

SI quidam ad confessiónem de crimínibus suis accésserint; asserentes se non posse abstinére, eórum confessiónes recipiátis, (ô Sacerdótes,) & bonum consílium abstinendi & satisfaciendi distribuátis : & licèt vera pœniténtia non sit, & infructuósa quoad vitam æternam; tamen valébit, & póterit eis prodesse quoad multa : ut Deus cítiùs illustret cor eórum ad pœniténtiam.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríssiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658. De observandis in ministerio Sacram. Pœnit.

VIdeat diligenter Confessárius; ne quem absolvat, qui vel ódium, inimicitiamve depónere nolit, vel restitúere pro facultáte recúset aliénum, vel à statu peccáti mortális parátus non sit discédere : occasionemve símilis peccáti vitáre. Quâ de re doctrínas probátas stúdeat rectè cognóscere : & secundùm eas sese gérere.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. Lib. 1. C. 37.

PŒniténtium causæ pensandæ sunt : & tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ culpa præcésserit : aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat : illos Pastóris senténtia absolvat. Tunc enim vera est absolútio præsidentis : cùm superni arbítrium séquitur Júdicis.

Digitized by Google

De Satisfactione & Indulgentiis.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.
Ex Concílio Lateranensi secundo.
Ann. 1139. *Can.* 22.

QUia inter cétera unum est quod sanctam máximè perturbat Ecclésiam, falsa vidélicet pœniténtia: ne falsis pœniténtiis ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur (Presbyteri.) Falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm spretis plúribus, de uno solo pœniténtia ágitur: aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio; cùm pœnitens ab officio non recédit, quod sine peccáto agi nullâ ratióne prævalet: aut si ódium in corde gestétur, aut si offenso cuílibet non satìs fiat; aut si offendenti offensus non indúlgeat: aut si arma quis contra justítiam gerat.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 24. *de Ref. Cap.* 8.

APóstolus monet públicè peccantes palàm esse corripiendos. Quandò ígitur ab áliquo públicè & in multórum conspectu crimen commissum fúerit; unde álios scándalo offensos commotosque fuisse non sit dubitandum: huic condignam pro modo culpæ pœniténtiam públicè injungi oportet; ut quos exemplo suo ad malos mores provocávit: suæ emendatiónis testimónio ad rectam révocet vitam. Epíscopus tamen públicæ hoc pœniténtiæ genus in áliud secrétum póterit commutáre: quandò ita magìs judicáverit expedíre.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cabillonensi secundo.
Ann. 813. *Can.* 38.

MOdus pœniténtiæ peccáta sua confiténtibus: aut per antiquórum Cánonum institutiónem; aut per sanctárum Scripturárum auctoritátem: aut per consuetúdinem Ecclesiásticam impóni debet; repudiátis ac pénitùs eliminátis libellis, qui dum pro peccátis grávibus leves quosdam & inusitátos impónunt pœniténtiæ modos, cónsuunt pulvillos, secundùm prophéticum sermónem, sub omni cúbito manûs: & fáciunt cervicália sub cápite universæ ætátis ad capiendas ánimas.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 32, & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt; áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat : Erit manus mea ſuper Prophétas qui decepérunt pópulum meũ, dicentes; Pax, pax : & non eſt pax. Sacerdótibus illis eſt conféſſio peccatórum facienda, à quibus ſubindè & modus pœniténtiæ capiátur : & à quibus ſecundùm canónicam inſtitutiónem reconciliátio mereátur.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibebit Confeſsárius & prudéntiam & pietátem & juſtítiam : habébit ratiónem ſtatûs, conditiónis, ſexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna poteſtáte eſt, eam pœniténtiam injungat; quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in poteſtáte hábeat : neve eam quâ vel occáſio detur ſpirituális ruínæ; vel pœnitentis alteriuſve peccátum détegi; vel áliquod ſcándalum ſuboríri; vel ipſe pœnitens nímiùm deterréri : remiſſuſve & tépidus reddi poſſit. Quámobrèm talem impónet : qualem ab eo præſtári poſſe júdicet. Conſiderábit autem ánimum mentemque pœnitentis : ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíſſimas pœniténtias impónat : id quod & confeſſóribus & pœniténtibus periculóſum eſt.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Wormatienſi.

Ann. 868. *Can.* 25.

PŒniténtibus, ſecundùm differéntiam peccatórum : Sacerdótis arbítrio pœniténtiæ decernuntur. Debet ítaque Sacerdos in pœniténtia danda ſingulórum cauſas ſingulátim conſideráre; oríginem quoque modumque culpárum, & affectus gemituſque delinquéntium diligenter examináre, manifeſtèque cognóſcere : témporum étiam, & perſonárum, locórum quoque & ætátum qualitátes inſpícere; ut étiam pro conſideratióne locórum, ætátum vel témporum, ſeu pro qualitáte delictó-

rum atque gemítuum uniuscujusque delinquentis : à sacris régulis óculos non reflectat.

SABBATO.

Ex sancto Hierónymo apud Petrum Lombardũ Epíscopum Parisiensem.

Ann. 1159. *Lib.* 4. *Sententiarum, distinct.* 20. *art.* 3.

MEnsúram témporis in agenda pœniténtia non satis apertè præfígunt Cánones pro unoquóque crímine ; ut de síngulis dicant quáliter unumquodque emendandum sit : sed magìs in arbítrio Sacerdótis intelligentis relinquendum statuérunt ; quia apud Deum non tantùm valet mensúra témporis, quantùm dolóris : nec abstinéntia tantùm cibórum quantùm mortificátio vitiórum. Ideò témpora pœniténtiæ pro fide & conversatióne fidélium pœniténtium abbrevianda præcípiunt ; & pro negligéntia (eorumdem) protelanda ; pro quibusdam tamen culpis modi pœniténtiæ sunt impóſiti.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. C.* 8.

MAgnóperè à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coercent satisfactóriæ pœnæ : cautiorésque & vigilantióres in futúrum pœnitentes effíciunt ; medentur quoque peccatórum relíquiis : & vitiósos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ita nostra est satisfáctio hæc quam pro peccátis nostris exsólvimus ; ut non sit per Christum Jesum, in quo merémur, in quo satisfácimus, facientes fructus dignos pœniténtiæ, qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri : & per illum acceptantur à Patre. Hábeant autem præ óculis Sacerdótes ; ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custódiam & infirmitátis medicamentum : sed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam & castigatiónem.

FERIA SECUNDA

Ex Concílio Cabillonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 36.

PEccáta quæ ex indústria, aut cujúslibet libídinis explendæ causâ, idcircò fiunt ut eleemósynis redimantur, nequáquam eis rédimi possunt ; quia qui hoc perpetrârunt, videntur Deum mercéde condúcere : ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcircò peccáre debet, ut eleemósynam fáciat : sed ídeò eleemósynam fácere debet, quia peccávit.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabillonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 45.

A Quibusdam qui Romam Turonumve & ália quædam loca sub prætextu oratiónis inconsultè péragrant: plúrimùm errátur. Sunt qui putant se impúnè aut peccáre, aut peccasse; quia hæc loca oratúri frequentant: sunt páuperes qui vel ídeò id fáciunt; ut majórem hábeant matériam mendicandi: tantùm vecordes, ut putent se sanctórum locórum solâ visióne à peccátis purgári. Qui verò peccáta sua Sacerdótibus, in quorum sunt Paróchiis, confessi sunt; & ab iis agendæ pœniténtiæ consílium accepérunt; si oratiónibus insistendo, eleemósynas largiendo, vitam emendando, mores componendo, Apostolórum límina, vel quorúmlibet Sanctórum, invísere desíderant: horum est devótio modis ómnibus collaudanda.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Indulg.*

CUm potestas conferendi Indulgéntias à Christo Ecclésiæ concessa sit: atque hujúsmodi potestáte divínitùs sibi tráditâ, antiquíssimis étiam tempóribus, illa usa fúerit; sacrosancta Synodus Indulgentiárum usum Christiáno pópulo máximè salutárem: & sacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésia retinendum esse docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxta véterem & probátam in Ecclésia consuetúdinem, adhibéri cupit; ne nímiâ facilitáte Ecclesiástica disciplína enervétur: & státuit pravos quæstus omnes pro his consequendis; unde plúrima in Christiáno pópulo abúsuum causa fluxit: omnínò abolendos esse.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *Tit.* 22.

QUia per indiscrétas & supérfluas Indulgéntias claves Ecclésiæ contemnuntur: & pœnitentiális satisfáctio enervátur; ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet & promerendas ófferat: nisi priùs ab Ordinário (loci Epíscopo) visitátæ fúerint & probátæ.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *Tit.* 22.

PArochi pópulum suum diligenter admóneant: ne circumforáneis quibusdam libellis témerè fidem adhíbeant; qui ex lévibus, vanis & superstitiósis causis

exorbitantes Indulgéntias pollicentur : cùm indulgéntiæ nonnisi ex piis & rationabílibus causis concédi débeant.

SABBATO.

De sermóne sancti Leónis Papæ.

Circa ann. 447. *C.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Pascha Dómini, útraque substántia præparátur; profutúra omni témpore consuetúdo nutrítur : sevéra in súbditos impéria detumescant, cesset vindicta peccáti; & rei críminum ad hos dies pervenisse se gáudeant in quibus à sanctis piisque Princípibus étiam publicárum austéritas remissa est ultiónum : aboleantur ódia, defíciant simultátes; quóniam judícium Dei, sicut immítibus véhemens : ita erit misericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confessione & Paschali Communione unicuique adulto præscriptis. De prima Communione, & requisitis ad sacræ Eucharistiæ perceptionem dispositionibus.

DOMINICA PALMARUM.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *C.* 21.

OMnis utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit : ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltem semel in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére; suscípiens reverenter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacramentum : nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam, ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendum. Alióquin & vivens ab ingressu Ecclésiæ arceátur : & móriens Christiánâ cáreat sepultúrâ. Si quis autem aliéno Sacerdóti volúerit justâ de causâ sua confitéri peccáta : licéntiam priùs obtíneat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. *Cap.* 10, & 11.

DOlémus, tantam esse (quorumdam) Christianórum incúriam : ut semel tantùm in anno sumant Eucharístiæ subsídia. Quare

Digitized by Google

Parœci & qui ad divíni verbi prædicatiónem asciscuntur.; de frequentis Communiónis antíquo usu, ejusdemque miris frúctibus & utilitáte dísserant : & fidélibus persuadére nitantur nullum esse modum aptiórem & compendiosiórem, quo Ecclésiæ Apostólicæ fácies nostro século rédeat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabillonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendum est enim, ne si nímiùm in longum differátur : ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino ; Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem : non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur : timendum est illud quod ait Apóstolus ; Qui mandúcat & bibit indignè : judícium sibi mandúcat & bibit.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianensis Epíscopi, de Institutióne Laicáli.

Ann. 830. *Lib.* 2. *Cap.* 18.

SAcrosanctum corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, quidam reverenter & salúbriter : quidam indiscrétè & indignè percípiunt. Nonnulli tanti Sacramenti participatióne ob reátuum suórum obligatiónem, Sacerdótis judício : méritò privantur. Item pleríque (quod valdè periculósum & cóngruâ emendatióne dignum est) ab hoc Sacramento, partim incúriâ, partim desídiâ, ádeò se súbtrahunt : ut vix in anno, ex consuetúdine, potiusquàm ex devotióne, id fáciant ; nescientes aut scire nolentes quòd sicut corpus sine cibo & potu : ita & ánima sine spiritáli cibo móritur. Quanti autem sit discríminis, nisi accipiátur ; & quanti, si indiscrétè sumátur : Evangélica & Apostólica testimónia, & sanctórum Patrum dicta demonstrànt.

IN DIE SANCTO *PASCHÆ.*

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

† PAscha nostrum, in quo summus Sacerdos & Póntifex pro nostris delictis, nullam habens obnóxietátem peccáti, immolátus est : debémus omnes festivíssimè cólere ; & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári : ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti, hymnis Paschálibus indulgentes ; perseveratiónis nostræ præséntiam quoti-

Digitized by Google

diánis ſacrifíciis oſtendámus: laudantes Creatórem ac regeneratórem noſtrum véſpere, mane & merídie.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricenſi.

Ann. 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto ſúmere præſúmat. Sacerdos qui contra hoc Decrétum adminiſtrat; cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit: extraordináriè puniátur. Aliis quibúſlibet diébus feſtis, Commúnio ex licéntia Epíſcopi, ejus Vicárii, aut Párochi: áliis in locis pro cujuſque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 9.

PArochus ſi Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus: non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam conveníre; ubi ſanctíſſimam Communiónem cum céteris percípiat: ad illum (etiamſi paucis ante diébus percéperit) ipſe illo Paſcháli témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibuſdam increbruit ſerò nímium communicandi conſuetúdo: ſánctiùs erit immutanda. Adoleſcenteſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatis decérnere poſſe Párochi vel Confeſsárii judicârint; ad Communiónem ſunt (à Párochis) recipiendi: imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ in Conventu Melodunenſi.

Ann. 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte: pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur: ad fidei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

SI non decet ad ſacras ullas functiónes quémpiam accédere, niſi ſanctè; certè quò magis sánctitas & divínitas cœleſtis (Euchariſtiæ) Sacramenti viro Chriſtiáno comperta eſt: diligéntiùs cavére ille debet ne abſque magna reve-

réntia & sanctitáte ad id percipiendum accédat. Quare communicáre volenti revocandum est in memóriam Apóstoli præceptum: Probet seipsum homo. Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse; ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantumvis sibi contrítus videátur: absque præmissa sacramentáli confessióne ad sacram Eucharístiam accédere débeat.

SABBATO IN ALBIS.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 675. *C.* 4.

DIscordántium fratrum oblatiónes, juxta antíqui Cánonis definitiónes: nullo modo recipiendas esse censémus. Antequàm eos reconciliátio vera innectat; nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat: vel grátiam Communiónis sanctæ percípiat.

De Sacrificio Missæ à Sacerdotibus ritè celebrando, & de pietate quâ fideles huic adstare debent.

DOMINICA IN ALBIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22.

Decret. de observ. in Missa.

SAcrosanctum Missæ sacrifícium omni religiónis cultu ac veneratióne celebrétur. Cùm ígitur multa jam sive témporum vítio, sive hóminum incúriâ & improbitáte, irrepsisse videantur quæ à tanti sacrifícii dignitáte aliéna sunt: decernit sancta Synodus, ut Ordinárii (locórum Epíscopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere séduló curent ac teneantur; quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest: vel superstítio veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *L.* 3. *C.* 6.

POsthábitis ædículis quas usus inólitus Capellas appellat; Basílicæ Deo dicátæ ad Missárum celebratiónem audiendam, & córporis & sánguinis Domínici perceptiónem sumendam: assíduè devotèque adeantur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut usum, ne

fácilè, sed magna de causa permittant Epíscopi. In eis autem designandis vel probandis hæc servent : Ne sint in interiórum ædium pártibus, in quibus dómini vel família frequéntiùs versentur ; sed cómmodo & honesto loco à cubículis, triclíniis & aula separáto : ad templi formam & régulam própiùs accédant ; nec ita angusta sint, ut qui Missam audíerint, ad óstium aut fenestram stare cogantur : aut dénique ibi sacris interesse, ubi promíscuè profánum áliquod exerceátur. Cui autem id permissum fúerit, is eo ráriùs utátur ; ne distracti hómines illâ commoditáte, Ecclésiam minùs frequentent : quòd exemplo étiam nóceat áliis.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rotomagensi.

Ann. 1591. *Tit. de Episc. Off. n.* 11.

MOneantur ab Epíscopo in sua promotióne Presbyteri ; ut intra semestre, sine altérius cujuscumque licéntia, Missam primam célebrent : & deinceps répetant saltèm ómnibus diébus Domínicis & Festis solémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tam frequenter : ut suo múneri satisfáciant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22.

Decret. de observ. in Missa.

ILliberáles eleemosynárum exactiónes pótiùs quàm postulatiónes (pro celebrandis Missis) aliaque hujúsmodi quæ à simoníaca labe vel certè à turpi quæstu non longè absunt : omnínò prohíbeant Ordinárii (locórum Epíscopi.) Deinde ut irreveréntia vitétur ; sínguli in suis Diœcésibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti celebráre líceat : neve patiantur privátis in dómibus, atque omnínò extra Ecclésiam & ad divínum tantùm cultum dedicáta Oratória, ab eisdem Ordináriis designanda & visitanda, sanctum hoc sacrifícium à seculáribus aut reguláribus quibuscumque péragi ; ac nisi priùs qui intersint, decenter compósito córporis hábitu, declaráverint se mente étiam ac devóto cordis affectu : non solùm córpore, adesse.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranensi secundo.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Presbyteri qui Missárum célebrant solémnia vix quater in anno ; & quod detérius est, interesse contemnunt : & si quandò, dum hæc celebrantur, intersunt, chori siléntium

fugientes, intendunt extériùs collocutiónibus Laicórum; dumque audítū ad indébitos sermónes effundunt: aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & simília sub pœna suspensiónis pénitùs inhibémus.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *Tit.* 6. *Cap.* 1, & 2.

QUicumque ad tremendum Missæ sacrifícium accésserit; is ímprimis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti mystérium perficiendum ásferat: nec nisi bonæ consciéntiæ testimónio præditus, & Pœniténtiâ sacramentáli, si necesse fúerit, præparátus & probátus; ac débitâ oratióne priùs accommodátus: ad córporis & sánguinis Christi venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum se cónferat. Valdè præpósterum & indignum quòd velint Sacerdótes à Láicis reveréntiam huic Sacramento exhibéri: nec ipsi tamen móribus & religióne suâ exhibendam declárent.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *Decret. de observ. in Missa*, *versùs finem.*

CAveant Epíscopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent; neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Missárum celebratióne adhíbeant: præter eas quæ ab Ecclésiâ probátæ ac frequenti & laudábili usu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis sit, & à quo potíssimùm provéniat sanctíssimi hujus sacrifícii tam pretiósus ac cœlestis fructus; móneant étiam eumdem pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias: saltem diébus Domínicis & majóribus Festis, accédant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

MIssæ nec ante auróram nec post merídiem: nisi ex causa jure permissa, celebrentur. Ne Párochi cujusquam grátiâ, metúve, Missam (Parochiálem) antícipent aut dífferant; sed illam eâ potíssimùm horâ célebrent: quæ pópulo magis accommodáta sit.

FERIA TERTIA.

Ex Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. *C.* 5. *n.* 7, & 8.

LIquidò appáret, quandò primùm accepérunt discípuli corpus & sánguinem Dómini: non eos accepisse jejúnos. Numquid

tamen proptereà calumniandum est universæ Ecclésiæ; quòd à jejúnis semper accípitur? Ex hoc enim plácuit Spirítui sancto: ut in honórem tanti Sacramenti, in os Christiáni priùs corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per universum orbem mos iste servátur. Post cibos dedit Dóminus:.... Non præcépit quo deinceps órdine sumerétur; ut Apóstolis per quos Ecclésias dispositúrus erat: reserváret hunc locum. Cùm verò ait Apóstolus, de hoc Sacramento loquens; Cétera, cùm vénero, dispónam, intélligi datur: & ab ipso ordinátum esse quod nullâ morum diversitáte variátur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Cap.* 48.

IRrepsit usus emendatióne dignus: quòd nonnulli Presbyterórum sine ministris Missárum solémnia frequentent. Unde interrogandus hujúsmodi córporis & sánguinis Dómini solitárius consecrátor, quibus dicit: Dóminus vobiscum; & à quo illi respondétur: Et cum spíritu tuo; vel pro quibus: Memento, Dómine .... & ómnium circumstántium, cùm nullus circumstet, dicit. Quæ consuetúdo, quia Apostólicæ & Ecclesiásticæ auctoritáti refragátur; provídeat unusquisque Episcopórum: ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsúmat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Missæ sacrifício ministrat, dum eam functiónem obit: ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit: quod tunc piè religiosèque éxequi debet.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Stéphani de Pontécaro, Parisiensis Epíscopi.

Ann. 1508. *Tit. de Horis dicendis.*

CUm nonnulli particulátim dicant Offícium aut oratiúnculas; álios audientes (Missam) aliquóties perturbantes, magìs altè sequentes, aut progressus facientes: étiam témpore Epístolæ aut Evangélii, quæ sunt verba Christi, aut ejus núntii scílicet Apóstoli; nullusque ita audácior esset ad áliud inténdere, dum Princeps aut ejus núntius loquerétur: idcircò injúngimus; ut dum ad divína accéditis, ad síngula quæ

proferuntur & aguntur, attendátis : nec credátis vestras oratiúnculas melióres & efficaciótes illis quas Ecclésia universális dicendas decrévit.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi quarto.

Ann. 541. *Can.* 3.

NUllus in oblatióne sacri cálicis nisi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præsúmat; quia sacrílegum judicátur áliud offerri : quàm quod in mandátis sacratíssimis Salvátor instítuit.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *Cap.* 8.

REtento ubíque cujuscumque Ecclésiæ antíquo, & à sancta Romána Ecclésia, ómnium Ecclesiárum matre & magistra, probáto ritu : ne oves Christi esúriant, neque párvuli panem petant, & non sit qui frangat eis; mandat sancta Synodus Pastóribus & síngulis curam animárum geréntibus : ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa leguntur, áliquid expónant; atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent : præsertìm Domínicis & Festis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculosque offendit : ita incóndita prolíxitas fastídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quapropter Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *C.* 5.

CUm natúra hóminum ea sit : ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; proptéreà pia mater Ecclésia ritus quosdam : ut scílicet quædam summissâ voce, ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item adhíbuit; ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne : quâ majestas tanti sacrifícii commendarétur.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Eustáchii de Belláio, Parisiensis Epíscopi.

Ann. 1557. *C.* 22.

PResbyteri ad sanctum Dei altáre accedentes,

Digitized by Google

cum reveréntia, devotióne & modéstia, claré, distinctè & intelligíbili voce Missam attentè usque ad Cánonem legant; Cánonem verò submissióri voce legant, sed summâ religióne: ut qui sacris adstant audiendis, ad devotiónem & pietátem inde moveantur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ, Cap.* 6.

OPtaret quidem sacrosáncta Synodus, ut in síngulis Missis fidéles adstantes non solùm spirituáli affectu; sed sacramentáli étiam Eucharístiæ perceptióne communicárent: quò ad eos sanctíssimi hujus sacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, si id non semper fiat: propréreà Missas illas, in quibus solus Sacerdos commúnicat, ut privátas & illícitas damnat; sed probat atque ádeò commendat, síquidem illæ quoque Missæ verè commúnes censéri debent: partim quòd in eis pópulus spirituáliter commúnicet; partim verò quòd à público Ecclésiæ Ministro, non pro se tantùm: sed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Christi pértinent, celebrentur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Ann. 646. *Cap.* 2.

CEnsémus conveníre, ut, cùm à Sacerdótibus Missárum témpore sancta mystéria consecrantur; si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus quo cœptum néqueat consecratiónis expléri ministérium: sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi officii cœpti.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenítur: pópulus non antè discédat quàm Missæ solémnitas compleátur; & ubi Epíscopus non fúerit: benedictiónem accípiat Sacerdótis.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Sess.* 5. *de Reform. C.* 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuũ Episcopórum munus; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint: ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vasionensi tértio.

Ann. 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Ecclesiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit; ut non solùm in civitátibus: sed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Presbyteris potestátem; ita ut, si Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per seipsum non potúerit prædicáre: sanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ servitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæstu, nec cujúslibet altérius turpis lucri grátiâ: sed solíus Christi amóre à discípulis ejus est peragenda. Quisquis ígitur, suî quæstûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet: longè se à discipulátu Christi sejungit. Quáliter autem à discípulis éxequi débeat: & Evangeliórum documenta & sanctórum Patrum monumenta testantur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Ann. 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Christiánæ óperam déderint; prorsùs à quæstiónibus difficílibus ac perplexis abstíneant: se ad captum auditórum eorumque ædificatiónem demittentes. Evangélium ipsum interpretatióne fácili, eâque commúni sanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum consensu receptâ, auditóribus expónant: eosque toto stúdio instrúere conentur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *Lib.* 1. *C.* 23.

PRima prudéntiæ virtus est: eam quam docére opórteat, existimáre per-

sónam. Rúdibus pópulis, seu carnálibus, plana atque commúnia, non summa atque árdua prædicanda sunt : ne immensitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *C.* 25.

CONcionatóres Sanctórum históriis ne nimis diu immorentur : quin pótior pars Evangélio detur & Epístolæ explicandis. Quòd si fabulósa vidébitur história, ne attingant quidem; si verisímilis, léviter : éaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur : nisi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus summâ cum históriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *C.* 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer : constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum ; sic tamen ut in suggesto vítia tantùm reprehendat : non persónas nominátim perstringat.

De Rogationibus, aliisque Supplicationibus, Processionis nomine designatis.

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.

Ex Mónitis sancti Cároli de Processiónibus.

Monito 1.

DOmínicâ Processiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & occasióne. Unde eos, ut intersint, Processionemque tam córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur ; ut Deus ómnium preces, pro sua misericórdia, in animárum & córporum tam nostrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre : dicetque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *can.* 27, & 28.

†ROgatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant : & Quadragesimálibus cibis utantur.

FERIA

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Clovesho-viensi secúndo.

Ann. 747. *Can.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Ascensiónem Dómini in cœlos Missárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, signo passiónis Christi, nostræque ætérnæ redemptiónis; & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis: omnis pópulus genuflectendo divínam pro delíctis humíliter exóret indulgéntiam.

FERIA QUARTA. IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. *C.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant aut superstitiónem; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur: atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & Christiánâ Religióne dignæ.

FERIA QUINTA. IN ASCENSIONE *DOMINI.*

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

† NUmeratis quadraginta diébus a primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini; quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet: quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptismo, ejusque cæremoniis.

FERIA SEXTA

Intra Octavam Ascensionis.

Ex Statútis Synodálibus Eustáchii de Belláio, Parisiensis Epíscopi.

Ann. 1557. *Can.* 25.

BAptismus, qui est prima tábula post naufrágium, primum ómnium Sacramentórum non imméritò constitúitur; per quem vetus homo noster crucifixus est: ut destruátur corpus peccáti; & ultrà non serviámus peccáto: & induámus novum hóminem qui secundùm Deum creátus est in justítia & sanctitáte veritátis. Cùm verò párvulis semper immíneat perículum: cùm primùm nati sunt, deferantur ad Baptismum, solémniter baptizandi. Parentes autem moneantur, ubi timétur pe-

ríſculum, ne dífferant Baptiſma propter Patrinórum protelatiónem : neque in dómibus privátis extra neceſſitátem; cùm Eccléſia locus ſit ad hoc deſtinátus : conferátur Baptiſmus.

SABBATO

Intra Octavam Aſcenſionis.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli.

Tit. de Baptiſm. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptiſmum petit, ſive Judæus ille ſit, ſive pagánus, ſive álius; primò quærantur teſtimónia certa de ejus conditióne, anteactâ vitâ, ſtatúque omni : & hóminis voluntas diligenter explorétur; utrùm ex ánimo veráque pietáte Baptiſmum petat : utrùm peccatórum pœníteat, atque in póſterum abſtinére ſtátuat. Ad quæ ſi rectè pièque ánimo ſit parátus : fídei doctrínâ & Chriſtiánæ vitæ inſtitutiónibus accurátè erudiátur.

DOMINICA

Intra Octavam Aſcenſionis.

Ex Epíſtola ſancti Cœleſtíni Papæ ad Epíſcopos Gálliæ.

Ann. 431. *num.* 13.

QUod circa baptizandos in univerſo mundo ſancta Eccléſia unifórmiter agit : non otióſo contemplémur intúitu. Cùm ad regenerationis véniunt Sacramentum, non priùs fontem vitæ ádeunt : quàm exorciſmis & exſufflatiónibus Clericórum ſpíritus ab eis immundus abigátur; ut tunc verè appáreat, quómodò princeps mundi hujus mittátur foràs : & quómodò priùs alligétur fortis, & deinceps vaſa ejus diripiantur ; in poſſeſſiónem tranſláta victóris, qui captívam ducit captivitátem : & dat dona homínibus. His Eccleſiáſticis régulis ómnium bonórum affectuũ atque óperum quibus ab inítio fídei ad Deum ténditur : Deum profitémur auctórem. Quo útique auxílio & múnere Dei, non auſertur líberum arbítrium : ſed liberátur.

FERIA SECUNDA

Intra Octavam Aſcenſionis.

Ex Statútis Synodálibus Stéphani de Pontécaro, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1508. *Tit. de Bapt.*

MOnémus Curátos ſeu eórum Presbyteros, ut ante magnam portam occidentálem eórum Eccléſiæ, ut moris eſt, exorcizentur : & catechúmeni efficiantur púeri, ántequàm ad Fontes afferantur; & Eccléſiam ingrediantur : niſi necéſſitas propter áeris intempériem emérſerit.

Item, si baptizandi nésciant loqui, ut párvuli, muti & surdi, pro ipsis & loco ipsórum habeátis fidejussóres pro ipsis spondentes, qui tenebuntur respondére; & onus pro ipsis accípere: & fidem ipsos baptizátos docére.

FERIA TERTIA

Intra Octavam Ascensionis.

Ex Concílio Coloniensi.

Ann. 1536. *Part.* 7. *C.* 4.

SUsceptóres infantis, Patríni qui dicuntur, méritò admonentur; quòd ipsi sint qui Eccléfiæ nómine & Eccléfiæ fide Christo párvulos ófferant per Baptismum, ac se propémodùm pro párvulis fidejussóres constítuunt, nómine párvuli respondentes: quem étiam, postquàm adoléverit, Symbolum simul & Orationem Domínicam edocére, atque vitam Christo, ac professióne in Baptismo factâ dignam, perpétuò ágere; saltèm ubi id necéssitas póscere vidébitur: cohortári non omittent. Proindèque málumus illos déligi provectæ ætátis, quàm impúberis; ne videátur infans infantem offerre, ac sponsórem se pro álio constitúere, qui quod promittit non intélligat: ideòque multò minùs quod non intélligit docére queat.

FERIA QUARTA

Intra Octavam Ascensionis.

Ex Instructiónibus sancti Caróli, de Baptismo.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 4. *Tit.* 7.

SPonsiónis baptismális chirógraphum sanctè conceptum magnam vim habet in cœlo. Et verò, cùm harum sponsiónum (baptismálium) rátio diligentíssimè explicáta sit Cánone Concílii Parisiensis (sexti,) non aliénum est illíus verba exscríbere: » Constat ígitur unumquem- » que fidélem Deo in Bap- » tísmate duárum pactió- » num néxibus se obligá- » re; álterâ quâ abrenun- » tiáre diábolo, & ómni- » bus opéribus & pompis » ejus: álterâ verò quâ se » in Patrem, & Fílium, » & Spíritum sanctum cré- » dere profitétur. Unde » étiam sub ejusdem san- » ctæ Trinitátis invocatió- » ne: Baptísmatis grátiam » conséquitur. »

FERIA QUINTA,

Octava Ascensionis.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo est pénitùs eum respúere; eíque contradícere: seque unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, pri-

mùm supérbia, inítium omnis peccáti: & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli, hæc est quæ pompa mundi: id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc & his símilia unusquisque fidélis témpore Baptísmatis rejécit; Christo se mancipávit, pactumque cum Deo fecit: ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Verùm si jura humánæ pactiónis fírmiter conservantur; fixiùs tamen atque fervéntiùs jura tanti pacti quæ cum Deo facta sunt: inviolabíliter sunt observanda.

FERIA SEXTA.

Ex utróque Concílio Coloniensi sub * Hermanno & ** Adolpho, & *** Régulis sacramentálibus sancti Cároli.

* *Ann.* 1536. *Part.* 7. *C.* 5.

** *Ann.* 1549. *inter censur. & decr. C.* 14.

*** *Act. Mediol. P.* 4. *Tit. de Baptismo, art. ultimo.*

DOcébunt Párochi pópulum: cur inúnctio fiat post Baptísmi unctiónem in vértice; dénique quid signíficet amictus albus quo infans, seu álius baptizátus superindúitur:... Et ut oratiónes & cæremóniæ solemnes quæ témpore Pascháli & Pentecostes Baptísmo adhibentur, hábeant res eis respondentes; statúimus ut pastóres & concionatóres adhortentur pópulum: ut párvulos natos instante festo Paschæ, servent baptizandos in vigíliam Paschæ; & natos festo Pentecostes instante, ad festum Pentecostes usque servent: si tamen nullum immíneat vitæ perículum.... Et quóniam dilátio Baptismi adulto cónvenit: póterit plerumque ad majórem Sacramenti cultum unum ex statis tempóribus Páschatis & Pentecostes (simíliter) expectári.

SABBATO

In Vigilia Pentecostes.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptismo.*

REligiósi institúti olim fuit diem Baptismi quotannis à fidelibus piè celebrári; quæ sanè institútio, cùm ad pietátis christiánæ cultum non parum adjumenti afferre possit: eam in usum revocári vehementer cúpimus. Itaque fidélium unusquisque quo die baptizátus est: quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si per facultátes potest; spiritalisque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto: hereditátis cœlestis partícipem in Christo factum esse. Eo

Digitized by Google

potíſſimùm die ſanctè ſe éxcitet ad præcláram illam ſponſiónem & chriſtiánam profeſſiónem : quam in ſacro lavácro per ſponſóres ſolémniter édidit.

De Sacramento Confirmationis.

DIE SANCTO *PENTECOSTES.*

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 1549. *Can.* 17.

† IN Sacramento Confirmatiónis, juxta Dómini promiſſiónem, Spíritum ſanctum quo in Baptíſmate ad peccáti emundatiónem ſignáti ſumus ; cum novo grátiæ múnere accípimus : vidélicet ut virtúte ejus contra sátanæ tentatiónes muniámur ; ut grátiâ ejus ad méliùs capienda fídei myſtéria illuminémur : ad confeſſiónem Chriſti fidúciam, & contra vítia robur accipiámus. Quæ ómnia Chriſtus Dóminus per Spíritum ſanctum, quem miſſúrus erat : fidélibus conferenda disertè promíſit. Ea verò ut erant à Chriſto promiſſa : ipſis Apóſtolis in die Pentecoſtes exhíbita Actus ipſórum ſatis teſtantur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Can.* 10. *Tit. de Sacram. Confirm.*

SAcramentum Confirmatiónis ab Apóſtolis légimus promulgátum : cùm ad Samarítas miſérunt Petrum & Joannem, à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impoſitiónem mánuum Spíritum ſanctum accíperent. Quod ex Actis Apoſtolórum, apud Ephéſios à Paulo : & à primitíva quondam Eccléſia légimus obſervátum. Unde & tunc impoſitiónis mánuum : & nunc Confirmatiónis appellátum eſt Sacramentum. Poſt Baptiſmum hoc Sacramento roborámur : cujus conferendi poteſtas Epíſcopis à Chriſto conceſſa eſt.

FERIA TERTIA.

Ex Epíſtola decretáli ſancti Innocéntii Papæ ad Decéntium.

Scripta ann. 416. *Cap.* 3. *Edit. Bened.* 1721.

DE conſignandis infántibus manifeſtum eſt : non ab álio quàm ab Epíſcopo fieri licére. Nam Presbyteri, licèt ſecundi ſint Sacerdótes, Pontificátûs tamen ápicem non habent. Hoc autem Pontifícium ſolis debéri Epíſcopis, ut vel conſignent, vel Paraclétum Spíritum tradant : non ſolùm conſuetúdo Eccleſiáſtica demonſtrat ; verùm & illa léctio Actuum Apoſto-

Digitized by Google

lórum, quæ ásserit Petrum & Joannem esse directos: qui jam baptizátis tráderent Spíritum sanctum. Nam Presbyteris, sive extra Epíscopum, sive præsente Epíscopo, cùm baptízant, chrísmate baptizátos úngere licet, sed quod ab Epíscopo fúerit consecrátum; non tamen frontem ex eódem óleo signáre, quod solis debétur Epíscopis: cùm tradunt Spíritum Paraclétum.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Parisiensis Epíscopi.

Circa annum 1196. *Cap. de Baptismo.*

SAcerdótes frequenter móneant pópulum ad Confirmatiónem pueró-rum: post Baptismum enim súscipi debet Sacramentum Confirmatiónis. Quòd si confirmandus adultus fúerit: priùs confiteátur, & pósteà confirmétur. Item sæpè dicátur Láicis, ne expectent diù adventum Epíscopi pro Confirmatióne: sed ducant púeros ad eum.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1583. *Tit.* 10.

SAnctum Confirmatiónis Sacramentum, ut ex nóminis ratióne constat: vim, robur & arma suppéditat advérsùs vítia & infestíssimos animárum hostes; quorum sanè quò majóres sunt & acrióres ímpetus, eò diligéntiùs omnes Epíscopi hujus Sacramenti vim pópulo éxplicent aut explicandam curent: & iis ómnibus qui nondùm illud suscepérunt, administrent.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

CUret Epíscopus ac Párochus, ut qui turpe ridiculumve nomen habet; neque planè convéniens Christiáno hómini, sumat in Confirmatiónis Sacramento nomen alicújus qui veræ pietátis sanctæque religiónis laude flóruit: ut qui hàctenùs non ad normam Christi Dómini vitam instítuit; jam depósito véteri hómine & antíquâ socórdiâ, rursúsque novo ac sancto suscepto nómine: virílem in sanctè agendo constántiam perpétuò deinceps præstet.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

DUm Sacramentum Confirmatiónis Epíscopus ministrat: non modò qui illud susceptúri sunt, quique eos ófferunt; sed omnes quicumque præsen-

Digitized by Google

tes sacro illi ministério adsunt, sanctè pièque orent: ac summâ ánimi attentióne spectent quod in ea solemni mystérii celebritáte perágitur. Tum verò secum reputent cœléstia illa Spíritùs sancti dona, quæ illíus Sacramenti virtúte fidélibus impertiuntur; imprimísque tácitâ meditatióne vídeant quas in illis ipsi progressiónes hábeant: atque vitam agant tantâ cœléstium donórum ubertáte dignam.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE

SS. PATRONORUM,

Ubi deest proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ uniuscujusque Paróchiæ festum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est; cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes: quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magìs fidéles inflammentur; id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest: ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet.

Digitized by Google

INDEX PSALMORUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX CANTICORUM PSALTERII.

Digitized by Google

INTONATIONES ET TERMINATIONES Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur: variæ etiam cujuſque Toni ſpecies ſeu Modi ſuis litteris deſignantur; completi, majuſculis; minuſculis verò, incompleti. Modus autem completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem: incompletus verò qui, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

PRIMUS TONUS.

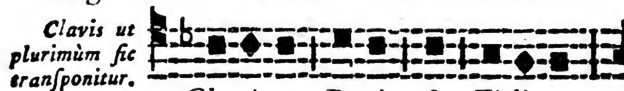
A Lauda-te Dominum, omnes gentes; * lau-da-te e-um, omnes po-puli. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſe- ri-cordi-a e-jus, &c. Spi-ri-tu- i ſancto. & in ſe-cu-la ſe-cu-lorum, A-men.

Digitized by Google

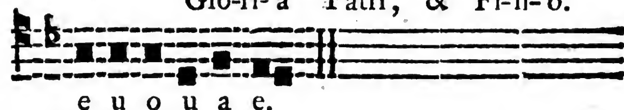

Magni-fi-cat * a-nima me-a Dominum.

Clavis ut plurimùm sic transponitur.

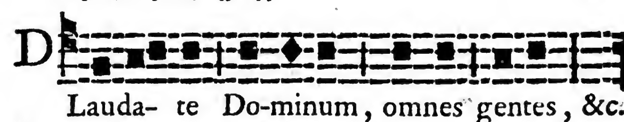

Glo-ri- a Patri, & Fi-li- o.

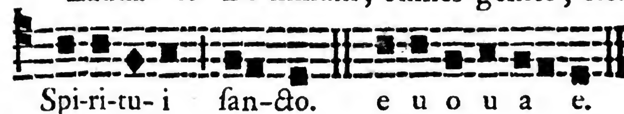

e u o u a e.

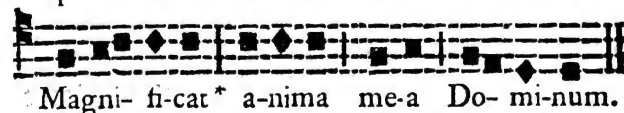
D

Lauda- te Do-minum, omnes gentes, &c.

Spi-ri-tu- i ſan-cto. e u o u a e.

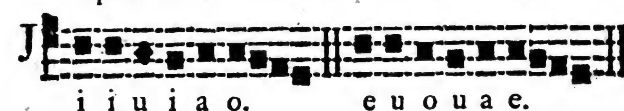
Magni- fi-cat * a-nima me-a Do- mi-num.

D

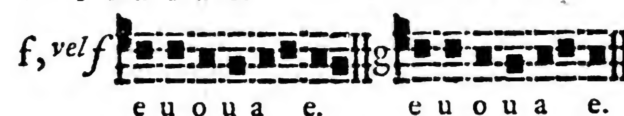
Spi-ri-tu- i ſan-cto. e u o u a e.

J

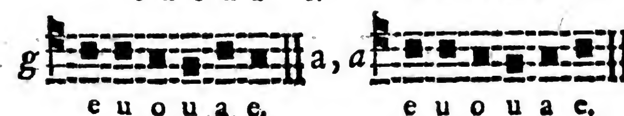
i i u i a o. e u o u a e.

f, *vel f* g

e u o u a e. e u o u a e.

g a, *a*

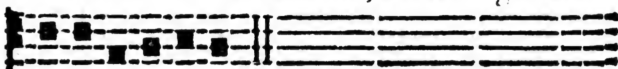

e u o u a e. e u o u a e.

SECUNDUS TONUS.

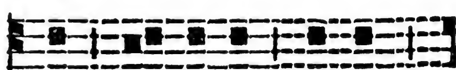

Lauda- te Do-minum, omnes gen-tes.

e u o u a e.

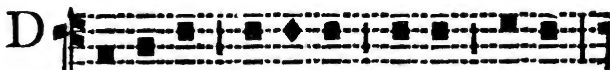
In Canticis evangelicis.

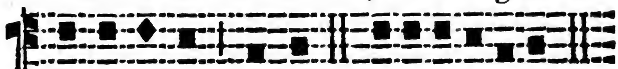
Nunc di- mit-tis ſervum

tu-um, Do- mine, &c. e u o u a e.

Lauda- te Do-minum, omnes gentes.

Spi-ri- tu- i ſancto. e u o u a·e.

In Canticis evangelicis.

Be- ne- di- ctus Do-minus

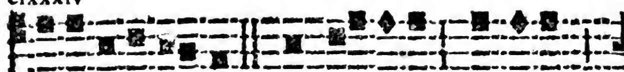
De- us Iſ- ra-el. Magni- ficat * a- nima, &c.

TERTIUS TONUS.

Lauda- te Do-minum, omnes gentes.

Digitized by Google

e u o u a e. Magni- ficat * a-nima

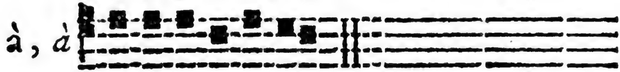
me- a Do- mi-num.

a, *a*

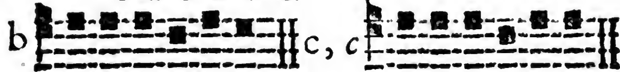
e u o u a e.

à, *à*

e u o u a e.

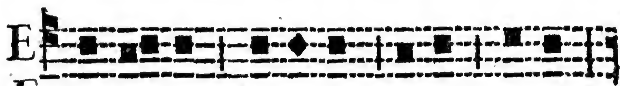
b c, *c*

e u o u a e. e u o u a e.

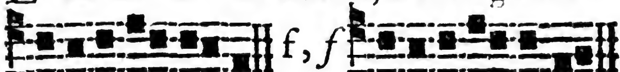
QUARTUS TONUS.

E

E Lauda- te Do-minum, omnes gentes.

f, *f*

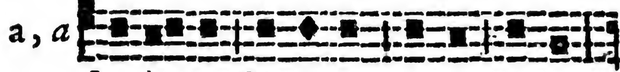
e u o u a e. e u o u a e.

D *D*

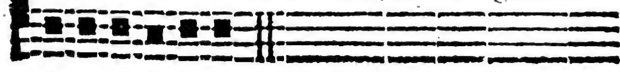

e u o u a e.

a, *a*

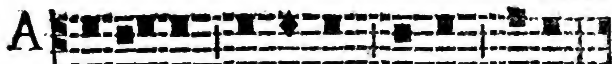

Lauda- te Do-minum, omnes gentes.

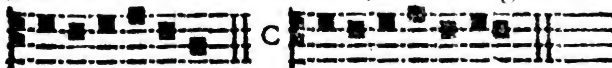

e u o u a e.

Digitized by Google

A Lauda- te Do-minum, omnes gentes.

e u o u a e. e u o u a e.

e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Be-ne-di- ctus Do-mi-nus -

De- us If- ra-el. Mag-ni- fi-cat.

QUINTUS TONUS.

Lauda-te Dominum, omnes gen-tes.

e u o u a e. Magni- fi- cat * a-ni-ma.

Clavis ut plurimùm sic transponitur.

Glo-ri- a Patri, & Fi- li-o,

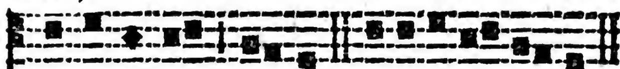

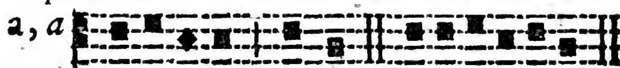
& Spi-ri- tu- i fancto.

Lauda- te Do-mi-num, omnes gentes.

Digitized by Google

a, a

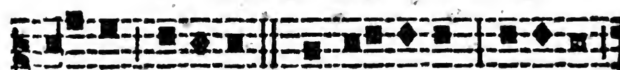

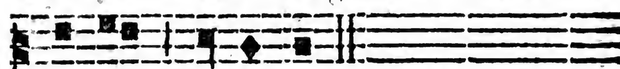
SEXTUS TONUS.

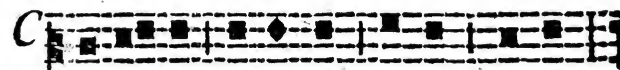

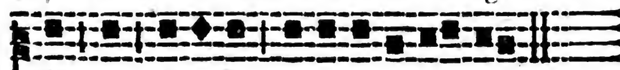

In Canticis evangelicis.

Digitized by Google

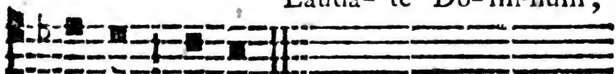
In Canticis evangelicis.

In præcedentibus Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur. C

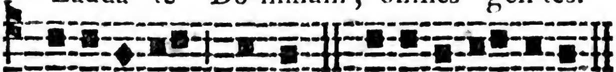

C

F

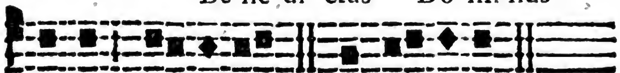

F

In Canticis evangelicis.

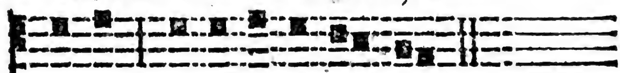

Digitized by Google

SEPTIMUS TONUS.

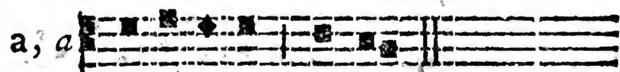
Lau-da- te Do-minum, omnes

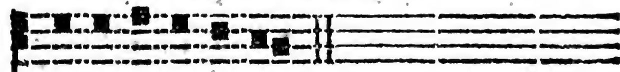
gentes. e u o u a e.

Magni- fi-cat * a- ni-ma.

Spi-ri-tu- i sancto.

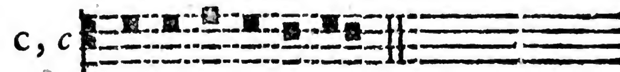
e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e.

Digitized by Google

OCTAVUS TONUS.

Laud -te Do-mi-num, omnes ge tes.

Spi-ri tu-i sancto. e u o u a e.

Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

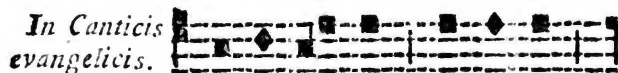

Spi-ri tu-i sancto. e u o u a e.

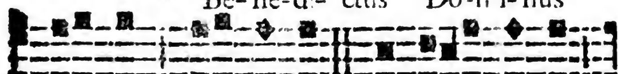

e u o u a e.

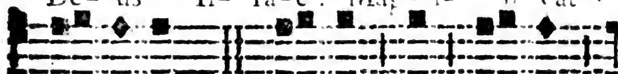
In Canticis evangelicis.

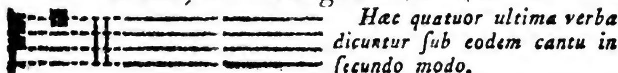
Be-ne-di- ctus Do-mi-nus

De- us Is- ra-el. Mag-ni- fi- cat *

a- ni-ma, &c. ma-gna qui po- tens

est.

Hæc quatuor ultima verba dicuntur sub eodem cantu in secundo modo.

Notandum Intonationes suprà notatas servari tantùm in primo cujusque Psalmi versu, ceteros

verò versus à dominante in directum inchoari; quod & observatur in Canticis evangelicis.

Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos versus quæ ad primum. Quia verò in primo versu Cantici Magnificat, *propter brevitatem mediatio compleri nequit, in ceteris ejus versibus ad eam recurrendum est quæ ad* Benedictus *suprà notatur.*

LITANIA B. MARIÆ VIRGINIS.

KYRIE, eléison.
Christe, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneranda, ora.
Virgo prædicanda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insigne devotiónis ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórũ, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.

Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris; sed à perículis cunctis líbera nos semper, virgo glorióṡa & benedicta.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix;

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

COncéde, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus: intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem.

ORATIONES DICENDÆ

Ante Benedictionem SS. Sacramenti.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus; ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári: ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuá miseratióne suscépit regni gubernácula: virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornátus: vitiórum monstra devitáre, hostes superáre; & ad te, qui via, véritas & vita es: gratiósus váleat perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit.

FINIS PARTIS VERNÆ.

Digitized by Google

EMENDANDA IN PARTE VERNA.

IN PSALTERIO.

Pag. 8. *col.* 2. *lin.* 38. exultávi, *lege*, exaltávi.
Pag. 129. *col.* 1. *lin.* 23. ut eríperes, *lege*, ut erísperet.

IN PROPRIO DE TEMPORE.

Pag. 162. *col.* 2. *lin.* 9. Ubi benedícitur, *lege*, Ubi benè dícitur.
Pag. 175. *col.* 1. *lin.* 33. fit glória, *lege*, fit glória.
Pag. 196. *col.* 1. *lin.* *ultim.* ibi, *lege*, tibi.
Pag. 218. *col.* 2. *lin* 11. in Gabaatho, *lege*, in Gábaath.
Pag. 225. *col.* 2. *lin.* 40. dixit a Philippum: *lege*, dixit ad Philippum:
Pag. 227. *col.* 2. *lin.* 22. in Há oseph, *lege*, in Hároseth.
Pag. 235. *col.* 1. *lin.* 5. flamma, *lege*, flamma.
Pag. 235. *col.* 2. *lin.* 29. rédditus filius, *lege*, rédditur filius.
Pag. 242. *col.* 2. *lin.* 30. Mámpheos, *lege*, Mémpheos.
Pag. 250. *col.* 2. *lin.* 32. fidélis cármine, *lege*, fidéli cármine.
Pag. 378. *col.* 2. *lin.* 7. circumferentur, *lege*, circumferuntur.

IN PROPRIO SANCTORUM.

Pag. 531. *col.* 2. *lin.* 40. Juxit Olympo, *lege*, Junxit Olympo.

Privilegium Regis est in Parte Hiemali.

CANTUS Alleluia, *in fine Antiphonarum.*

1. *Toni in* A. Alle- lu ia.

1. *Toni in* D. Alle- lu-ia.

2. *in* A. Alle- lu-ia.

2. *in* D. Alle-lu-ia.

3. & 4. *in* E. Alle- lu- ia.

4. *in* A. Alle- lu-ia.

5. Alle-lu-ia.

6. Allelu- ia.

7. Allelu-ia.

8. Alle-lu-ia.

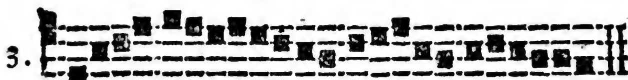
NEUMATA.

1. *Toni in* A. & D.

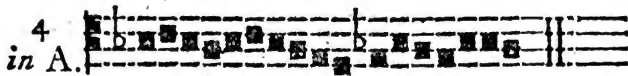
2. *in* A.

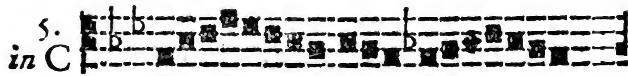
2. *in* D.

Digitized by Google

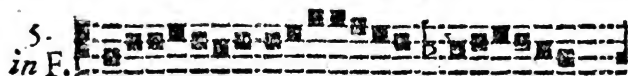

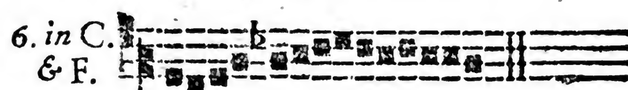

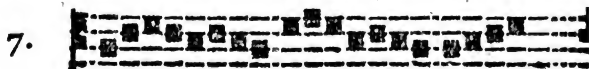

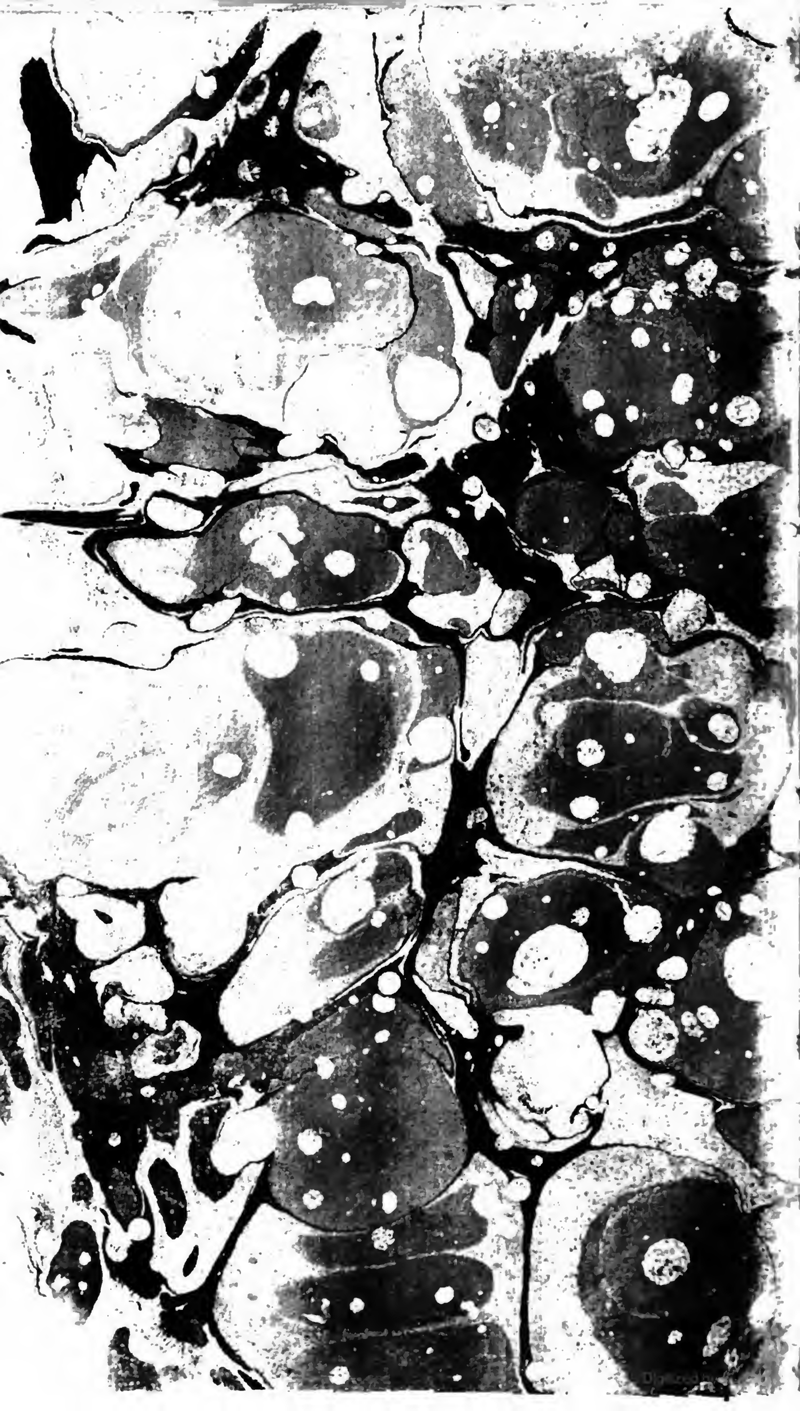
MAG 701069 4

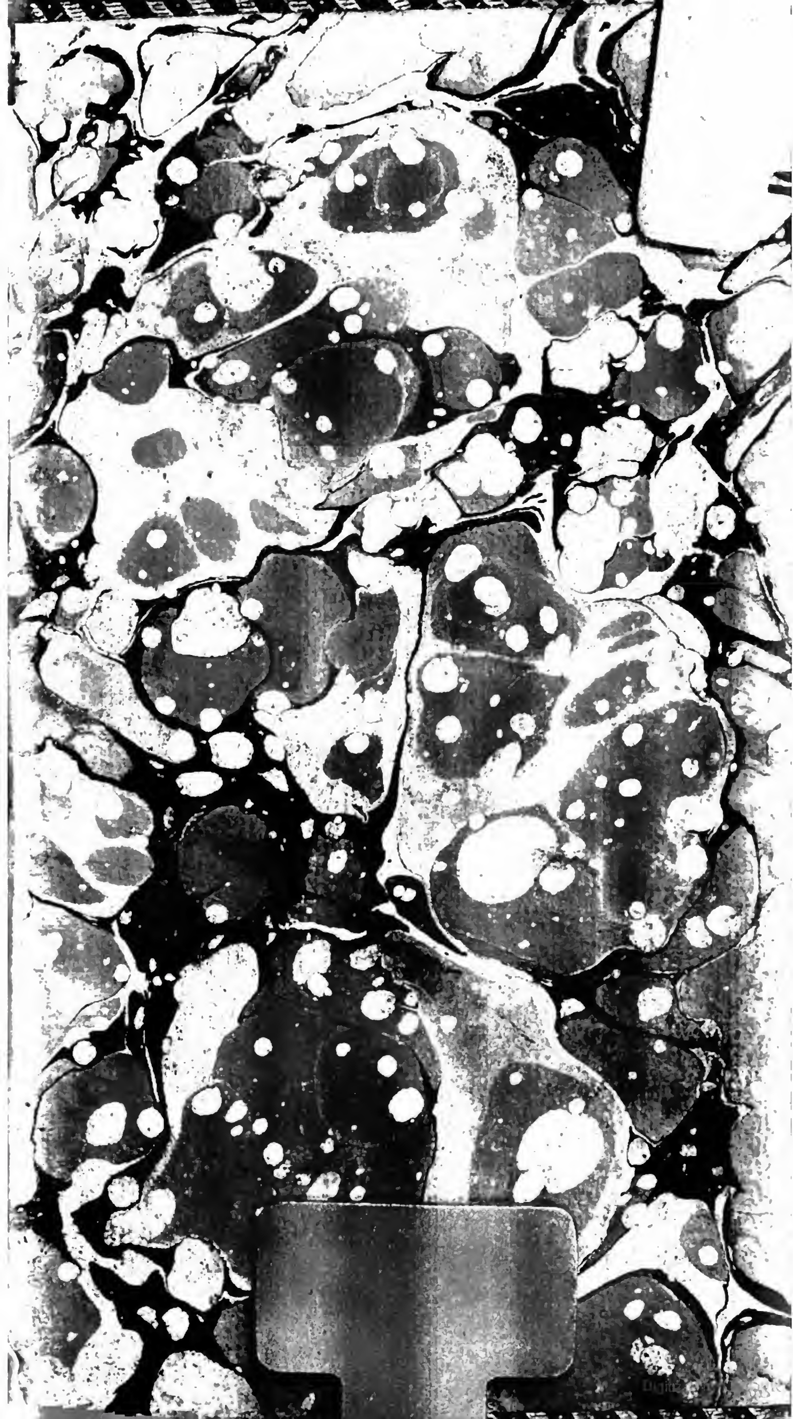
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google